

Giới thiệu Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc

Kết hôn với Lục Thế Quân vừa được một năm thì người bạn gái trước của anh bỗng nhiên về nước, còn dắt theo một đứa nhỏ. Điều này khiến cho Đông Hải Điều có tâm trạng rất phức tạp, bởi vì cha của đứa bé kia chính là chồng của cô.

Thời điểm cô ký tên vào giấy ly hôn, ánh mắt Trình Nhã Như nhìn cô chứa đầy hổ hèn và khóc thương nhưng sau đó liền đắc ý mở miệng bên tai cô nói: "Người đàn ông mà tôi muốn, danh phận mà tôi muốn thì Đông Hải Điều cô không tranh nổi với tôi đâu."

Quan hệ với người đã có gia đình, lại vô sỉ hèn hạ nói rằng người không được yêu mới là kẻ thứ ba! Đây là lần đầu Đông Hải Điều thiện lương yếu đuối nhẫn nhịn nắm chặt tay, nuốt nước mắt vào trong, không muốn yếu đuối để người ta bắt nạt nữa.

Sau một tháng ly hôn, cô tỉnh lại ở trên giường với một người đàn ông "xa lạ", một đêm điên loạn đảo phượng, trong hỗn loạn nhìn rõ mặt của người kia, Hải Điều hoảng sợ, chạy trốn chết...

Sau bốn tháng ly hôn, trở lại Lục gia cùng với cái bụng hơi nhô lên, giây phút này, Hải Điều cười kiêu ngạo rồi lạnh lùng nói: Trình Nhã Như, lúc này đổi lại là cô cút ra khỏi cửa Lục gia!

Ba năm sau.

Cô là bà mẹ độc thân nuôi con, vừa mới đến công ty ngày thứ hai, Boss lớn lãnh khốc vô tình không gần gũi sắc trong truyền thuyết bỗng xuất hiện, mà cô hoảng sợ phát hiện, anh lại là..

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Chồng, vợ, bạn gái trước

Ánh nắng giữa trưa nóng bỏng chiếu lên mặt đất, giống như muốn đốt cháy cả mặt đường, trong rừng cây cũng không nghe thấy tiếng ve kêu chim hót, lúc này càng không có người muốn đi lại trên đường.

Sắc mặt Hải Điều trắng bệch đứng dưới ánh mặt trời, trên trán cô mồ hôi đầm đìa, hai gò má cô đỏ ửng lên một cách không bình thường, ánh nắng chiếu lên người cô, cô cảm giác như mình là cá sắp bị nướng chín, hô hấp cũng khó khăn.

Tiếng tút tút trong điện thoại vang lên rất có quy luật, hình như người ở đầu bên kia điện thoại đã ngủ thiếp đi không nghe thấy tiếng chuông, nhưng Hải Điều thấy rõ, ngay ở vị trí bên cửa sổ trong nhà hàng Tây cách đây vài mét, Lục Thế Quân tinh thần sáng láng ngồi ở đó, khuôn mặt tuấn lãng khí độ bất phàm, càng khó có được là, người luôn không nói cười tùy tiện như anh ta lại đang nở một nụ cười dịu dàng.

Hải Điều và anh ta yêu nhau hai năm, kết hôn một năm, anh ta luôn đối xử với cô rất ôn hòa, ngày thường cũng rất săn sóc, nhưng cô lại chưa từng nhìn thấy nụ cười dịu dàng như vậy.

Không khí nóng bỏng, cô không ngừng đổ mồ hôi, gió nóng thổi qua, vạt áo sau lưng ẩm ướt, ướt rồi lại khô, trong lòng cô lại như đang chìm trong nước đá, lạnh lẽo đến mức co ro lại, bàn tay đang cầm điện thoại cũng run rẩy, đầu ngón tay lạnh băng.

"Thuê bao quý khách vừa gọi hiện thời không nghe máy, xin quý khách vui lòng gọi lại sau —— Sorry..."

Cô mờ mịt ấn nút gọi lại, đôi mắt vẫn chăm chú người đang ngồi sau cửa kính, hình như lông mày Lục Thế Quân hơi nhíu lại, lại vẫn thân mật đưa cho người đối diện một tờ giấy, sau đó dịu dàng nhìn người kia cười.

Hải Điều cảm thấy hốc mắt đau đớn, không biết có phải mồ hôi trên trán rơi vào hay không, nước mắt của cô bỗng nhiên trào ra, cô cũng không buồn lau đi, bởi vì cô nghe được giọng nói trầm thấp truyền đến từ điện thoại, vẫn ôn hòa lại lộ ra mấy phần khách khí: "Alo, có việc gì thế Hải Điều?"

Hải Điều cứng ngắc cầm điện thoại đưa đến bên tai, cô lui về phía sau một bước, gốc cây đại thụ này cành lá rậm rạp, vừa vặn che khuất thân thể cô.

Hình như Lục Thế Quân thấy có lỗi, đưa tay xoa đầu cô gái đối diện, lúc này mới quay người đi qua một bên nghe điện thoại.

"Alo, Điều Điều, sao em không nói gì?" Giọng của Lục Thế Quân cũng ôn hòa vô hại như chính con người anh ta, trong trẻo êm tai, thế nhưng chỉ có Hải Điều biết, dưới mặt nạ ôn hòa vô hại của anh ta lại cất giấu một trái tim lạnh lùng hà khắc không nhận tình thân như thế nào.

Cô lau nước mắt lung tung, hít sâu một hơi, lúc này mới lên tiếng: "Thế Quân, anh, anh đang ở đâu?"

Rõ ràng giọng của cô có gì đó không đúng, Lục Thế Quân là hạng người khôn khéo, lập tức nhận ra sự khác thường của cô, anh ta nhìn ra bên ngoài theo bản năng, đường phố trống trải chỉ có ánh nắng chói chang, liếc một cái cũng thấy đau mắt.

Mà bên cửa sổ, Nhã Như đang ngồi im lặng ở đó, một bên mặt xinh đẹp mà quyến rũ, mái tóc dài của cô ta xõa xuống, rủ xuống trước ngực, hai đầu lông mày lại mang theo một vẻ u sầu nhẹ nhàng. Lục Thế Quân không biết làm sao, trong đầu bỗng nhiên hiện lên một suy nghĩ kỳ lạ: Lúc nghe thấy giọng nói của Đông Hải Diêu, trong lòng anh ta lại có cảm giác áy náy khi bị vợ bắt gian tại trận.

Thế nhưng chỉ là thoáng qua, anh ta lắc đầu ném suy nghĩ kì quái đó qua một bên.

(*): "Nếu bạn thích một truyện nam chính thâm tình thì chắc chắn không thể bỏ qua *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc*"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Cô không tranh nổi

Thế nhưng chỉ là thoáng qua, anh ta lắc đầu ném suy nghĩ kì quái đó qua một bên.

"Bây giờ anh đang ở công ty, không phải sáng nay trước khi ra ngoài đã nói với em rồi sao, hôm nay có một cuộc họp quan trọng, nhất định anh phải tham gia." Anh ta nói đến đây liền dừng lại một chút, giọng nói dịu dàng hơn vừa rồi: "Diêu Diêu, em có chuyện gì vậy?"

Nước mắt Hải Diêu lập tức tuôn rơi, cô để điện thoại qua một bên, gắt gao che miệng lại, thân thể cũng không chịu nổi mà cúi xuống cuộn mình lại, giống như một con tôm đáng thương, ánh nắng xuyên qua tán cây rơi xuống, thêu đốt da thịt cô, sự nóng nực cũng không ngăn nổi sự lạnh lẽo từ trong xương tủy, cả người cô run rẩy, hàm răng va vào nhau phát ra tiếng lách cách, mà trước mắt đã hoàn toàn mờ hồ.

Trong điện thoại không ngừng truyền đến giọng nói của anh ta, nghe ra mấy phần nôn nóng và lo lắng, chỉ là giọng nói này lại xa cách như đám mây không có cách nào làm cô thấy ấm áp hơn.

"Thế Quân..." Cô không biết làm sao mình có thể phát ra tiếng, cũng không biết tại sao mình lại có thể khiến giọng nói bình tĩnh như vậy, không có chút sự dao động nào: "Thế Quân, em cảm thấy có chút không thoải mái, bây giờ anh có thể về đây không?"

Cô không tự chủ nổi siết chặt ngón tay, không dám thở mạnh, chỉ khẩn trương chờ câu trả lời của anh ta.

"Diêu Diêu." Lục Thế Quân nghe giọng nói mềm yếu của cô, mang theo mấy phần nhát gan, không khỏi nhẹ giọng hơn mấy phần: "Cuộc họp hôm nay rất quan trọng, em cũng biết..."

"Em mặc kệ, Thế Quân, em muốn anh về ngay lập tức..." Trong giọng nói của cô mang theo sự nhen nhào.

Lục Thế Quân có chút giật mình, Hải Diêu là người rất hiểu chuyện, cho tới bây giờ chưa có lúc nào cổ tình gây sự, anh ta mở miệng, giọng nói có chút mất kiên nhẫn: "Hải Diêu, em có thể hiểu chuyện một chút không!"

"Thật xin lỗi..." Hải Diêu chỉ cảm thấy cảm giác lạnh lẽo từ lòng bàn chân lan tràn cả người, cô thấp giọng xin lỗi, sau đó dập máy.

Lục Thế Quân cũng không gọi lại, qua một lúc sau, điện thoại của cô rung lên, có một tin nhắn được gửi đến: Em nghỉ ngơi chút đi, anh họp xong sẽ về ngay.

Hải Diêu không trả lời, cô tắt điện thoại, lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Không đến năm phút đồng hồ, Lục Thế Quân và Trình Nhã Như sóng vai từ trong nhà hàng Tây đi ra, có lẽ là vì cô gọi đến, sắc mặt Lục Thế Quân nhìn không tốt lắm, Trình Nhã Như cũng có chút mất hứng, hai người vội vàng lên xe, nhanh chóng rời đi.

Hải Diêu đứng lúng túng ngây ngốc ở nơi đó một hồi lâu, đầu đầu khó chịu giống như muốn nổ tung, cô gơ tay lên gõ mạnh hai cái lên đầu, lại nổ một nụ cười còn khó coi hơn cả khóc.

Mơ màng ngăn một chiếc xe, tài xế hỏi cô đi đâu, cô suy nghĩ một lúc lâu, lại chỉ có thể đến chỗ của Thịnh Hạ, cô không muốn về nhà, khắp nơi trong nhà đều là dấu vết của Lục Thế Quân, trong phòng ngủ còn có nửa vách tường treo ảnh cưới, chữ hỉ đồ thậm chí còn chưa lấy xuống.

Thịnh Hạ là bạn thân tốt nhất của cô, không có người thứ hai. Không, vốn dĩ cô còn một người bạn thân nữa, ba người các cô cùng nhau lớn lên từ khi còn nhỏ, gần như ngày nào cũng ở chung một chỗ, thế nhưng về sau lại không bằng một người xa lạ.

Thịnh Hạ có một cửa hàng trà sữa không lớn, không cần lợi nhuận chỉ cần đốt thời gian, là bạn trai cô ấy bỏ tiền ra mở cho, chỉ là Hải Diêu chưa từng gặp người bạn trai này, mỗi lần cô nói muốn gặp, Thịnh Hạ luôn ập ứng nói anh ta bận rộn công việc hôm nào lại gặp sau, Hải Diêu không phải người được một tác lại muốn tiến một thước, mỗi người đều có không gian cá nhân của mình, cô rất tôn trọng điều đó.

Tiến vào trong tiệm, Thịnh Hạ đang nằm trên sofa nghịch máy tính bảng, quay đầu thấy là Hải Diệu, mí mắt của cô ấy chỉ hơi giơ lên: "Đến rồi hả?" Hai người rất quen thuộc, tất nhiên không cần chào hỏi khách khí.

Có thể vì mãi không thấy Đông Hải Diệu nói chuyện, lúc này Thịnh Hạ mới nhanh chóng kết thúc trò chơi, ngồi xếp bằng đẩy cặp kính đen trên sống mũi nhìn về phía Hải Diệu, mới nhìn một chút Thịnh Hạ đã giật mình kêu to một tiếng!

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Mỗi người đều có một câu chuyện cũ

Có thể vì mãi không thấy Đông Hải Diệu nói chuyện, lúc này Thịnh Hạ mới nhanh chóng kết thúc trò chơi, ngồi xếp bằng đẩy cặp kính đen trên sống mũi nhìn về phía Hải Diệu, mới nhìn một chút Thịnh Hạ đã giật mình kêu to một tiếng!

"Đại Diệu, cậu gặp cướp bóc hả?" Thịnh Hạ lập tức nhảy từ trên ghế salon xuống, kéo Hải Diệu ngồi xuống khăn trương hỏi thăm.

Cô ấy để Hải Diệu ngồi, Hải Diệu ngồi im, ánh mắt tan rã, hai mắt sưng vù, tóc ướt nhẹp dán lên trán, bờ môi trắng bệch, tay không ngừng run lấy túm chặt Thịnh Hạ, chỉ lắp bắp lặp lại: "Cô ấy đã trở lại, Hạ Hạ, cô ấy đã trở lại, tớ phải làm sao bây giờ, tớ phải làm gì đây Hạ Hạ..."

Cô vừa nói xong, nước mắt liền rơi xuống, từng giọt từng giọt rơi xuống mu bàn tay Thịnh Hạ, Thịnh Hạ nhìn cô khóc thì trong lòng chua xót, vội vàng lấy khăn tay đưa cho cô chuyển hướng đề tài: "Lau nước mắt nước mũi của cậu đi, quần áo mới của tớ cũng bị cậu làm bẩn rồi, có chuyện gì thì từ từ nói, đừng khóc lóc sụt sùi, trời sập xuống còn có người cao đỡ lấy! Rốt cuộc là có chuyện gì vậy, cậu bình tĩnh nói rõ ràng cho tớ nghe, là ai trở về mà lại làm cậu sợ như vậy?"

Hải Diệu cầm lấy khăn tay, động tác máy móc lau nước mắt, một hồi lâu, cô mới nhìn về phía Thịnh Hạ, vừa mới mở miệng, nước mắt lại rơi xuống: "Hạ Hạ, là Nhã Như, Trình Nhã Như đã trở về rồi..."

Thịnh Hạ lập tức hoảng sợ lui về phía sau mấy bước, giống như giữa trời nắng có một tia sét bùng nổ đánh về phía mình, hơn nửa ngày cũng nói không nên lời.

Hải Diệu thấy cô ấy như vậy, lau nước mắt cười khổ một cái: "Hạ Hạ, ngay cả cậu cũng giật mình như vậy, Thế Quân, càng không cần phải nói đi."

"Cô ấy... Không phải ba năm trước đã ra nước ngoài với người đàn ông kia sao? Đang êm đẹp đột nhiên trở về..." Thịnh Hạ đang nói, bỗng nhiên tỉnh lại, về mặt nhẹ nhõm: "Đại Diệu, cậu lo lắng cái gì a, nói không chừng Trình Nhã Như đã sớm kết hôn, trở lại thì trở lại thôi! Hiện tại Lục Thế Quân là chồng của cậu!"

Thịnh Hạ nghĩ đến cái này, trái tim lập tức rơi xuống, cười hi hi an ủi bạn tốt.

Mặc kệ cô ấy nói thế nào, Hải Diệu vẫn là đáng vẻ tâm sự nặng nề, không bao lâu, Hải Diệu liền đứng dậy muốn trở về, Thịnh Hạ nhìn đáng vẻ của cô mất hồn mất vía có chút lo lắng cho cô, đang muốn đóng cửa tiệm đưa cô về, điện thoại bỗng nhiên vang lên, Thịnh Hạ cầm lên nhìn liền run một cái, bước chân cũng ngừng lại.

Hải Diệu biết cô ấy có việc, liền nỗ lực cười cười an ủi cô ấy: "Không có việc gì, tớ ra ngoài đón xe sẽ về nhanh thôi, cậu làm việc của cậu đi."

Thịnh Hạ cũng không kiên trì, sắc mặt cô ấy hơi trắng bệch, cắn môi gật đầu, cho đến khi Đông Hải Diệu đi một quãng xa, cô ấy mới ấn nút nghe, bên tai lập tức truyền đến giọng nói trầm thấp có chút không vui của người kia: "Sao lại nghe điện thoại chậm như vậy, Kim Đế 808, cho em nửa tiếng để trang điểm làm đẹp, động tác nhanh chút! Đúng rồi, đừng ăn mặc phong trần như lần trước, khiến tôi mất mặt!"

Thịnh Hạ giống như là một con thỏ nhỏ hiền lành gật đầu đồng ý, hình như người kia hơi hài lòng, hừ một tiếng liền cúp điện thoại.

Cô ấy cảm điện thoại, cả người đều có chút phát run, đáng vẻ tùy tiện trước sau như một đã không còn chút gì, thay vào đó lại là sự bất lực yếu ớt.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 4: Tự an ủi mình

Cô ấy cảm điện thoại, cả người đều có chút phát run, đáng vẻ tùy tiện trước sau như một đã không còn chút gì, thay vào đó lại là sự bất lực yếu ớt.

Nếu Hải Diệu nhìn thấy Thịnh Hạ như vậy, nhất định sẽ chạy tới sờ trán xem cô ấy có bị sốt hay không —— hai người cùng nhau lớn lên từ khi còn nhỏ, Hải Diệu trời sinh đã lương thiện mềm yếu, Thịnh Hạ lại là một tomboy hùng hùng hổ hổ, làm bạn bè vài chục năm, vẫn luôn là Thịnh Hạ bảo vệ cô.

Hải Diệu gọi xe về nhà, đi thang máy lên lầu, lấy chìa khoá ra mở cửa. Lúc vào cửa còn rón rén thả nhẹ bước chân, thế nhưng phòng khách cũng không có người, cô chưa hết hi vọng, lại mở cửa phòng ngủ, vẫn không thấy bóng dáng Lục Thế Quân, bức ảnh cưới to trên vách tường ở đầu giường, cô dấu trên bức ảnh đang nở nụ cười hạnh phúc, vẻ mặt chú rể lại lạnh nhạt.

Hải Diệu từng sờ nhìn ngắm một hồi lâu, trái tim cũng dần ấm áp lại, câu nói của Thịnh Hạ quanh quẩn bên tai cô, cô cảm thấy mình đã sống lại, đúng vậy a, Thế Quân đã là chồng của cô, có lẽ Nhã Như đã sớm lập gia đình, lần gặp mặt này, nói không chừng chỉ là bạn bè lâu năm gặp gỡ trò chuyện mà thôi.

Cô cảm thấy như mình lại có sức lực, xuyên qua phòng tắm mở cửa ở bên trong phòng ngủ, tuy biết rõ bên trong không có ai, lại vẫn cố chấp đi vào tìm một vòng, sau đó lại đi qua thư phòng, nhà bếp, nhà ăn, thậm chí phòng chứa đồ, đến cuối cùng, Hải Diệu lại cảm giác mình quá ngu ngốc, lắc đầu đi tắm rửa.

Lúc cô tắm rửa xong đi ra, vừa vặn cửa phòng mở ra, Hải Diệu vừa lau mái tóc dài ướt nhẹp dẫm lên dép lê, cả người ướt nhẹp chạy tới, Lục Thế Quân còn chưa thấy rõ người trước mặt, đáng người nhỏ xinh lại ầm ập đã nhào vào trong ngực anh ta.

"Thế Quân, anh đã về rồi." Người trong ngực ngẩng khuôn mặt chỉ to bằng bàn tay lên, mắt to ngập nước nhìn anh ta, lại không khỏi mang theo vài phần đầm đìa đáng yêu, Lục Thế Quân cảm giác mình có chút mềm lòng, vốn dĩ muốn đẩy cô ra, cũng đành phải ngừng lại.

Anh ta gạt đầu, khóe môi nở một nụ cười hiếm thấy: "Em làm ướt áo sơ mi của anh rồi."

Hải Diệu có chút ngượng ngùng lui ra, cô cầm lấy khăn mặt, giống như cô vợ nhỏ nhu thuận cần môi dưới nhìn anh ta, cho đến khi Lục Thế Quân xoay người đổi giày, Hải Diệu mới như vừa tỉnh ngộ vội vàng ngồi xổm xuống, cô lấy dép lê của anh ta ra, sau đó liền muốn cởi giày cho anh ta giống thường ngày...

Lục Thế Quân lại khác thường né tránh, Hải Diệu dừng tay lại, ngẩng đầu lên nhìn anh ta, trong con ngươi mang theo sự nghi ngờ nhàn nhạt, Lục Thế Quân chợt có chút không dám nhìn vào đôi mắt đen trắng rõ ràng của cô: "Anh tự làm được, em đi sấy tóc đi."

"Không phải bình thường đều là em làm những cái này sao?" Hải Diệu dịu dàng hỏi một câu, trong lòng Lục Thế Quân nóng nảy, lại không nói gì nữa, yên lặng để mặc Hải Diệu thay giày cho anh ta.

Sau khi anh ta đi tắm rửa, cô liền vào phòng ngủ sấy tóc, tóc được sấy khô, anh ta cũng tắm rửa sạch sẽ đi ra.

Cái khăn tắm miễn cưỡng quấn quanh ngang hông, từng giọt nước trên mái tóc ẩm ướt nhỏ giọt lướt qua da thịt màu mật ong, Hải Diệu nhìn qua đã cảm thấy thẹn thùng, tuy đã kết hôn một năm, sớm là vợ chồng thật sự, nhưng chỉ cần nhìn thấy như vậy thì cô vẫn xấu hổ đỏ mặt...

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chủ động

Lục Thế Quân mới vừa đi tới bên giường, bàn tay mềm mại ầm ập của Hải Diệu đã vờn quanh người anh ta, cô quỳ ở trên giường, đôi môi mềm mại hôn từ trên trán anh ta lướt qua sống mũi cao thẳng, Lục Thế Quân chỉ cảm thấy một đám lửa tràn ngập, anh ta nắm chặt cánh tay nhỏ gầy của Hải Diệu: "Hải Diệu, đêm nay anh..."

Anh ta còn chưa nói xong, đôi môi ngọt ngào mềm mại của Hải Diệu đã che môi anh ta lại, đầu lưỡi của cô ngây ngô đẩy cánh môi mỏng của anh ta ra, khiến những lời chưa kịp nói ra phải nuốt trở về...

Lục Thế Quân chỉ cảm thấy mùi hương ầm ập quen thuộc phả vào chóp mũi, đôi môi phấn nộn mang theo hơi thở non nớt đang ngậm mút bờ môi anh ta, lưỡi của cô miêu tả đôi môi mỏng của anh, đẩy hàm răng hơi cắn chặt ra, cùng lưỡi của anh ta quấn quýt lấy nhau...

Lục Thế Quân có chút giật mình, theo đó mà nhìn lại, chỉ thấy hai má của cô đỏ hồng, đôi mắt đóng chặt, có lẽ là quá khẩn trương, hai đầu lông mày mang theo sự dứt khoát bất cứ giá nào, cặp lông mi đen nhánh cong cong như cánh quạt nổi bật trên da thịt trắng nõn, sống mũi thanh tú thẳng thớm, lông mày hơi cau lại, mái tóc dài hơi rối lười biếng xõa tung trên vai và mặt anh ta, đây là người vợ dịu dàng hiền lương của anh ta, vậy mà cũng thấy mấy phần phong tình.

Cô hôn không được lưu loát, lại không khỏi làm anh ta phấn khởi, Lục Thế Quân không hề cự tuyệt, lập tức đảo khách thành chủ, bàn tay của anh ta nâng gáy cô lên, muốn vòng eo mềm mại của cô sát lại gần, nụ hôn của anh ta dần sâu hơn, dường như muốn nuốt cả môi lưỡi cô vào trong bụng...

Nhịp tim của Hải Diệu đập nhanh hơn, hận không thể nhắm mắt lại dứt khoát ngắt đi, thân thể nặng nề của Lục Thế Quân đè lên, đầu óc cô nóng lên, quyết định chắc chắn, trong nháy mắt bị anh ta đè lên trở tay ôm lấy cánh tay anh ta khiến anh ta nhào vào trên giường...

Lục Thế Quân không khỏi hoảng hốt mở mắt ra nhìn cô, Hải Diệu lại liếc anh một cái liền quay mặt đi, hai tay giao nhau ngón tay nắm chặt áo lót nhỏ màu trắng kéo ra một phát, tóc dài như thác nước đổ xuống, thân thể trơn bóng như ngọc của cô không chút che đậy hiện ra trước mắt anh ta...

"Hải Diệu..." Lục Thế Quân không khỏi có chút lo lắng, cô bị cái gì kích thích hay là thế nào, sao tính tình lại bất ngờ thay đổi lớn như vậy?

Giờ phút này Hải Diệu dặng chân ngồi trên người anh ta, nghe anh ta gọi tên cô, mặt cô rất nóng, căn bản không dám nhìn thẳng vào anh ta, bàn tay tìm đến nơi nam tính của anh ta, Hải Diệu nắm chặt nâng lên, hơi giãy dụa dần dần cho vào, cả một bụng nghi vấn của Lục Thế Quân đều tan thành mây khói.

Cô thẳng người, thân thể nhỏ yếu đè xuống từng chút một, Lục Thế Quân bị cô tra tấn cả người đầy mồ hôi, cơ bắp siết chặt lại cứng rắn như đá, làn da màu mật ong phỉếm nước, anh ta vừa thờ dốc vừa nắm chặt eo cô không cho phép cô vận vẹo né tránh, Hải Diệu ngẩng đầu lên, hàm răng cắn chặt môi dưới gần như chảy máu, cuối cùng phát ra vài tiếng rên rỉ nhàn nhạt...

Dường như anh ta chịu không nổi, hung hăng hắt đầu, mái tóc ngắn đen nhánh ướt sũng dán lên trán, giọng nói khàn khàn trầm thấp thỉnh thoảng vang lên: "Diệu Diệu... Chờ một chút, anh lấy bao..."

Hải Diệu không nghe được cái gì, vòng eo nhỏ nhắn lắc một cái, lòng bàn tay thấm ướt vịn lên vai anh ta hung hăng dùng sức, vòng eo nhỏ nhắn nặng nề đè xuống, Lục Thế Quân gầm nhẹ một tiếng, không lo lắng được gì khác xoay người đè cô ở dưới thân...

Anh ta như bị đốt lên ngọn lửa nhiệt tình, so sánh với người nguội lạnh như nước luôn hoàn thành qua loa cho xong, đêm nay giống như đã biến thành người khác.

Hải Diệu mở to hai mắt mơ hồ nhìn trần nhà trên đầu, phía sau lưng cọ xát với giường lớn, tiếng rên rỉ của cô rối loạn, ngón tay của cô trượt xuống khỏi phần lưng ướt đẫm của anh ta, giống như thân thể không còn là của chính mình, trong đầu cũng mông lung hỗn loạn, kí ức biến thành những mảnh nhỏ hỗn loạn.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Không muốn có con

Thân thể của cô vui vẻ, linh hồn lại như bị gông xiềng nặng nề giữ chặt.

Anh ta bắt đầu tăng tốc, tiếng thờ dốc không ngừng vang lên, mồ hôi trên trán nhỏ giọt lên ngực và mặt cô, Hải Diệu bỗng nhiên hơi nâng cằm cô thon dài lên, hai cánh tay cô quấn quanh cổ anh ta, đôi môi bị hôn đến sưng đỏ bỗng nhiên dán lên bên tai anh ta nhẹ nhàng cắn nơi mẫn cảm đó một cái, Lục Thế Quân sắp rút ra lại bị động tác đột ngột đó làm cho dừng lại, anh ta gầm nhẹ một tiếng, thân thể nặng nề áp xuống, Hải Diệu gắt gao nhắm mắt lại, trong lòng lại len lén thở dài một hơi.

Anh ta ôm lấy cô thật lâu, hình như sau khi kết thúc còn hôn lên mặt cô như đang trấn an.

Sau khi hô hấp của hai người dần vững vàng, trong không khí mơ hồ có chút ngọt ngào, Lục Thế Quân đứng dậy, hai người tách nhau ra, cảm giác khác thường khiến Hải Diệu từ từ nhắm hai mắt lại không dám nhìn anh ta.

"Anh đi tắm trước, em nghỉ ngơi một lát đi." Anh ta quan tâm mở miệng, trong giọng nói còn lộ ra sự khàn khàn và mệt mỏi sau khi được thỏa mãn, Hải Diệu im lặng gật đầu, xương cốt cả người đều đau xót mỗi một, dứt khoát liền chợp mắt một hồi.

Không biết qua bao lâu, hình như cô nghe thấy có người gọi tên mình, mơ mơ màng màng mở mắt ra, nhìn thấy khuôn mặt đẹp trai của Lục Thế Quân phóng đại trước mắt, Hải Diệu xoa xoa đôi mắt, giống như một đứa bé nhu thuận nhìn anh ta.

"Đi tắm rửa đi Diệu Diệu." Giọng nói của anh ta tràn ngập ma lực với cô, Hải Diệu ngồi dậy cầm lấy áo choàng tắm mà anh ta đưa qua.

Sau khi tắm xong đi ra, lại nhìn thấy anh ta vẫn ngồi ở cạnh giường, chỉ là trên tủ đầu giường nhiều hơn một cốc nước cùng hai viên thuốc.

Trong lòng Hải Diệu có cảm giác nặng nề, trên mặt lại không biểu lộ chút gì, cô trực tiếp đi tới ngồi xuống bên cạnh anh ta: "Thế Quân, em muốn sinh con cho anh, mẹ cũng một mực thúc giục chúng ta sinh con..."

"Anh biết, thế nhưng Hải Diệu, lần này không được." Đáp án của anh ta như chém đinh chặt sắt, lạnh lùng không cho đường thương lượng, giống như người vừa mới tầm hoan với cô không phải là anh ta.

"Vì sao?" Cô ngẩng đầu lẳng lặng nhìn anh ta, nhìn khuôn mặt vô hại đẹp mắt kia, anh ta lớn lên rất tốt, là kiểu người mà cô ưa thích, trắng nõn, ôn hòa, nho nhã, gầy gò, không giống như người cô thích lúc tuổi còn nhỏ chưa biết gì, vừa đen vừa cường tráng lại cao đến dọa người, còn tính lực dồi dào rất thích vận động, mỗi lần đá bóng lúc chạy đến chỗ cô lấy nước luôn là cả người đầy mồ hôi khiến cô phải bịt chặt mũi.

Bỗng nhiên nhớ tới trước kia, Hải Diệu ngược lại sừng sốt một chút, nhưng chợt ném những chuyện cũ ra sau đầu.

Lục Thế Quân đưa tay sờ tóc cô, vẫn ôn hòa cười; "Diệu Diệu, em nhìn xem, chúng ta chưa chuẩn bị tốt để có con, cũng chưa kiểm tra sức khỏe, anh cũng chưa kịp cai thuốc kiêng rượu, như vậy đối với con rất không tốt... Cho nên, em nghe lời đi."

Anh ta cúi đầu hôn lên trán cô: "Uống thuốc đi, anh sẽ giải thích với mẹ cho."

Trong cổ họng Hải Diệu đắng chát khó chịu, giống như nghẹn một cục đá không thể nào nuốt trôi được, cô cúi đầu, nước mắt không ngừng đảo quanh trong hốc mắt, cuối cùng cũng nghẹn trở về.

"Được." Cô gần như khàn giọng trầm thấp nói một chữ, quay người lấy thuốc và nước uống xuống, viên thuốc nhỏ như vậy, cô lại mất hết khí lực mới có thể nuốt trôi, cốc nước trong tay cách một cái đặt lên bàn, cô chậm rãi ngồi xuống giường, thân thể thon gầy lại bắt đầu run rẩy không ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Sát vai

Lục Thế Quân liếc cô một cái, lại không nói gì, nằm thẳng xuống ngủ mất.

Hải Diệu mất ngủ một đêm.

Lúc ăn bữa tối cuối tuần, Lục Thế Quân hơi hột nói một câu: "Ngày mai anh đi công tác, ước chừng khoảng một tuần."

Hải Diệu đang uống canh, nghe vậy lại không ngẩng đầu: "Lát nữa em sẽ thu dọn hành lý cho anh."

Lục Thế Quân có chút quái gở, đi ra bên ngoài luôn muốn mang theo một hai cái cốc trong nhà, trong đầu Hải Diệu xoay chuyển, quỳ trên đất kéo mở ngăn kéo dưới cùng của tủ quần áo lấy một cái cốc, đây là món quà nhỏ mà công ty Hôn Khách đưa cho bọn họ lúc kết hôn, trên cốc có in ảnh cưới.

Hải Diệu chăm chú nhìn hai người dựa sát vào nhau trên chiếc cốc, hé miệng cười một tiếng, đem cái cốc bỏ vào trong hành lý của Lục Thế Quân.

Sáng sớm mới vừa tỉnh lại, Lục Thế Quân tinh thần sáng khoái đi về phía cô, tâm trạng của anh ta rất tốt, quan tâm ân Hải Diệu xuống không để cô đứng dậy: "Em ngủ thêm một lát đi, có tài xế đưa anh ra sân bay, em cũng đừng ngồi dậy."

Hải Diệu mơ hồ gật đầu, quả thật nằm xuống nhắm mắt lại, một lúc sau nghe thấy tiếng bước chân dần đi xa cùng tiếng đóng cửa nhẹ nhàng, cô lập tức nhảy xuống giường rửa mặt thật nhanh thay một bộ quần áo chưa từng mặc qua, lại cầm một chiếc mũ lúc này mới vội vàng đi ra ngoài.

Lúc Hải Diệu đón xe đến sân bay, nhìn thấy Lục Thế Quân ôm Trình Nhã Như đi qua cửa xoay của sân bay, cô trả tiền xuống xe, vội vã chạy lên trước, vành nón che khuất nửa gương mặt, ánh mắt cũng bị ngăn trở, vừa đi ra ngoài mấy bước liền đâm vào một người khác, cả người Hải Diệu như lò xo chật vật bắn về phía sau ngã xuống mất đất, mà người kia bị đụng vào như vậy, lại vẫn đứng đấy không nhúc nhích tí nào.

Hải Diệu nằm trên mặt đất, chỉ cảm thấy lỗ mũi đau nhức, đầu cũng ong ong, bà vai giống như bị lệch chỗ đau đớn dữ dội, cô nhìn không được mà rơi nước mắt.

"Tiểu thư, cô không sao chứ?" Đồi mây rậm của Thang Khải Huân hơi nhăn lại, trên khuôn mặt đen mà cứng rắn lại hiện lên một tia kinh ngạc, chợt tiến lên hai bước kéo Hải Diệu lên.

Trong mũi Hải Diệu chua xót đau đớn dữ dội, một tay che mũi chặn nửa gương mặt, một tay lại hung hăng gạt tay Thang Khải Huân ra, cũng không thèm liếc anh một cái, thút thít phẫn nộ lên án: "Anh đi đường kiểu gì vậy a..."

"Tiểu thư, là cô đụng vào tôi..." Thang Khải Huân chỉ cảm thấy trong lòng nén giận, anh mới vừa đi qua cửa xoay của sân bay liền bị đụng mạnh một cái, tuy nhiên không đau không ngứa, nhưng cảm giác bị người ta hất nước bắn thật sự không tốt!

Hải Diệu đột ngột nghẹn lại, đang muốn cãi lại, thỉnh thoảng nhìn thấy Lục Thế Quân ôm Trình Nhã Như đi qua cửa liền không thấy đầu nữa, cô bất chấp tất cả, đẩy Thang Khải Huân ra đuổi theo.

Thang Khải Huân bị cô gái đột nhiên xuất hiện này đẩy một cái hơi lão đảo, đang có chút không vui, quay người lại thấy được một bên mặt cô, đúng là khá quen thuộc, anh dừng lại bước chân, cho đến khi cô chạy qua cửa xoay, anh mới trầm thấp nỉ non gọi một cái tên: "Đồng Hải Diêu..."

Giọng của anh không lớn, cô không nghe được, cũng không quay đầu lại chạy vào trong cửa lớn.

Ánh nắng trên đỉnh đầu con gió thổi lướt qua, Thang Khải Huân đứng ở nơi đó, thỉnh thoảng có người đi qua bên cạnh, anh chợt không phân biệt được đây là trong mơ hay hiện thực.

"Anh Huân, anh Huân?" Người bên cạnh gọi anh vài tiếng, anh mới đột ngột tỉnh lại: "Đi thôi."

Anh xoay người rời đi, bóng lưng cao lớn mà thẳng tắp giống như một ngọn núi, xuất chúng đến mức vừa liếc mắt một cái liền nhìn thấy trong đám người.

Đoạn tình cảm lưu luyến này có sự nhục nhã không thể nào xóa nhòa được, anh không có cách nào tha thứ cho sự lừa gạt của cô.

Nhiều năm qua đi cũng không thể quên được, không bởi vì nhớ thương cô, chỉ là ở trong lòng nhắc nhở mình, nhắc nhở mình đừng phạm phải một sai lầm ngây thơ như vậy! Bị một cô gái lừa gạt đến xoay quanh.

Trong sân bay người đến người đi, huyên náo nhưng lại yên tĩnh, Hải Diêu nhìn từng người đi qua đi lại, làm thế nào cũng không tìm thấy bóng dáng Lục Thế Quân cùng Trình Nhã Như, cô che mũi đứng ở nơi đó, mái nhà pha lê cao cao trên đỉnh đầu, ánh nắng không hề bị ngăn cản chiếu vào trong, theo thời gian dần trôi qua lòng bàn tay của cô ẩm ướt mà dính dấp, dòng máu đỏ tươi chảy qua kẽ tay, từng giọt từng giọt rơi xuống làn váy dài màu nâu sẫm.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Chụp ảnh thân mật

Theo thời gian dần trôi qua lòng bàn tay của cô ẩm ướt mà dính dấp, dòng máu đỏ tươi chảy qua kẽ tay, từng giọt từng giọt rơi xuống làn váy dài màu nâu sẫm

Một số người đi ngang qua theo bản năng mà đi đường vòng, có người ra vẻ nhìn như không thấy, có người kinh ngạc liên tục quay đầu nhìn lại, Hải Diêu từ từ xoay người, từng bước một đi ra khỏi sân bay.

Điện thoại trong túi vang lên, cô dùng khăn giấy lau sạch sẽ máu mũi, lấy điện thoại ra nhìn một cái liền ấn nút nghe, nghe thấy một giọng nói nịnh nọt vang lên: "Diêu Diêu a, bao giờ con về nhà, ba nhớ con rồi."

Hải Diêu tựa vào cây cột, suy yếu cười khê: "Lại cược thua rồi hả?"

Đồng Bình Tuyên hắc hắc cười: "Con gái ngoan, con cũng biết ba con a, ba cũng không chơi lớn, nhiều lắm cũng chỉ là mấy cái mười đồng tiền, dù thua nhiều hơn cũng là..."

"Ba, ngài nói thẳng đi, thua bao nhiêu?" Hải Diêu bắt lực lắc đầu, mặc dù biết ba có sở thích không tốt, nhưng thấy tinh thần ông dần tốt hơn, cô lại không có cách nào quyết tâm ngăn cản.

"5000..." Đồng Bình Tuyên thành thành thật thật trả lời, Hải Diêu thở phào một hơi, may mắn số tiền không lớn, tiền riêng của cô còn có thể chống đỡ.

"Một lát nữa con sẽ về."

"Vậy ba dặn di con làm thêm mấy món con thích ăn." Giọng Đồng Bình Tuyên lập tức cao hơn, hình như Hải Diêu bị niềm vui của ba lây nhiễm, tâm trạng cũng tốt hơn một chút.

Giữa trưa liền ăn cơm ở nhà, di Tôn làm đồ rất ngon, khẩu vị của Hải Diêu tốt hơn ngày thường, cơm nước xong xuôi Đồng Bình Tuyên không yên lòng ngồi nói chuyện với Hải Diêu, không được một lát lập tức tìm cơ chạy ra ngoài.

Căn phòng mới ba phòng ngủ và hai phòng khách, rộng rãi sáng ngời, di Tôn rất hiền lành, dọn dẹp sạch sẽ căn nhà không còn chút bụi bặm nào, Hải Diêu lại có chút hoảng hốt, nếu như mẹ cô có thể ở nhà mới, thì tốt biết bao?

Suy nghĩ của cô bị kéo lại rất lớn, di Tôn bận rộn xong, an vị ngồi trên ghế sofa lái nhai nói chuyện nhà với Hải Diêu, nói tới nói lui không có gì hơn là vật giá tăng, ba lại thích đánh cược không cho tiền chi tiêu, Hải Diêu nghe được nhủ thầm, nhưng vẫn lấy một số tiền đưa cho ba, di Tôn lập tức mặt mày hớn hơ.

Hải Diệu nhìn về mặt tươi cười của bà lại ngẩn người, nếu như có thể dùng mấy trăm đồng để mua tâm trạng tốt, thật là tốt biết bao?

Lúc về đến nhà liền nhận được điện thoại của Thịnh Hạ, Hải Diệu ấn nút nghe, liền nghe thấy giọng nói gấp gáp của Thịnh Hạ vang lên: "Đại Diệu, cậu mau lên Microblogging của cậu, nhanh lên!"

"Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì rồi?" Hải Diệu không hiểu ra sao, trên Microblogging của cô cũng không có gì mới mẻ, chẳng qua chỉ theo dõi mấy người bạn tốt thôi.

"Được rồi, hay là cậu đến chỗ tớ một chuyến đi, nhanh lên a, tớ ở trong tiệm chờ cậu!"

Tuy Hải Diệu không rõ lắm, lại vẫn để tài xế chuyển hướng đi về phía tiệm trà sữa của Thịnh Hạ.

Vừa vào cửa thì Thịnh Hạ đã chìa máy tính bảng đến trước mặt cô: "Đại Diệu, cậu nhìn xem..."

Hải Diệu cúi đầu nhìn màn hình máy tính bảng, bên trên giao diện Microblogging của Thịnh Hạ tràn đầy ảnh chụp, mà những tấm hình kia tuy đã sửa lại một chút, không nhìn rõ mặt của cặp nam nữ trên đó, nhưng Hải Diệu liếc một chút liền có thể nhận ra, người trên tấm ảnh chính là Lục Thế Quân và Trình Nhã Như.

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào!" Thịnh Hạ gấp đến độ dậm chân: "Người đàn ông này không phải là Lục Thế Quân chứ?"

Hải Diệu chậm rãi ngồi xuống, ánh mắt nhìn hai người đang giằng co mập mờ khiến người ta đỏ mặt trên tấm ảnh kia, qua một hồi lâu, cô bỗng nhiên chỉ vào một chỗ trên tấm ảnh, ngẩng đầu cười một tiếng với Thịnh Hạ, nhẹ nhàng nói: "Cậu nhìn xem, trên bà vai anh ấy còn có một dấu đỏ, là dấu tuần này tớ không cần thận cạo ra."

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Trở mặt thành thù

"Đại Diệu..." Vành mắt Thịnh Hạ đỏ bừng, cô ấy nhẹ nhàng nắm chặt vai bạn tốt, cảm giác cô đang run lợl hại, không khỏi đưa tay ôm lấy cô.

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Thịnh Hạ ôm lấy cô, cô ấy ngừng lại một chút làm dịu cảm xúc của mình, cô ấy ngồi xuống đối diện Hải Diệu, nhủ mảy nói: "Đại Diệu, là bạn tốt thì không nên giấu diếm tớ, mặc kệ như thế nào, có người bắt nạt cậu, tớ nhất định sẽ ra mặt!"

Hải Diệu mười phần bình tĩnh, cô uống chút nước, một năm một mười nói những điều mình biết ra.

Thịnh Hạ nghe xong lông mày dựng thẳng: "Thật không nghĩ tới cô ta lại làm ra chuyện như vậy, tính toán tốt như vậy! Đại Diệu, cậu định làm gì bây giờ? Trong lòng cậu có tính toán gì không? Ly hôn hay là kiên trì đánh một trận đánh ác liệt, tớ đều ủng hộ cậu!"

Hải Diệu lắc đầu, hàm răng trắng cắn chặt bờ môi đến bật máu: "Không, tớ không ly hôn, cho dù đường có khó đi, tớ cũng không thể ly hôn!"

"Vậy thì kéo dài, không có chuyện dễ dàng như vậy! Cô ta nói đi là đi, nói trở lại liền trở lại liền muốn người khác nhường chỗ cho cô ta, Trình Nhã Như lại coi khắp nơi đều là mẹ cô ta, tất cả mọi người phải cung chiều cô ta!" Thịnh Hạ tức giận liên tục chửi bới, ngược lại còn chọc Hải Diệu phì cười.

"Hạ Hạ, sự việc chưa tới mức không thể cứu vãn, hơn nữa, Thế Quân cũng không phải người không biết chịu trách nhiệm..."

"Người đàn ông đã bị tình tròng lên não thì không còn biết vợ và trách nhiệm gia đình được viết như thế nào nữa!" Thịnh Hạ không chút khách khí phản bác lý luận của cô, Hải Diệu nói không lại cô ấy, đành phải ngượng ngùng cười một tiếng: "Hạ Hạ, tớ cũng nên cho mình một lý do để thêm dũng khí a."

Một tuần sau Lục Thế Quân trở lại, lúc dọn dẹp hành lý, Hải Diệu phát hiện cái cốc có in ảnh cưới của hai người đã không thấy đâu nữa, cô không có hỏi, Lục Thế Quân cũng không mở miệng giải thích.

Anh đi làm không bao lâu, điện thoại của Hải Diệu nhận được một tin nhắn, dãy số xa lạ chỉ gửi tới một câu ngắn ngủi: Hải Diệu, tớ là Nhã Như, đã lâu không gặp, cùng nhau uống một ly cà phê đi, tớ chờ cậu ở chỗ cũ.

Chỗ cũ, lúc học đại học, cô và Trình Nhã Như còn có Thịnh Hạ có một tụ điểm riêng tư, một quán cà phê nhỏ gần trường học, nơi đó có vô số hồi ức đẹp đẽ hoặc đau buồn của bọn họ, chỉ là từ sau khi cô tốt nghiệp lấy chồng, đã không quay lại nữa.

Lúc Hải Diệu tới đó, Trình Nhã Như đã ngồi đó đợi cô, giống như năm đó vậy, lúc cô ta thấy cô đi vào, ánh mắt sáng lên, mỉm cười vẫy tay với cô: "Hải Diệu, chỗ này!"

Hải Diệu không tự chủ được mà mỉm cười, đánh giá cô ta thật lâu, mới chậm rãi mở miệng: "Nhã Như, cậu không thay đổi chút nào, vẫn xinh đẹp như vậy."

Trình Nhã Như mềm mại cười một tiếng: "Ngồi đi."

Hải Diệu ngồi xuống, Trình Nhã Như buông cốc cà phê xuống, hai người lặng im đối mặt, hồi lâu cũng không có ai mở miệng phá vỡ cục diện bế tắc.

Hải Diệu cảm thấy có chút không được tự nhiên, người phục vụ bưng tới một ly cà phê, lúc cô cúi đầu khuấy cà phê, Trình Nhã Như bỗng nhiên nhẹ nhàng gọi cô, cô ngẩng đầu một cái, chỉ nhìn thấy một đôi mắt đẹp nhìn thẳng vào cô, trong đó ẩn ẩn có vẻ u sầu.

"Diệu Diệu, có thể trả lại Thế Quan cho tớ được không?"

Trình Nhã Như vươn tay qua cầm lấy tay cô, cảm xúc lạnh buốt giống như con rắn trơn ướt, Hải Diệu chỉ cảm thấy trong dạ dày đột ngột có cảm giác buồn nôn đánh úp tới, cô vung tay hất cái tay kia ra, cái cốc đổ xuống, cà phê nóng hồi chảy xuống khăn trải bàn trắng muốt, giống như là nước mắt đậm màu.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Cậu là cái thứ tốt đẹp gì

Cô vung tay hất cái tay kia ra, cái cốc đổ xuống, cà phê nóng hồi chảy xuống khăn trải bàn trắng muốt, giống như là nước mắt đậm màu.

Cà phê nóng hồi bắn lên bàn tay trắng nõn của Trình Nhã Như, lập tức một trận đau đớn tận tim, cô ta đột nhiên rút tay về, nước mắt trong hốc mắt đảo quanh.

Sắc mặt Hải Diệu dần dần đỏ bừng, hô hấp cũng nặng nề, trong mắt của cô dần dần bốc lên một ngọn lửa, phản phạt đốt thành một mảnh: "Cậu dựa vào cái gì? Trình Nhã Như, cậu dựa vào cái gì mà ra lệnh cho tôi!"

Trình Nhã Như cúi đầu xuống, bàn tay của cô chống lên trán, từng giọt từng giọt nước mắt rơi xuống: "Hải Diệu, tớ yêu anh ấy, vẫn luôn yêu anh ấy..."

"Cậu đừng bảo là cậu yêu anh ấy! Cậu yêu anh ấy thì vì sao lại rời khỏi anh ấy? Cậu có biết cậu rời đi ròng rã ba năm, là tôi ở bên anh ấy, là tôi cùng anh ấy bước tiếp, là tôi cùng anh ấy xóa nhòa hình ảnh của cậu, lúc anh ấy cần cậu thì cậu đang ở đâu?" Cô đang giận dữ nên cũng cao giọng hơn, học sinh trong quán cà phê quay đầu nhìn qua, Hải Diệu nắm chặt khăn trải bàn màu trắng viền ren, ngón tay dùng sức đến mức gân xanh nổi lên, cô dần áp chế lửa giận xuống.

"Tớ có nỗi khổ tâm..." Trình Nhã Như lau nước mắt, cô ta ngược mắt nhìn về phía Hải Diệu, giọng nói khàn khàn, từng câu nói ra lại đâm thẳng vào trái tim: "Đừng, tớ thừa nhận cậu bỏ ra rất nhiều, thế nhưng tình cảm không thể dùng sự trả giá để tính toán, Diệu Diệu, đã lâu như vậy, chẳng lẽ cậu thật sự nhìn không ra Thế Quan cần bản cũng không thích..."

"Đừng nói nữa!" Hải Diệu đứng lên, cô đưa tay ngăn không cho Trình Nhã Như nói thêm gì nữa, ánh nắng vàng kim chiếu lên da mặt cô, da thịt trắng nõn đến chói mắt, tình tế đến mức có thể nhìn thấy cả mạch máu.

Ba năm không gặp, Trình Nhã Như lại không thể không cảm thán một câu, cô gái nhỏ năm đó còn mang theo vẻ non nớt, cô đã trở mã thành một cô gái xinh đẹp khiến ánh mắt đàn ông phải dừng lại.

Trong lòng bỗng nhiên khó chịu như bị đặt lên một tảng đá, từ cảm giác mãn nguyện thỏa thuê được về nước cho đến sự lo lắng bây giờ, Trình Nhã Như mơ hồ có cảm giác, Đông Hải Diệu không dễ đuổi đi như trong tưởng tượng của cô ta.

"Những chuyện này không phải tôi muốn suy nghĩ là được, cũng không phải do cậu quản lý, dù sao, hiện tại anh ấy là chồng tôi." Hải Diệu thật sâu vào cô ta, khỏe mỗi quật cường khẽ nhếch lên: "Nhã Như, chúng ta từng là bạn bè, có mấy lời tôi cũng không muốn nói quá trực tiếp, nhưng tôi không nói không có nghĩa trong lòng tôi không rõ ràng..."

Trình Nhã Như nghe vậy lập tức tròn trợn hai mắt nhìn cô: "Hải Diệu, cậu..."

"Nhã Như, cậu đã nghe có câu nói, chồng của người khác tuyệt đối không được đụng vào chưa." Cô dùng một chút, giọng nói dịu đi một chút: "Dù là cậu có muốn, dù là cậu cảm thấy anh ấy vốn dĩ là của cậu, cũng đừng đụng vào."

Không biết có phải giọng điệu của cô chọc giận Trình Nhã Như không, cô ta bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, khẽ vươn tay chỉ vào mũi cô cao giọng nói: "Đông Hải Diệu, cậu có lập trường gì mà dạy tôi? Ban ơn huệ rồi bắt người ta cưới cậu, sống chết ngồi ở đó không thả ra sao? Cậu đã nghe qua câu nói này chưa? Không được người kia yêu, đó mới là bên thứ ba!"

Hải Diệu chỉ cảm thấy trong đầu oanh một tiếng, sắc mặt thoáng chốc trắng bệch.

Trình Nhã Như thấy cô như vậy, càng chăm chọc cười một tiếng, giọng điệu càng cay nghiệt hơn: "Lại nói, cậu có bao nhiêu thanh cao? Mới vừa nói chính nghĩa lắm nhien giống như nhân phẩm của cậu rất tốt, còn không phải cũng yêu thích bạn trai của bạn thân mình sao! Còn không phải người ta và mới chia tay liền thừa chỗ trống mà chen vào? Đồng Hải Diệu, cậu tự nhìn lại một chút, cậu là thứ tốt đẹp gì?"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Giá của tình yêu

Ngón tay của cô ta sắp chọc vào mũi cô, cô nhìn thấy gương mặt xinh đẹp của Nhã Như trở nên vặn vẹo và tràn ngập sự chán ghét.

Khả năng phòng ngự của Hải Diệu gần như lung lay sắp đổ, cô không hề phản kích, cũng không giải thích, lời Nhã Như nói đều là sự thật, đúng là cô đã yêu bạn trai của bạn thân mình.

"Cậu không thể nói gì nữa đúng không?" Trình Nhã Như cầm lấy cái túi rồi vòng qua cái bàn đi đến trước mặt cô, cô ta nhìn sâu vào mắt cô: "Chỉ bằng điểm này, cả đời Đồng Hải Diệu cậu đã thua tôi hoàn toàn!"

Cô ta nghiêng răng nghiêng lợi nói câu này, giống như người đứng trước mặt không phải là bạn thân mấy chục năm, mà là kẻ thù mà mình rất căm hận.

Hải Diệu nhìn cô ta tức giận rồi đi, bỗng nhiên muốn cười, cô kinh ngạc ngồi xuống ghế, cái cốc trước mặt vẫn duy trì tư thế bị lật úp, cả phê động trên khăn trải bàn, cô run rẩy vươn tay ra, bỗng nhiên nhìn thấy chiếc nhẫn kim cương trên ngón tay vô danh, trong hôn lễ một năm trước, Lục Thế Quân đeo lên cho cô, sau đó hôn lên trán cô đọc lời thề trước mặt cha xứ, anh sẽ nắm lấy tay cô cả đời này.

Lời thề là thứ đồ vật không thể dựa vào nhất trên cái thế giới này, nhẫn kim cương cũng không có cách bảo vệ một cuộc hôn nhân, chỉ là mọi người thường thường cố chấp muốn dùng những cái này để tìm sự an tâm.

Cô cũng không thể ngoại lệ.

Chỉ là, Trình Nhã Như làm sao biết? Cô yêu Lục Thế Quân không hề muộn hơn cô ta, chỉ là luôn ngược ngùng nên cô không dám mở miệng mà thôi.

Khi đó Trình Nhã Như quang minh chính đại theo đuổi Lục Thế Quân, vì tránh bị nghi ngờ mà cô tiếp nhận sự theo đuổi của Thang Khải Huân, thế nhưng mỗi một ngày lại chỉ là miễn cưỡng vui cười.

Lại nói, cả đời này cô chỉ một lần làm việc trái với lương tâm, cũng là có lỗi với người đàn ông mà cô yêu.

Buổi tối đầu tiên Hải Diệu không về nhà sớm, cô hẹn Thịnh Hạ và Yên Yên đến quán bar, hình như ba cô gái đều có chuyện đau lòng không thể nói ra, uống hết chén này đến chén khác, rất nhanh đã đến nửa đêm.

Trong phòng bao bật đi bật lại một ca khúc, Hải Diệu uống say không còn biết gì cầm lấy Microphone, khòe kòe hát theo người đàn ông trên TV: "Còn nhớ rõ giấc mơ thuở thiếu thời, giống đóa hoa vĩnh viễn không tàn lụi, cùng tôi đi qua mưa sa bão táp, nhìn việc đời đổi thay, nhìn bề dâu biển hóa, những người kia vì yêu mà trả giá, vĩnh viễn cũng khó quên..."

Nước mắt của cô chảy xuống, rốt cuộc hát không được nữa, chỉ có giọng nói tang thương của Lý Tông Thịnh quanh quẩn không ngừng, Thịnh Hạ không biết đã ôm cô từ lúc nào, say khướt mơ mơ màng màng thì thầm với cô: "Đại Diệu, Đại Diệu, nếu có một ngày cậu phát hiện Hạ Hạ là một cô gái hư hỏng, cậu còn đối tốt với cô ấy không?"

Hải Diệu không trả lời, cô chỉ ôm chặt lấy Thịnh Hạ dùng sức gặt đầu.

Stịnh Hạ cười một cách tự nhiên, túm lấy cô lắc lắc: "Tớ biết Đại Diệu là tốt nhất, đã nói cả đời này là chị em tốt, người nào cũng không được đối ý! Để Trình Nhã Như chó chết kia lần thật xa đi!"

"Chúng ta đừng nhắc tới cô ta!" Hải Diệu tiêu sái khoát tay chặn lại, lung lay đứng dậy lấy bình rượu tới: "Hạ Hạ, uống đi, đêm nay không say không về!"

Tiếng va chạm thanh thúy vang lên, Yên Yên không khỏi lắc đầu cười khổ: "Lát nữa hai cậu định về kiểu gì? Cẩn thận bị tài xế vô lương tiền đâm hậu sát đấy!"

Vừa dứt lời, điện thoại của Hải Diệu liền vang lên, cô cầm lấy vút qua một bên, nhìn cũng không nhìn một cái.

Chương 12: Lật bài ngửa

Vừa dứt lời, điện thoại của Hải Diệu liền vang lên, cô cầm lấy vứt qua một bên, nhìn cũng không nhìn một cái.

Thịnh Hạ cười hi hi nhặt lên nhìn, sau đó kêu to; "Chồng của cậu gọi kiểm tra đó Đại Diệu... Cậu còn dám không nghe điện thoại à!"

"Quan tâm anh ta là ai, tối nay tớ không muốn nghĩ gì hết, chỉ muốn uống thật sảng khoái!" Hải Diệu dứt khoát ném cái chén đi mở chai rượu ngửa đầu lên uống, Thịnh Hạ cùng Yên Yên gào khóc ồn ào, cũng đôi bình rượu, ba người uống thỏa thích, dứt khoát nằm xiêu vẹo trên ghế sofa, say sưa nói chuyện.

"Này, các cậu nói xem, nếu tớ có thể tích lũy tiền mua lại quán bar này, sau đó kiếm tiền mua một căn phòng ở thành phố này, sau khi kết hôn với Duy Dương liền sinh một đứa nhóc mập mập, cuộc sống tạm bợ này cũng rất hạnh phúc à!" Yên Yên từ từ nhắm hai mắt, ngón tay không ngừng vuốt ve nhẫn bạc trên đầu ngón tay, lúc nói chuyện, khoe miệng của cô ấy mang theo ý cười, giống như đặc biệt thỏa mãn.

Hải Diệu nghe thấy lại có chút chua xót, Tô Duy Dương là một tên côn đồ bán mạng, muốn rời đi cũng không dễ dàng, làm sao có cuộc sống an ổn tạm bợ? Chỉ là, có một giấc mơ tốt đẹp, giống như cuộc sống không có khó khăn khổ sở, không phải cô cũng vậy sao?

"Yên Yên cậu thật không có tiền đồ á!" Thịnh Hạ xoay người, đôi mắt to có ý cười, lại đặc biệt đơn thuần, ngón tay nhỏ của cô ấy khua lên lại có vẻ dửng dưng: "Về sau nha, tớ muốn làm một phú bà trăm triệu, sau này sẽ tiêu diệt hết những tên khốn kiếp bắt nạt tớ, bắt nạt Đại Diệu nhà chúng ta, bắt nạt Yên Yên! Không thừa một mống nào! Đặc biệt là Cố Diệc Hàn đáng chết!"

"Ai là Cố Diệc Hàn?" Hải Diệu cùng Yên Yên trằm miệng một lời, hai người nhiều chuyện nhìn Thịnh Hạ, mặt Thịnh Hạ tái đi, đang muốn nói qua loa cho qua chuyện, điện thoại của Hải Diệu lại vang lên...

Thịnh Hạ vội vàng lấy điện thoại đưa qua: "Cậu nghe nhanh đi, nói không chừng là có chuyện gì gấp đó!"

Hải Diệu nhìn màn hình chớp tắt, cuối cùng vẫn không nhìn được, cô loạng choạng cầm điện thoại đi ra khỏi phòng, sau khi nghe máy, bên tai lập tức truyền đến giọng nói của Lục Thế Quân, trong suốt mà ôn hòa làm rung động màng nhĩ của cô: "Diệu Diệu, em ở đâu? Sao đã muộn rồi mà còn chưa về nhà?"

"Em ở chung một chỗ với Thịnh Hạ còn có Yên Yên..."

"Cô gái tốt thì không nên uống rượu say..." Lục Thế Quân nói xong, ngừng một chút lại nói: "Anh đến chỗ Yên Yên đón em, khoảng hai mươi phút nữa sẽ đến nơi."

Hải Diệu cúp điện thoại, trong lòng nhấp nhô lên xuống giống như có một ngọn lửa, cô quay lại lấy túi, Thịnh Hạ không tìm không phải nhìn cô cười: "Có chồng thật tốt!"

"Hạ Hạ, đêm nay cậu ở lại với Yên Yên đi, về muộn không an toàn." Hải Diệu dặn dò một câu, thấy cô ấy gật đầu đồng ý, lúc này mới quay người đi ra ngoài.

Cô đi ra khỏi quán Bar, cảm giác say có chút khó chịu, gió lạnh thổi tới làm dạ dày nhộn nhạo, xoay người nôn ở ven đường.

Lục Thế Quân dừng xe lại, sau khi anh ta xuống xe liền mở cửa xe ở bên ghế phụ, Trình Nhã Như nở nụ cười xinh đẹp để anh ta đỡ mình xuống xe, Lục Thế Quân thuận tay ôm cô ta vào trong ngực đi thẳng về phía trước.

Hải Diệu nôn đến mức choáng váng, cô vừa mới đứng thẳng lên liền sững sờ nhìn về phía đó: Lục Thế Quân ôm Trình Nhã Như, hờ hững lạnh băng đứng ở nơi đó nhìn cô.

Chương 13: Chưa bao giờ yêu cô

Hải Diệu nôn đến mức choáng váng, cô vừa mới đứng thẳng lên liền sững sờ nhìn về phía đó: Lục Thế Quân ôm Trình Nhã Như, hờ hững lạnh băng đứng ở nơi đó nhìn cô.

Trình Nhã Như thấy cô nhìn qua, cuống quýt đẩy Lục Thế Quân ra vừa bước lên trước một bước, có chút lo lắng nhẹ nhàng mở miệng: "Diệu Diệu, tớ nghe Thế Quân nói cậu uống nhiều quá, có chút lo lắng cho cậu, cho nên..."

"Không cần cậu giả vờ tốt bụng!" Hải Diệu chỉ cảm thấy trong dạ dày đảo lộn càng khó chịu, buồn nôn đến mức cô muốn nôn ra!

"Hải Diệu!" Lục Thế Quân không vui nhíu mày: "Nhã Như cũng là tốt bụng, sao em có thể nói như vậy!"

Hải Diệu có chút không dám tin nhìn anh ta: "Cậu ta tốt bụng? Cậu ta tốt bụng mà sau khi chúng ta đã kết hôn rồi còn quay về ôm ấp áp áp với anh sao?"

Giọng của cô lập tức sắc nhọn, hốc mắt Trình Nhã Như trong nháy mắt ửng đỏ, cô ta cắn môi một cái, liếc Lục Thế Quân một cái, quay người yên lặng rời đi.

"Nhã Như..." Lục Thế Quân chỉ cảm thấy trong lòng đau nhói, không kịp nghĩ nhiều liền xoay người đuổi theo.

"Lục Thế Quân!" Hải Diệu một bước xông qua túm lấy cánh tay anh ta: "Anh có biết anh đang làm gì không?"

"Anh đang làm gì, anh còn rõ ràng hơn cả em." Lục Thế Quân đẩy tay cô ra, nhìn như anh ta đang nổi giận nhưng vẫn duy trì phong độ thân sĩ tốt đẹp, khuôn mặt nho nhã ôn hòa, hình như đang nỗ lực khắc chế để không hiện ra sự căm ghét.

Hải Diệu cảm thấy rất đau đầu, cô lung lay một cái, chỉ có thể giữ lấy anh ta để đứng vững, trong đôi mắt xinh đẹp hiện ra sự yếu đuối cầu khẩn: "Thế Quân, không phải anh tới đón em về nhà à? Chúng ta về nhà đi..."

"Đồng Hải Diệu, để anh nói thật với em đi..." Lục Thế Quân duỗi tay đè chặt vai cô, bỗng nhiên đôi sang giọng nói ôn nhu tận xương.

Hải Diệu sững sờ, bất chợt hiểu được, cô nhanh chóng lùi lại thoát khỏi sự trói buộc gắt gao che lấp tai lắng đầu: "Em không nghe, hôm nay em không muốn nghe gì hết, em không nghe thấy anh nói gì hết, không nghe thấy gì hết!"

"Hải Diệu, lừa mình dối người cũng không có ý nghĩa gì đâu." Lục Thế Quân đứng ở nơi đó, nhìn cô vợ trước mặt, anh ta nghĩ tới cái cốc in hình cười trong hành lý mà cô cố tình chọn trong lần đi công tác trước, anh ta nghĩ tới một màn bị theo dõi ở sân bay. Anh ta nghĩ tới thuốc tránh thai đã bị cô đổi thành vitamin...

Cô biết tất cả mọi chuyện, nhưng cô lại giả vờ cái gì cũng không biết, thậm chí còn mơ mộng hão huyền dùng việc mang thai để trói buộc anh ta...

"Mặc kệ em nghe được hay không, Đồng Hải Diệu anh nói cho em biết, anh muốn ở bên cạnh Nhã Như, người anh yêu là cô ấy, anh chưa từng yêu em!"

Anh ta nhìn trong mắt cô chậm rãi có sự kinh hoàng, đôi mắt đen trắng rõ ràng dần tích nước mắt, nói nào đó trong tim anh ta chợt đau nhói, thế nhưng cảm giác kia tan biến rất nhanh, anh ta xoay người, vội vã đuổi theo Trình Nhã Như đã rời đi.

Hải Diệu chỉ cảm thấy hai chân mềm nhũn, trước mắt biến thành màu đen, sau cùng, cô nhìn thấy Lục Thế Quân đuổi theo Trình Nhã Như vội vàng giải thích gì đó, cô cảm thấy trái tim đau dữ dội, cô chống đỡ không nổi mà ngã xuống mặt đất, gương mặt đầy nước mắt, trái tim đau như bị xát muối...

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Không gần nữ sắc

Cô không biết đã nằm bao lâu, cho đến khi nghe thấy một người nói bên tai "Cô không sao chứ?" sau đó có một đôi tay mạnh mẽ kéo cô lên.

Sở Dật Tuyên nắm chặt vai Hải Diệu nhẹ nhàng kéo lên, sợi tóc rối rác lướt qua tròng mắt cô, cô nhìn thấy một khuôn mặt trẻ tuổi có chút lo lắng nhìn cô.

Hải Diệu lắc đầu, vừa muốn nói "Không có việc gì", lại có một bàn tay ấm áp xoa nhẹ vết thương trên mặt cô: "Mặt của cô có vết thương kia, khí trời rất nóng, có muốn xử lý vết thương không, cứ để vậy sẽ bị nhiễm trùng."

"Cảm ơn, tôi không sao, lát nữa tôi đến bệnh viện xử lý một chút là được." Hải Diệu nhẹ nhàng né tránh sự đụng chạm của anh ta, hình như Sở Dật Tuyên

cảm thấy được vừa rồi mình hơi thất lễ, có chút ngượng ngùng vuốt vuốt mái tóc cười một tiếng, lộ ra một hàm răng trắng nõn, hết sức đẹp trai sáng sủa.

"Như vậy, tạm biệt." Hải Diêu cũng nhẹ nhàng cười với anh ta, mới đầu cô là kiểu nhỏ nhắn xinh xắn, nhẹ nhàng cười một cái lại uyển chuyển quyến rũ, ánh mắt Sở Dật Tuyên lay động, chỉ thấy tai hơi nóng lên.

"Tạm biệt." Anh ta nhìn cô xoay người đi về phía khác, bóng lưng yêu kiều dần biến mất trong bóng đêm, đột nhiên có chút mát mẻ, vừa rồi, anh ta nên hỏi tên cô...

*

Hơi lạnh thổi ra bốn phía, vốn dĩ trong phòng mát mẻ hợp lòng người, nhưng không khí lại ngột ngạt đến cực hạn.

Thang Khải Huân dập tắt đèn thuốc lá, không nhìn cô gái gần như trần trụi trước mặt, lại giương mắt nhìn về phía người đàn ông đang khúm núm lấy lòng ở bên cạnh, anh cũng không mở miệng, chỉ là đôi mắt thâm thúy, vẻ mặt lạnh nhạt, khí thế lạnh lùng cao ngạo này có thể làm không khí kết băng, khiến người ta không rét mà run.

"Thang tổng..."

Thang Khải Huân khẽ mỉm cười, anh chậm rãi thu hồi ánh mắt, ngón tay thon dài phất ống tay áo, miếng kim loại ở ống tay áo nhìn như khiêm tốn lại chói xẹt ra ánh sáng xa hoa lãng phí, trợ lý đứng sau lưng sớm đã nhìn mặt mà nói chuyện khép lại văn kiện hợp tác thiết kế.

"Thang tổng, đừng, đừng đừng, có cái gì thì chúng ta cứ thương lượng từ từ..."

Thang Khải Huân đứng lên, âu phục màu đậm phác họa cơ thể thon dài rắn chắc một cách vô cùng tinh tế, anh rất cao, vai rộng hông nhỏ, vừa nhìn dáng người liền biết đã rèn luyện trong một thời gian dài, chỉ đứng ở nơi đó liền khiến người ta có cảm giác áp bách, không khí bên trong phòng khách trầm thấp dọa người, không nghe thấy cả tiếng hít thở.

"Không có gì để thương lượng, dặn dò xuống, từ hôm nay trở đi, những nghiệp vụ có liên quan đến Trần thị, tất cả đều không hợp tác."

Thang Khải Huân cao ngạo nhếch môi, quay người bước nhanh ra ngoài, sáu trợ lý hành chính cao cấp lập tức thu dọn văn kiện thật nhanh rồi nối đuôi đi theo anh ra ngoài, ông chủ Trần thị gấp gáp lỗ mãng muốn đuổi theo, lại bị người ta không lộ chút vẻ gì ngăn cản: "Ông chủ Trần nếu muốn mất cả số vốn ban đầu, vậy đi qua đi."

Cửa phòng khách đóng lại, Thang Khải Huân cùng đoàn người sai bước đi vào thang máy, Lý Huyền bất ngờ nhìn về mặt anh, hình như thật sự nổi giận, cũng không dám hỏi thăm, chờ lên xe mới nói: "Ông chủ Trần luôn có mối quan hệ không tệ với chúng ta, cứ như vậy, ông ta cũng không sống nổi trong cái vòng này nữa, anh Huân, nếu không..."

Thang Khải Huân khoát tay, đôi mắt thâm thúy hiện ra một tia u ám: "Cái này đã là ông ta được lợi rồi."

Lý Huyền không dám lên tiếng, yên lặng lái xe không nói, ông chủ Trần cũng chỉ vì cái lợi trước mắt, vậy mà muốn dùng nữ sắc để nịnh nọt, người nào không biết Thang tổng ghét nhất là phụ nữ, nhiều năm như vậy, ngay cả thư kí bên cạnh cũng là đàn ông, ông ta dám động vào phòng tuyến cuối cùng của Thang Khải Huân, thật sự là chán sống rồi!

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Diêu Diêu vượt biển, cánh buồn Khải ra khơi

Cao ốc Thang thị khí thế đứng sừng sững dưới ánh mặt trời, xe của Thang Khải Huân dừng lại, Lý Huyền chạy chậm đến mở cửa xe cho anh, anh không nói một lời xuống xe, cho đến khi đi vào thang máy riêng, mới nhàn nhạt hỏi một câu: "Đã chuẩn bị xong đồ rồi hả?"

Lý Huyền lập tức gật đầu: "Vâng, đã thu thập đầy đủ tất cả tư liệu về Đông tiểu thư, tôi đã để Đỗ Phong đưa đến văn phòng của ngài rồi."

Thang Khải Huân không lộ ra dấu vết gật đầu, khuôn mặt anh tuấn lạnh lẽo cứng rắn nhưng lại phát ra hương vị đàn ông nồng đậm, như là tượng đá được điêu khắc, mang theo sự băng lãnh người sống chờ lại gần.

Trong lòng Lý Huyền không khỏi bồn chồn, cũng không biết Thang Khải Huân muốn anh ta thu thập tư liệu một người phụ nữ đã kết hôn làm gì.

Mới đầu anh ta còn rất vui vẻ, đi theo Thang Khải Huân nhiều năm như vậy, ngoại trừ thiên kim của Cố Gia có chút khác biệt, bởi vì tình nghĩa hai năm bạn bè cùng đi du học ở London mới qua lại gần chút, đều không thấy anh để ý cô gái nào, ai ngờ sau khi nghe ngóng, Đông Hải Diêu đúng là người phụ nữ đã kết hôn, trái tim Lý Huyền lúc ấy liền lạnh một nửa.

Chỉ là, người ta luôn không thể nhìn thấu tâm tư của Thang Khải Huân, cho dù anh ta đã đi theo bên cạnh anh nhiều năm, cũng không dám tùy ý phỏng đoán chuyện riêng của anh.

Thang Khải Huân sai bước đi vào văn phòng, cả đoạn đường đi đều có người cẩn thận chào hỏi anh, anh đều nhàn nhạt nhưng lễ phép đáp lại, cho đến khi đi vào văn phòng, Lý Huyền không cần anh dặn dò liền nhắc Đỗ Phong không cho phép bắt kì kẻ nào đi vào quầy rầy.

Trên bàn làm việc thật to bày rất ít đồ vật, nhìn gọn gàng lại đơn giản, Thang Khải Huân mở cửa chớp, ánh nắng tiến vào chiếu lên sàn gỗ màu đỏ, anh đưa tay cầm lấy túi giấy thật dài trên bàn, đây là tất cả tư liệu về Đông Hải Điều trong hai năm qua.

Thang Khải Huân hững hờ nở một nụ cười, lấy tư liệu kia ra nhìn từng tờ một, năm tháng anh ở London gian nan sống không bằng chết, cô lại âu yếm với người đàn ông khác còn tu thành chính quả.

Chuyện đã đến nước anh, anh làm sao có thể quên được mà thẳng thắn chúc phúc cho hạnh phúc của cô.

Làm không được.

Ánh mắt Thang Khải Huân dừng lại trên tờ giấy: Đông tiểu thư chỉ có một cách duy nhất giao lưu với người khác trên Internet đó là Microblogging, Microblogging của cô ấy có tên: Điều Điều vượt biển.

Trong lòng anh đột nhiên khẽ động, vậy mà quý thần xui khiến nhớ tới một việc, Thang Khải Huân mở máy tính thật nhanh, lại mở trang web mà Hải Điều đăng ký Microblogging, lúc nhập tên, khuôn mặt luôn luôn lạnh lẽo lại lóe lên một vẻ dịu dàng rồi biến mất rất nhanh.

Ngón tay thon dài hữu lực gõ bàn phím nhanh chóng nhập tên vào: Cánh buồm Khải ra khơi, sau đó Thang Khải Huân dựa theo trên tư liệu tìm tòi một chút, trên màn hình xuất hiện một ảnh chân dung Chi-bi Maruko, anh hiếm khi cong khóe môi, nhiều năm đã qua, vậy mà vẫn ngây thơ như vậy.

Con chuột để ở nút "Thêm chú ý" dừng lại một lát, cuối cùng Thang Khải Huân vẫn nhấn xuống.

Hải Điều đang nhìn ảnh chụp trên điện thoại đến gần người, không chỉ trên trang Microblogging của Thịnh Hạ nhìn được ảnh chụp kia, của cô cũng thế.

Góc trên bên phải hiện ra một tin nhắn nhắc nhở cô có thêm một fan hâm mộ, Hải Điều muốn mở ra nhìn, lại nghe tiếng cửa phòng ngủ được nhẹ nhàng đẩy ra.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Xé rách tình cảm vợ chồng

Góc trên bên phải hiện ra một tin nhắn nhắc nhở cô có thêm một fan hâm mộ, Hải Điều muốn mở ra nhìn, lại nghe tiếng cửa phòng ngủ được nhẹ nhàng đẩy ra.

Cô tiện tay đóng giao diện lại, xoay mặt nhìn về phía gương giả bộ như nhìn vết thương trên mặt.

Lục Thế Quân đẩy cửa phòng ngủ ra, liền nhìn thấy một bóng người xinh đẹp ngồi ngay ngắn trước gương.

Cô mặc váy ngủ màu trắng, dây váy trên vai lại không biết đã tụt xuống từ lúc nào, da của cô rất trắng, giống như sắp hòa vào quần áo tuyết trắng, tóc dài xõa trên vai, anh ta lại có chút bị mê hoặc đi qua nhẹ nhàng đỡ vai cô.

Cả người Hải Điều run lên, nhìn mặt Lục Thế Quân trong gương, hốc mắt chưa xót, cô cố nén nước mắt, đưa tay đẩy tay anh ta ra: "Em không cần sự thương hại!"

Dáng vẻ quật cường của cô làm chút thương yêu mới chạy lên não Lục Thế Quân không còn sót lại chút gì, anh ta lui lại một bước, đưa tay đẩy kính mắt trên sống mũi, vẫn là dáng vẻ lịch sự: "Hải Điều, đã lâu như vậy, anh nghĩ em nên hiểu rõ, nếu như có thể rung động, thì anh đã thích em từ ba năm trước rồi..."

"Anh đừng nói với em những điều này, em không ngu ngốc, ba năm nay anh đối xử với em như nào, trong lòng em như gương sáng!" Hải Điều tựa trên bàn trang điểm, cô kiêu ngạo giờ cầm lên, ngón tay tinh tế nắm chặt mép bàn trang điểm đến trắng bệch.

"Em đã hiểu rõ..."

"Muốn em đồng ý ly hôn phải không?" Hải Điều có chấp cười: "Không có khả năng!"

"Ép buộc một người đàn ông không yêu mình ở lại bên cạnh rất có ý nghĩa sao? Đông Hải Diêu lúc đó cô tiếp cận tôi không phải chỉ vì tiền của tôi! Cô yên tâm, đã từng là vợ chồng tôi cũng không quá tuyệt tình với cô, tuy nhiên tài sản của Lục gia không có một đồng nào liên quan đến cô, nhưng tôi vẫn sẽ cho cô một khoản phí nuôi dưỡng!"

Dáng vẻ của Lục Thế Quân hào phóng khảng khái, anh ta móc ra chi phiếu, loạt xoạt viết lên một dãy số, sau đó đưa quá; "Con số này, cả đời này cô cũng không kiếm được, Đông Hải Diêu, cô thỏa mãn rồi chứ!"

Hải Diêu nhìn cũng không nhìn, cầm lấy tờ chi phiếu xé thành hai nửa, Lục Thế Quân sửng sốt, cuối cùng kìm nén không được lạnh giọng mỉa mai: "Thế nào, cô chê ít sao?"

"Lục Thế Quân anh lại lấy tiền ra si nhục tôi, tôi gả cho anh một năm, tôi chưa từng lấy một đồng nào của Lục gia!" Ngực Hải Diêu phập phồng, cô không nghĩ tới, trong lòng Lục Thế Quân lại nghĩ cô gả cho anh ta chỉ là vì tiền của anh ta!

Phải biết, sở dĩ năm đó Trình Nhã Như rời khỏi anh ta, cũng bởi vì gia thế của anh ta bình thường, danh tiếng không đáng một xu, nếu như anh ta có sự nghiệp có thành tựu như hiện tại, Trình Nhã Như sẽ rời khỏi anh ta sao? Có quỷ mới tin!

"Cô cảm hay không cũng không sao, nhưng không biết ba vợ đã lấy từ tài vụ của tôi bao nhiêu tiền!" Lục Thế Quân cười âm trầm, đáy mắt lại là sự xem thường: "Nếu như không phải lúc tôi gian khổ nhất là cô cũng tôi bước tiếp, tôi là đàn ông cũng không thể không chịu trách nhiệm, cô cho rằng tôi sẽ thật sự lấy cô sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Có tình ý hay là vô tình?

Hải Diêu nghe anh nói câu này, chỉ cảm thấy đáy lòng ầm ầm một mảnh, vậy mà ba lại giấu cô qua tìm Lục Thế Quân đòi tiền... Chẳng trách Lục Thế Quân có thể xem thường cô như vậy!

Cô lại nghĩ tới ngày đó Trình Nhã Như nói "Dùng ân tình để ép Lục Thế Quân cưới cô", chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, chẳng lẽ trong lòng Lục Thế Quân, năm đó cô tận tâm làm bạn với anh ta, hoàn toàn là vì có thể gả cho anh ta?

"Anh nói những này là có ý gì?" Hải Diêu chỉ cảm thấy trái tim mình bị người ta hung hăng ném xuống mặt đất giẫm đạp đến vỡ nát, rờn rã hai năm không rời không bỏ, cô nỗ lực lôi kéo lý trí của anh ta đang sa sút đến tận đáy cốc, nhưng đến sau cùng, một phần tâm tư này lại bị người ta xuyên tạc đến mức đó!

"Khi đó anh không gượng dậy nổi, người người tránh không kịp, thậm chí ngay cả việc làm cũng đánh mất, nếu như không phải tôi yêu anh thì tại sao phải chịu thiệt thòi mà ở bên anh?"

"Nếu là chịu thiệt thòi, vậy hiện tại tôi liền thành toàn cho cô, cô không cần đi theo tôi chịu thiệt thòi nữa!" Lục Thế Quân nghe cô nói ra mấy chữ nào, không biết thế nào mà trong lòng lại không thoải mái, vậy mà cô lại nói năm đó chịu thiệt thòi ở bên anh ta!

"Lục Thế Quân, anh không có lương tâm!" Hải Diêu giận đến cực hạn, cô không cách nào khống chế sự vọng động của mình, hung hăng quét hết chai chai lọ lọ trên bàn trang điểm xuống đất, âm thanh vỡ vụn vang lên khắp nơi, Lục Thế Quân lui ra phía sau mấy bước, lạnh lùng nhìn cô: "Tôi cho cô thời gian một tuần để suy nghĩ kỹ càng, nếu cô thông minh thì hãy chấp nhận biện pháp xử lý của tôi, đừng để náo loạn lên tòa án thì lúc đó cô sẽ không có chỗ tốt nào cả, phải biết, tất cả bất động sản dưới tên của tôi đều được mua trước khi chúng ta kết hôn đó tài sản trước hôn nhân, theo như luật hôn nhân, nếu như ly hôn, cô đừng nghĩ lấy được một xu nào cả!"

"Tiền mà ba tôi lấy từ chỗ anh, tôi sẽ trả lại hết cho anh không thiếu một xu nào cả, về phần tài sản của anh, Lục Thế Quân, tôi chưa từng nghĩ đến việc kiếm một chén canh, anh cũng quá coi thường tôi rồi." Hải Diêu không hề kiêng dè xoay người rời đi, chân trần giẫm lên đồng thủy tinh vỡ nát trên mặt đất, lòng bàn chân lập tức truyền đến cảm giác đau đớn đến tận tim.

"Hải Diêu..." Lục Thế Quân thấy dưới chân của cô đầy máu tươi, đã không kịp khống chế tiến lên một bước ngăn cánh tay cô kéo cô ra, Hải Diêu giống như tượng gỗ mặc anh ta kéo ra, Lục Thế Quân cúi đầu nhìn mặt đất lộn xộn có mấy dấu chân máu, chỉ cảm thấy trái tim giống như bị một cây kim đâm xuyên qua, anh ta không kịp nghĩ nhiều liền chặn ngang bệ cô lên đi mấy bước về phía giường...

"Tôi sẽ gọi cho bác sĩ tới đây, cô đừng lộn xộn." Lục Thế Quân vội vàng gọi điện thoại, lúc này mới đi đến bên giường ngồi xổm xuống, anh ta nhẹ nhàng nâng mắt cá chân cô lên, chỉ thấy lòng bàn chân vốn dĩ non mịn đã máu thịt be bét, anh ta cuống quýt rời ánh mắt, cẩn thận từng li từng tí đặt chân cô sang một bên, mở túi cấp cứu lấy thuốc khử trùng cùng với bông ra.

"Anh đừng quan tâm tôi!" Hải Diêu gắt gao cắn môi, quật cường xoay người sang chỗ khác, nước mắt trong hốc mắt tùy ý đảo quanh, cô chịu đựng

không cho nước mắt rơi xuống.

"Bây giờ không phải là lúc cô đùa nghịch nóng này! Chẳng may bị nhiễm trùng thì làm sao bây giờ?" Giọng Lục Thế Quân có sự nghiêm khắc trước nay chưa từng có, anh ta nắm chặt mắt cá chân cô, môi mím chặt thành một đường thẳng tắp cương nghị, đỏ cồn iốt lên miếng bông rồi bôi lên vết thương. Hải Diệu đau đến rên rỉ ra tiếng, lại lập tức cảm giác được động tác của anh ta nhẹ hơn mấy phần.

"Chớ lộn xộn, cô nhìn một chút, bác sĩ sắp đến rồi." Giọng của anh ta rất nhẹ, cầm bàn chân vết thương chổng chắt của cô như cầm trân bảo.

Động tác đẩy cửa của Trình Nhã Như lập tức dừng lại, cô ta gần như là nín thở, không dám tin nhìn một màn này, về mặt Lục Thế Quân lại là thương yêu cùng cẩn thận từng li từng tí như thế, những thứ này ban đầu là của cô ta, đều thuộc về cô ta, nhưng lại bị tiện nhân này hưởng thụ!

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 18: Có bầu?

Về mặt Lục Thế Quân lại là thương yêu và cẩn thận từng li từng tí như thế, những thứ này ban đầu là của cô ta, đều thuộc về cô ta, nhưng lại bị tiện nhân này hưởng thụ!

Cô ta cố gắng kiềm chế, mới có thể đề ép được lửa giận của mình xuống, sau cùng phần hận cúi đầu rơi lệ liếc Hải Diệu một cái, Trình Nhã Như khẽ đóng cửa lui ra ngoài.

"Anh quan tâm tôi làm gì? Tôi có chết cũng liên quan gì đến anh? Không phải vừa vặn thành toàn cho hai người sao?" Hải Diệu hung hăng lau nước mắt, quật cường ngẩng đầu không để nước mắt của mình rơi xuống.

Lục Thế Quân dừng động tác một hồi, vẫn cẩn thận lấy mảnh vụn thủy tinh trong vết thương của cô, lúc này mới nhẹ nhàng mở miệng: "Diệu Diệu, là anh có lỗi với em"

"Tôi không cần anh thấy có lỗi với tôi! Yêu anh và gả cho anh, đều là tôi tự chọn, anh không yêu tôi, đây cũng không phải là lỗi của anh! Chỉ là..."

Trong lòng Hải Diệu có sự yếu ớt cùng bất lực trước nay chưa từng có, cô nhẹ nhàng nâng tay, có chút run rẩy đặt trên vai Lục Thế Quân: "Đừng ly hôn, có được hay không? Đây là khát cầu duy nhất của tôi, Thế Quân..."

Lục Thế Quân ngừng đầu, ánh mắt anh ta nhìn cô vẫn dịu dàng như thế, giống như buổi tối vào ba năm trước đây, anh ta đứng dưới ký túc xá của cô, lặng lẽ nhìn cô như thế, dịu dàng nói với cô: "Diệu Diệu, làm bạn gái của anh."

Đã không có cách nào yêu cô, tại sao còn phải cho cô hy vọng lớn như vậy? Nếu như không phải anh ta nói câu này, sao cô có thể mất hết lý trí mà xông về phía trước không có cách nào giải thoát?

"Diệu Diệu, em quật cường như vậy, là làm hại cả ba người chúng ta..."

"Năm đó cô ta ghét bỏ anh vứt bỏ anh chạy đi với người khác, hiện tại cô ta vừa trở lại thì anh đã chờ không kịp mà dán lên cô ta, anh cứ không có tiền đồ như vậy sao? Phụ nữ cả thế giới này đã chết sạch chỉ còn lại một mình Trình Nhã Như sao?"

Hải Diệu một tay đẩy anh ta ra, Lục Thế Quân không tránh kịp ngã ngồi xuống mặt đất, tay của anh ta chống ra sau một cái liền đặt lên đám thủy tinh vỡ vụn dưới đất, cảm giác nhói nhói truyền đến, Lục Thế Quân chỉ cảm thấy được sự nóng này không nói ra được, anh ta đứng lên, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Hải Diệu nhưng lại sóng ngầm mãnh liệt: "Chuyện của tôi không cần cô quan tâm, cô vẫn suy nghĩ thật kỹ xem nên quyết định thế nào đi!"

Anh ta nói xong cũng đẩy cửa mà đi, cả người Hải Diệu như bị rút hết khí lực, cô lập tức nằm ở trên giường, bà vai thon gầy run rẩy kịch liệt.

Không biết có phải tâm trạng chấp chôn thay đổi quá lớn nên nhất thời không chịu nổi hay không, Hải Diệu chỉ cảm thấy dạ dày đau đớn.

Cô chạy lao đến nhà vệ sinh, ôm bồn cầu nôn đến trời đất mù mịt, trong đầu cô lại hiện lên một ý niệm, kỳ kinh nguyệt của cô đã qua hai tuần rồi.

Vô cùng có khả năng, hiện tại cô đã mang thai.

Ban đầu theo thời gian trôi qua mà hy vọng dần ảm đạm nay lại dâng lên, Hải Diệu lập tức lấy điện thoại ra gọi cho Thịnh Hạ, ai ngờ Thịnh Hạ tắt máy, cô nghĩ một lúc, lại gọi cho Yên Yên, chân đang bị thương, cũng chỉ đành nhờ Yên Yên đưa cô qua bệnh viện làm kiểm tra.

"Tớ có bạn bè ở bệnh viện thành phố, đến đó đi." Yên Yên đỡ cô lên xe taxi, thuận miệng nói một câu, Hải Diệu không có mơ tưởng, yên lặng gật đầu.

Lúc taxi đi đến cửa lớn bệnh viện, Hải Diệu không thấy được cách đó không xa, có một chiếc xe đỏ thẫm chậm rãi ngừng lại, cửa sổ xe lộ ra một nửa, lộ ra gương mặt của một cô gái trẻ tuổi đang đeo kính râm, môi đỏ khẽ nhếch, giống như cười mà không phải cười.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Thả anh ta một con đường sống

"Diệu Diệu, cậu đã mang thai rồi."

Yên Yên đưa bản báo cáo trong tay cho cô.

Quả nhiên giống như dự đoán, Hải Diệu nắm thật chặt bản báo cáo, đáy mắt dâng lên hào quang óng ánh.

Lục phu nhân đến rất nhanh, Hải Diệu vừa đi ra bệnh viện, đã thấy xe Lục gia dừng lại, Lục phu nhân một thân phục trang đẹp đẽ mang theo thím Lý người hầu của Lục gia vội vã đi tới ân cần nói: "Diệu Diệu a, bác sĩ nói thế nào? Có phải có chỗ nào không thoải mái không? Phản ứng mang thai có lớn không? Muốn ăn cái gì thì nói với mẹ, để thím Lý làm cho con!"

Lần đầu tiên Hải Diệu được mẹ chồng quan tâm như vậy, lại là vì sinh mạng bé nhỏ trong bụng này, đáy lòng cô có chút đắng chát, trên mặt lại không thể không cười: "Mẹ, chỗ nào con cũng tốt, cũng không cảm thấy không thoải mái."

"Vây là tốt rồi, vây là tốt rồi, cảm ơn trời đất, cuối cùng đã mang thai rồi! Thím Lý, tôi phải mau chóng nói tin tức tốt này với đám bạn già mới được, phải chúc mừng một phen!"

Hải Diệu kết hôn một năm cũng không có tin tức, gần như đã trở thành tâm bệnh của Lục phu nhân, đối với cô cũng bắt bẻ không ưa, lần này giải quyết xong tâm nguyện, tất nhiên là vui mừng nhường mảy, ước gì toàn thiên hạ đều biết!

"Phu nhân, trước mắt đang có một thời cơ tốt, thứ tư tới không phải là ngày kỉ niệm thiếu phu nhân và thiếu gia kết hôn được một năm sao? Không bằng chúng ta chuẩn bị thật tốt, đến lúc đó hăng tuyên bố tin tức tốt này ra ngoài, vẹn toàn đôi bên, tốt biết bao nhiêu a!"

Lục phu nhân không kìm được vui mừng mà đồng ý, liên tục hô hào để thím Lý gọi điện cho Lục Thế Quân để anh ta về ngay lập tức.

Hải Diệu bị Lục phu nhân trực tiếp mang về Lục gia, thế nhưng cho đến lúc ăn xong bữa tối, Lục Thế Quân vẫn chưa trở lại, Hải Diệu ở trong phòng không ngủ được, nghe động tĩnh bên ngoài, không biết qua bao lâu, cửa phòng ngủ nhẹ nhàng mở ra, cô lập tức muốn ngồi dậy, lại có một đôi tay ôn nhu nhẹ đỡ cô: "Diệu Diệu, em cứ nằm đừng nhúc nhích."

Lục Thế Quân ngồi xuống cạnh giường, nhìn qua mặt mũi của anh ta có chút tiều tụy, lông mi một mực nhíu thật chặt.

"Có chỗ nào không thoải mái hay không? Ngày mai anh sẽ xin nghỉ ở công ty cho em, cũng đừng đi làm nữa có được không?" Lục Thế Quân nắm tay cô trong lòng bàn tay, giọng điệu dịu dàng như cô là người vợ yêu dấu của anh ta, thế nhưng trong cô rất rõ ràng, trên mặt anh ta có bao nhiêu dịu dàng thì trong lòng lạnh lùng bấy nhiêu.

"Em rất khỏe." Hải Diệu nhẹ nhàng rút tay từ trong lòng bàn tay anh ta ra, cô quay sang nhìn ánh đèn dưới đất, lẳng lặng mở miệng: "Anh không cần lo lắng cho em."

Dưới ánh đèn mờ mịt, một bên mặt Hải Diệu được ánh sáng hắt lên tạo ra tia sáng kiêu diễm, thêm mấy phần dịu dàng rung động lòng người, Lục Thế Quân nhẹ nhàng cúi đầu, hôn lên trán cô một cái: "Diệu Diệu, anh sẽ xử tốt tất cả, em yên tâm đi."

Giọng của anh ta sát bên tai cô, nước mắt Hải Diệu đột nhiên rơi xuống, cô quay sang, nhìn khuôn mặt tuấn tú dịu dàng trước mặt, chỉ cảm thấy tim như bị đao cắt: "Vì đứa bé này sao? Anh một mực không muốn đứa bé này xuất hiện mà?"

Lục Thế Quân không mở miệng, anh ta chỉ nhẹ nhàng vuốt tóc cô: "Em nghỉ ngơi thật tốt, anh đi bàn bạc việc tổ chức kỉ niệm một năm kết hôn, chờ một lúc nữa sẽ trở lại với em."

Anh ta xoay người sang chỗ khác, bóng lưng cao lớn khoắc lên ánh đèn mờ mịt, vậy mà cảm thấy có mấy phần cô đơn, Hải Diệu bỗng nhiên nghĩ, không bằng cô thả cho anh ta một con đường sống, cũng tốt hơn nhìn anh ta thân ở Tào doanh lòng mang oán.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Không có ai mãi chờ anh tha thứ cho anh

Anh ta xoay người sang chỗ khác, bóng lưng cao lớn khoác lên ánh đèn mờ lung, vậy mà cảm thấy có mấy phần cô đơn, Hải Diêu bỗng nhiên nghĩ, không bằng cô thả cho anh ta một con đường sống, cũng tốt hơn nhìn anh ta thân ở Tào doanh lòng mang hận.

"Thế Quân..." Hải Diêu nhẹ nhàng sờ bụng dưới bằng phẳng như cũ, vẻ mặt cô yên ổn, khỏe miệng mang theo một nụ cười ôn nhu: "Nếu như anh cảm thấy trong lòng thật sự quá khó khăn, không dễ chịu, như vậy chúng ta đừng như thế nữa."

Lục Thế Quân quay đầu lại, có chút giật mình nhìn vợ mình, cô nửa dựa vào nơi đó, khỏe mắt đuôi lông mày đều có cảm giác nhu hòa thần thánh, anh ta không khỏi có chút rung động.

"Đưa nhỏ —— cho em, chúng ta ly hôn." Hải Diêu nhẹ nhàng nói ra hai từ "Ly hôn", chính mình cũng có chút giật mình, sao cô lại đột nhiên có suy nghĩ này?

"Không có khả năng!" Giọng nói của anh ta không khỏi có chút sắc bén, cứ gào lên vội vã như vậy, giống như cô chọc vào nỗi đau của anh ta.

Hải Diêu giật mình ngẩng đầu, Lục Thế Quân lại đi mấy bước đến bên giường, dáng người cao lớn đỉnh đặc bao phủ xuống người cô, sau đó, môi của anh ta từng chút từng chút một đề xuống, cho đến khi hôn lên môi cô, Hải Diêu nghe được giọng nói của anh, giống như tiếng Phật dễ nghe: "Anh muốn quay đầu, Diêu Diêu, cho anh một cơ hội đi."

Trình Nhã Như có con của người khác, anh ta không thể nào chấp nhận được, hôm nay nhận được điện thoại của Lục phu nhân, Trình Nhã Như lại náo loạn với anh ta một trận, anh ta đột nhiên cảm thấy mệt mỏi, đột nhiên cảm giác được, không bằng quay về nhà đi, hình như cũng không bắt bắt như trong tưởng tượng.

Hải Diêu nhắm mắt lại, hai tay nắm chặt ống tay áo của anh ta, bên trong giọng nói có chút chua xót mà kiêu ngạo: "Một lần cuối cùng thôi, Thế Quân."

"Được." Anh ta nhìn cô thật sâu, hôn cô dịu dàng, trái tim lại mơ hồ có chút tình cảm rung động, chỉ là, anh ta không muốn cảm bắt được.

*

Bữa tiệc kỉ niệm tròn một năm kết hôn, bởi vì có đứa bé trong bụng cô mà hết sức long trọng, Lục gia bỏ một số tiền lớn thuê khách sạn năm sao, còn có ý mời không ít người trong giới truyền thông.

Yên Yên và Thịnh Hạ đều ở trong phòng nghỉ với Hải Diêu, lễ phục cô mặc hôm nay là phiên bản giới hạn do Lục Thế Quân bay ra nước ngoài mua về, lại bởi vì như vậy mà vui mừng, nụ cười của cô rạng rỡ lại kiêu mị.

Chỉ là vết thương ở lòng bàn chân chưa tốt hơn, cô chỉ có thể đi giày đế mềm, may mà Hải Diêu không tính là thấp, đứng bên cạnh Lục Thế Quân cũng không chênh lệch quá nhiều.

Yến hội sắp bắt đầu, Lục Thế Quân tự mình lên đón cô, Thịnh Hạ đặt tay Hải Diêu vào trong tay Lục Thế Quân, vẫn không quên thẳng thắn căn dặn: "Thế Quân, Hải Diêu có em bé, về sau anh đừng làm cô ấy đau lòng! Nếu không tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho anh!"

"Cô yên tâm đi." Lục Thế Quân mỉm cười, bên mặt anh tuấn đẹp trai thu vào đáy mắt Hải Diêu, cô có chút giật mình, thật sự có thể bắt đầu lại từ đầu sao?

*

"Tiểu thư, thật ngại quá, cô không có thiệp mời, cô không thể đi vào..."

Bên ngoài khách sạn, Trình Nhã Như ôm một bé gái nhỏ nhỏ đứng ở nơi đó, hai người bảo vệ đang khó khăn khuyên giải, Trình Nhã Như lại cười lạnh một tiếng, vung tay đưa một phong thư: "Anh đưa những cái này cho người của Lục gia nhìn đi! Nhìn xem Lục gia bọn họ cưới một nàng dâu tốt thế nào!"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Sẽ thành bọt nước

Thấy có khuynh hướng gây chuyện, hai bảo vệ được huấn luyện nghiêm chỉnh liếc nhau một cái, rồi một người nhanh chóng quay người đi vào thông báo, một người khác thì ở lại nhặt phong thư lên cung kính trả lại: "Xin lỗi cô, có chuyện gì thì đợi yến hội kết thúc rồi nói sau..."

Lời còn chưa dứt, thì sau lưng đã truyền đến tiếng bước chân.

Trình Nhã Như nhận ra quần gia Lục gia, lập tức đẩy bảo vệ trước mặt ra, cầm phong thư đưa cho chú ấy: "Không muốn ném sạch mặt mũi Lục gia, thì để tôi đi vào ngay!" Trình Nhã Như thấy sắc mặt Lục quần gia thay đổi, thì càng đắc ý, cô ta chuẩn bị lâu như vậy, tất cả chỉ vì ngày hôm nay.

Trình Nhã Như ôm con gái, đi từng bước một vào yến hội.

Có người thấy cô ta đi vào, lập tức bàn tán xì xào, thậm chí có một số nhà báo, đã bắt đầu chụp ảnh.

Lục Thế Quân đang cùng Hải Diêu đi mời rượu, nghe thấy động tĩnh thì quay đầu lại, sau đó ngậy người, Hải Diêu cũng sững sờ đứng nguyên tại chỗ.

"Tôi có chuyện muốn nói, nói xong tôi sẽ đi ngay." Trình Nhã Như thả con gái xuống đất, sau đó cầm giấy tờ, nhìn bốn phía, rồi dừng lại trên mặt Hải Diêu, mở miệng mỉa mai: "Đồng Hải Diêu, cô không có thai! Vậy mà dám lừa gạt Thế Quân, lừa gạt Lục gia sao!"

"Nhã Như không được nói bậy!" Lục Thế Quân yêu Trình Nhã Như, nhưng biết dưới tình hình như vậy nhất định anh ta sẽ giữ mặt mũi cho Lục gia, nên lập tức thấp giọng quát lên.

"Em không nói bậy, chứng cứ đây." Trình Nhã Như tiến lên một bước, đưa giấy tờ trong tay ra: "Cô làm giả kết quả của bệnh viện, vì muốn giấu giếm chuyện không có thai sao? Đồng Hải Diêu, nhìn không ra tâm cơ cô lại sâu như vậy! Có điều, tôi tuyệt đối không cho phép cô lừa gạt Thế Quân đâu, không bao giờ cho phép!"

Lục Thế Quân nhận lấy giấy tờ, rồi nhanh chóng mở ra xem, khách khứa chung quanh xì xào bàn tán, truyền thông thì chụp ảnh liên tục, về mặt Trình Nhã Như tràn đầy trào phúng.

Quần gia vội vàng tiễn khách khứa ra về, còn lịch sự mời truyền thông rời đi luôn, chỗ đó dần dần yên tĩnh trở lại.

Vợ chồng Lục gia nhìn nhau không biết nên nói cái gì cho phải, đành phải kiên nhẫn chờ Lục Thế Quân xem giấy tờ xong.

Trong lúc đó Thịnh Hạ lại tức điên xông qua: "Trình Nhã Như, mọi người tốt xấu cũng là chỗ quen biết, nên cô đừng có khinh người quá đáng! Hải Diêu đã có baby, cô còn chặn ngang một chân là có ý gì?"

"Hạ Hạ, chuyện không liên quan tới cô, nên tốt nhất cô đừng có xen vào." Trình Nhã Như không muốn dây dưa với Thịnh Hạ, bởi vì mục đích chủ yếu của cô ta là mượn thời cơ lần này để quét sạch danh dự của Đồng Hải Diêu, còn những chuyện khác, cô ta không muốn quan tâm!

"Nhã Như." Hải Diêu, bỗng nhiên mở miệng.

Trình Nhã Như nhìn qua, đã thấy ánh mắt Hải Diêu rơi vào người Tâm Di: "Nhã Như, cô cũng làm mẹ, nên có thể cảm nhận được tâm tình của tôi, tôi hi vọng cô đừng nào loạn nữa..."

"Đồ dê tiện! Im miệng!" Lục Thế Quân bỗng nhiên giơ tay lên, đập xấp giấy lên mặt Hải Diêu, sắc mặt tái xanh, hiển nhiên là đã giận đến cực cực điểm (*): **"Nếu bạn thích một truyện nam chính thâm tình thì chắc chắn không thể bỏ qua Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc"**

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Đau nhất là bị phản bội

Hải Diêu, bị hành động này của Lục Thế Quân làm cho kinh sợ, cô không dám tin nhìn qua Lục Thế Quân, người cô yêu ròng rã bốn năm, luôn luôn ôn hòa nhẹ nhàng, cho dù gặp kẻ vô lại cũng rất có phong độ, cô cam tâm tình nguyện gả cho anh ta chịu đựng vô số oan ức muốn cùng anh ta sống một đời, vậy mà anh ta lại dùng ánh mắt chán ghét và xem thường đó để nhìn cô, còn nói cô dê tiện nữa!

Đau đớn tràn ngập trái tim, cô cảm thấy bên tai đều là tiếng vù vù chói tai, giống như dao kiếm va chạm vào nhau tạo ra, lạnh lẽo từ lòng bàn chân phóng thẳng lên đầu, cô hốt hoảng nhìn Lục Thế Quân: "Thế Quân, anh vừa nói cái gì?"

"Đồng Hải Diêu! Tôi không ngờ cô lại loại người thủ đoạn như vậy, cô không biết cô làm như vậy rất buồn nôn sao?" Lục Thế Quân tiến lên một bước, hai mắt lộ ra căm ghét, giống như dao găm từng từng cắt lên da thịt Hải Diêu.

"Tại sao lại có thể như vậy chứ? Quân gia! Lập tức mời bác sĩ Triệu tới đây ngay!" Mặt Lục phu nhân trắng như tờ giấy, cứ như sắp ngất xỉu, ông Lục cuống quýt gọi người hầu giúp Lục phu nhân vào trong nghỉ ngơi.

Hải Diêu run lên, xoay người, giật lấy tờ xét nghiệm trong tay Lục phu nhân, trên đó viết tên cô, có cả con dấu bệnh viện nữa, kết quả kiểm tra là âm tính.

"Không thể nào! Tuyệt đối không phải như vậy!" Đầu Hải Diêu như nổ tung, cô quay người lại nhìn qua Đường Yên: "Yên Yên, cậu nói đi, ngày đó chính cậu đi cùng tớ mà, cậu làm nhân chứng cho tớ đi, kết quả rõ ràng nói tớ có thai rồi mà?"

Yên Yên không nói một lời, còn đứng im không nhúc nhích.

Thịnh Hạ thấy thế liền đẩy Yên Yên: "Yên Yên! cậu nói đi!"

"Ngày đó tớ đi cùng Diêu Diêu... Chỉ là, Diêu Diêu nói, cậu ấy không muốn ly hôn, nên đưa tiền cho bác sĩ, sửa lại kết quả xét nghiệm..." Yên Yên run lên, nhìn sang chỗ khác, cứng ngắc mở miệng.

"Cậu dám vu khống tớ!" Hải Diêu cảm thấy như bị sét đánh, đứng cứng không vững, Yên Yên không dám nhìn thẳng vào mắt Hải Diêu, mà né tránh nhìn sang một bên: "Qua bệnh viện hỏi thì biết ngay thôi... Diêu Diêu, tớ đã nói làm như vậy không được đâu, nhưng cậu lại không chịu nghe lời tớ..."

"Cô còn gì để nói nữa không?" Lục Thế Quân nhìn Hải Diêu mĩa mai "Không phải là cô không muốn ly hôn sao? Đồng Hải Diêu, chúng ta xong rồi! Triệt để xong rồi! Ly hôn đi."

Lục Thế Quân nói xong, vượt qua cô đi về phía Trình Nhã Như, Hải Diêu giống như một bức tượng gỗ, đứng im ở nơi đó không thể động đậy được, Hải Diêu không dám tin nhìn qua Yên Yên, nhìn người bạn mà cô đã tin cậy.

"Thế Quân..." Trình Nhã Như nhào vào lòng Lục Thế Quân, khóc thút thít: "Thế Quân... Em không muốn anh vì con mới tiếp nhận em, cho nên em một mực không nói cho anh biết, Tâm Di, Tâm Di là con gái của anh..."

"Nhã Như!" Lục Thế Quân bị bị tin tức bất ngờ này làm cho sững sờ, anh ta nhìn qua cô bé rụt rè đứng bên cạnh hỏi: "Em nói... Cô bé này con gái của anh sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Vì sao?

Lục Thế Quân tiến lên một bước, Trình Nhã Như nhẹ nhàng đẩy Tâm Di lên phía trước: "Thế Quân, đây đúng là con gái anh..."

Lục Thế Quân đưa tay ôm lấy Tâm Di, Tâm Di ngoan ngoãn hỏi: "Chú là ba ba sao?"

Hốc mắt Lục Thế Quân ề ề.

Trình Nhã Như khóc không thành tiếng: "Em sang Pháp rồi, mới biết là đã có thai, rồi xa anh ba năm, em vẫn luôn chỉ có một mình..."

"Nhã Như!" Lục Thế Quân ôm Trình Nhã Như vào trong ngực, Lục Thế Quân cảm thấy vô cùng đau lòng, nhẹ nhàng dỗ dành: "Sao em ngốc như vậy chứ? Biết có thai vì sao còn không quay về tìm anh? Em biết ba năm anh chưa bao giờ quên em mà..."

Trình Nhã Như nhìn qua vai Lục Thế Quân, thấy Đồng Hải Diêu ngây người như phỗng, thì rất vui, chỉ đáng tiếc là, cô ta không thể biểu hiện ra ngoài được!

"Làm sao em có thể về được? Khi đó, anh đã kết hôn với Hải Diêu rồi..." Trình Nhã Như chảy nước mắt, Lục Thế Quân đau lòng ôm chặt lấy Trình Nhã Như: "Anh có lỗi với em, đều là anh không tốt, đều là anh không tốt..."

"Thế Quân..." Trình Nhã Như đẩy Lục Thế Quân ra, cắn môi hỏi "Anh sẽ không giận em chứ... Dù sao..."

Lục Thế Quân đột nhiên cười lạnh: "Nhã Như, anh cảm ơn em còn không kịp nữa là, nếu không có em thì không biết anh sẽ còn bị lừa như thế nào nữa!"

Trình Nhã Như giờ tay lau nước mắt, Lục Thế Quân thấy vậy quan tâm đưa khăn tay cho cô, Trình Nhã Như nhìn sang Hải Diêu: "Thế Quân... Em nghĩ Hải Diêu nhất thời hồ đồ thôi, vì quá yêu anh nên mới..."

Lục Thế Quân lập tức cắt ngang "Em không cần phải nói chuyện giúp cô ta, cũng đừng có mềm lòng! Em quên ngày đó cô ta đối xử với em như thế nào rồi hả? Dạng người như vậy anh không muốn tiếp tục sống chung nữa, cô ta làm ra chuyện vô si đó, thì đã quét sạch mặt mũi Lục gia rồi!"

"Lục Thế Quân, chuyện vẫn chưa biết thế nào, mà anh đã gấp gáp đứng về phía tiểu tam bắt nạt vợ rồi sao, anh có phải là đàn ông không thể!" Thịnh Hạ tức muốn nổ phôi, xông lên mắng, bị Hải Diêu khẽ vươn tay ngăn lại.

Trình Nhã Như đã sinh cho Lục Thế Quân, một cô con gái, cô không muốn thì cũng phải buông tay thôi, nhục nhã như vậy, cô không thể chịu đựng được.

"Hạ Hạ." Hải Diêu lặng lẽ nhìn cô bạn, nhẹ nhàng lắc đầu ra hiệu.

Cô không muốn để Thịnh Hạ cuốn vào chuyện này.

"Hải Diêu! Cậu bị treo lên đầu mà còn..." Thịnh Hạ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, tức giận đến dậm chân.

Hải Diêu cười nhạt một tiếng: "Hạ Hạ, không phải chỉ là ly hôn thôi sao? Có gì tệ hơn nữa đâu?" Dù hồngбет thế nào, cũng tốt hơn cái đêm ba năm trước.

"Điều Điều..." Thịnh Hạ lập tức rót nước mắt, nghe lời đứng ở bên cạnh Hải Diêu.

"Yên Yên, tôi chỉ hỏi cô một câu thôi, Vì sao?" Hải Diêu nhìn Yên Yên, thật buồn cười, mọi đau đớn, lại bắt đầu từ người cô coi là bạn này.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Ân đoạn tình tuyệt

Churon 24: Ân đoạn tình tuyệt

Yên Yên nghe Hải Diêu hỏi, thì vội quanh co: "Hải Diêu! Cậu nói cái gì vậy... Không phải cậu bảo tớ làm như vậy..."

"Bốp!" Thịnh Hạ bỗng nhiên xông về phía trước trước cho Đường Yên một tát, Yên Yên bị tát lão đảo một bước, rồi che mặt lại, tức giận trừng Thịnh Hạ: "Dựa vào cái gì mà cậu đánh tôi? Tôi chỉ nói sự thật thôi!"

"Tôi biết cô bảy năm rồi, cô nháy mắt mấy cái là tôi đã biết cô muốn nói gì rồi, có phải thật hay không, người khác không biết, nhưng tôi thì biết thừa, tôi mặc kệ vì sao cô hại Hải Diêu, hôm nay tôi chỉ muốn nói một câu thôi, từ bây giờ tôi không có người bạn như cô nữa!"

Thịnh Hạ nói xong, xoay người kéo Hải Diêu đi: "Điều Điều, đừng nói nhảm với người này nữa, nhiều lời phí nước bọt!"

Yên Yên vừa then vừa xấu hổ, cuối cùng không cam tâm mà thốt lên: "Thịnh Hạ, cô đừng có giả vờ thanh cao, không phải cô cũng hám giàu được người khác bao nuôi sao?"

Thịnh Hạ ngây người đứng nguyên tại chỗ, sắc mặt trắng bệch, đôi mắt hiện lên sự sợ hãi...

Lục Thế Quân cười lạnh một tiếng: "Đúng là ngu ngốc ngu, mã tầm mã, Nhã Như! Em nên sớm tuyệt giao với bọn họ đi mới đúng!"

Trình Nhã Như giả vờ không dám tin, che miệng lại, giật mình nhìn Thịnh Hạ: "Em còn thắc mắc vì sao Hạ Hạ vừa tốt nghiệp đã có thể mở quán như vậy... Thì ra, là được bao nuôi sao! Sao lại không có tự trọng như thế chứ... Làm được chuyện bỉ ổi như vậy mà không thấy mặt mặt."

"Cô im đi!" Hải Diêu lời Thịnh Hạ ra sau lưng, trừng mắt nhìn Trình Nhã Như, sống 24 năm, Đồng Hải Diêu rất thích làm việc thiện, nhưng hôm nay, cô mới phát hiện cô đã sai hoàn toàn!

Từ nhỏ ba người đã lớn lên cùng nhau, cho dù có trở mặt thành thù, cũng không nên nói như vậy!

"Mỗi người đều có lựa chọn của chính mình, cô không có tư cách nói Thịnh Hạ như vậy! Chỉ ít, cậu ấy không bao giờ có ý định làm tổn thương người khác hay phá huỷ hôn nhân của người khác!"

Hải Diêu nhìn thẳng tắp về phía Trình Nhã Như, gằn từng chữ.

Ánh mắt của Hải Diêu quá sắc bén, làm cho Trình Nhã Như nhất thời có cảm giác hốt hoảng.

Trình Nhã Như lôi kéo ống tay áo Lục Thế Quân, chảy nước mắt: "Thế Quân..."

Lục Thế Quân vuốt tóc Trình Nhã Như, thấp giọng trấn an một câu, sau đó buông tay ra, chậm rãi đi về phía trước.

Hải Diệu không tránh né mà nhìn thẳng về phía Lục Thế Quân, cô chưa bao giờ biết Lục Thế Quân cũng có một bộ mặt buồn nôn như vậy.

"Đồng Hải Diệu..." Lục Thế Quân trầm thấp gọi một tiếng, rồi vung tay tát một tát.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Chặt đứt tơ tình

Hải Diệu bưng mặt, trước mắt dần dần mờ hồ, cô cố gắng không để nước mắt chảy ra, nhưng không thể.

"Là cô ép tôi thôi, ban đầu tôi cũng không muốn làm đến mức này." Lục Thế Quân thấy nước mắt trên mặt Hải Diệu, bàn tay không để ý mà nắm chặt lại, trái tim hơi đau nhói: "Về sau, tôi không muốn nhìn thấy cô nữa, cô cũng đã thấy rồi, Nhã Như đã sinh cho tôi một cô con gái, ba năm nay Nhã Như một mình nuôi con rất cực khổ, tôi phải có trách nhiệm với hai mẹ con..."

"Anh không cần nói nhảm nữa." Hải Diệu lau nước mắt, kiên định nói: "Lục Thế Quân, tôi đồng ý ly hôn."

Hải Diệu nói không chút do dự, đôi mắt sáng chói, giống như có nhìn thấu tâm tư của anh ta, Lục Thế Quân lại không tự chủ quay mặt qua chỗ khác, trong lòng không nói ra được là cảm giác gì.

Lẽ ra phải vui sướng, nhưng không biết tại sao hết lần này tới lần khác lại thấy rất nặng nề, chuyện này vốn là do anh ta bắt đầu, nên cho dù kết thúc, cũng phải do anh ta làm chủ!

Nhưng Hải Diệu quyết tuyệt không chút do dự, làm anh ta cảm thấy không thoải mái.

Lục Thế Quân vừa định mở miệng, thì Lục gia quản gia vội vàng chạy vào: "Cậu chủ, bác sĩ Triệu tới rồi, người đến bệnh viện thành phố cũng đã truyền tin tức trở về."

"Nói thế nào!" Lục phu nhân vội vàng đi ra hỏi, xảy ra chuyện lớn như vậy, bà không thể ngồi yên không để ý đến.

Quản gia nhìn Đồng Hải Diệu khó xử, thờ dãi trong lòng, thật sự là quá đáng tiếc, một người tốt như vậy, sao lại làm ra chuyện hồ đồ như vậy.

"Đúng như cô Đường Yên đã nói."

"Không thể nào!" Mắt Hải Diệu đỏ lên: "Ai chẳng biết có tiền thì có thể xui khiến cả ma quỷ, nhá định là có người thiết kế để hãm hại tôi!"

Trình Nhã Như lôi kéo ống tay áo Lục Thế Quân nhẹ nhàng nói: "Thế Quân, Diệu Diệu có oan uổng hay không, thì để bác sĩ Triệu vào kiểm tra là sẽ biết ngay sao?"

Bác sĩ Triệu là một vị bác sĩ đức cao vọng trọng về trung y, y thuật y đức tiếng lành đồn xa, những năm này qua lại với Lục gia rất thân thiết.

"Vậy để bác sĩ Triệu vào bắt mạch đi!" Lục phu nhân nói ngay.

Một lát sau, bác sĩ Triệu vuốt vuốt râu nhẹ nhàng lắc đầu khép hờ thuốc lại: "Cô Hải Diệu đúng là không có bầu, do dạ dày bị lạnh, nên mới có hiện tượng nôn mửa thôi..."

Hải Diệu nghe xong lời này, thì toàn thân rét run, hai chân mềm nhũn ngã xuống, Thịnh Hạ vội vàng đỡ Hải Diệu lên, Hải Diệu trừng Yên Yên, bị dao đâm vào tim, cũng lăm cũng chỉ như thế này thôi.

"Diệu Diệu... Không ngờ, cô lại biến thành loại người như vậy..." Trình Nhã Như giả vờ đau lòng, lắc đầu thờ dãi liên tục.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Ông xã vs bạn trai cũ

Lục Thế Quân ôm Trình Nhã Như khẽ an ủi, sau đó nói với mẹ:

"Mẹ, mẹ cũng thấy rồi đấy, là cô ta gạt con, lừa gạt Lục gia, thanh danh Lục gia mất sạch rồi... Về sau con còn muốn cưới Nhã Như, nên không thể để Nhã Như bị dư luận lên án, con muốn tổ chức họp báo, công bố sự thật, như vậy Nhã Như sẽ không bị vu oan, còn thanh danh Lục gia cũng sẽ không bị hao tổn."

Lục phu nhân cau mày thờ dãi: "Như vậy cũng tốt." Ông Lục muốn nói gì đó, nhưng bị Lục phu nhân quay đầu lại trừng một cái, rồi nói: "Mọi chuyện cứ quyết định như vậy đi!"

Trình Nhã Như nghe vậy thì mừng thầm, nhưng vẫn nhìn về phía Hải Diêu giả vờ cầu tình: "Thế Quân... Hải Diêu là vì quá yêu anh thôi, hay là bỏ qua đi. Chỉ cần có thể ở cạnh anh, em chịu oan ức một tí cũng không có gì."

"Làm sai, thì phải trả giá. Nhã Như, em đừng nói nữa, chúng ta không có nghĩa vụ phải chịu hậu quả do sai lầm của cô ta gây ra!" Lục Thế Quân quyết tuyệt.

"Ngày mai tôi sẽ mời luật sư xử lý chuyện ly hôn, cô muốn gì thì có thể nói trực tiếp với luật sư luôn."

Lục Thế Quân nhìn Hải Diêu, thấy cô đứng ở nơi đó, hai tay nắm chặt, lưng thẳng tắp, đôi mắt cực sáng, nhìn thì yếu ớt đến cực hạn nhưng cũng kiên cường đến cực hạn.

Lục Thế Quân hít một hơi thật sâu, ánh mắt chán nản, sau đó lại khôi phục như thường, quay người ôm lấy Trình Nhã Như và Tâm Di rời đi.

Đường Yên cũng không biết đã rời đi từ lúc nào.

Vợ chồng Lục gia thì coi Hải Diêu như không tồn tại cũng rời đi luôn, người hầu im lặng dọn dẹp, ánh mặt trời sáng ngời, Hải Diêu gần như đứng không vững.

"Diêu Diêu..." Thịnh Hạ dịu cô sang một bên ngồi xuống.

"Hạ Hạ, đi thôi, tớ không muốn ở chỗ này thêm một chút nào nữa..." Không biết qua bao lâu, Hải Diêu mới mở miệng nói, ánh mắt Hải Diêu trống rỗng giọng thì khàn khàn, Thịnh Hạ nhìn không được, ôm lấy Hải Diêu khóc lên.

*

Lục Thế Quân vừa lái xe đi không lâu, thì công ty gọi điện thoại tới, sắc mặt Lục Thế Quân đột nhiên biến đổi, bảo tài xế dừng xe lại.

"Nhã Như, anh phải qua Thang thị ngay, em đưa Tâm Di về Lục gia chờ anh nhé."

Trình Nhã Như biết nặng nhẹ, nên ôm Tâm Di xuống xe luôn.

Thang thị.

"Xin lỗi giám đốc Lục, Thang tổng đang bận, nên hôm nay không tiếp khách." Lễ tân đưa tay ngăn Lục Thế Quân lại, cung kính nhưng lại lộ ra lạnh nhạt.

Trợ lý vừa dứt lời, thì thang máy mở ra, một đoàn người sải bước đi ra, Thang Khải Huân lạnh lùng đi đầu. Đi theo phía sau là sáu người đi thành hai hàng.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Làm như không thấy

Không khí xung quanh giống như lạnh xuống trong nháy mắt, lễ tân đứng sang một bên chào: "Thang tổng."

Thang Khải Huân chỉ khẽ liếc một cái, hơi gật đầu, rồi lập tức đi thẳng, vóc dáng Thang Khải Huân cực cao, dáng người so với người thường thì rất khôi ngô, lại thêm cách ăn mặc càng làm người khác thêm sợ hãi.

Lúc Thang Khải Huân đi ngang qua, Lục Thế Quân cảm thấy nhiệt độ giống như bỗng giảm xuống mấy độ, đến hô hấp cũng thấy khó khăn.

Thang Khải Huân cũng không nhìn Lục Thế Quân lấy một cái, cho dù cả đại sảnh ngoài anh ta ra không có một ai nữa nên rất nổi bật, lúc đi ngang qua, ngay cả khóe mắt cũng không thèm liếc.

Lục Thế Quân cảm thấy trái tim dần chìm xuống, hơi lạnh xông lên từ dưới lòng bàn chân, nhưng trên lưng thì bị mồ hôi thấm ướt lạnh.

Sắc mặt Thang Khải Huân rất lạnh lẽo và đáng sợ, đôi mắt sâu không thấy đáy, lúc đến Lục Thế Quân còn chuẩn bị một bụng chữ nhưng giờ phút này thậm chí ngay cả một chữ cũng không thể nói ra, bởi vì, anh ta không biết mình đã đắc tội Thang Khải Huân lúc nào, càng không biết nguyên nhân bị hủy hợp đồng!

Phải biết, Lục thị chỉ là một công ty nhỏ, dù kéo hết quan hệ cũng không thể rơi vào mắt Thang Khải Huân, nhưng Thang Khải Huân đột nhiên làm như vậy, nhất định là vì Lục Thế Quân đã phạm vào chỗ kiêng kỵ của Thang Khải Huân, nên Thang Khải Huân mới tự mình ra tay như vậy!

Cho dù thái độ của Thang Khải Huân có như vậy, thì Lục Thế Quân cũng chỉ có thể kiên trì tiến lên, Lục thị đang trong giai đoạn phát triển, lần này để hợp tác được với Thang thị, Lục Thế Quân đã phải hao tổn vô số tài lực nhân lực, nếu thành công, thì về sau Lục thị sẽ vọt lên thành công ty lớn, huống chi, Lục Thế Quân cũng không phải là người nhu nhược hay vô dụng, nếu không cũng sẽ không đứng vững gót chân ở thành phố A nhanh như vậy.

Suy nghĩ xong, lập tức cố gắng trấn định lại, thấy Thang Khải Huân sắp bước vào cửa phòng họp đến nơi, thì Lục Thế Quân lập tức đuổi theo: "Thang tổng, xin dừng bước."

Thang Khải Huân cứ như không nghe thấy, tiếp tục đi thẳng, Lục Thế Quân rất giận trong lòng, nhưng vẫn cố nén lại bước nhanh về phía trước, ngăn cản trước mặt Thang Khải Huân: "Thang tổng, tôi muốn nói chuyện với anh một chút."

Thang Khải Huân liếc Lục Thế Quân một cái, rồi hơi nghiêng mặt nhìn trợ lý, Đỗ Phong lập tức cao giọng nói: "Thang tổng, đây là giám đốc của Lục thị."

Thang Khải Huân nghe xong vẫn không có phản ứng gì, cũng không nhìn về phía Lục Thế Quân đang tràn đầy chờ mong, chỉ trầm giọng nói một câu: "Kế hoạch hợp tác với Lục thị đã hủy, về sau người không có phận sự không được phép tùy tiện vào đây."

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Sáu năm rồi mới gặp lại

"Vâng, tôi sẽ dặn dò bảo vệ." Đỗ Phong lập tức lui lại một bước, dặn dò một câu thông qua bộ đàm.

Lục Thế Quân còn chưa kịp có phản ứng gì, thì không biết bảo vệ từ nơi nào đi ra, mặt không đổi sắc nói "Mời", muốn anh ta đi ra ngoài.

Lục Thế Quân đẩy hai người trước mặt ra, cất giọng nói: "Thang tổng, xin cho tôi một lời giải thích, vì sao đột nhiên kế hoạch hợp tác lại bị hủy, cấp dưới của anh đã ký hợp đồng với chúng tôi rồi, anh làm như vậy là vi phạm hợp đồng!"

Lâm Sơn đứng phía bên phải Thang Khải Huân lập tức mở miệng: "Thang tổng, nếu hủy hợp đồng, chúng ta sẽ phải giao cho Lục thị một khoản bồi thường gấp mười lần."

Thang Khải Huân hơi nhướn lông mày, lúc hai mắt nhìn nhau, Lục Thế Quân mới phát hiện ánh mắt Thang Khải Huân nhìn người khác thâm trầm đến mức nào.

"Tôi cần một lời giải thích!" Lục Thế Quân không chịu buông tha, anh ta không thể trở mặt nhìn tâm huyết của mình bị hủy bỏ: "Thang tổng, nếu Lục thị không sai, vậy phiền anh..."

Thang Khải Huân đưa tay lên ngắt lời Lục Thế Quân, môi mím khẽ lên một đường cong, cười mỉa mai một tiếng, nặng nề mở miệng: "Tôi có một nguyên tắc, không hợp tác với người có nhân phẩm thấp kém."

Lục Thế Quân lập tức giật mình kinh hãi, đang định nói gì đó, thì Thang Khải Huân đã mang theo đoàn người đi mất, anh ta gấp đến độ chảy mồ hôi lạnh cả người, trong đầu ông ông, phải biết Thang thị ở thành phố A chính là chong chóng đo chiều gió, Thang Khải Huân không hợp tác với người nào, thì không ai dám lui tới với người kia!

Thang Khải Huân muốn đưa mình vào chỗ chết sao?

Lục Thế Quân không biết bản thân trở lại công ty bằng cách nào, "Nhân phẩm thấp kém" bốn chữ này giống như là một cây đinh đóng vào trong lòng Lục Thế Quân, mà Lục Thế Quân để ý nhất lại chính là thanh danh của mình.

"Lục tổng, Đài Truyền Hình thành phố A vừa mới phát đoạn tin tức này." Lục Thế Quân vừa đi vào văn phòng, thì trợ lý liền đưa đoạn video được cắt qua.

Đoạn tin tức đăng tải một số hình ảnh trong bữa tiệc, kèm lời thuyết minh "Tiểu Tam" "Đàn ông phụ lòng" thỉnh thoảng xuất hiện, Lục Thế Quân tức giận vỗ tay lên bàn làm việc, không ngờ bên Đài Truyền Hình ra tay nhanh như vậy, không lẽ Thang Khải Huân đột nhiên hủy kế hoạch hợp tác, là bởi vì chuyện này?

*

"Thang tổng, các công ty truyền thông lớn đều đã đưa tin rồi, anh yên tâm đi." Lý Huyền thấy Thang Khải Huân một mực trầm mặc không nói gì, thần sắc trên mặt ngưng trọng, thì cảm thấy rất lo lắng.

"Ừm." Thang Khải Huân khẽ ừ một tiếng, rồi dặn tài xế: "Qua nhà hàng Lệ Tinh đi."

Lý Huyền giật mình, đó không phải là nhà hàng Lục Thế Quân tổ chức lễ kỷ niệm tròn một năm ngày cưới sao, Thang tổng đột nhiên đến đó làm cái gì?

Xe phóng về hướng nhà hàng Lệ Tinh, Thang Khải Huân lại im lặng, chỉ là khuôn mặt u ám đến đáng sợ.

Thịnh Hạ đỡ Hải Diêu ra khỏi nhà hàng, còn chưa kịp đón xe, Hải Diêu đã té xỉu, Thịnh Hạ không biết làm sao, đành phải đỡ Hải Diêu ngồi xuống tạm trên gờ bồn hoa ven đường.

"Diêu Diêu, tớ ra đón xe, cậu ngồi yên ở đây chờ tớ nha." Thịnh Hạ dặn dò một câu rồi vội vã rời đi, sắc mặt Hải Diêu tái nhợt đến dọa người, Thang Khải Huân cách khá xa, còn cách cửa sổ xe, nên chỉ nhìn thấy mờ mờ một bên mặt Hải Diêu.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Không cho cô ấy biết

Lý Huyền ngồi ở bên cạnh không dám nói gì, ánh mắt Thang Khải Huân im lặng rất lâu, ngay lúc Lý Huyền đứng ngồi không yên sắp không nhịn được nữa, thì Thang Khải Huân bỗng mở miệng: "Lý Huyền, theo tôi xuống xe."

Lý Huyền nghe vậy thì sửng sốt, Thang Khải Huân lại chậm rãi mở miệng: "Bác Lô, dừng xe trước mặt cô gái đang đón xe kia, nói cậu ba Cố gia phải bác đến đón cô ấy."

"Vâng thưa Thang tổng."

"Thang tổng?" Lý Huyền không hiểu gì, nhưng thấy Thang Khải Huân đã xuống xe, nên cũng đành phải mở cửa xe xuống theo.

Lý Huyền nhanh chóng gọi điện thoại điều xe khác tới, nhưng Thang Khải Huân đã vòng qua đường đi mất.

Giữa trưa, trời rất nóng, Thang Khải Huân lại mang một thân âu phục gầy da, nên cả người chảy đầy mồ hôi, Thang Khải Huân đứng ven đường, im lặng, mím môi lại, trên trán thỉnh thoảng chảy mồ hôi xuống, Lý Huyền cầm cặp ài liệu quạt gió, nhưng cũng không có tác dụng gì, trời thực sự quá nóng, không nói Thang Khải Huân, chính anh nãy năm này cũng chưa khổ như vậy.

"Anh Huân, không biết trong lòng anh nghĩ gì nữa." Lý Huyền không nhịn được mà phản nản: "Anh giúp Hải Diêu, nhưng vì sao lại không cho cô ấy biết?"

"Lý Huyền, cậu quản quá nhiều rồi đấy." Thang Khải Huân liếc mắt: "Bí mật, đóng cho chặt miệng cậu vào, đừng tưởng rằng tôi không biết gì hết."

Lý Huyền cực kỳ lúng túng, trong thời gian này đúng là anh ta rất thích bát quái, thế nhưng... sao anh Huân biết được nha?

Trong lúc Lý Huyền mãi nghĩ ngợi, Thang Khải Huân đã nhấc chân lên xe bảo tài xế lái xe đi, đợi Lý Huyền phản ứng kịp, thì chiếc xe sớm đã nghênh ngang rời đi, Lý Huyền trợn mắt há mồm, sau đó cười khổ, sao anh Huân lại phát tính tình trẻ con rồi!

*

Hải Diêu và Thịnh Hạ từ bệnh viện đi ra, tài xế Thang Khải Huân lại đưa hai người về chỗ Thịnh Hạ ở.

Sự tình đã rất rõ. Hải Điều không hề mang thai, đúng như bác sĩ Triệu nói, do mấy ngày nay thân thể khó chịu, nên Hải Điều lầm tưởng là có bầu rồi hẹn Yên Yên đến bệnh viện khám. Còn Yên Yên, thì đã sớm bị Trình Nhã Như thu mua rồi, cho nên mới mượn cơ hội này đào một cái bẫy.

"Đừng để tớ tóm được Đường Yên! Nếu không sẽ biết tay với tớ!" Thịnh Hạ tức giận chửi ầm lên, nhưng Hải Điều lại chỉ cười nhạt một tiếng: "Mỗi người có một chí hướng riêng, Hạ Hạ, ngã một lần thì sẽ khôn hơn một chút, về sau, chúng ta chúng ta phải có mắt, không thể ngốc như bây giờ nữa!"

Hải Điều cảm thấy trong lòng rất trống trải, đúng lúc này điện thoại di động lại vang lên, Hải Điều tiện tay tiếp: "Alo! Đồng Hải Điều nghe."

"Điều Điều, là tôi, Nhã Như..."

Hải Điều định tắt điện thoại đi, nhưng Trình Nhã Như đã vội vã mở miệng trước: "Điều Điều, Thế Quân muốn tôi nói với cô một chuyện, đợi tôi nói xong đã!"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Hết lòng quan tâm giúp đỡ

Thịnh Hạ chớp lấy điện thoại: "Trình Nhã Như, cô đừng có không biết xấu hổ, Điều Điều đã bị cô ép thành bộ dạng này, cô còn muốn như thế nào nữa? Tôi nói cho cô biết, đừng có quá đáng quá, cô với Lục Thế Quân biến giùm đi!"

"Hạ Hạ..." Trình Nhã Như cười như không cười, nói một câu: "Cô nói vậy là có ý gì? Tôi biết trong lòng cô luôn có thành kiến với tôi, nhưng tôi cũng không muốn nói chuyện với cô đâu, chỉ là... Thế Quân muốn tôi nói với Hải Điều, 9 giờ sáng mai qua ký đơn ly hôn thôi, còn nữa Thế Quân nói, trong vòng ba ngày Điều Điều phải dọn hết đồ đi, anh ấy không muốn nhìn thấy bất cứ thứ gì có liên quan đến Điều Điều nữa."

"Cô nói với tên họ Lục kia! Đồng Hải Điều cũng không muốn liên quan gì với anh ta nữa, tốt nhất đến chết không bao giờ gặp lại!" Sắc mặt Thịnh Hạ tái xanh, ném điện thoại lên ghế sofa.

"Cậu tức giận như vậy làm cái gì, không đáng đâu." Hải Điều nhìn ra ngoài cửa sổ, hoàng hôn vàng rực, sắc mặt Hải Điều rất yên ổn, vô cùng trấn định và bình tĩnh.

Thịnh Hạ hoảng hốt phát hiện, Đồng Hải Điều đột nhiên chững chạc lên rất nhiều.

*

Hải Điều không để Thịnh Hạ đưa cô đi, cô đến Lục gia đúng chín giờ sáng.

Lục phu nhân và Lục Thế Quân đều đang ngồi trong phòng khách, ngoài ra còn có hai người luật sư, nhưng không thấy Trình Nhã Như đâu, Hải Điều cũng không suy nghĩ nhiều, ngồi xuống.

Hải Điều thích màu xanh, bình thường váy áo đều là màu này, nhưng hôm nay, cô lại mang một cái váy màu đỏ rực, da thịt trắng như tuyết, bây giờ càng lộ vẻ trong suốt sáng long lanh vô cùng mịn màng, khí chất tuy không bằng ngày xưa, nhưng cũng không kém, mái tóc dài cô thành hình đuôi ngựa, không hề trang điểm, nhìn giống ý như là học sinh.

Lục Thế Quân thấy Hải Điều ăn mặc như vậy, thì rất đau mắt, nhưng ánh mắt lại không thể dời đi.

Lục phu nhân giả vờ ho khan một tiếng.

Lúc này Lục Thế Quân mới thu hồi ánh mắt lại, anh ta háng giọng, ra hiệu cho luật sư đưa đơn ly hôn ra, để tỏ vẻ rộng lượng, anh ta còn khẳng khái nói: "Tuy cô đã sai trước, nhưng dù sao cũng từng là vợ chồng, lần trước đưa cho cô chi phiếu nhưng đã bị cô xé rồi, bây giờ tôi vẫn sẽ cho cô một số tiền tương ứng, gia cảnh cô không tốt, số tiền này cũng đủ cho cô có một cuộc sống không tồi rồi."

"Còn nữa, số tiền cha cô mượn, tôi cũng sẽ không thu hồi lại, Đồng Hải Điều, tuy cô bất nhân, nhưng tôi lại không muốn bắt nghĩa, tôi làm như vậy cũng coi như đã hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi."

Hải Điều nhìn tờ đơn ly hôn, bỗng nhiên rất muốn cười, 4 năm qua, cô chưa từng hạnh phúc.

Tuy rằng ly hôn đã từng là chuyện cô không muốn làm nhất, thế nhưng bây giờ, cô không muốn bận tâm gì nữa, cô chỉ muốn vĩnh viễn rời đi thật xa.

"Nên lấy thì tôi sẽ lấy, nên trả thì tôi cũng sẽ không thiếu anh một xu." Hải Điều đưa tay nhận lấy đơn ly hôn.

Sau đó ngược mắt nhìn Lục Thế Quân, đôi mắt đen trắng rõ ràng không oán không hận, giống y như trong quá khứ.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Lộ ra bộ mặt thật

Hải Điều bỗng nhiên gọi một tiếng "Thế Quân."

Lục Thế Quân không những không trả lời, mà còn nhú mày, phiền chán.

Hiện tại, Lục Thế Quân chỉ muốn nhanh chóng giải quyết cho xong chuyện ly hôn, sau đó làm sáng tỏ sự thật với truyền thông, hi vọng còn có thể cứu được một vấn!

Hải Điều thấy ánh mắt căm ghét của Lục Thế Quân, thì cười tự giễu một tiếng, nuốt xuống lời định nói.

Như thế cũng tốt, cái kiểu một người nỗ lực, yên lặng chèo chống tình yêu, cũng nên đến lúc kết thúc rồi.

"Tiền ba em nợ anh, em sẽ trả lại cho anh, cảm ơn anh, đã quan tâm đến gia đình em." Hải Điều mỉm cười, nhìn vào mắt của Lục Thế Quân: "Còn một việc nữa, mặc kệ anh tin hay không tin, em vẫn muốn nói."

Hải Điều hít sâu một hơi, ngẩng đầu lên thì thấy Trình Nhã Như đang đứng trên tầng hai nhìn xuống, vành mắt ửng đỏ, hiển nhiên là vừa khóc qua, nhìn cô muốn nói rồi lại thôi.

Hải Điều dứt khoát nghênh đón ánh mắt của cô ta, nói rõ từng câu từng chữ, đầy kiên quyết: "Chuyện mang thai, em bị người khác hãm hại, em chưa từng nghĩ tới chuyện dùng biện pháp như vậy để lừa anh."

Hải Điều cười một tiếng, nắm chặt cây bút ký tên vào chỗ trống.

Hải Điều viết rất nghiêm túc, giống y như năm đó gả cho anh, viết xuống tên của mình trên giấy đăng ký kết hôn.

Chỉ là, năm đó trong lòng tràn đầy hạnh phúc và ước mơ, còn bây giờ lại là trống trải cô đơn tịch mịch.

"Điều Điều..." Trình Nhã Như bỗng nhiên bước nhanh xuống lầu, đi thẳng tới trước mặt Hải Điều, cầm tay Hải Điều rồi nói: "Điều Điều, tôi biết trong lòng cô nhất định rất hận tôi..."

"Nhã Như, em không cần cảm thấy áy náy với Hải Điều, mau qua đây đi!" Lục Thế Quân bước nhanh về phía trước, giống như sợ Hải Điều sẽ làm tổn thương Nhã Như, kéo Trình Nhã Như ra sau lưng anh.

"Thế Quân... Anh đừng lo, em chỉ muốn nói mấy câu với Điều Điều thôi, anh yên tâm đi, không sao đâu, em tin Điều Điều, sẽ không làm tổn thương em đâu!" Trình Nhã Như đẩy Lục Thế Quân ra, thề son sắt.

Hải Điều cười lạnh: "Tôi với cô không có chuyện gì để nói hết."

Nói xong nhấc chân bỏ đi, nhưng không ngờ Trình Nhã Như lại đuổi theo cô ra ngoài: "Điều Điều, Điều Điều... Cô đừng giận tôi có được không?"

Lục Thế Quân thấy Hải Điều đẩy Trình Nhã Như ra, trong lòng càng oán giận, Hải Điều làm ra chuyện không biết xấu hổ như vậy, thì không thể trách anh hung ác, lúc đầu anh cũng đã chuẩn bị sống với Hải Điều thật tốt! Là Hải Điều tự mình gây chuyện thôi!

"Đồng Hải Điều." Trình Nhã Như bỗng nhiên dè dặt giọng xuống.

Hải Điều giật mình, quay đầu lại, thì thấy ánh mắt ác độc của Nhã Như, thanh âm Nhã Như nhẹ như gió phảng phát ở bên tai của cô: "Tôi muốn cho cô biết, cô không bao giờ tranh nổi với tôi đâu! Đồng - Hải - Điều, chồng cô tôi muốn, danh phận của cô tôi cũng muốn, cô —— vĩnh viễn không thắng nổi tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Anh ta cũng giống như một vết thương

Hải Điều nhất thời sững sốt, không biết phải nói cái gì cho phải.

"Đừng cho là tôi không biết..." Trình Nhã Như bỗng nhiên cười một tiếng: "Bốn năm trước cô cùng mỗi tình đầu ở cùng một chỗ, chỉ sợ sớm đã không còn sạch sẽ gì!"

"Cô đừng có vu khống!" Hải Điều không nghe nổi nữa, cảm thấy máu toàn thân giống như sôi trào, vung tay lên, Trình Nhã Như cũng không tránh mà cứ thế hứng chịu cái tát, sắc mặt còn biến thành điểm đậm đáng yêu không dám tin ngay trong nháy mắt, vừa bung mặt vừa chảy nước mắt: "Điều Điều... Nếu đánh tôi mà trong lòng cô có thể dễ chịu hơn thì..."

"Đông Hải Điều! Cô đừng có quá đáng!" Lục Thế Quân chứng kiến một màn này, giận dữ, xông qua ôm Trình Nhã Như vào trong ngực, rồi đau lòng bưng lấy mặt Trình Nhã Như cẩn thận nhìn kỹ, thấy khuôn mặt Nhã Như sưng đỏ lên, thì quay ra chửi " Cô là đồ lòng dạ rắn rết!"

Lục Thế Quân đẩy Hải Điều ra, Hải Điều không để ý, nên ngã thẳng từ trên bậc thềm xuống dưới, đập trán lên thềm đá cứng rắn, máu tuôn ra...

Lục Thế Quân nhìn Hải Điều ngây ngẩn, anh ta cảm thấy máu, rất chói mắt như đâm thẳng vào lòng anh ta, nên anh ta cố gắng đè xuống rung động trong lòng, xoay người sang ôm lấy Trình Nhã Như.

"Thế Quân..." Trình Nhã Như thấy sắc mặt Thế Quân thay đổi, thì tâm tư xoay chuyển, giả vờ khóc lóc "Thế Quân, Điều Điều không cố ý đánh em đâu mà, do trong lòng cô ấy quá khó chịu thôi, em biết, em biết mà... Anh đừng tức giận nữa..."

Nhã Như càng khóc lóc kể lể, trong lòng Lục Thế Quân càng nóng giận, dứt khoát quyết tâm, quay người lại lạnh lùng nhìn Hải Điều: "Nếu cô còn dám động vào Nhã Như, thì đừng trách tôi vô tình!"

"Còn đau không?" Lục Thế Quân dịu dàng hỏi Nhã Như, cẩn thận từng li từng tí ôm Trình Nhã Như đi xa...

Hải Điều không rơi một giọt nước mắt, lẳng lặng nằm im trên mặt đất không nhúc nhích, giống như vết thương bị hoại tử chỉ có chịu đựng đau nhức cắt phần hoại tử đó đi, thì vết thương mới có thể khép lại, vết thương trong lòng cô cũng như vậy.

Không đau đến tuyệt vọng, không đau đến cực hạn, thì làm sao có thể vứt bỏ tất cả, mà bắt đầu lại từ đầu?

Giống như vừa rồi, trước lúc ký tên, Hải Điều còn buồn cười đến mức muốn hỏi một câu, mấy năm nay sống cùng cô, Lục Thế Quân có bao giờ vui vẻ hạnh phúc hay chưa?

Giờ khắc này Hải Điều biết, Hải Điều sẽ không chờ mong gì từ anh ta nữa, giống như vết thương dần dần khép lại, sau đó biến mất, Hải Điều sẽ quên tất cả, quên sạch sẽ về Lục Thế Quân.

Hải Điều từ chối ý tốt của quần gia muốn mời bác sĩ khám cho cô, dùng khăn tay lau sạch vết máu, sau đó dùng góc khăn tay còn sạch đè miệng vết thương lại, quay người rời đi.

Máu tươi nhanh chóng thấm ướt khăn tay, do mất máu quá nhiều, nên môi của Hải Điều bắt đầu trắng bệch, ánh mặt trời thì chói chang, Hải Điều dần dần không mở mắt ra nổi nữa, máu bắt đầu chảy theo gương mặt cô xuống dưới, mơ mơ màng màng Hải Điều cũng không biết đi tới nơi nào, rồi ngất xỉu.

Trước khi mất đi ý thức, Hải Điều nhớ, có một đôi tay đã ôm chặt lấy cô.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Anh sẽ không ngu ngốc yêu Hải Điều lại

Ôm chặt đến mức như muốn cắt đứt eo cô...

Trong bóng tối mơ hồ, Hải Điều nhớ tới chuyện cũ từ rất xa xưa, đã từng có một người, cũng gấp gáp như vậy lúc cô bị trật chân, cô còn bắt mất oán giận anh làm cô đau, hung hăng đẩy anh ra, nhưng anh chỉ nhìn cô cười áy náy, sau đó vung về lau nước mắt...

Hải Điều đem anh ra xả giận, thỉnh thoảng còn bực bội không để ý tới anh, anh cứ đi theo sau lưng cô, không dám đi lên trước, cũng không dám nói gì, một tên con trai cao lớn cứ như vậy đi theo đằng sau cô, len lén nhìn sắc mặt cô, không biết bị bao nhiêu người chế giễu, nhưng anh vẫn không để ý, trong lòng trong mắt chỉ có một mình cô...

Chỉ là cuối cùng, cô vẫn rời xa anh...

Giống như nhân vật nữ chính trong Scarlett, vĩnh viễn không nhìn thấy bên người có ai, mà cứ đuổi theo cái người suốt đời không cách nào đến gần là Ashley.

Hải Điều cũng vậy, trong lòng chỉ có mình Lục Thế Quân, không có cách nào chấp nhận người khác.

Hải Điều cố chấp ở cạnh Lục Thế Quân, chờ Lục Thế Quân thích cô, gả cho Lục Thế Quân, mong chờ hạnh phúc, nhưng cô đã sai rồi.

Có lẽ vì cô đã lợi dụng tình cảm đơn thuần của người kia, cho nên ông trời đã trừng phạt cô.

Thang Khải Huân chăm chú dùng khăn sạch lau vết thương cho Hải Điều, Hải Điều mất máu quá nhiều, nên mặt trắng giống như tờ giấy, cho dù đang hôn mê, nhưng hai hàng lông mày vẫn nhúu lại, Thang Khải Huân định vuốt phẳng hai đầu lông mày, nhưng cuối cùng tay vẫn ngừng giữa không trung hồi lâu, không nhúc nhích.

Lý Huyền muốn nói gì đó, nhưng Thang Khải Huân dùng ánh mắt ra hiệu giữ im miệng, Lý Huyền nghe lời che miệng lại, xoay người sang chỗ khác, nhỏ giọng dặn dò tài xế: "Lái xe nhanh một chút."

Lần này Hải Điều rất ngoan, cô nằm yên trong ngực Thang Khải Huân không nhúc nhích, không đùa nghịch, không nổi giận, hay bày sắc mặt với Thang Khải Huân.

Lần này, bộ dạng Hải Điều rất chật vật, còn Thang Khải Huân thì cao cao tại thượng, nhìn kết quả của Hải Điều, nhưng Thang Khải Huân lại không cảm thấy vui sướng một chút nào.

Thang Khải Huân hận Hải Điều, những năm sống không bằng chết kia, Thang Khải Huân oán giận Hải Điều không chỉ một lần, oán giận cô cho anh hạnh phúc và hi vọng, rồi lại đâm vào tim anh.

Hải Điều chưa từng yêu anh, trong lòng Hải Điều vẫn luôn chỉ có một mình Lục Thế Quân.

Một năm kia ở London, Thang Khải Huân đau đến mức có lúc không thể chịu đựng được nữa, thậm chí anh còn cầu Hải Điều chết đi.

Lúc đó Thang Khải Huân rất hận Hải Điều.

Nhưng giờ khắc này, những yêu hận kia đều hóa thành hư không, chấp nhất và oán hận cũng dần dần lắng xuống, anh anh tự xây lên một bức tường rắn chắc ngăn cách với tất cả.

Thang Khải Huân không hận Hải Điều nữa, nhưng cũng sẽ không ngu ngốc yêu Hải Điều lại.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Để non

"Lý Huyền." Lúc xe dừng lại, Thang Khải Huân đặt Hải Điều nhẹ nhẹ sang một bên, lạnh nhạt nói: "Lát nữa có hội nghị rất quan trọng, không thể trì hoãn thời gian quá nhiều, đưa cô ấy vào xong chúng ta liền đi."

"Anh Huân..." Lý Huyền định nói gì đó, nhưng thấy ánh mắt Thang Khải Huân, Lý Huyền lập tức im lặng, bệnh viện đưa cánh cửa thương ra, cẩn thận từng li từng tí đưa Hải Điều xuống xe, cửa xe vừa mới đóng lại, Thang Khải Huân đã lập tức bảo tài xế lái xe đi, Lý Huyền cảm thấy bầu không khí trong xe rất lạ, nhưng không dám mở miệng.

*

Hải Điều nằm viện hai ngày, nghe Thịnh Hạ nói, không biết là ai tốt bụng đưa Hải Điều đến bệnh viện, hơn nữa còn thanh toán toàn bộ tiền thuốc men, Hải Điều cố tình dò hỏi nhân viên bệnh viện rất nhiều lần, nhưng không ai chịu nói cho nàng Hải Điều biết, Hải Điều cũng không có cách, chỉ có thể yên lặng ghi tạc trong lòng.

Lúc Thịnh Hạ đi làm thủ tục xuất viện cho Hải Điều, thì Hải Điều nhận được điện thoại của quản gia Lục gia gọi tới, Hải Điều không chờ Thịnh Hạ trở lại đã vội vàng chạy ra khỏi bệnh viện, ngồi lên xe taxi rồi Hải Điều mới gửi tin nhắn báo cho Thịnh Hạ.

Trình Nhã Như yêu cầu trong vòng ba ngày cô phải dọn đi, hôm nay đã là ngày thứ ba rồi!

Hải Điều và Lục Thế Quân sống ở trung tâm thành phố, người ở đó rất đông!

Hải Điều vừa xuống xe đã vội vàng chạy vào, chỉ là cô vừa chạy đến dưới lầu, đã thấy quần áo rơi xuống đầy sàn, Hải Điều trở mắt nhìn, không dám tin, tất cả quần áo, bao gồm cả nội y, tất cả đều bị người khác ném từ trên ban công ném xuống!

Người chung quanh đều ngạc nhiên dừng chân vây xem chỉ trỏ, Hải Điều cảm thấy máu toàn thân vọt thẳng lên đầu, bên tai ông ông, trước mắt quay cuồng, không chịu đựng được nhục nhã mà hoàn toàn sụp đổ...

Chuông điện thoại vang lên, nhưng Hải Điều cũng không để ý, Hải Điều giống như người điên, xông thẳng lên lầu, vào phòng cưới của cô và Lục Thế Quân, thì thấy người hầu đang đi tới đi lui không ngừng, phàm là đồ của Hải Điều, đều bị Trình Nhã Như chỉ huy ném thẳng từ trên ban công xuống dưới!

Hải Điều tức điên, không kịp suy nghĩ kỹ, xông thẳng về phía Nhã Như...

Đám người hầu đều sợ ngây người, chạy qua cản lại nhưng đều bị Hải Điều đẩy qua một bên, có lẽ do ánh mắt của Hải Điều quá điên cuồng, nên Trình Nhã Như không ngừng thét lên liên tiếp lui về phía sau, hốt hoảng vấp chân một cái trọng tâm bất ổn ngã rầm xuống mặt đất, lúc ngã sắp xuống cánh tay vướng trúng một món đồ cổ, vừa lúc rơi ngay ở vị trí bụng cô ta...

Hải Điều nghe Trình Nhã Như hét thảm một tiếng, sau đó Trình Nhã Như ôm bụng lăn lộn, máu tươi từ dưới làn váy chậm rãi chảy xuống...

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Chân tướng sự thật

Hải Điều đột ngột tỉnh táo lại, Trình Nhã Như có phải đang mang thai hay không...

"Nhanh, nhanh đưa cô ta vào bệnh viện!" Hải Điều đẩy người hầu một cái, lúc này người hầu mới kịp phản ứng, lao đảo chạy tới đỡ Trình Nhã Như.

Trình Nhã Như căn bản không thể đứng dậy được, máu không ngừng chảy ra, người thì đỡ, người thì bận bịu giúp Trình Nhã Như cầm máu, Trình Nhã Như ôm bụng nhìn Hải Điều, ánh mắt giống như con rắn độc, làm Hải Điều lao đảo lui về sau một bước.

Hải Điều hận Trình Nhã Như, thế nhưng Hải Điều chưa từng nghĩ sẽ hại cô ta thành dạng này...

"Đông Hải Điều" Trình Nhã Như hét lên "Tôi sẽ không tha cho cô"

Hải Điều che tai lại, hoảng hốt quay người đi ra ngoài, tiếng chửi mắng của Trình Nhã Như giống như cứ đuổi theo cô, muốn bỏ rơi cũng bỏ rơi không được, Hải Điều dựa vào vách thang máy, nhắm mắt lại dùng sức lắc đầu, nhưng vẫn không thể quên hình ảnh Trình Nhã Như ra khỏi đầu được...

Không phải cô tự tay làm, nhưng cuối cùng vẫn là bởi vì cô, mà Trình Nhã Như mất con...

Trình Nhã Như làm hại cô thân bại danh liệt, nhưng cô lại hại chết một mạng người!

Hải Điều từ trước tới bây giờ đều rất thiện lương, từ nhỏ đến lớn chưa từng làm chuyện trái đạo lý gì, thế nhưng lần này lại hại chết một mạng người.

Hải Điều cũng không biết cô đang đi đâu, cô giống như con thú lạc đường, mờ mịt chạy trốn...

*

Người Lục gia đưa Trình Nhã Như vào phòng cấp cứu.

Lục phu nhân ngồi trên ghế dựa, còn Lục Thế Quân thì đứng trên hành lang sắc mặt trắng bệch, cúi thấp đầu hút thuốc.

"Đến cùng là xảy ra chuyện gì? Đang êm đẹp tại sao lại ra chuyện như vậy!" Lục phu nhân vô cùng đau lòng.

Một người hầu xen vào nói: "Là Đông tiểu thư..."

Lục quân gia liếc người hầu kia một cái, rồi tiến lên một bước nói với Lục Thế Quân: "Cậu chủ, tôi đã hỏi rõ ràng rồi, lúc đó có Hải Điều, nhưng Trình tiểu thư tự mình vấp chân nên ngã sắp xuống."

"Nếu Hải Điều không nổi điên, thì Trình tiểu thư đâu có vấp chân rồi ngã sắp xuống a..." Người hầu bất mãn lầu bầu một tiếng.

Sắc mặt Lục quân gia trầm xuống, nói tiếp: "Cậu chủ, do Trình tiểu thư làm việc quá đáng thôi, đã nói là trong vòng ba ngày Hải Điều sẽ dọn đi, nhưng mới sáng ngày thứ ba, Trình tiểu thư đã ném hết đồ của Hải Điều từ trên ban công xuống đường, nhìn thấy cảnh đó ai mà không tức giận..."

Lục Thế Quân "Tôi không ngờ, cô ta mới gả cho tôi một năm, mà đã thu mua được chủ rồi cơ đấy." Lục quân gia vội vàng nói: "Cậu chủ, tôi chỉ nói ra sự

thật mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Khinh người quá đáng

"Tôi biết rồi." Lục Thế Quân suy nghĩ một chút, rồi nhẹ nhàng gật đầu.

Đúng lúc này, cửa phòng giải phẫu mở ra, bác sĩ đi ra ngoài.

Lục Thế Quân lập tức hỏi: "Bác sĩ, tình huống thế nào rồi?"

"Bệnh nhân mất máu quá nhiều, em bé không giữ lại được..."

"Người lớn thì sao?" Lục Thế Quân không ngừng hỏi.

"... Không lạc quan lắm, chỉ sợ về sau sẽ khó có thai..."

"Tại sao lại như vậy chứ!" Lục Thế Quân cảm thấy trời đất quay cuồng, ngã ngồi xuống ghế.

Anh ta đã mất con, vậy mà Trình Nhã Như, về sau có khả năng sẽ không thể mang thai nữa...

Trình Nhã Như vừa mới trở lại bên cạnh anh ta, ngày tốt của bọn họ vừa bắt đầu, anh ta đã có một cô con gái, chỉ cần sinh thêm một đứa con trai nữa, thì người nhà của anh ta sẽ chấp nhận Trình Nhã Như, anh ta cũng đã ly hôn rồi.

Giữa bọn họ không có bất kỳ trở ngại gì nữa!

Thế nhưng, Trình Nhã Như khả năng sẽ không thể mang thai nữa...

Lục gia, sẽ không chấp nhận một người như vậy vào cửa, còn anh ta, sẽ không có con trai kế thừa gia nghiệp...

*

"Cô còn không muốn nói xin lỗi sao? Được lắm!" Lục Thế Quân đột nhiên cười lạnh, nhìn gương mặt xinh đẹp thanh tú kia, hết lần này tới lần khác còn quật cường, cô chấp!

Anh ta chỉ muốn Hải Diêu đi xin lỗi Trình Nhã Như, vèn vèn một câu xin lỗi, nhưng Hải Diêu không chút do dự mà từ chối luôn, sắc mặt thì giống như người bị hại là Đông Hải Diêu!

Lục Thế Quân tức giận vươn tay nắm lấy tóc Hải Diêu, kéo cô đi.

"Tôi nói cho cô biết, cô làm Nhã Như không thoải mái, tôi cũng không cho cô thoải mái đâu!"

Cửa phòng bệnh bị Lục Thế Quân một chân đá văng, Trình Nhã Như giật mình, nhìn thấy Lục Thế Quân kéo Hải Diêu vào, thì ánh mắt của cô ta sáng lên, lập tức ngồi dậy!

Lục Thế Quân đẩy Hải Diêu đến bên giường, Hải Diêu đứng không vững nên ngã lên trên giường.

"Xin lỗi ngay!" Lục Thế Quân ra lệnh, Hải Diêu cảm giác như sức lực toàn thân bị rút khô hết, nhìn qua Lục Thế Quân, chậm rãi chống người đứng dậy: "Lục Thế Quân, anh đừng khinh người quá đáng."

Bàn tay chống trên giường bỗng nhiên truyền đến cảm giác đau đớn, Hải Diêu cắn chặt hàm răng, nhưng không rút tay về.

Móng tay sắc nhọn của Trình Nhã Như móc vào bàn tay cô máu me đầm đìa, nhưng Hải Diêu vẫn cắn chặt răng không hề rên rỉ.

Hải Diêu không phản kháng, không phải vì áy náy với Trình Nhã Như, mà là vì con cô ta vô tội, dù sao cũng vì cô mà không còn nữa, cô ta không thể mang thai nữa, cô cũng coi như kẻ đầu têu, Hải Diêu chỉ áy náy với em bé đã mất kia.

Hành động của Trình Nhã Như động tác đều rơi vào mắt Lục Thế Quân, thấy bàn tay thảm kia, nhưng anh ta vẫn đứng đó, coi như không thấy, không làm gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 37: Từ đây về sau

Tất cả oán khí và thù hận, cho tới giờ khắc này giống như là lũ quét phát tiết hết ra ngoài, Trình Nhã Như nằm xụi lơ ra giường, khóc thành tiếng.

Tiếng khóc này nghe thực sự có chút thể lương, Hải Diêu nhẹ nhàng rút tay về, đau đớn tận xương, nhưng trong lòng cô còn đau hơn, trong lòng của Hải Diêu như bị đâm một dao, âm thầm chảy máu.

Có phải Hải Diêu nên cảm thấy may mắn hay không? May mắn ngày đó Hải Diêu không đụng phải Trình Nhã Như, may mắn quán gia là người chính nhân quân tử? Nếu không Hải Diêu thật sự không dám tưởng tượng, hôm nay Lục Thế Quân sẽ làm gì cô?

Hải Diêu bỗng nhiên nhẹ nhàng mở miệng nói "Xin lỗi."

Trình Nhã Như ngừng khóc, cầm lấy ấm trà, gọi lên người Hải Diêu, Hải Diêu cũng không thêm tránh.

Lục Thế Quân nhìn thấy vậy càng ngạc nhiên, anh ta chưa bao giờ thấy vẻ mặt Hải Diêu như vậy, ánh mắt hờ hững lại quyết tuyệt, phẳng phất như đao sâu thêm khoảng cách giữa hai người.

"Lục Thế Quân, tôi có thể đi rồi chứ?" Hải Diêu nhìn qua Lục Thế Quân, khuôn mặt này là tất cả thanh xuân của cô, đã từng xuất hiện vô số lần trong giấc mơ của cô, Hải Diêu dùng hết thanh xuân để yêu người này, cô chưa bao giờ nghĩ đến chuyện, anh ta sẽ làm tổn thương cô sâu như thế.

Lục Thế Quân đột nhiên không biết nói gì, nhìn Hải Diêu chậm rãi xoay người đi, trên bàn tay đầy vết thương còn đang chảy máu, rơi xuống mặt đất, một giọt một giọt, thành một mảng lớn.

Tim của Lục Thế Quân giống như bị lửa thiêu, thốt ra một chữ: "Cút..."

Hải Diêu nhắm mắt lại, đứng một hồi, rồi xoay người từng bước ra khỏi phòng bệnh.

Hải Diêu nghe thấy tiếng khóc Trình Nhã Như lại vang lên, còn Lục Thế Quân lại dễ dàng, cô nhẹ nhàng đóng cửa lại, những âm thanh đó liền không nghe thấy nữa.

Hải Diêu đứng trên hành lang, nhớ lại khoảng thời gian trước, nhớ lần đầu tiên anh ta nghiêm túc nhìn cô, lúc tỏ tình, lúc cầu hôn, nhớ tới cái ôm của anh ta lúc cô rơi nước mắt, Lục Thế Quân đã từng nói, Diêu Diêu, cho anh thời gian, để anh thích em...

Hải Diêu đợi suốt bốn năm, Lục Thế Quân lúc gần lúc xa, nhưng giờ khắc này, triệt để đã khác đường.

Lục Thế Quân, tôi quyết định sẽ không yêu anh nữa.

*

Một tuần sau.

Hải Diêu đã khỏe, nên đi làm lại, dù sao hiện tại cô và Lục Thế Quân đã ly hôn, nên không có chỗ để dựa vào nữa, dù phạm một sai lầm nhỏ cũng sẽ bị người khác nắm lấy không buông.

Vừa vào công ty đã cảm thấy bầu không khí có cái gì đó không đúng, không ai chào hỏi cô, cho dù đồng nghiệp quan hệ bình thường cũng không tề tề thăm hỏi cô.

Hải Diêu cũng không để ý, ngồi xuống vị trí, vừa định mở máy tính lên, thì thấy thư ký giám đốc đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Duyên

"Hải Diêu, giám đốc gọi cô vào gặp." Thư ký Lãnh Băng Băng nói xong, liền xoay người đi.

Hải Điều giật mình, nhưng vẫn gập laptop lại, đứng dậy đi vào văn phòng giám đốc.

Giám đốc Mạnh là một phụ nữ trung niên, bình thường rất bảo thủ và nghiêm khắc, hôm nay sắc mặt lại càng lạnh lẽo.

Hải Điều có dự cảm xấu, nhưng vẫn trấn định.

Giám đốc Mạnh thấy Hải Điều đi vào, đầu tiên là nhìn từ trên xuống dưới dò xét một lần.

Hải Điều không phải mỹ nữ, mà là loại đáng yêu thanh tú, đây cũng là lá bài ông trời ban tặng, cộng thêm vóc người nhỏ xinh, nên dù mang đồ công sở, thì nhìn vẫn như học sinh.

Giám đốc Mạnh nhủ mảy mai lại không vui: "Phòng kinh doanh hiện tại đang thiếu người, từ hôm nay cô chuyển qua phòng đó làm đi." Phòng kinh doanh là phòng áp lực nhất trong công ty.

Hải Điều không nói gì, gật đầu đáp ứng.

Hải Điều cho rằng sẽ mất việc, không ngờ Lục Thế Quân lại không đuổi tận giết tuyệt.

Hải Điều vừa chuyển đồ sang phòng kinh doanh, thì có người bung một cái hộp hàng mẫu tới giao cho cô: "Cô đưa những thứ này đến công ty khách hàng đi, đây là địa chỉ, đi nhanh lên, đừng lè mề đấy."

Hải Điều không kịp sắp xếp lại bàn làm việc, nhìn địa chỉ, ôm cái hộp kia đi luôn.

Địa chỉ rất dễ tìm, nhưng Hải Điều ôm cái hộp kia đi dưới ánh mặt trời một hồi, thì trên người đã ướt đầm rồi...

Lúc đi qua bồn hoa ven đường, thì có người chặn trước mặt, Hải Điều giả mình ngẩng đầu lên, thì thấy người kia ngạc nhiên nhìn cô: "Là cô sao?"

"Anh là?" Hải Điều có chút mờ mịt, cô không biết người này là ai a!

Sở Dật có chút thất vọng, nhưng vẫn cười một tiếng: "Cô quên rồi ah, lúc trời tối... cô ngã sắp xuống, tôi đã dìu cô..."

Hải Điều suy nghĩ thật lâu, cuối cùng "A" lên một tiếng: "Là anh sao..."

"Nhớ ra rồi hả?" Sở Dật Tuyên sáng mắt lên, vươn tay ra cười nói: "Tôi tên là Sở Dật Tuyên."

"Chào anh, tôi là Đông Hải Điều." Hải Điều cũng cười, cô cũng muốn bắt tay, tiếc rằng đang phải ôm cái hộp kia, nên đành phải lúng túng cười một tiếng. Sở Dật Tuyên đưa tay tiếp nhận cái hộp: "Để tôi giúp cô, cô đi đâu đây?"

"Cảm ơn, tôi qua Tư Nguyên."

"Ah, tôi biết chỗ đó rồi, đi thôi!"

Hai người sóng vai cùng đi về phía trước, nhưng lại không chú ý tới chiếc Bentley màu đen đậu cách đó không xa, trong xe rất im lặng, sắc mặt Thang Khải Huân rất khó coi.

"Anh Huân...Anh Huân?" Lý Huyền gọi liên tiếp hai tiếng, Thang Khải Huân mới chậm rãi thu hồi ánh mắt lại.

Thang Khải Huân nắm tay thành nắm đấm, trên trán nổi đầy gân xanh, nhân duyên Đông Hải Điều từ trước đến nay không tệ, chuyện này không phải anh không biết.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Vì sao lại tức giận?

Da thịt trắng nõn, dáng người linh lung, luôn mỉm cười, tính tình lại đáng yêu, lúc còn đi học có rất nhiều nam sinh thích Hải Điều.

Nhưng Hải Điều chỉ thích mẫu người hào hoa phong nhã mang kính cận, lúc nói chuyện ôn hòa nho nhã, cười giống như gió xuân, tóm lại khác Thang Khải Huân một trời một vực.

Thang Khải Huân mỉm cười nghĩ không quan trọng, dù sao, anh cũng không yêu cô nữa rồi.

Chỉ là, trên đời này làm sao có người đàn giống như Hải Diệu vậy? Vừa rời khỏi tên không có nhân phẩm kia, lại quen một tên không khác gì, rốt cuộc Hải Diệu phải té ngã bao nhiêu lần mới có thể tỉnh táo lại đây?

Nhưng mà chuyện đó, lại mắc mớ gì tới anh.

"Đi thôi." Thang Khải Huân khôi phục sắc mặt bình thường, Lý Huyền vội vàng bước xuống mở cửa xe cho Thang Khải Huân bước ra.

Lý Huyền vui vẻ bung dù ra: "Mặt trời gắt quá, da anh đen..."

Lý Huyền còn chưa nói xong câu thì cái dù trong tay đã bị ném đi: "Tôi không muốn làm thư sinh!"

Lý Huyền nhìn cái dù nằm trên đất khóc không ra nước mắt.

*

Hải Diệu từ công ty khách hàng đi ra, thấy Sở Dật Tuyên vẫn chờ dưới lầu thì có chút giật mình: "Sao anh vẫn còn ở đây?"

"Tôi nghĩ hôm tiết này rất khó để đón xe, tôi lại nhàn rồi không có việc gì, nên chờ cô chờ cô một đoạn." Sở Dật Tuyên dựa vào cột trụ hành lang nói.

"Không cần đâu." Hải Diệu nhẹ nhàng lắc đầu, cô không muốn làm phiền phức người khác.

Sở Dật Tuyên nhìn chằm chằm Hải Diệu rồi mỉm cười: "Không có sẹ, tốt quá rồi."

"Hử?" Hải Diệu khẽ giật mình, sờ sờ mặt, mỉm cười.

Sở Dật Tuyên lái xe đưa Hải Diệu về công ty, Hải Diệu chào tạm biệt anh ta xong đang chuẩn bị đi vào công ty.

Ai ngờ vừa quay người, đã ăn một bạt tai.

Hải Diệu thấy là Lục Thế Quân, thì rất ngạc nhiên đồng thời cũng rất ức giận.

"Lục Thế Quân, anh làm cái gì vậy hả!" Hải Diệu che mặt, cảm thấy bên mặt đau rát, nhin không được cuối cùng mắt vẫn dần dần rung rung.

"Cô giỏi nhỉ, mới ly hôn mấy ngày, đã có người khác rồi. Có người khác rồi hèn gì cô đáp ứng ly hôn dễ dàng như vậy! Thì ra là đã tìm được lớp xe dự phòng!"

Lục Thế Quân xưa nay chưa từng mất phong độ và nói chuyện thô lỗ như vậy, khuôn mặt vắn vẹo, nhìn rất dữ tợn.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Vì sao lại mất khống chế?

Hải Diệu cảm thấy vô cùng buồn cười, cô không muốn rơi nước mắt trước mặt anh ta nên nói xong một câu "Tôi và anh không còn gì nữa, anh muốn nói như thế nào thì tùy anh!" rồi xoay người rồi đi luôn.

Lục Thế Quân kéo tay Hải Diệu lại, cười lạnh một tiếng: "Sao thế? Không dám thừa nhận hả? Không phải cô luôn miệng nói cô yêu tôi yêu chết đi sống lại sao? Cô làm cho tôi buồn nôn quá!"

"Anh quên rồi hả?" Hai con ngươi Hải Diệu giống như nho đen, phát sáng lấp lánh, trên da thịt đã nổi mấy vệt đỏ.

Lục Thế Quân nhất thời bị ánh mắt đó hấp dẫn: "Cái gì?"

"Chúng ta đã ly hôn rồi." Hải Diệu đẩy tay Lục Thế Quân ra, lui lại một bước, đề phòng: "Anh không được đụng vào tôi nữa!"

Trong lòng Lục Thế Quân lúc nóng lúc lạnh, anh ta cũng không biết anh ta bị làm sao nữa, nhưng nhìn thấy Hải Diệu xa cách lạnh lùng như vậy, anh ta rất khó chịu!

Lục Thế Quân nghĩ Hải Diệu sống hai mặt, nói yêu anh ta rất nhiều, nhưng chớp mắt đã có thể đi cùng người đàn ông khác!

"Không được đụng vào cô sao?" Lục Thế Quân lặp lại, vẻ mặt u ám đáng sợ đến cực hạn.

Hải Diều nhìn gương mặt kia, đột nhiên cảm thấy hoảng hốt, năm đó là ai đứng dưới bóng cây, nhìn về phía cô lẳng lặng cười một tiếng, đến tốt cùng người đó đi đâu rồi hả?

Hải Diều không biết, người cô yêu đến tốt cùng là Lục Thế Quân hay là người đứng dưới bóng cây kia? Có lẽ cô chỉ yêu đoạn thanh xuân ngây ngô đó...

"Đồng Hải Diều, nếu tôi nhớ không lầm, mới trước đây không lâu, cô còn coi hết đề quyền rũ tôi mà!" Lục Thế Quân tiến lên một bước, bóp chặt cổ tay Hải Diều.

Hải Diều cắn chặt răng im lặng phản kháng, bởi vì cô biết càng phản kháng, Lục Thế Quân càng nắm chặt hơn, Hải Diều đau đớn quá cuối cùng vẫn rơi nước mắt ra ngoài.

"Rốt cuộc anh muốn như thế nào!" Hải Diều rung rung nhìn Lục Thế Quân, vết sẹo trên bàn tay đập vào mắt Lục Thế Quân, làm tim anh ta đột nhiên tê rần.

"Người kia là ai? Nhìn hai người thân mật như vậy chỉ sợ sớm đã lui tới, Đồng Hải Diều, có phải cô đã sớm vượt quá giới hạn rồi hay không?" Lục Thế Quân nghĩ đến khả năng này, càng tức giận mà nắm chặt hơn, như muốn bóp nát xương Hải Diều đi.

"Tôi không bán thiu như anh!" Hải Diều tức giận vùng tay lên, Lục Thế Quân không kịp chuẩn bị nên ăn một tát, Lục Thế Quân cũng vùng tay định tát lại, nhưng thấy Hải Diều bây giờ gầy đi rất nhiều, hai gò má phúng phính như trẻ con biến đâu mất, vành mắt thì sưng đỏ nhìn hết sức tiều tụy, không biết sao Lục Thế Quân lại cảm thấy trái tim chưa xót, rồi chậm rãi để tay xuống...

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Tình cũ

"Lục Thế Quân, anh tức giận như thế để làm gì? Tôi đi cùng người khác, không phải vừa vãn thỏa mãn tâm nguyện của anh sao? Anh cùng Trình Nhã Như song túc song phi, lại không phải lo vợ cũ quấy nhiễu, anh nên vui mừng mới đúng chứ?"

Hải Diều lau nước mắt, nhìn người trước mặt, sao trước kia cô không phát hiện, dưới bộ mặt hào hoa phong nhã kia, cất giấu tâm tư ngoan độc bản thủ như vậy chứ?

"Thì ra cô với người đàn ông kia có một chân thật, Nhã Như đúng là không nhìn sai người mà, xem ra trước khi cô đến với tôi, cô đã không sạch sẽ rồi!" Lục Thế Quân mỉa mai, đôi tay nắm chặt thành nắm đấm.

Đến chuyện mang thai còn dám giả bộ, thì còn chuyện gì không dám nữa đây? Trước khi quen anh ta, Hải Diều cũng đã ở cạnh người đàn ông khác hơn nửa năm, nói không phát sinh quan hệ, ai mà tin!

"Mắc mớ gì tới anh nhĩ? Anh là gì của tôi? Lục Thế Quân, anh tức giận như vậy, không phải là vẫn còn tình cảm với tôi nên ghen chứ?" Hải Diều cười lạnh, thấy sắc mặt Lục Thế Quân khó coi, thì trong lòng rất thoải mái.

Hải Diều bước lên trước một bước, khuôn mặt vốn dĩ lúc nào cũng cười ngọt ngào, trong mắt luôn chỉ nhìn thấy Lục Thế Quân, bây giờ lại tràn đầy sự trào phúng: "Hay là, Trình Nhã Như đang phải nằm trên giường bệnh không thể thỏa mãn anh, cho nên anh lại nghĩ tới vợ cũ? Đáng tiếc, thứ tôi đã quăng vào thùng rác thì sẽ không nhặt lại nữa! Lục Thế Quân, bây giờ nhìn thấy anh, tôi rất buồn nôn!"

Hải Diều nói xong, liền quay người bỏ đi.

"Đồng Hải Diều! Cô đừng có hối hận đấy!" Lục Thế Quân tức đến mức thở hổn hển.

Hải Diều ngoái nhìn lại, rồi mỉm cười: "Lục Thế Quân, công việc tôi cũng không có ý định tiếp tục làm, thì anh còn gì để uy hiếp tôi đây hả?"

Nói xong, đi thẳng vào công ty, không hề quay đầu lại.

*

Trong vòng một ngày, đầu tiên là bị điều động, sau đó thì lại chủ động từ chức, giống như những năm thuận buồm xuôi gió biểu thị đến đây là kết thúc.

Chẳng qua trong lòng Hải Diều cũng không có cảm giác gì lớn, công việc này ban đầu là nhìn mặt mũi Lục Thế Quân mà cho cô vào làm, bây giờ đã ly hôn rồi, thì tiện nghi này không chiếm nữa cũng tốt.

Hiện tại chuyện Hải Diều lo lắng nhất chính là ba ba, nếu ba ba cô biết cô đã ly hôn, thì không biết sẽ đau lòng nhiều như thế nào nữa.

Hải Diều cũng không ngờ là, ba ba lại lấy đi nhiều tiền từ chỗ Lục Thế Quân như vậy, bình thường cô cũng không để ý, không ngờ là đang gạt cô.

Lục Thế Quân cho cô một khoản tiền để ly hôn, trả nợ cho ba ba xong chỉ còn một phần nhỏ, nhưng cũng đủ cho cô sống rồi.

Lục Thế Quân còn sang tên cho cô một căn chung cư, hiện tại chỉ thiếu đồ dùng mà thôi, bởi vậy cô cũng không lo cuộc sống về sau lắm.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Làm tiểu tam thì được, chứ cưới vào cửa thì không!

Trong lòng thì nghĩ như vậy, nhưng mãi đến khi xuống xe gặp Thịnh Hạ, Hải Diêu vẫn như người mất hồn vậy.

Thịnh Hạ tức giận, kéo Hải Diêu vào trong xe, chọc chọc vào trán Hải Diêu mắng: "Đồng Hải Diêu! Cậu đừng có bày ra vẻ mặt muốn chết muốn sống như vậy có được không? Có biết cái giá để cô bạn tốt kia của cậu bán đứng cậu là gì chưa?"

"Là gì hả?" Hải Diêu nhìn đáng vẻ phần nộ của Thịnh Hạ, thực sự không hiểu.

"Đường Yên đề tiền vừa sang lại quán Bar! Cô ta lấy tiền ở đâu ra? Chắc chắn là Trình Nhã Như cho rồi! Chỉ vì một cái quán Bar, mà hãm hại cậu, mất cậu mà mới chơi với cô ta!" Thịnh Hạ tức đỏ mặt tía tai.

Trong lòng Hải Diêu đắng chát, chua xót, khổ sở, thất vọng, bạn bè nhiều năm như vậy, vì tiền tài lợi ích mà không thèm để ý chút nào giúp đỡ người khác bịa đặt làm tổn thương cô...

"Hạ Hạ... Đừng nhắc tới cô ta nữa..." Hải Diêu vừa nói xong câu đó, thì Thịnh Hạ quơ lấy một quyển sách đập vào gáy Hải Diêu: "Không có tiền đồ!"

Hải Diêu che đầu, nhẹ nhàng đẩy cô bạn ra: "Hạ Hạ, cậu càng ngày càng dã man ah..."

Thịnh Hạ ra về vênh vác: "Mình không dã man thì lúc người khác bắt nạt cậu, ai sẽ ra mặt giúp cậu đây? Cứ để cậu nhẫn nhịn oán giận sao, mình không hi sinh hình tượng xông pha chiến đấu, thì hôm nay cậu còn thảm hơn nữa!"

"Đúng đúng, Thịnh đại hiệp, nhờ sự chiếu cố này của cậu tớ mới sống tới ngày hôm nay... Đêm nay tớ làm cơm cà ri cho cậu ăn nhé?"

Thịnh Hạ đổi giận thành vui vờn hai tay ra ôm lấy Hải Diêu: "Hải Diêu... Tớ thay đổi giới tính, rồi cưới cậu làm vợ nha, cậu quá hiền lành đi!"

"Thôi đi, cậu mà thay đổi giới tính, thì người yêu cậu sẽ giết tớ mất!"

Sắc mặt Thịnh Hạ có chút cô đơn, buông tay ra mở máy tính lên: "Tớ chơi điện tử một lát, cơm chín thì gọi nhé!"

Hải Diêu lắc đầu bất đắc dĩ, thấy đáng về cau mày thâm thù đại hận kia của Thịnh Hạ, trong lòng có cảm giác cổ quái nói không ra lời.

*

"Thế Quân, chuyện kết hôn, tạm thời phải cân nhắc lại." sắc mặt Lục phu nhân lạnh băng.

"Mẹ, Nhã Như đã phải chịu nhiều đau khổ, Tâm Di lại biết điều hiểu chuyện, con nhất định phải lo cho hai mẹ con cô ấy."

"Con muốn phụ trách, nhưng con có nghĩ tới trường hợp chẳng may Nhã Như thật sự không thể sinh con nữa chưa, nếu như vậy Lục gia chẳng phải sẽ tuyệt hậu sao?" Lục phu nhân nghe nhắc đến Tâm Di thì có chút buồn lòng, nhưng nghe đến Nhã Như thì lại lập tức bén nhọn.

Chuyện gì cũng không quan trọng bằng chuyện hương hỏa của Lục gia!

"Hiện tại y học rất phát triển mà, với lại Nhã Như cũng không phải là không thể sinh nữa, chỉ là khó sinh thôi, vẫn còn hi vọng mà..."

"Con cũng nói là hi vọng, thế chẳng may hy vọng đó không xảy ra, thì mẹ đi đâu tìm cháu trai đây!" Lục phu nhân đập tay lên mặt bàn, có vẻ như rất tức giận, khí thế Lục Thế Quân lập tức yếu xuống ba phần.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Nóng vội luôn cú

"Mấy ngày nay lúc mẹ đi đánh mặt chườm và dạo phố, nghe người ta bàn tán không ra nước gì nữa, nói con vì bỏ nhí, mà nhấn tâm với bà xã, trong lúc mấu chốt này, nếu con kết hôn Trình Nhã Như, chẳng phải là vừa vặn khớp với những tin đồn kia sao?"

Lục Thế Quân nghe vậy thì sắc mặt lập tức khó nhìn, anh ta cho rằng chuyện lần trước truyền thông không có động tĩnh gì, thì việc này coi như đi qua, nhưng không ngờ tin tức vẫn truyền ra ngoài!

Lục phu nhân thấy con trai không kiên trì nữa, thì lập tức thừa dịp nói luôn: "Chuyện kết hôn tạm thời hoãn lại đã, lúc nào Nhã Như mang thai tiếp, mẹ sẽ lập tức tổ chức hôn lễ cho con!"

Lục Thế Quân cười lạnh trong lòng, mẹ anh ta đang dùng chiến thuật kéo dài thời gian đây mà! Tâm Di rất đáng yêu, Lục phu nhân cũng không muốn vạch mặt với Trình Nhã Như, nếu như Nhã Như có thể mang thai tiếp, thì bà cũng không ngại cho con trai cưới Nhã Như, nhưng nếu như không thể, gia nghiệp Lục gia cũng không thể cứ như vậy bỏ đi được!

"Mẹ, những tin đồn bên ngoài kia, con sẽ nghĩ biện pháp xử lý, nhưng dù sao Tâm Di cũng là máu mủ Lục gia, không thể rời khỏi Lục gia, mẹ để Nhã Như chuyển về đây ở có được không?"

Lục phu nhân hào phóng gật đầu: "Được a, Tâm Di vẫn còn nhỏ, không thể xa mẹ nó được."

Lục Thế Quân nói thêm vài câu với Lục phu nhân, rồi mới đứng dậy đi ra ngoài.

Vừa lái xe, vừa suy nghĩ.

Anh ta đã đắc tội Thang Khải Huân, con đường sau này chưa biết sẽ ra sao, nhưng thời gian này anh ta đã cảm thấy thái độ đối tác có biến hóa, Thang Khải Huân rất khó chơi, anh ta nhất định phải nghĩ ra biện pháp khác.

Nghe nói... Bên phía Hongkong có Thiệu Tấn Hằng đang muốn chuyển trọng tâm sự nghiệp về đại lục, mà mục tiêu của anh ta cũng là thành phố A, Thiệu Tấn Hằng mới khoảng ba mươi tuổi, nhưng sự nghiệp đã rất thành công, trong cuộc chiến trên thương trường năm đó, Thang Khải Huân thắng, nên hai người kết thù với nhau.

Nếu Thiệu Tấn Hằng đến thành phố A, thì địa vị sẽ ngang với Thang Khải Huân, hai người đó sẽ đấu nhau đến chết sống, anh ta đã không thể đi chung đường với Thang Khải Huân, thì không bằng đứng về phía Thiệu Tấn Hằng đi, Thiệu Tấn Hằng mới sang, cũng cần người hiểu rõ thị trường giúp đỡ mà.

Lục Thế Quân tính toán hồi lâu, cuối cùng mới đi đến quyết định, Lục thị có ngày hôm nay cũng không phải dựa vào vận khí, nếu không tính toán, thì đã bị ăn không còn mảnh xương rồi!

Đã không thể làm bạn, thì chỉ có thể làm kẻ thù thôi!

Chuyện công việc đã xong, chỉ còn lại chuyện Nhã Như, chỗ duy nhất Nhã Như có thể dựa vào cũng chỉ có anh ta, anh ta không thể phụ cô được.

Lục phu nhân có thể từ từ, nhưng dư luận thì không. Chỉ có Đồng Hải Điều tự mình ra mặt làm sáng tỏ mới giải quyết được.

Hải Điều đã dám lừa anh ta, thì phải có nghĩa vụ giúp anh ta giải quyết cục diện rối rắm này!

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 44: Tôi sắp kết hôn

Hải Điều học đại học chuyên ngành thiết kế mỹ thuật, nên tìm việc làm vẫn tương đối dễ dàng, cô xin vào được một công ty quảng cáo nhỏ, tiền lương một tháng là 300000, tại cái thành phố này cũng không tính là cao, nhưng cũng đầy đủ cho cô chi tiêu cuộc sống hằng ngày.

Công ty nhỏ ít người, bát quái thị phi cũng ít, nơi này không ai quen biết cô, tất cả mọi người đều là người bình thường, tính tình Hải Điều lại hoà thuận, nên không đến mấy ngày đã thân thiết với đồng nghiệp, như vậy Hải Điều đã cảm thấy đủ, làm việc mặc dù mệt lại ít tiền, nhưng tâm trạng tốt hơn rất nhiều.

Chỉ là, cô không ngờ, đi làm một tuần, thì bộ phận thiết kế bỗng nhiên có trưởng phòng mới, mà người kia lại là Sở Dật Tuyên.

Buổi chiều tan tầm, anh ta gửi tin nhắn cho cô, hẹn cô ra ngoài.

"Sao anh lại tới chỗ này làm?" Hải Điều ngồi lên xe, tò mò hỏi.

"Tình cờ thôi, cảm thấy chỗ này cũng không tệ lắm." Sở Dật Tuyên khởi động xe, rồi quay qua cười một tiếng: "Đi ăn gì đã, rồi tôi đưa cô về, như vậy có được không?"

Thịnh Hạ mấy ngày nay không biết đi đâu, Hải Diêu ở một mình cũng không có ý nghĩa, nên đồng ý.

Hai người com nước xong xuôi trở về, thì trời đã tối thui rồi.

Hải Diêu để Sở Dật Tuyên dừng xe ở ngã rẽ, vẫy tay tạm biệt, rồi chậm rãi đi bộ về nhà Thịnh Hạ.

Thịnh Hạ vẫn chưa về, Hải Diêu ủ rũ cúi đầu đi vào nhà.

"Đông Hải Diêu." Giọng Lục Thế Quân bỗng nhiên vang lên, Hải Diêu quay đầu lại, thì thấy anh ta lẳng lặng ngồi trong sân chờ, áo trắng quần đen, khuôn mặt thanh tú, khí chất nho nhã, nhoáng một cái như quay về năm đó.

Hải Diêu tiếp tục đi về phía trước.

"Tôi sắp kết hôn với Nhã Như rồi." Lúc Lục Thế Quân nói câu nói này, tâm trạng rất bình thản.

"Vậy sao! Chúc hai người hạnh phúc, bạc đầu răng long." Hải Diêu hơi đau lòng, nhưng chỉ thoáng qua mà thôi.

"Lúc nào tổ chức, tôi sẽ đưa thiệp mời cho cô." Lục Thế Quân nói xong thấy sắc mặt Hải Diêu đột nhiên biến đổi, thì trong lòng không khỏi thoải mái hơn một chút.

"Không cần đâu, tôi sẽ không tham dự." Hải Diêu cố nén cảm xúc, quay người đi vào.

"Cô nhất định phải đi!" Lục Thế Quân ngạo nghễ ra lệnh: "Tôi không muốn dư luận đồn thổi lung tung, cô cũng biết, Lục thị đang phát triển, thanh danh của tôi không thể vấy bẩn được."

"Tác phong đoàn chính, làm người ngay thẳng, thì dư luận cũng không truyền nhảm gì được, thanh danh của anh cũng sẽ không bị vấy bẩn." Hải Diêu không thể nhịn được nữa, cô không hiểu da mặt của anh ta đến tột cùng là dày bao nhiêu!

Bọn họ đã ly hôn, cô bị anh ta cùng Trình Nhã Như ép thăm như vậy, cô mất hết tất cả thành toàn cho bọn họ, vậy mà còn muốn cô phụ trách thanh danh và tiền đồ của anh ta nữa sao?

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Rốt cuộc anh muốn như thế nào?

"Nếu lúc trước cô không lừa gạt tôi, thì tôi đã không phải lo lắng như bây giờ?" Lục Thế Quân cười mỉa mai: "Đông Hải Diêu, cô thiết kế tôi, thì cô sẽ phải trả giá!"

"Nếu anh đã cho rằng tôi thiết kế anh, lòng dạ tôi như rắn độc, thì sao hôn lễ anh tôi phải tham gia, tôi ước gì thanh danh anh mất sạch mới đúng chứ!"

Hải Diêu giận quá hóa cười, không muốn tiếp tục nhiều lời, quay người đẩy cửa đi vào nhà.

"Chứ không phải bởi vì tên kia sao?" Lục Thế Quân lập tức chế trụ vai của nàng, anh cánh tay dài đẩy mở cửa, cực nhanh đưa nàng đặt tại môn lưng, gác ở xuất sắc thẳng trên sống mũi kính mắt sau này một hai mắt mắt, một mực nhìn chăm chăm nàng, xem kỹ lấy nàng mỗi một tia biểu lộ.

"Đông Hải Diêu, cô yêu tôi gần sáu năm, lúc trước vì tôi muốn chết muốn sống, thậm chí không thèm để ý việc tôi yêu Nhã Như quyết tâm gả cho tôi, sao bây giờ cô lại thay đổi thế hả?"

"Chuyện của tôi, không liên quan gì đến anh, anh Lục, mời anh đi ra ngoài!" Hải Diêu không bị anh ta chọc giận, cũng không muốn tức giận.

Anh ta biết, cô yêu anh ta say đắm, thế nhưng anh ta vẫn nhẫn tâm đó thôi!

Hải Diêu trẻ trâu, đắm chìm trong truyện cổ tích tình yêu, còn anh ta, lại đứng ở một bên, thờ ơ lạnh nhạt, thậm chí trong lòng còn châm chọc chế giễu cô.

Hải Diêu chưa từng tuyệt vọng và khó chịu giống như bây giờ, cho dù là trong ngày kỷ niệm Trình Nhã Như mang theo con riêng anh ta xuất hiện, cô cũng không có cảm giác như giờ.

Hai chân như nhũn ra, Hải Diêu đứng không vững, phải dựa lưng vào cửa, vậy mà Lục Thế Quân vẫn không chịu buông tha cho cô.

"Anh Lục sao?" Lục Thế Quân ghì lấy vai Hải Diệu, ánh mắt dữ tợn: "Đồng Hải Diệu! Cô vội vã phân rõ giới hạn với tôi như vậy? Là vì người vừa đưa cô về sao?"

Hải Diệu từ từ nhắm hai mắt lại, không mở miệng, giọng anh ta ông ông bên tai, quanh quẩn, đầu cô rất khó chịu: "Lục Thế Quân, rốt cuộc thì anh muốn như thế nào cứ việc nói thẳng đi."

Giọng Hải Diệu rất nhẹ nhàng, giống như một cơn gió thổi qua, Lục Thế Quân đang tức hờn hờn cũng giảm xuống, anh ta cảm thấy Hải Diệu đã thay đổi, anh ta không thể ép Hải Diệu quá, nếu không sẽ không tốt.

"Cuối tuần, tôi và Nhã Như sẽ tham gia một bữa tiệc rượu, tất cả nhân vật nổi tiếng của thành phố A đều tham gia, tôi hi vọng cô sẽ đi, để làm sáng tỏ sự thật, cho dư luận không bàn tán lung tung nữa."

Lục Thế Quân nói đến đây, liền hạ quyết tâm: "Nếu cô đồng ý đi, thì sau này, giữa tôi và cô, sẽ không còn liên quan gì nữa."

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Cái gọi là Phát hồ Tình, chỉ hồ Lễ

* “Phát hồ tình, chỉ hồ lễ” nghĩa là: “Cho dù có yêu thì vẫn phải theo khuôn phép của lễ nghi đạo đức, ràng buộc con người ta không vượt quá lần ranh đó.”

"Được." Hải Diệu cơ hồ là đáp ứng ngay lập tức, chẳng qua là kết thúc tất cả mà thôi, sau đó cuộc sống cô sẽ được yên tĩnh, cô không muốn tiếp tục gặp Lục Thế Quân và Trình Nhã Như nữa.

Hải Diệu đáp ứng thoải mái như vậy, khiến Lục Thế Quân lại cảm thấy không dễ chịu, nhưng nhìn khuôn mặt lạnh nhạt kia, anh ta mấy lần muốn nói gì đó nhưng cuối cùng lại thôi.

"Đến lúc đó tôi sẽ phái người đưa thiệp mời tham dự tiệc rượu tới cho cô."

Lục Thế Quân buông tay ra, nhưng Hải Diệu không động đậy gì, Lục Thế Quân yên lặng đứng nhìn một hồi, rồi mới mở cửa bỏ đi.

Hải Diệu nghe thấy tiếng bước chân càng ngày càng xa, thì chậm rãi ngồi xuống.

Trong phòng không bật đèn, chỉ có ánh đèn từ phía ngoài xuyên qua cửa sổ, ánh trăng bên ngoài cũng rất sáng, Hải Diệu nhìn ánh trăng, bỗng nhiên nghĩ, là anh ta vô tình hay từ lúc đầu anh ta đã dơ bẩn như vậy rồi, lúc ấy trong lòng cô cũng như ánh trăng sáng kia, nhưng vì sao hiện tại lại hoang tàn như vậy?

Chuyện cũ đã qua, đuổi theo cũng không thể lấy lại.

*

"Xin hỏi anh Lục, hiện tại dư luận đang bàn tán rất nhiều về anh và cô Trình, anh có lời gì muốn nói không?"

Lục Thế Quân và Trình Nhã Như vừa đi vào đại sảnh bữa tiệc, thì nhà báo đã chen chúc nhào lên.

Thiệu Tấn Hằng và Thang Khải Huân là những nhân vật có trọng lượng tự nhiên là sẽ đến sau cùng, nên bây giờ vẫn chưa có mặt, hiện tại chuyện Lục Thế Quân ly hôn thật sự là tin tức có giá trị lớn nhất.

"Thanh giả tự thanh, tôi cũng không muốn giải thích gì thêm, tôi chỉ muốn nói một câu, tôi và vợ trước vốn đã chia tay từ trước, không phải như dư luận đồn thổi." Lục Thế Quân mỉm cười, nhìn quả nhiên là người rất tốt.

"Nghe nói cô Trình là mối tình đầu của anh Lục, lần này hai người đi cùng nhau, có phải là tình cũ không rủ cũng đến hay không? Chúng tôi nghe nói, hai người lui tới rất thân thiết..."

"Vâng, sau khi Nhã Như về nước, chúng tôi có liên lạc với nhau, nhưng tôi và Nhã Như đều chỉ là "Phát hồ tình, chỉ hồ lễ", chưa bao giờ vượt qua khuôn phép, tôi và Nhã Như đến với nhau, sau khi tôi đã ly hôn."

Lục Thế Quân hơi thay đổi sắc mặt, nhưng vẫn duy trì được bình tĩnh, còn Trình Nhã Như thì lại cắn chặt môi.

"Anh Lục nói "Phát hồ tình", là thừa nhận trong lúc còn chưa ly hôn đã qua lại với cô Trình rồi sao..."

"Không phải như vậy!" Lục Thế Quân thay đổi sắc mặt luôn, mấy nhà báo này thật là khó giải quyết.

Trình Nhã Như thấy tràng diện xấu hổ như vậy, thì cắn răng tiến lên một bước: "Là như thế này, tôi và Thế Quân là mối tình đầu, chúng tôi yêu nhau rất sâu đậm, bởi vì một số hiểu lầm mà chia tay, sau đó Thế Quân kết hôn, tôi cũng nghe nói rồi, lần này về nước, tôi cũng không nghĩ tới chuyện sẽ liên lạc với Thế Quân, dù sao anh ấy cũng đã kết hôn rồi, sau đó..."

Đôi mắt Trình Nhã Như đột nhiên sáng lên: "Đêm nay cô Hải Diệu cũng tới đây, để cô ấy nói ra chân tướng sự thật trả lại trong sạch cho hai chúng tôi đi, Hải Diệu, cô nói đi!"

Lục Thế Quân ngẩng lên, thấy Hải Diệu đang đứng ở cửa vào, cô độc một mình.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Lộ chuyện

"Cô Đông, cô và anh Lục thực sự đã ly hôn, chứ không phải như tin đồn sao?"

Vô số máy ghi âm chìa về phía Hải Diệu, Hải Diệu sững sờ nhìn về phía Trình Nhã Như, cô đột nhiên nhớ tới ngày đó, chậm rãi nuốt xuống, nhẹ nhàng gật đầu: "Vâng, tôi và anh Lục tiền sinh là và đã chia tay, nguyên nhân cũng không phải vì cô Trình đâu, cô ấy vô tội."

"Có tin, cô Trình và cô là bạn nhiều năm, năm đó cô Trình và anh Lục vừa chia tay không lâu, thì cô với anh Lục kết hôn, xin hỏi cô, hiểu lầm giữa cô Trình và anh Lục năm đó, có phải do cô mà ra hay không?"

Nhà báo đột nhiên thay đổi vấn đề, Hải Diệu từ người bị hại, bỗng nhiên biến thành Tiểu Tam, tất cả mọi người đều nhìn về phía Hải Diệu, mặt Hải Diệu đỏ bừng lên.

Trình Nhã Như cong cong khóe môi, không dấu vết nở nụ cười, còn Lục Thế Quân thì nhăn mày lại, chuyện này Hải Diệu quả là vô tội, chỉ là...

Đề tài đã thay đổi, chuyện anh và Nhã Như đã được giải quyết, cho nên Lục Thế Quân không giải vây cho Hải Diệu.

Thang Khải Huân không biết đã đứng ở đó bao lâu, bên chân của anh toàn là tàn thuốc, Lý Huyền đứng sau lưng muốn nói nhưng lại thôi, Thang Khải Huân nhìn một hồi, rồi quay ra dặn dò Lý Huyền, Lý Huyền nghe xong khẽ gật mình, nhưng vẫn đi làm.

"Tôi có một việc muốn hỏi cô Trình." Đại sảnh đang im lặng bỗng nhiên vang lên một câu, tất cả mọi người đều quay người lại nhìn.

Là nhà báo của tờ báo buổi sáng hôm nay Lâm Văn Hiến, anh rất có uy vọng trong giới, nên tất cả mọi người lập tức bị hấp dẫn.

Trong lòng Trình Nhã Như chợt run rẩy, ánh mắt người đàn ông này nhìn rất sắc bén làm người ta không dám nhìn thẳng.

"Anh cứ hỏi đi." Trình Nhã Như ra vẻ trấn định, nhưng giọng nói đã hơi run.

"Tôi nhận được một tin tức, là hai tuần trước cô Trình vừa đẻ non phải nằm viện, toàn bộ quá trình anh Lục đều ở bên cạnh cô, theo ghi chép cô Trình cũng đã có thai gần ba tháng, trong khi cô Trình về nước cũng mới ba tháng thôi, anh Lục và cô Hải Diệu thì mới ly hôn khoảng 20 ngày, xin hỏi cô Trình đứa bé đó có phải con của anh Lục hay không? Nếu như không phải, thì vì sao anh Lục lại ở bên cạnh chăm sóc cho cô như vậy? Nếu như phải, thì cô Trình định giải thích như thế nào về chuyện anh Lục chưa ly hôn đã có con với cô? Cô Trình lấy thân phận gì để có thai với anh Lục?"

Lâm Văn Hiến vừa nói tin tức này ra, thì tiếng bàn tán liền bùng nổ, Lục Thế Quân giấu diếm chuyện đó rất kĩ, nên bọn họ ngạc nhiên cũng là tự nhiên.

Sắc mặt Trình Nhã Như trắng bạch, gần như đứng không vững nữa, chuyện này Lục Thế Quân đã dùng hết thủ đoạn, mới giấu đi được, vậy mà người đàn ông này, sao lại biết được?

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 48: Lặng yên rời đi

"Đây là chuyện riêng của tôi, tôi không thể trả lời được." Trình Nhã Như rõ ràng đã yếu xuống, không có khí thế như lúc nãy nữa.

Lâm Văn Hiền cười nhạt một tiếng: "Cô Trình không muốn trả lời, vậy để tôi trả lời thay cô Trình."

Lâm Văn Hiền đang định mở miệng nói, thì đại sảnh lại vang lên tiếng cười to: "Tôi nói này Văn Hiền, cái miệng anh có thể yên tĩnh chút có được không? Tốt xấu gì hôm nay cũng là bữa tiệc tôi chiêu đãi khách quý, anh giờ cao đánh khẽ một chút, đừng làm loạn nữa có được không?"

Bộ dạng Thiệu Tấn Hằng thuộc loại buông thả không bị trói buộc.

Lâm Văn Hiền nhìn về phía Thang Khải Huân, thấy Thang Khải Huân khẽ vuốt cằm, thì cười một tiếng: "Anh Thiệu đã mở miệng, thì dĩ nhiên tôi phải tuân lệnh rồi."

Thiệu Tấn Hằng quay người nhìn về phía Thang Khải Huân, nói không chút khách khí: "Khải Huân, người tài dưới tay anh xuất hiện ló lỏ, lần trước anh thắng tôi, tôi vẫn không phục đâu!"

Thang Khải Huân nhếch môi lên cười: "Anh cảm thấy không phục, thì lần sau lại đấu tiếp ah."

"Tốt!" Thiệu Tấn Hằng cất giọng cười to, đập vào vai Thang Khải Huân: "Tôi thích tính tình này của anh, có dũng khí!"

Thang Khải Huân đưa tay lấy ly rượu, ánh mắt quét về phía cửa vào đại sảnh, chỗ đó trống rỗng, không thấy bóng dáng Hải Diêu nữa.

Có lẽ là nhân lúc Cổ Diệc Thủ của khách khứa bị Lâm Văn Hiền hấp dẫn, cô đã lặng yên không tiếng động đi rồi.

Thang Khải Huân mỉm cười ở trong lòng, trước kia cô cũng như thế, ở trước mặt anh thì phách lối ghê gớm không sợ trời không sợ đất, nhưng anh biết thừa, trong lòng cô rất yếu ớt, cho nên luôn luôn dung túng cô.

Nhiều năm đi qua, nhưng Hải Diêu vẫn không thay đổi chút nào, không lời đòi, không cay nghiệt, mà vẫn y như cũ.

Thang Khải Huân nói không muốn xen vào nữa, thế nhưng thấy cô bị những người kia "Bắt nạt", anh vẫn không thể thờ ơ.

Thiệu Tấn Hằng là chủ bữa tiệc, giờ phút này đang đứng ở trước mặt mọi người, âm nhạc đã dừng lại, tất cả mọi người đang chờ anh ta phát biểu.

Nói lời dạo đầu xong, Thiệu Tấn Hằng mỉm cười nhìn về phía mọi người nói: "Vừa rồi tôi nghe cô Đông nói, hai người họ đã chia tay rồi, đã như vậy mọi người đừng đem việc riêng tư này ra bàn tán nữa, Thế Quân là bạn của tôi, cũng là đối tác kinh doanh, mọi người nể mặt tôi một chút có được không?"

Lục Thế Quân đứng bên cạnh Thiệu Tấn Hằng, nghe mọi người nịnh nọt, thì cô cũng đắc ý, nhin không được mà nhìn về phía Thang Khải Huân, thì thấy Thang Khải Huân đang dựa vào quầy bar, bung ly rượu uống, vẻ mặt không hề thay đổi gì.

Thang Khải Huân cảm nhận được ánh mắt của Lục Thế Quân, thì giương môi cười một tiếng, giờ ly rượu trong tay lên: "Chúc mừng giám đốc Lục, có thể dựa vào cậy đại thụ, tiền đồ vô hạn nha!"

Thang Khải Huân vừa nói xong, Lục Thế Quân đã cảm thấy mấy ánh mắt mĩa mai bắn đến, mặt Lục Thế Quân đỏ bừng, oán hận hừ lạnh một tiếng, Trình Nhã Như đang cười nói khoác tay anh ta, cũng bị hắt ra.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Mâu thuẫn càng sâu

"Thế Quân..." Trình Nhã Như có chút xấu hổ, nhiều người nhìn như vậy, mà lại bị Lục Thế Quân đẩy ra...

"Không có gì, vừa rồi uống rượu nên hơi nhưc đầu thôi." Lục Thế Quân trả lời qua loa một câu, rồi ôm eo Trình Nhã Như hỏi: "Em có mệt không, chúng ta qua kia ngồi nghỉ một lát?"

"Ừm." Trình Nhã Như gật đầu nhu thuận, y như con chim non nép vào người Lục Thế Quân mà đi.

Lúc đi ngang cửa đại sảnh, Lục Thế Quân không kìm được mà liếc một cái, chỉ thấy bóng đêm vô tận, Hải Diêu đã không thấy đâu nữa.

Lục Thế Quân không phát hiện ra anh ta đang khó chịu, chỉ theo bản năng mà ôm chặt Trình Nhã Như, Trình Nhã Như ngẩng đầu lên nhìn: "Thế Quân, anh sao vậy?"

Lục Thế Quân cúi đầu hôn lên trên trán của Trình Nhã Như: "Anh yêu em, Nhã Như."

Trình Nhã Như ngượng ngùng cười một tiếng, thỏa mãn, đắc ý, dựa sát vào Lục Thế Quân hơn: "Em cũng yêu anh."

*

Sắc mặt Lục phu nhân rất xấu, nhìn thấy Lục Thế Quân đi làm về liền nói ngay "Hải Diêu chưa bao giờ như vậy cả!"

Người hầu nhận lấy cặp công văn, Lục Thế Quân nói lòng cà vạt, kỳ quái hỏi: "Đang êm đẹp, sao mẹ lại nói như vậy?"

Lục phu nhân chỉ vào mấy cái túi giấy, vô cùng đau lòng: "Mới trở lại mấy ngày, mà đã mua một đồng trang sức xa xỉ! Cô ta và Hải Diêu đều xuất thân từ nhà nghèo, nhưng sao làm việc lại kém xa như vậy chứ?"

Lục Thế Quân nghe vậy mỉm cười một cái: "Có gì ghê gớm đâu ạ? Phụ nữ đều như vậy mà, Lục gia cũng không thiếu số tiền này."

Lục phu nhân nghe vậy càng không vui: "Thế Quân! Con quên những năm trước kia rồi sao? Từ tiết kiệm sang tiêu pha thì dễ, chứ từ tiêu pha sang kiệm thì rất khó! Huống chi, đây là đang đốt tiền, mẹ không chấp nhận!"

"Mẹ đừng vì chút chuyện nhỏ này mà tức giận nữa mà."

Lục phu nhân thấy con trai thiên vị Nhã Như, thì càng tức, thoáng nhìn thấy Nhã Như trên bậc thang, thì cất giọng nói: "Con gái bác Trần mới du học từ nước Pháp trở về, mẹ đã gặp rồi, ngoại hình khí chất học thức đều là số một, mẹ đã hẹn con bé đêm mai đi ăn cơm, con nhất định phải tới đấy!"

"Mẹ! Sao mẹ có thể làm như vậy chứ? Con đã nói..."

Lục Thế Quân còn chưa nói xong, cửa phòng ngủ trên lầu bỗng nhiên rầm một tiếng, Lục phu nhân tức giận ngã ngửa, nửa ngày sau vẫn nói không ra lời, Lục Thế Quân thấy mẹ tức giận, trong lòng cũng không vui, Nhã Như dù thấy oan ức, cũng không nên làm như vậy!

"Con xem đi, đây là bộ dáng gì thế hả? Còn chưa cưới vào cửa! Chưa thành con dâu Lục gia! Mà đã như vậy. Nếu cưới cô ta về, không phải trèo lên đầu mẹ luôn sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Rơi vào ngực của anh

"Mẹ không thích Hải Diêu, đối với con bé cũng không cho sắc mặt tốt, nhưng bằng lương tâm nói một câu, Hải Diêu biết lễ phép, hiểu chuyện và tôn trọng người lớn hơn rất nhiều! Cưới Trình Nhã Như, thì mẹ thà để con quay lại với Hải Diêu còn hơn!"

"Mẹ, Hải Diêu đã nói cái gì với mẹ, mà mẹ lại thay đổi nhanh như vậy?"

"Tóm lại! Mẹ thay đổi chủ ý rồi! Con muốn cưới Trình Nhã Như, thì chờ mẹ chết cái đã!" Lục phu nhân cứng rắn nói một câu, rồi đứng dậy đi ra ngoài.

Lục Thế Quân ngồi lên ghế sofa, đau đầu.

Lời nói của mẹ giống như là một cây đinh đóng vào trái tim anh ta, từ trước đến nay Lục Thế Quân rất tự phụ, nếu anh ta đã chọn, thì nhất định phải được người chung quanh tán đồng! Còn Đông Hải Diêu...

*

Thang thị.

Thang Khải Huân nghe tiếng bước chân, thì ngẩng đầu lên nhìn một cái, rồi lại tiếp tục làm việc, Cố Diệc Thủ thấy thế không khỏi cười khê: "Nhìn cái gì, nhận không ra tiếng bước chân của em sao?"

Thang Khải Huân cười nói: "Không nhận ra."

Cố Diệc Thủ "Đêm nay anh về Cố gia ăn cơm nhé?"

Thang Khải Huân lắc đầu: "Đêm nay anh có việc rồi."

"Chuyện gì quan trọng hơn so với em chứ?" Cố Diệc Thủ không vui, kéo ống tay áo của Thang Khải Huân lắc lắc.

Thang Khải Huân vẫn không thay đổi ý định: "Đêm nay anh thật sự có việc, để lần sau đi."

Cố Diệc Thủ cũng biết tính của Thang Khải Huân, nên không nói thêm nữa.

Không có lý do để ở lại nữa, nên Cố Diệc Thủ đi ra ngoài luôn.

*

Hải Điều nhìn thấy số di động Lục Thế Quân lấp lóe trên màn hình điện thoại.

Thì trong lòng run lên một cái.

Thịnh Hạ không biết đi đâu, Đường Yên thì đã tuyệt giao, ba ba không gọi điện thoại đến, người bên cạnh, cứ như đã quên hôm nay là sinh nhật cô.

Hải Điều do dự một hồi, vốn dĩ là không muốn nghe, nhưng cuối cùng vẫn ần nghe, còn chưa kịp mở miệng, Lục Thế Quân đã nói trước: "Đồng Hải Điều, tôi mặc kệ cô đã làm cái gì! Tôi chỉ có một câu thôi, tôi không yêu cô, cũng sẽ không tái hôn với cô, cô vĩnh viễn không thay thế được vị trí của Nhã Như đâu! Muốn tái hôn với tôi sao, bỏ cái ý nghĩ đó đi!"

Hải Điều không biết đã cúp máy như thế nào, cô cho là cô sẽ khóc, giống như trước đây, nhưng lần này, cô chỉ ngồi ngơ ngẩn, giống như một bức tượng gỗ.

Hải Điều cảm thấy mình rất ngu ngốc, chuyện đã như vậy rồi, mà vẫn còn chờ mong, không phải quá buồn cười sao.

Hải Điều tùy tiện vào đại một quán Bar, tửu lượng không tốt, mới vài chén đã say ngã trái ngã phải, dạ dày sôi trào khó chịu, nên lão đảo đứng dậy đi vào nhà vệ sinh, nhưng đứng chưa vững đã thấy trời đất quay cuồng, đang chuẩn bị ngã sấp xuống thì không ngờ đập vào lồng ngực của một tên con trai nào đó, eo cô bị một đôi bàn tay bóp chặt, nóng hôi hổi.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Một đêm triền miên (1)

Hải Điều ngẩng đầu lên, thì mùi rượu Whiskey đập ngay vào mặt, đèn trong quán Bar rất tối, nên Hải Điều chỉ mơ hồ nhìn thấy, một khuôn mặt lạnh lùng.

Mũi của anh ta rất cao, ánh đèn lại tối, chỉ có thể lờ mờ nhìn ra chút ngũ quan rất sắc nét, đôi mắt anh ta chìm trong bóng tối, tràn đầy dụ hoặc kéo cô chìm sâu vào.

Hải Điều có cảm giác đã gặp qua người này ở chỗ nào đó rồi.

Cố gắng nhìn rõ hơn, nhưng người trước mắt cứ biến thành mây người, Hải Điều vươn tay ra, muốn đụng vào mũi người kia, để kiểm tra xem là chân thực hay là ảo giác.

Đầu ngón tay Hải Điều có mùi hoa nhài nhàn nhạt, Thang Khải Huân đang say bỗng nhiên bị mùi thơm này làm nhiễu loạn, Khải Huân cũng không né tránh, bàn tay kia lạnh lạnh từng chút từng chút trượt qua khuôn mặt anh, làm anh cảm thấy xao động, máu sôi trào lên..

Những năm này, từ London đến Paris, từ Paris trở lại Trung Quốc, từ chán nản đến giàu có, từ một tên nghèo lòi thoi lếch thếch biến thành nhân vật số một, bên cạnh anh có không biết bao nhiêu phụ nữ muốn tới gần, nhưng anh chưa từng rung động.

Nhưng mùi thơm rất nhạt này, lại làm tim của anh bỗng nhiên đập loạn.

Rượu chỉ làm đầu óc anh mơ hồ, nhưng mùi thơm này lại làm cho anh điên đảo, khuôn mặt cô gái kia cũng rất mơ hồ, nhưng anh lại nhìn thấy đôi môi đỏ mọng kia rất rõ ràng, không biết sao anh lại cúi đầu hôn xuống, đây phút môi anh dán lên môi cô gái kia, anh trầm thấp hô lên một tiếng —— Hải Điều.

6 năm nay, Thang Khải Huân chưa một lần bị mất khống chế, dù năm đó đầu với Thiệu Tấn Hằng một trận trận rất ác liệt, anh cũng rất nhàn nhã, thế nhưng đêm hôm nay, bao cảm xúc kết băng trong lòng, lại gào thét muốn xông ra. Hàng lang quán rượu này làm sao đi mãi không đến cuối như vậy chứ.

Thang Khải Huân không biết, do rượu làm anh mất lý trí hay do người trong ngực giống như người kia, anh đưa tay mở cửa phòng, đưa cô gái kia vào cùng, cô áo hình chữ V, lộ ra làn da trắng như tuyết, dán lên cánh tay anh, dù cách một lớp áo sơ mi nhưng vẫn làm anh hòa tan.

Thang Khải Huân gấp gấp đặt Hải Điều lên giường, Hải Điều giương mắt nhìn Thang Khải Huân, đôi mắt màu cà phê hun khói, làn mi giả dày cộp kia cũng không thể che được ánh mắt sạch sẽ kia, bàn tay Hải Điều chống lên ngực anh, mềm mại vô lực muốn từ chối nhưng lại như mời chào.

Thân thể Thang Khải Huân chậm rãi đè xuống, hơi thở đàn ông đập vào mặt Hải Điều, ánh mắt nóng bỏng kia như muốn bao phủ Hải Điều, Hải Điều không chịu được nữa nên quay mặt qua chỗ khác dùng sức đẩy Khải Huân ra..

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Một đêm triền miên (2)

Đôi tay cơ bắp cứng rắn như đá, cho dù cách áo sơ mi, Hải Diêu vẫn có thể cảm giác được lòng bàn tay cô nóng như chạm phải lửa, Hải Diêu rút tay về, không có trở ngại, thân thể Thang Khải Huân liền đề xuống, phảng phất như chỉ cần hơi dùng sức một chút, là có thể đè nát Hải Diêu.

Mũi Hải Diêu dán tại trước ngực Thang Khải Huân, áo sơ mi bung ra mấy nút, lộ ra lồng ngực màu đồng rắn chắc, Hải Diêu hoa mắt lên, khóc nức nở: "Buông ra..."

Giọng cô giống như tiếng mèo con kêu, nhỏ bé yếu ớt, Thang Khải Huân khẽ hôn lên tóc cô trấn an, hương hoa nhài nồng đậm thấm vào chóp mũi anh, anh nhịn không được nhắm mắt lại, tinh tế hôn xuống...

Môi của anh dọc theo mái tóc đen, qua trán, xuống mũi, sau cùng rơi vào trên môi, vừa chạm vào đôi mềm mại ấm áp kia, động tác của anh lập tức cuồng loạn...

Nụ hôn thô lỗ pha chút vụng về, müt cắn liếm láp, cơ hồ là muốn nuốt luôn Hải Diêu vào bụng, mùi rượu cùng mùi bạc hà vừa xung đột lại hòa hợp. Lưỡi của anh dầy dụa, lướt qua khoang miệng, rồi lại müt cái lưỡi trơn ướt của Hải Diêu.

Tiếng rên rỉ tinh tế giống như xuân được, làm Thang Khải Huân như muốn khâm luôn Hải Diêu vào trong thân thể anh, Hải Diêu cảm giác chỗ bụng dưới có thứ gì đó thô sập đâm vào, nên khó chịu uốn éo người, động tác này càng làm cơ bắp toàn thân Khải Huân kéo căng.

Hải Diêu nửa mơ nửa tỉnh, cảm thấy nên trốn đi nhưng lại bị mê hoặc, đầu lưỡi Khải Huân liếm liếm vành tai Hải Diêu, chân Hải Diêu lập tức mềm nhũn...

"Thả tôi ra..." Hải Diêu bất lực, dùng tay đánh lên lồng ngực Khải Huân. Khải Huân liền kéo tay Hải Diêu vòng qua cổ mình, Hải Diêu cảm thấy lòng to dựng thẳng hết lên, hơi thở nhanh hơn...

Cô nhất định là điên rồi, bị một người xa lạ trêu chọc, mà lại có cảm giác!

Ngón tay của Khải Huân xuyên qua mái tóc đen, hất sang một bên, lộ ra cái cổ trắng nõn, cắn cắn hôn hôn...

Nụ hôn của anh càng ngày càng đi xuống, từ bả vai xuống dần, chạm vào trước ngực Hải Diêu, thì tim Thang Khải Huân đập rất nhanh, giống như muốn phá tan lồng ngực bay ra, ánh mắt bị mê hoặc, trong cơ thể nóng như lửa đốt không có cách nào dừng lại được.

Men say xông lên đầu, nhịn không được ôm chặt lấy Hải Diêu, điên cuồng hôn lên ngực cô..

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Một đêm triền miên (3)

Thang Khải Huân không biết là làm sao nữa, mấy năm nay, ôm ấp yêu thương không biết bao nhiêu người, nhưng anh chưa bao giờ liếc mắt nhiều hơn một cái, thế nhưng đêm nay lại có phản ứng với cô gái trang điểm dày cả lớp này...

Thang Khải Huân không thích phụ nữ, xưa nay cũng không đụng vào, cho nên những năm này trợ lý bên người chỉ có Lý Huyền, giờ phút này, lý trí nói cho Thang Khải Huân biết anh nên dừng lại, nhưng thân thể không có cách nào khống chế được, anh không nên uống say như vậy, vào ngày sinh nhật Hải Diêu...

Thang Khải Huân muốn quên Hải Diêu đi, dù không thể quên được cũng nên cách xa một chút, bởi vì anh biết Hải Diêu không yêu anh, anh không thể ngốc giống như trước kia nữa.

Mà giờ khắc này, tình cảm đè nén suốt sáu năm bỗng nhiên được phát tiết, Thang Khải Huân cuối cùng vẫn mất đi lý trí, cởi áo sơ mi ra, lộ ra cơ bụng sáu múi vô cùng dục hoặc.

Anh cúi đầu xuống, lưu luyến trần trọc hôn lên môi Hải Diêu, Hải Diêu cảm thấy eo cô như sắp nát, chân thì bị người kia tách ra quần quanh vòng eo người kia, thân thể mềm mại bị dày vò, dần dần chịu không nổi nữa khóc lên.

Thang Khải Huân nằm ở trên ngực của Hải Diêu, thở hổn hển, tóc đen ẩm ướt dán lên trán, trên thân thể Hải Diêu thì dày đặc dấu hôn, ánh trăng ngoài

cửa sổ xuyên vào chiếu lên gương mặt đang ngủ say của Hải Diệu, Khải Hoàn nhìn vào gương mặt bị nước mắt làm trôi hết lớp trang điểm, đột nhiên không biết đang là mơ hay là thực.

"Diệu Diệu... Phải em không?" Khải Hoàn lẩm bẩm, rồi lại cúi đầu hôn lên đôi môi sưng đỏ kia, men say và mỗi một cuốn tới, Khải Hoàn ôm chặt lấy Hải Diệu, chìm vào giấc ngủ...

Có lẽ do trên người đau dữ dội, Hải Diệu ngủ cũng không ngon, đang lúc nửa tỉnh nửa mê, thì chuông điện thoại vang lên bên tai, Hải Diệu nhắm mắt mò đi động, mơ mơ màng màng nghe máy, bên kia là giọng con trai có vẻ như rất gấp: "Alo! anh Hoàn ah! Anh đang ở đâu đấy?"

"Anh tìm ai cơ?" Đầu Hải Diệu đau như muốn nứt ra, căn bản không biết mình đang nói cái gì.

Tần Mộ đang hút thuốc thiếu chút nữa thì bị sặc chết, căn bản anh không nghĩ Thang Khải Hoàn đang ở cùng phụ nữ nha!

"Cô, cô là ai?"

"Tôi không biết..."

"Cô không biết? Vậy được rồi, tôi hỏi cô, tại sao cô lại cầm điện thoại của anh Hoàn?"

"Tôi có cầm điện thoại của ai đâu chứ?"

"Hả? Thế cô biết Thang Khải Hoàn không?"

"Anh nói ai? Thang, Thang Khải Hoàn á???" Hải Diệu mở mắt ra, bật người dậy, trong nháy mắt tỉnh rượu hơn phân nửa.

Cô giật mình nhìn qua người đang nằm bên cạnh, thấy khuôn mặt quen thuộc, lại lạ lẫm kia...

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Không tầm thường

Hải Diệu xoa xoa mắt, cẩn thận nhìn kỹ lại, làm sao có thể như vậy chứ?

"Vâng, tôi tìm Thang Khải Hoàn, phiền cô đưa điện thoại cho anh ấy..."

Đầu điện thoại kia lại khẳng định một lần nữa, tìm Hải Diệu như rơi vào đáy cốc.

Là Thang Khải Hoàn, là người năm đó cô vô tình vứt bỏ.

"Alo! Alo..." Thấy đầu điện thoại bên kia vẫn im lặng, Tần Mộ càng không hiểu ra sao, Hải Diệu nhẹ nhàng tắt điện thoại, lẳng lặng nhìn Thang Khải Hoàn đang ngủ say, trong lòng rất tuyệt vọng và khó chịu.

Cô đang làm gì thế này? Ăn mặc hở hang chạy đến quán bar uống say không biết gì, còn cùng một người "Lạ" ngủ chung phòng nữa!

Dù có đau khổ đến mấy, cô cũng không nên coi khinh chính mình a!

Cứ coi như phóng túng một lần đi, nhưng làm sao mắt mù mà lại ngủ chung giường với Thang Khải Hoàn chứ?

Cô biết phải đối mặt với Khải Hoàn như thế nào đây? Đối mặt thế nào với người năm đó toàn tâm toàn ý với cô mà lại bị cô xem như người dự bị và bị bỏ rơi?

Trong lòng Hải Diệu chậm rãi hình thành một ý niệm, cần môi, không nhúc nhích nhìn qua Khải Hoàn, dù là đang ngủ say, nhưng trong lúc vô tình vẫn phát ra khí tức vương giả, anh đã sớm không còn là vật trong ao năm đó.

Khải Hoàn như vậy cũng tốt, có vậy trong nội tâm cô mới bớt áy náy đi một chút.

Hải Diệu sẽ không cho anh biết, tối qua hai người đã xảy ra chuyện gì, bởi vì cô đã không còn liên quan gì với anh nữa rồi.

Trong phòng mở điều hòa, nên Hải Diệu cảm thấy hơi lạnh, cô đưa tay kéo chăn cẩn thận đắp kín lại cho anh, động tác rất nhẹ, nhưng anh vẫn hơi hơi nhăn lông mày, Hải Diệu thả chậm động tác, anh lại ngủ an ổn.

Hải Diệu không dám nhìn Khải Hoàn nữa, chậm rãi quay mặt qua chỗ khác: "Thang Khải Hoàn, em sẽ ra đi, vĩnh viễn biến mất ở trước mặt anh."

Anh nhất định cũng không muốn nhìn thấy em, bởi vì nhìn thấy em sẽ làm anh nhớ tới chuyện đau khổ năm đó, nếu không đau khổ thì anh đã không phải bỏ qua London.

Thang Khải Huân, em không biết nên nói cái gì cho phải. Nhưng anh cứ yên tâm, em tuyệt đối sẽ không gây phiền phức cho anh đâu.

Em đã bị báo ứng rồi, người em yêu, không quan tâm tới em, hôn nhân thất bại, em đã mất đi tất cả, đây là báo ứng vì em đã làm tổn thương anh!

Hải Diêu cố nén nước mắt xoay người xuống giường, nhìn váy áo, nội y, cùng áo sơ mi, cà vạt quần quýt lấy nhau mấp mờ... Rõ ràng đêm qua hai người bọn họ đã rất điên cuồng.

Hải Diêu ngồi trên ghế sofa, lẳng lặng mặc đồ vào, mặc xong uống cạn ba chén trà đặc, sau đó hít một hơi thật sâu, cầm túi xách nhẹ nhàng đi ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Lựa chọn tốt nhất để lấy làm vợ

Cô đi thẳng ra thang máy, sau đó xuyên qua đại sảnh quán Bar ra bên ngoài, đêm khuya gió lạnh thổi vào mặt, cô đột nhiên cảm thấy có cái gì không đúng, đưa tay sờ sờ, thì ra là nước mắt.

Hải Diêu đi mãi, càng lúc đi càng nhanh, đến ngã tư đường, thì bỗng nhiên ngồi xổm xuống bùm mặt khóc thành tiếng, nếu như năm đó cô kiên cường thêm một chút, không ngây thơ ngốc nghếch như vậy, thì đã không cưới Lục Thế Quân, nếu như cô không gả cho Lục Thế Quân, thì hôm nay đã không chật vật như vậy...

Thế nhưng cuộc đời này không có hai chữ nếu như, cho tới bây giờ vẫn chưa bao giờ có.

Hải Diêu ôm đầu gối khóc lên, thỉnh thoảng có xe vụt qua, Hải Diêu lại nhìn lên, con đường này không có điểm cuối, thế nhưng cuộc đời của cô, tựa như đã đi vào đường cùng.

*

Lúc Thang Khải Huân thức giấc, thì cảm thấy đầu đau như muốn nứt ra, nhưng lâu dài đã thành thói quen, nên vẫn tỉnh táo lại rất nhanh.

Có cái gì đó không đúng.

Trong phòng có một mùi hương rất kỳ quái, không phải của anh.

Nhiều mây lại suy nghĩ, lập tức hiểu ngay ——

Trên người anh không mặc đồ, mà đây lại là trong quán bar, trong phòng có mùi không thuộc về anh... Lại còn khá quen thuộc.

Tim của anh hơi chậm lại, ảo não đắm một phút lên trên giường! Sắc mặt cực kỳ không vui.

Mở di động lên, thì thấy tin nhắn báo cuộc gọi nhờ của Tần Mộ gửi về một đồng, nên lập tức gọi lại ngay: "... Tôi ra sân bay ngay."

Thang Khải Huân không kịp nghĩ nhiều, nhảy xuống giường, rửa mặt, mang áo quần, rồi đi ra ngoài.

"Đến cùng là xảy ra chuyện gì? Đầu tiên là một cô gái nhận điện thoại, sau đó thì tắt máy luôn... Anh muốn em vội mà chết vì tìm không thấy anh hả!"

"Cô gái kia có nói mình là ai không?" Giọng Thang Khải Huân hơi khàn khàn, so với ngày thường càng trầm thấp hơn mấy phần, chỉ là có vẻ hơi gấp gáp, mất đi sự trầm ổn của thường ngày.

Tần Mộ lắc đầu, ánh mắt Thang Khải Huân liền ảm đạm xuống, nhưng chỉ trong một cái chớp mắt, anh lại khôi phục sự trầm ổn vốn có "Tim tôi có chuyện gì?"

"Em muốn anh thay em qua Dương Châu một chuyến, chuyện của Trường An, hơi khó giải quyết."

Thang Khải Huân đồng ý không chút do dự: "Tôi sẽ đi ngay, cậu yên tâm đi làm chuyện của cậu đi, cụ thể cần làm gì thì gửi in nhắn cho tôi sau."

"Vậy, nhờ anh."

Thang Khải Huân vỗ vai Tần Mộ: "Anh em với nhau, không cần phải nói những lời đó."

"Chờ anh với Trường An về, ba người chúng ta lại nhậu một bữa." Tần Mộ cười hì hì nói với Khải Huân: "Anh Huân, anh cũng nên tìm chị dâu cho bọn em rồi đây!"

Thang Khải Huân sững sờ, rồi mỉm cười: "Uhm, chờ mọi chuyện giải quyết xong đã."

Lúc nói câu này, trong đầu anh lại hiện lên hình ảnh của Cố Diệc Thù, nhiều năm như vậy, tâm tư của cô anh hiểu hết, có điều vẫn một mực giả bộ như không biết gì, nhưng nói thật, Cố Diệc Thù là lựa chọn tốt nhất để lấy làm vợ.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Phong ba không ngừng

Bọn họ có chung tiếng nói, về sự nghiệp cũng có thể cùng anh tiến thoái, Cố gia đen trắng ăn sạch, con trai thứ ba của Cố gia là Cố Diệc Hân với anh cũng có giao tình không tệ, cưới người như Cố Diệc Thù, như hổ mọc thêm cánh.

Nhưng... Khải Huân biết, nếu cưới Cố Diệc Thù, thì hai người chỉ tôn trọng nhau mà sống thôi.

Như vậy cũng không công bằng với Cố Diệc Thù, bởi vì anh không hề yêu cô.

Nhưng đó là lựa chọn tốt nhất rồi.

Thang Khải Huân định dẫn dò Lâm Sơn điều tra chuyện tối ngày hôm qua, nhưng do dự một hồi, cuối cùng lại quyết định từ Dương Châu về đã rồi hăng nói, hiện tại chuyện Trường An là quan trọng nhất.

*

Hải Diêu dừng lại trước một cửa hàng 24h.

Đi vào mua thuốc tránh thai cấp tốc và nước, lúc đang chờ trả tiền, thì điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, là Thịnh Hạ gọi tới.

"Hạ Hạ, cậu đi đâu mãi không về thế hả?"

"Hải Diêu... Cậu đang ở đâu?" Giọng Thịnh Hạ vô cùng suy yếu, còn nghẹn ngào nức nở, Hải Diêu lo lắng nói: "Tớ sắp về đây rồi."

"Cậu về nhanh lên... Tớ đau quá, tớ chết mất..." Thịnh Hạ khóc lên, Hải Diêu chưa bao giờ thấy Thịnh Hạ như vậy!

Nên quay người xông ra ngoài, không mua thuốc nữa...

Chỗ Thịnh Hạ đang ở có đèn đường, nên Hải Diêu vừa nhảy xuống taxi đã thấy ngay một bóng người nho nhỏ co quắp nằm trên thềm đá.

"Hạ Hạ, cậu sao rồi, xảy ra chuyện gì thế?"

Mặt Thịnh Hạ trắng bạch, trên người thì lại nóng lợi hại, còn không ngừng run lên, nói không ra lời.

Hải Diêu đưa tay đỡ Thịnh Hạ ngồi dậy, thì Thịnh Hạ hét lên một tiếng, Hải Diêu vội vàng thu tay lại, nhờ đèn đường Hải Diêu nhìn thấy trên cánh tay Thịnh Hạ có một vết thương rất đáng sợ, Thịnh Hạ bị đầu thuốc lá nóng đâm vào.

"Hạ Hạ!" Hải Diêu rót nước mát, không khống chế được mà hô to lên: "Tên súc sinh nào làm cậu ra nông nỗi này! Sao hán lại ác như vậy chứ!"

Thịnh Hạ không nói gì, cắn chặt môi, cuộn thành một đoàn, nước mắt chậm rãi rơi xuống: "Hải Diêu, không bằng tớ dứt khoát chết đi cho xong..."

"Dựa vào cái gì mà cậu phải chết? Nếu chết thì phải là tên súc sinh kia chứ!" Hải Diêu tức đến phát run, đây là người bạn tốt nhất của cô, người bạn quan trọng nhất!

Thịnh Hạ lắc đầu, nói khàn khàn: "Chúng ta đâu không lại... Hải Diêu, cậu không biết anh ta đáng sợ như thế nào đâu..."

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Cùng đường mặt lộ

"Chúng ta đi báo cảnh sát! Tớ không tin xã hội này không có pháp luật nữa!"

"Vô dụng thôi." Thịnh Hạ lắc đầu, cười một tiếng: "Tớ đã thử rồi, cảnh sát với anh ta là cá mè một lứa."

Thịnh Hạ nói xong, lôi kéo ống tay áo Hải Diêu, sợ Hải Diêu tức giận quá đà: "Hải Diêu, tớ thực sự nhịn không được nữa, nên mới nói cho cậu... Để cậu lo lắng rồi, tớ xin lỗi..."

"Đến lúc nào rồi còn nói mấy câu khách sáo đó! Đi với tớ đến bệnh viện ngay! Trời nóng như vậy, nhiễm trùng thì làm sao bây giờ!" Hải Diêu kéo Thịnh Hạ, nhưng Thịnh Hạ lại ngồi im không nhúc nhích, còn mỉm cười, nói ngây thơ: "Tớ đứng dậy không được, trên đùi tớ cũng có vết thương..."

Hải Diêu ngồi xổm xuống, kéo vấy Thịnh Hạ lên, trên đùi Thịnh Hạ cũng dày đặc dấu vết do bị phỏng đầu mẩu thuốc lá, Hải Diêu chậm rãi quay đầu đi chỗ khác, nước mắt rớt cuộc không thể không chế được nữa mà chảy xuống..

Thịnh Hạ thấy Hải Diêu như vậy, thì bối rối: "Hải Diêu, cậu đừng khóc, lúc này gọi điện thoại là tớ lừa cậu cho vui thôi, mấy vết thương này không chết người được đâu mà..."

"Thịnh Hạ!" Hải Diêu ôm chặt lấy cô bạn, khóc ra thành tiếng.

Thịnh Hạ cũng im lặng chảy nước mắt, ôm chặt lấy Hải Diêu: "Hải Diêu, sao cậu ngốc thế chứ, cậu so với tớ còn thảm hơn nhiều vậy mà còn đi lo lắng cho tớ nữa, từ nhỏ đến lớn cậu lúc nào cũng thế, tớ có cái gì không tốt đâu, cậu so với tớ còn khó qua hơn nữa, thật sự là vừa nát vừa ngốc..."

"Thịnh Hạ! Nhanh rời khỏi anh ta đi, nhất định phải rời xa anh ta ngay lập tức!" Hải Diêu khóc đến mức thở không ra hơi, nhưng vẫn lau nước mắt dạy dỗ cô bạn.

Bình thường Thịnh Hạ phách lối dữ dội hơn so với cô, nhưng giờ khác này, Thịnh Hạ đột nhiên có cảm giác như bắt được ô dù, Hải Diêu nhiều tuổi hơn là chị, tuy nhiên từ lúc bảy tuổi Thịnh Hạ luôn mồm gọi Hải Diêu Hải Diêu chứ không chịu gọi chị nữa, có điều lúc này, Thịnh Hạ nhịn không được lại thốt lên: "Chị Hải Diêu... Hiện tại em không thể làm như vậy..."

"Vì sao lại không được?" Hải Diêu không hiểu: "Tiếp tục như vậy, thật sự sẽ xảy ra chuyện mất!"

"Em biết chứ, chị Hải Diêu, chị có tin em không, thêm một năm nữa thôi, không chưa đến một năm nữa, anh ta sẽ buông tha cho em thôi." Lúc Thịnh Hạ nói câu này, ánh mắt cũng không vui vẻ, mà là âm đạm.

*

Thịnh Hạ phát sốt, lại không có người thân, nên Hải Diêu phải xin nghỉ làm để đến bệnh viện chăm sóc, vết thương không quá nghiêm trọng, nhưng cũng đủ làm cho người khác kinh hãi, không chỉ cánh tay và bắp đùi, mà sau lưng cũng có sẹo cũ, bác sĩ nói, những vết sẹo đó có khoảng chừng hai năm rồi.

Hai năm trước, là thời điểm Thịnh Hạ bỗng nhiên mua lại quán trà sữa, cũng là lúc vừa mới theo Cố Diệc Hàn.

Hải Diêu đang đứng ngoài hành lang suy nghĩ chuyện của Thịnh Hạ, thì nghe thấy một giọng nói rất quen thuộc.

"Bác sĩ, tình huống của tôi, thì tỷ lệ mang thai đạt khoảng bao nhiêu %?"

Hải Diêu theo bản năng quay đầu lại nhìn.

"Cô Trinh, mang thai không đến 1%."

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Dồn ép không tha

Giọng Trinh Nhã Như lập tức thấp xuống: "Không có cách nào nữa sao?"

"Hiện tại y học rất phát triển, không bằng cô Trình thử thụ thai bằng ống nghiệm xem sao?"

"Có thể sao?" Trình Nhã Như ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng lấp lánh.

"Đương nhiên, chỉ là cơ thể cô hơi kém, phải điều dưỡng một thời gian xem sao đã."

"Không, cơ thể tôi không sao, tôi rất khỏe, bác sĩ nhanh giúp tôi đi? Tiền không là vấn đề!" Giọng Trình Nhã Như rất gấp gáp, Lục phu nhân ngày nào cũng cho cô ta nhìn sắc mặt, thậm chí ngay cả Tâm Di, Lục phu nhân cũng bắt đầu xa lánh, cả ngày khuyến khích Thế Quân ra ngoài gặp gỡ, tuy Thế Quân hiện tại không nghe theo, nhưng nếu cô không thể sinh thêm con, thì sớm muộn gì Thế Quân cũng sẽ dao động!

"Nhưng... quá trình lấy trứng sẽ rất đau, tôi đề nghị cô nên điều dưỡng trước đi đạ..."

"Nếu bác sĩ không đồng ý với yêu cầu của tôi, thì tôi không thể làm gì khác hơn là chuyển sang bệnh viện khác!" Trình Nhã Như lạnh lùng nói, cô ta ra tay rất hào phóng, vì có thể mang thai mà không tiếc bất cứ giá nào, bác sĩ cubgx nhận được không ít, nghe Nha Như nói như vậy, thì chần chờ một chút rồi đáp ứng.

Trình Nhã Như có được câu trả lời vừa lòng, thì hẹn thời gian rồi rời đi, vừa quay người lại, thì thấy Hải Diêu đứng trong hành lang.

Nhã Như hơi sững sốt một chút, đề xuống lửa giận trong lòng, cười mỉa mai chậm rãi đi qua chỗ Hải Diêu.

Hải Diêu không muốn dây dưa gì với cô ta, nên quay người đi về phòng bệnh, nhưng Trình Nhã Như lại tiến lên một bước ngăn cô lại: "Đồng Hải Diêu, cô nghe được rồi hả?"

Hải Diêu không để ý, vòng qua tiếp tục đi về phía trước.

Trình Nhã Như cũng không đuổi theo tiếp, mà đứng im ở đó, ánh mắt lộ ra sự tuyệt vọng, có điều vẫn cố chấp cong khóe môi lên.

"Cô cứ đắc ý đi, cô không cho tôi sống tốt, thì tôi cũng sẽ không cho cô dễ chịu, dù con đường phía trước rất khó đi, thì tôi cũng sẽ không nhận thua đâu!"

"Không ai nói cô thua, tôi cũng không có cảm giác là mình đã thắng." Hải Diêu dừng lại nhưng không quay người, chỉ nhìn vách tường, rồi mở miệng: "Trình Nhã Như, cục diện hôm nay là điều cô muốn sao?"

"Ngày đó vì cô, mà tôi mất con, rồi khó có thể mang thai tiếp, nếu không như vậy thì Lục gia đã cưới tôi vào cửa rồi! Chuyện tới nước này rồi, cô còn ở chỗ này giả bộ Thánh Mẫu nữa sao?"

"Con đường này tôi buộc cô chọn sao?"

"Tôi đã nói rồi! Anh ấy không yêu cô thì nên rời đi đi! Nếu như cô thức thời rời đi sớm, hiện tại đã không phải tự rước lấy nhục! Con tôi vì cô mà chết, cuộc đời của tôi bị cô hủy hết rồi! Mặc kệ lúc trước ai đúng ai sai, Đồng Hải Diêu, hiện tại là cô thiếu nợ tôi! Cô thiếu tôi, cả cuộc đời này! Thời gian còn dài mà, Đồng Hải Diêu, chúng ta cứ chậm rãi mà tính toán đi!"

Trình Nhã Như ngẩng cằm lên, cười đắc ý: "Coi như tôi không thể sinh nữa thì sao? Thế Quân sẽ không bao giờ quay lại với cô đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Quên tránh thai

Hải Diêu nghe vậy thì cười một tiếng: "Chuyện đó không có quan hệ gì với tôi, nên tôi cũng chẳng để ở trong lòng."

Khóe môi Trình Nhã Như khẽ nhếch lên, đáy mắt lấp lóe: "Chính miệng Thế Quân nói, thời gian ở bên cô, mỗi một ngày đều giống như bị tra tấn, mỗi một giây đều không vui, cho dù là làm chuyện đó. Anh ấy cũng luôn nhắm hai mắt lại vì sợ chính mình sẽ buồn nôn..."

"Cô im miệng đi!" Hải Diêu run lên.

Trình Nhã Như lại càng vui vẻ, cười ra tiếng, tiến lên thêm một bước: "Thế Quân còn nói, dù đời này tôi không thể sinh con cho anh ấy nữa, thì anh ấy cũng sẽ nghĩ cách để cưới tôi về, người anh ấy yêu chỉ có một mình tôi."

Hải Diêu hít một hơi thật sâu, dứt khoát xoay người đi: "Cô nói với tôi những lời này để làm gì? Có phải cô đang sợ không gả được vào Lục gia không? Tôi nghe nói, chỉ có người tự ti mới thích khoe khoang, mục đích là để áp chế đi sự bất an, khủng hoảng trong lòng... Cô Trình, cô thấy tôi nói có đúng không?"

"Đừng có khua môi múa mép, tình cảm của Thế Quân đối với tôi như thế nào, tôi nghĩ cô là người rõ ràng nhất! Tôi nói những lời này, vì muốn cô nhớ kỹ, đừng có nằm mơ giữa ban ngày nữa, dù từ trên xuống dưới Lục gia đều thích cô, thì cô cũng mãi mãi chỉ là vợ cũ thôi!"

"Đồ tôi vứt bỏ, mà còn muốn nhặt trở lại nữa sao?" Hải Diêu cười nhạt một tiếng: "Cảnh cáo của cô, tôi sẽ nhớ kỹ, cô yên tâm, tôi không còn một chút xíu hứng thú nào với Lục Thế Quân hết!"

Trình Nhã Như nghe vậy nhưng không buồn bực, mà mỉm môi cười một tiếng: "Đồng Hải Diêu, thời gian còn dài mà, chúng ta cứ từ từ chơi đi, cô sẽ gặp báo ứng sớm thôi, muốn trốn cũng không thoát!"

Trình Nhã Như nói xong, quay người chậm rãi rời đi, ánh mắt Hải Diêu hơi âm ảm xuống, cảm thấy lòng bàn tay rất đau, cúi đầu nhìn xuống thì mới phát hiện không biết từ lúc nào, móng tay đã đâm sâu vào da thịt, máu đã thấm ra.

Hải Diêu hoảng hốt nhớ lại, không biết là bao lâu trước kia, ba người các cô còn ngày ngày dính cùng một chỗ giống y như chị em ruột, thế mà trong chớp mắt, đã đi 3 con đường khác nhau.

Hải Diêu cười âm ảm, tình cảm sáu năm, thật sự có thể vứt bỏ đi dễ như vậy sao?

Hải Diêu chỉ biết là, hiện tại cô không thể buông xuống, nhưng sẽ có một ngày, dù gặp lại Lục Thế Quân, thì cũng chỉ như người qua đường mà thôi.

*

Thịnh Hạ sốt cao mãi không giảm, hôn mê ba ngày mới chuyển biến tốt đẹp hơn một chút, Hải Diêu lo lắng, ngày đêm không ngủ không nghỉ chăm sóc, đêm đêm mua thuốc quên sạch sẽ, chờ nhớ ra thì đã qua 72 giờ.

Hải Diêu tính ngày, thì ngày đó vừa vặn là kỳ an toàn, nên trong lòng hy vọng một chút may mắn, làm gì để mang thai như vậy chứ?

Lúc trước cô đem thuốc tránh thai đổi thành Vitamin, mà suốt ba bốn tháng không phải cũng không hề có động tĩnh gì sao? Lại nói, cơ thể cô thuộc nhóm lạnh, mang thai không dễ dàng như vậy a.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Anh ta sẽ không tới

Hải Diêu mỉm môi lại, cũng không biết sau khi anh tỉnh lại sẽ có phản ứng gì nữa, nhưng anh say lợi hại như vậy, thì chắc đêm đó không hề có ấn tượng gì đâu.

Người ưu tú giống như anh, nhất định có rất nhiều con gái vây quanh, có khi anh cũng không coi chuyện này là to tát, là cô buồn lo vô có thôi.

Hơn nữa, mấy ngày nay cũng không có gió thổi có lay gì? Có thể thấy là, anh hoàn toàn không để chuyện đêm đó ở trong lòng.

Hải Diêu cúi đầu xuống, không tự chủ cắn cắn môi dưới, gương mặt hơi hơi đỏ lên.

Hải Diêu tức giận lắc lắc đầu, cô đúng là điên rồi, ban ngày ban mặt nhớ mấy chuyện đó làm cái gì!

*

"Diêu Diêu! Con đang ở đâu vậy, mau về nhà một chuyến đi, có rất nhiều người chạy đến nhà chúng ta, đập phá hết đồ dùng trong nhà, còn buộc chúng ta phải dọn ra ngoài nữa, có chuyện gì vậy a?"

Hải Diêu đang thay thuốc cho Thịnh Hạ, thì dì Tôn bỗng nhiên gọi điện thoại tới, bên kia rất ồn ào, thỉnh thoảng còn có tiếng đồ vật rơi vỡ vọng và tiếng nằng nứi vào trong điện thoại, Hải Diêu vội vàng hỏi thăm chuyện gì đã xảy ra.

"...Bọn họ nói chung cư này, là của phu nhân nhà họ, nên phải thu lại, bảo di và ba con hiện tại phải dọn ra ngoài ngay!" Dì Tôn nghẹn ngào nói.

"Con về ngay, di chờ một chút, đừng chống đối với bọn họ, cũng đừng để ba nổi giận, cẩn thận không lại bị thương."

Hải Diêu vội vàng dặn dò vài câu, nói một tiếng với Thịnh Hạ rồi đón xe về nhà.

Trong chung cư có rất nhiều người, đang đứng chỉ trỏ rất náo nhiệt, Hải Diêu chen qua đám người vội vàng lên lầu, Dì Tôn thấy cô thì giống như nhìn thấy cứu tinh: "Diêu Diêu, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Đây không phải là chung cư Tiểu Lục mua cho ba con sao? Sao bọn họ lại nói là người đứng tên không phải họ Đông?"

"Đi đừng có gấp, để con nói chuyện với bọn họ đã!" Hải Diệu thấy đáng về những người kia, thì trong lòng rất tức giận, lúc ly hôn Lục Thế Quân đã nói là sẽ sang tên cho ba cô là Đông Bình Tuyên, tuy còn chưa kịp làm thủ tục, nhưng cô cũng không lo lắng Lục Thế Quân sẽ không giữ lời.

Hải Diệu gọi điện thoại cho Lục Thế Quân, nhưng bên kia lại tắt máy, nên đành phải gọi về Lục gia, thái độ Lục quản gia rất tốt, nói cho cô biết Lục Thế Quân vừa lên máy bay nửa tiếng trước rồi.

Hải Diệu gấp đến độ mồ hôi, di Tôn thì trông mong nhìn qua: "Diệu Diệu, Tiểu Lục nói thế nào?"

Đông Bình Tuyên tức giận đến độ mặt tái tái, nhảy lên mắng: "Các người cứ chờ đấy! Chờ con về tôi trở lại, sẽ cho các người biết tay!"

Đông Bình Tuyên hùng hùng hồ hồ đi đến bên cạnh con gái, thấy sắc mặt con gái trắng bệch đầu đầy mồ hôi, thì không khỏi đau lòng: "Diệu Diệu, con sao thế, sao Thế Quân còn chưa tới?"

"Thế Quân đương nhiên sẽ không tới, bởi vì anh ấy đã ly hôn với cô ta rồi, hiện tại, anh ấy đã là chồng của Trình Nhã Như!"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Tính toán

Giọng Trình Nhã Như bỗng nhiên vang lên sau lưng Hải Diệu, giống như tiếng sấm nổ giữa đất bằng, cả người cô run lên một cái, Hải Diệu như bị sét đánh một cái ngẩn ngơ tại chỗ, sắc mặt trắng bệch, có chút quỷ dị.

"Cô nói vậy ư gì đấy!" Hình như Đông Bình Tuyên cũng bị câu nói này làm sững sờ, hơn nửa ngày mới thốt ra một câu.

Di Tôn cũng chỉ vào mũi cô ta mà mắng: "Cô có biết xấu hổ hay không a! Vợ chồng trẻ người ta đang tốt đẹp, cô tính toán cái gì mà chạy đến đây nói năng vậy!"

"Làm sao vậy? Bác Đông, Hải Diệu không nói với bác sao? Cô ấy và Thế Quân đã ly hôn, đây là việc từ tháng trước rồi!" Trình Nhã Như nở nụ cười đắc ý, trên mặt bày ra đáng vẻ giết mình, dù chỉ là một căn phòng mà Thế Quân không để vào mắt, cô ta cũng sẽ không để Đông Hải Diệu được lợi!

"Diệu Diệu..." Đông Bình Tuyên như quả cà phù sương trắng, không dám tin nhìn về phía con gái.

Hải Diệu cảm thấy cả người mình cứng ngắc, hơn nửa ngày cô mới chậm rãi lấy lại tinh thần, ánh mắt Đông Bình Tuyên như muốn chọc thủng cô đến máu chảy đầm đìa, cô cảm giác cổ họng nóng cháy, một chút thanh âm cũng không phát ra được...

"Diệu Diệu, cháu nói a!" Di Tôn thấy thế gấp dậm chân, Đông Bình Tuyên lại có chút ngu ngơ nhìn con gái, con gái chưa bao giờ nói dối, nét mặt của cô đã cho ông đáp án.

"Vâng, ba, di Tôn, con và Thế Quân... Đã ly hôn một tháng rồi." Hải Diệu gần như là máy móc nói ra câu nói này.

Đôi mắt Đông Bình Tuyên từng chút từng chút trợn to, hô hấp của ông cũng nặng nề, chợt thất vọng vỗ đùi một cái: "Diệu Diệu... Con, cái đứa nhỏ này, chuyện lớn như vậy sao con không bàn bạc với ba một chút cứ như vậy một mình qua loa quyết định?"

"Ba, con không muốn để ba phải lo lắng cho con..."

"Con là con gái ba, ba không thương con thì còn có ai thương con! Con gọi Thế Quân đến đây ngay! Ba phải hỏi nó xem, con gái ba tốt như vậy, mà nó lại khinh thường muốn ly hôn với con..."

"Ba... Ngài cũng đừng quản chuyện của bọn con được không..."

"Đông tiên sinh, Đông tiểu thư... Căn phòng này là bất động sản được ghi rõ ràng dưới tên chồng tôi!" Trình Nhã Như ưu nhã tiến lên một bước, cười nói dụ dỗ: "Xem như nể mặt là người quen, tôi cho các người thời gian nửa ngày để rời đi, nếu chiều nay các người còn chưa chuyển đi, lúc đó đừng trách tôi không nể tình."

"Cô ——" Đông Bình Tuyên tức giận đến độ mặt mũi đỏ bừng, Trình Nhã Như lại không thèm liếc ông một cái, quay người nói với những người kia: "Các người đi ra ngoài trước đi, buổi chiều lại tới dọn dẹp."

"Vâng, Lục phu nhân." Đoàn người cung kính mở miệng, rất nhanh liền lui ra ngoài.

"Chúng tôi không chuyển đi, Thế Quân nói căn phòng này là mua cho tôi!" Đông Bình Tuyên tức đến ngực căng đau: "Diệu Diệu, con gọi cho Thế Quân đi, ba muốn xem xem nó con có lương tâm hay không!"

"Ba, quên đi." Hải Diệu cắn chặt bờ môi, Trình Nhã Như dấm điều võ giường oai như vậy, tất nhiên là Lục Thế Quân coi như không thấy mà dung túng cũng là ngầm đồng ý rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Không muốn tranh giành nữa

"Ba, quên đi." Hải Diệu cắn chặt bờ môi, Trình Nhã Như dấm điều võ giường oai như vậy, tất nhiên là Lục Thế Quân coi như không thấy mà dung túng cũng là ngầm đồng ý rồi.

Anh ta đã vô tình vô nghĩa, cô cũng không muốn có bất kì liên quan gì với dạng người này, kể cả có giành lại được căn phòng này, trong lòng cô cũng không thoải mái, lại nói, ba cả một đời sĩ diện, nếu để đồng hương biết được việc hôm nay, sao ông có thể yên tâm dưỡng già ở đây?

"Chúng ta chuyển đi." Hải Diệu bỗng nhiên mở miệng: "Chuyển ngay bây giờ!"

"Vậy chúng ta ở đâu đây Hải Diệu..." Di Tôn cũng gần như muốn khóc.

"Ngài yên tâm." Hải Diệu hung hăng cắn môi, dù trong lòng chưa xót, cô cũng miễn cưỡng nở một nụ cười để trấn an Di Tôn.

Mời công ty dọn nhà công ty đến dọn dẹp đồ đạc, một số đồ đạc chưa bị đập hỏng đều đưa đến căn phòng cũ của Di Tôn, Hải Diệu đặt khách sạn cho bọn họ, lại đi khắp nơi nhìn quảng cáo và gọi điện, số tiền Lục Thế Quân cho cô, ngoại trừ trả số nợ của ba ở công ty tài chính, còn sót lại nhiều lắm cũng chỉ có thể mua một căn phòng trong tiểu khu ở ngoại ô thành phố.

Hai năm nay giá nhà tăng mạnh, Hải Diệu không muốn ba ở vùng ngoại ô xa xôi, nhưng hơi tới gần trung tâm thành phố, một căn phòng cũng mất mấy triệu, Hải Diệu hồi hải ngược xuôi mấy ngày, mồm mép cũng sắp hỏng mất, cuối cùng tìm được một tiểu khu cũng không tệ lắm, vừa vặn có phòng trống, tầng lầu cũng không tệ, liền đặt cọc trước.

Qua ngân hàng làm thủ tục vay, Hải Diệu không khỏi cười khổ, vốn dĩ còn cảm giác mình không thăm lắm, tốt xấu cũng không phải lo lắng sau này, nhưng bây giờ trên người mang một khoản nợ, cả người đều cảm thấy không thở nổi.

Thật ra nếu thừa kiện lại náo loạn một trận với Lục Thế Quân, chắc hẳn cũng có thể thay đổi tình hình, nhưng Hải Diệu thật sự không có ý định này, cô tình nguyện sống vất vả, cũng không muốn nhìn thấy hai người kia.

*

"Lão Đông, sao ông còn chưa ngủ? Tại sao lại hút thuốc nhiều như vậy, ông quên mất phổi mình không tốt..." Di Tôn thấy Đông Bình Tuyên ngồi xỏm hút thuốc trên ban công, bên chân đã có một đồng đầu mẩu thuốc lá, vội vàng cầm một cốc nước đưa qua.

"Đời tôi không tiền đồ gì, liền nuôi con gái thật tốt, nhưng bây giờ tôi lại liên lụy con bé, con bé đã ly hôn, vốn dĩ có một số tiền lớn để phòng thân, nhưng hiện tại lại dùng để giúp đỡ tôi, còn thiếu ngân hàng tiền... Tóm lại tôi không thể để con bé chịu khổ!" Hốc mắt Đông Bình Tuyên đỏ bừng, đứng vọt dậy, lục tung tìm một cái danh thiếp vừa đi vừa gọi điện thoại.

"Lão Đông ông làm gì vậy?" Di Tôn không biết làm sao truy hỏi, Đông Bình Tuyên lại vội vã đi ra ngoài: "Bà đừng quản, lần này là một lần cuối cùng, tôi nhất định phải gỡ vốn!"

"Lão Đông!" Di Tôn gấp đến mức đầu đầy mồ hôi, Đông Bình Tuyên lại đẩy cửa rồi đi.

Di Tôn đứng trên ban công nhìn xuống, thấy Đông Bình Tuyên nhanh chóng đi vào trong bóng đêm, trong lòng bà không khỏi có chút bất an, muốn gọi báo cho Hải Diệu, nhưng nhìn thời gian đã gần rạng sáng, nghĩ đến mấy ngày nay cô mệt đến mức vừa nằm xuống liền ngủ mất, cuối cùng Di Tôn vẫn nhịn lại.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Anh ta ban cho cô sự tuyệt vọng

Hải Diệu một lần lại một lần nhìn số điện thoại của Lục Thế Quân, bên cạnh cô có vô số thanh âm ồn ào tụ tập cùng một chỗ, có cảnh sát lớn tiếng gọi,

cũng có người tốt bụng khuyên nhủ, mà đi Tôn đã khóc đến sắp ngất rồi.

Thế nhưng Đông Bình Tuyên đứng ở mép sân thượng vẫn không nhúc nhích như cũ, ánh mắt của ông đã gần như ngốc trệ, cả người giống như sẽ sụp đổ ngay lập tức.

Nước mắt của Hải Diêu không có cách nào dừng lại, cô nhìn chăm chăm một màn kia gần như đã không nhìn rõ dáng người nhảy cũng không dám nhảy một chút, ngón tay lại vẫn một lần tiếp một lần ấn nút gọi.

Mấy ngày nay cô vì chuyện phòng ốc mà mệt muốn chết rồi, vậy mà hoàn toàn không có nhìn ra ba có chỗ không đúng, cho đến khi trên cửa nhà mới bị người ta đổ dầu, trong nhà đập phá đến rối tinh rối mù, đám người đòi nợ ép Đông Bình Tuyên đến đường cùng, cô mới được biết chuyện đã xảy ra. Ông đi đến sông bạc ngầm lớn nhất thành phố A, cuộc đổ máu, chờ đến hùng đông, ông mới phát hiện mình nợ sông bạc gần hai triệu.

Không biết đã có bao nhiêu người trong vòng một đêm mà thua sạch tài sản ở sông bạc ngầm kia, trước kia ba thích cờ bạc, nhưng coi như có chừng mực, đây là lần đầu tiên.

Cô biết, ở trong mắt người khác, dạng dân cờ bạc này chết cũng đáng đời, cô biết, bi kịch của ba có liên quan rất lớn đến cô, cô cũng biết, ba thua thảm như vậy, trong mắt người ngoài chính là một tai họa.

Thế nhưng đây là ba cô, đây là một người chỉ mới học trung học vất vả nuôi con gái lớn lên nhất định phải cho con gái đi học trường đại học tốt nhất, dù ông có thói quen xấu, dù ông ở trong mắt người khác là người không đáng được tôn trọng đến mức nào, thế nhưng cô vẫn cảm thấy ông là chỗ dựa ấm áp của cô.

Có ba ở đây giống như cô có một mái nhà, nếu như ba cũng không có ở đây, cô giống như một gốc lục bình, không biết trôi dạt đến nơi nào.

Hải Diêu vẫn luôn nhớ kỹ, lúc cô kết hôn, ba chưa bao giờ khóc lại ngồi xổm ở nơi đó gào khóc, một người dân bình thường như ba cô lại dám chỉ vào mũi Lục Thế Quân nói, nếu cậu dám bắt nạt con gái tôi, tôi sẽ liều mạng với cậu. Cô được gả đi nở mày nở mặt, ông mời tất cả bạn bè thân thích hàng xóm, cả một đời không thể thẳng eo lên cuối cùng ưỡn lên thẳng tắp, ông uống say, gặp ai cũng nói con gái hiểu chuyện, con rể hiểu thuận, đời này của ông đã viên mãn rồi!

Bởi vì là niềm kiêu ngạo và tự hào của ông, lúc trước cô chịu nhiều thiệt thòi như vậy cũng không muốn ly hôn...

Thế nhưng cô tranh giành không nổi.

Chân Hải Diêu như nhũn ra, trong đầu ong ong, hiện tại cô có thể không cần tự tôn, cô có thể đi cầu xin Lục Thế Quân, thậm chí cô có thể quỳ trước mặt anh ta, chỉ cần anh ta giúp cô một tay.

Ba nói chỉ cần ông chết đi, những người kia sẽ không đòi nợ nữa, ba nói, ông chỉ không muốn về sau con gái vất vả, ông vô dụng, ông nghe người kia nói, vận khí tốt thì trong một đêm có thể kiếm được một căn phòng, ông chỉ muốn cho con gái sự bảo đảm...

Trong lòng Hải Diêu đau nhức như dao cắt, ông là một người đàn ông bình thường có chút ngu muội, ông là người có tật xấu nhưng lại có một trái tim thương yêu con gái.

Gió đêm thổi tới, trên mặt Hải Diêu lạnh lẽo, sự tuyệt vọng giống như thủy triều bao phủ, cô dần dần không nhịn được khóc thành tiếng.

"Chuyện gì."

Đầu điện thoại kia bỗng nhiên truyền đến giọng nói trong trẻo lạnh lùng của Lục Thế Quân, cả người Hải Diêu đột nhiên run lên, cô giống như bắt được một nhánh cỏ cứu mạng gấp rút mở miệng: "Thế Quân, anh ở đâu, tôi van xin anh hãy cứu ba tôi!"

Lục Thế Quân hơi mím chặt môi, lông mi cũng nhả lại, tính tình Hải Diêu luôn cố chấp, anh ta biết, nếu không phải xảy ra chuyện gì lớn, cô tuyệt đối sẽ không mở miệng cầu xin anh ta.

"Xảy ra chuyện gì rồi hả?" Lục Thế Quân lập tức mở miệng hỏi thăm.

Hải Diêu còn chưa kịp mở miệng, liền nghe thấy giọng nói trêu tức của Trình Nhã Như: "Thế Quân, anh không biết nha, ba của Hải Diêu lại đi ra ngoài cờ bạc, đánh bạc thua rồi nên muốn tìm anh đến bù tiền thôi! Không phải là coi anh thành cái máy rút tiền sao... Ly hôn cũng không được yên, người một nhà này thực sự là..."

"Thế Quân... Đừng là ba tôi đánh cờ bạc thua, thế nhưng ông..." Hải Diêu căng thẳng trong lòng, lập tức vội vã giải thích.

"Đông Hải Diêu!" Lục Thế Quân bỗng nhiên mở miệng, giọng của anh ta lạnh hơn lúc nãy mấy phần, giống như băng lạnh thấu xương, lập tức hung hăng đâm vào trong lòng Hải Diêu.

Hô hấp của cô như bị cắt đứt, những tiếng huyền não bên tai cũng tản đi, cả thế giới đều yên tĩnh, yên tĩnh đến mức chỉ còn giọng nói của anh ta quanh quẩn bên tai cô, đâm lên trái tim cô từng chút từng chút một đến khi vết thương máu me đâm đũa.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 64-1: Sao anh lại đến đây? 1

Cả thế giới đều yên tĩnh, yên tĩnh đến mức chỉ còn giọng nói của anh ta quanh quẩn bên tai cô, đâm lên trái tim cô từng chút từng chút một đến khi vết thương máu me đâm đũa.

"Chúng ta đã ly hôn, việc của nhà các người không liên quan gì đến tôi, làm phiền cô từ sau đừng quấy rầy cuộc sống của tôi nữa." Anh ta nói xong không thèm chờ cô lên tiếng đã trực tiếp dập máy.

Trong ống nghe truyền đến từng tiếng tút dài, Hải Diệu giống như bị người ta quất thẳng vào sống lưng, cô cảm giác lạnh như vậy, giống như hơi lạnh từ trong xương thấm ra ngoài, hàm răng của cô hơi run lên, nước mắt không chịu nổi chảy xuống.

Có người bị dọa đến hô to, cảnh sát đang bận bịu chuẩn bị đệm khí ở bên dưới, di Tồn khóc đến mức co quắp trên mặt đất, Hải Diệu ngẩng đầu, cô nhìn ba đang đứng bên mép sân thượng giống như chỉ cần bước thêm một bước nhỏ là có thể nhảy xuống dưới, vốn dĩ thân thể cao lớn, không biết từ khi nào đã bắt đầu gù xuống, vốn dĩ mái tóc đen nhánh, từ lúc nào đã điểm bạc, vốn dĩ khuôn mặt giản dị mà ôn hòa, từ lúc nào đã có rất nhiều nếp nhăn, cô còn chưa kịp nhìn rõ ràng.

Hải Diệu hoảng hốt nhớ tới lúc mẹ qua đời, chỉ trong một đêm mà tóc ba đã bạc trắng hơn một nửa, ba và mẹ là thanh mai trúc mã, lớn lên với nhau từ nhỏ, thuận lý thành chương kết hôn sinh con, tình cảm trong lúc cùng chung hoạn nạn không có cái gì có thể thay thế.

Lúc tức trực bên quan tài của mẹ, bà ôm cô nói: "Diệu Diệu a, trái tim ba đã chết một nửa, một nửa còn lại là sống vì con, đều vì con mà sống."

Cũng từ sau khi mẹ qua đời, ông bắt đầu trở nên tiêu cực, say mê cờ bạc cùng uống rượu, cô nhớ ông đã từng nói, đầu óc không thể dừng lại, đầu óc không thể tĩnh táo, vừa dừng một cái thì sẽ nhớ đến mẹ cô, vừa tĩnh táo một chút liền cảm thấy khó chịu, gần như không thể tiếp tục sống nữa.

Cho nên cô một mực dung túng ông, ông thích làm cái gì thì làm cái đó, cô không hề ngăn cản.

Thế nhưng giờ khắc này, Hải Diệu bỗng nhiên hối hận, cô tình nguyện để ông sống đau khổ một chút, cũng không muốn ông đi đến một bước này, ông đi rồi thì cô làm sao bây giờ, ông đi rồi thì mái nhà của cô cũng mất, về sau khóc một mội còn biết tới đâu tìm chỗ dựa?

"Ba..." Hải Diệu chậm rãi quỳ xuống, Đông Bình Tuyên nhìn qua dáng người nhỏ nhỏ của con gái, cô càng lớn thì khuôn mặt càng giống vợ ông, trong lòng của ông một nửa đau đớn, một nửa lại cảm thấy an ủi cùng vui sướng không thể nói thành lời.

Mộ Dao, con gái đã trưởng thành, lại còn hiểu chuyện nghe lời như vậy, anh yên tâm rồi.

Thật ra anh nên đi tìm em từ sớm, nếu như anh đi tìm em sớm một chút, anh cũng sẽ không liên lụy con gái đến cái dạng này, mà hiện tại, anh lại làm chuyện ngu xuẩn, anh không muốn nhìn con bé đi cầu xin Lục Thế Quân, anh tình nguyện chết đi, cũng không muốn cả đời này con bé cũng không thể ngẩng đầu được trước mặt Lục Thế Quân, người đáng chết là anh.

Ông cúi thấp đầu, nhìn đám người đứng đằng trước chỗ con gái quỳ, đèn đường trong khu cư xá lẳng lặng chiếu sáng lên người cô, ông không nhìn rõ được mặt cô, hình như nước mắt từng chút từng chút một rơi xuống cản đi ánh mắt, ông nghe thấy bên tai có tiếng nói chuyện nhẹ nhàng, chột xa chột gần, Đông Bình Tuyên ngẩng đầu nhìn lên màn trời mênh mông đầy sao.

Thế nhưng thế giới lớn như vậy, nhiều người như vậy, lại vẫn không có người mà ông yêu.

Sự tuyệt vọng lan tràn cả người, ông nhắm mắt lại, cả người nhanh như gió rơi xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64-2: Sao anh lại đến đây? 2

Chung quanh vang lên tiếng hét, Hải Diệu cảm thấy trước mắt trời đất quay cuồng, cô nghe thấy di Tồn tan nát cõi lòng kêu lên, cô cảm thấy trái tim mình nhảy lên thịch thịch thịch, giống như sắp nhảy đến tận cổ họng, lục phủ ngũ tạng của cô run rẩy từng cơn, cô nằm sấp trên mặt đất, cả người cuộn lại, không ngừng nôn khan.

Cả thế giới của cô sụp đổ trong nháy mắt.

*

Sân bay.

Sắc mặt Lục Thế Quân khó coi đến cực hạn, anh ta mặc một bộ đồ đen, bước đi rất nhanh, đôi môi vì căng thẳng mà cứng đờ, mặc cho Trình Nhã Như ở một bên mang theo tiếng khóc nức nở nói gì đó, anh ta cũng không nói một lời nào.

Trình Nhã Như thấy anh ta tức giận, chính mình miệng đắng lưỡi khô nói cả một đường nhà anh ta đều không để ý, không khỏi có chút giận dữ, Nhã Như chạy chậm mấy bước đuổi kịp anh ta, giữ chặt ống tay áo của anh ta giải thích cho mình: "Thế Quân... Em thật sự không biết sẽ như vậy, em tưởng rằng ông ta giống như trước đây lại muốn lừa tiền của anh, anh cũng biết ba của Đông Hải Diêu yêu thích cờ bạc thành thói, xảy ra chuyện như vậy, cũng coi như trừng phạt đúng tội..."

"Đủ rồi!" Lục Thế Quân cuối cùng cảm thấy không thể nhịn được nữa, anh ta một phát hất tay Trình Nhã Như ra, sắc mặt thậm chí có chút tái nhợt: "Người chết là lớn nhất!"

"Lục Thế Quân! Ông ta đánh bạc thua đi nhảy lầu tự tử thì liên quan gì đến em? Lại nói những gì em nói đều là sự thật, anh cũng đã ly hôn với Đông Hải Diêu, ba cô ta không có liên quan gì đến anh, anh vội vàng câu kinh với em như vậy là sao?"

Trong lòng Trình Nhã Như thấy oan ức, quở trách mấy câu liền khóc.

Lục Thế Quân lại cảm thấy có chút khó tin, tuy anh ta không thích Hải Diêu, nhưng dù sao cũng từng là vợ chồng, Đông Bình Tuyên ngoại trừ thích cờ bạc, luôn luôn đối xử với anh ta không tệ, lại nói, dù sao cũng là ba vợ của ông ta! Xảy ra chuyện như vậy, dù là một người xa lạ thì cũng than thở một hồi, sao Trình Nhã Như lại có thể cay nghiệt như vậy!

"Lúc này anh không muốn nói chuyện với em! Em tự đón xe trở về đi!" Lục Thế Quân càng nghĩ trong lòng càng nổi nóng, lúc nhìn thấy tin tức trên TV, anh ta chỉ thấy không thể tin được vào mắt mình, một người đang sống sờ sờ cứ như vậy mà không còn nữa...

Ngay lúc đó chỉ cảm thấy tự trách, hối hận, áy náy, thống hận xen lẫn cùng một chỗ, anh ta cảm thấy không có cách nào tha thứ cho chính mình!

Không phải anh ta không biết tính tình của Đông Hải Diêu, nếu không phải đã cùng đường, sao cô có thể chủ động cầu xin anh? Thế nhưng thật đáng chết, anh ta lại hết lần này tới lần khác nghe theo sự xúi giục của Trình Nhã Như mà cúp điện thoại...

Đông Bình Tuyên nhảy lầu, cũng không biết hiện tại Hải Diêu đã khổ sở thành cái dạng gì...

Bước chân của Lục Thế Quân đột nhiên dừng một chút, trái tim co rút đau đớn, anh ta cảm thấy trong cổ họng có chút chua chua, không khỏi nhớ đến khuôn mặt nhỏ nhắn quật cường mà yếu ớt kia.

Ngày ký tên vào đơn ly hôn, vẻ mặt cô quyết tuyệt lại khốc liệt, lúc Nhã Như sinh non kia, trên mu bàn tay của cô máu me đầm đìa lại vẫn quật cường không chịu rơi lệ, không biết từ lúc nào, hình ảnh của cô đã cắm sâu vào trong lòng anh ta.

Lục Thế Quân chăm chú nắm ngón tay, chỉ cảm thấy ở ngực giống như có một tảng đá lớn đè ép, anh muốn thở dốc cũng khó khăn.

"Lái xe." Lục Thế Quân lên xe, cũng không để ý Trình Nhã Như vội vã đuổi theo, liền dặn dò tài xế lái xe.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64-3: Sao anh lại đến đây? 3

Kể cả đã ly hôn, anh ta cũng nên đi qua tiễn Đông Bình Tuyên đoạn đường cuối cùng, hướng chi, trong lòng của anh ta cuối cùng vẫn cảm thấy tự trách.

"Lục Thế Quân anh là thằng đê, anh là đồ khốn kiếp! Anh mà dám đi gặp Đông Hải Diêu thì anh đừng có quay về tìm tôi nữa... Lục Thế Quân anh xuống xe ngay..."

Trình Nhã Như vội vàng gõ cửa sổ xe, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của cô ta bởi vì tức giận mà trở nên ửng đỏ, Lục Thế Quân khẽ nhủ mày nghiêng đầu đi, dặn dò tài xế: "Thật thần làm gì, còn không lái xe đi!"

Tài xế thấy sắc mặt anh ta lạnh lẽo khó coi, hoảng sợ đạp chân ga, nhanh chóng lái xe rời đi, Trình Nhã Như không kịp đề phòng nên né tránh không kịp, cánh tay bị thân xe trượt qua, cô ta lao đảo mấy bước mới miễn cưỡng không bị té ngã, gót giày lại lập tức bị gãy.

Trong sân bay người đến người đi, sắc mặt Trình Nhã Như trắng bệch, lảng lảng đứng ở nơi đó nhìn xe của Lục Thế Quân biến mất trước mắt cô ta. Cô ta làm sao cũng không nghĩ đến, Đông Bình Tuyên vậy mà lại nhảy lầu, thế nhưng cô ta lại càng không nghĩ tới, Thế Quân lại bởi vì việc này mà xúc động lớn như vậy, từ lúc biết được tin tức này, cô ta đã cảm thấy không thích hợp, thái độ của Thế Quân đối với cô ta đã thay đổi rồi.

Thế nhưng việc này sao có thể trách cô ta được? Là chính ông ta muốn nhảy lầu tìm chết, là do ông ta vô dụng!

Trong lòng Lục Thế Quân tức giận, hối hận, oán hận cô ta, được rồi, cô ta thông cảm, cả một đoạn đường đi đều cẩn thận xin lỗi, thế nhưng từ đầu đến cuối anh ta cũng không chịu nói một câu nào.

Đến cùng là bởi vì Đồng Bình Tuyên chết, hay bởi vì trong lòng anh ta đau lòng, anh ta vẫn không buông được người phụ nữ kia vẫn lo lắng cho người nọ, cho nên mới vội vã bỏ chuyến bay để chạy đến chỗ đó!

Thậm chí anh ta còn nhẫn tâm vứt mình ở sân bay, không thêm nề mặt một chút nào.

Trong lòng Trình Nhã Như đau nhói khó nhin, cô ta không nhìn được, cho dù cô ta có sai, thì phần lớn trách nhiệm vẫn thuộc về một mình Đồng Bình Tuyên!

Cổ đeo xuống sự oan ức cùng tức giận trong lòng, Trình Nhã Như dứt khoát ném đôi giày đi, quệt thẻ mua một đôi giày cao gót đỏ thẫm ở sân bay, sau đó đón xe cũng đi về phía tang lễ của Đồng Bình Tuyên.

*

Hải Diệu mặc một bộ đồ áo trắng, tóc đen chải chỉnh tề, ở bên tóc mai cài một cái nơ trắng nhỏ, khuôn mặt của cô không hề trang điểm, chỉ lẳng lặng đứng ở nơi đó, giống như hòa tan vào đám người.

Cũng không có nhiều người đến bái tế, không có gì ngoài một số bạn bè hàng xóm quen thuộc, cũng không có người khác.

Di Tôn không chịu nổi đã kích mà ngã bệnh, những chuyện này đều đổ hết lên người Hải Diệu, thật ra cô cũng chống đỡ không nổi, thế nhưng không thể để tang của ba không có ai xử lý.

Từng người khách đến đều cúi đầu tế bái, Hải Diệu không nói một lời, chỉ trầm mặc đáp lễ, có người nhẹ giọng trấn an, Hải Diệu cũng thấp đầu không nói câu nào, cho đến giữa trưa, khách đến thăm dần dần vẫn đi, bên ngoài linh đường bỗng nhiên truyền đến tiếng phanh xe rất lớn.

Cô có chút hồ hững ngẩng đầu lên, lại nhìn thấy xa xa có một dáng người cao lớn bước nhanh tới, Hải Diệu chỉ cảm thấy tim nhảy một cái, cô theo bản năng lui ra sau một bước.

Làm sao cũng không nghĩ tới, Thang Khải Huân lại tới đây.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65-1: Hồi hận muộn màng 1

Làm sao cũng không nghĩ tới, Thang Khải Huân lại tới đây.

Lý Huyền chỉ huy thuộc hạ đưa vòng hoa vào, hình như trên khuôn mặt Thang Khải Huân còn mang theo phong trần mệt mỏi tiêu tụy, ánh mắt của anh không nhìn về phía Hải Diệu, lại đi thẳng đến trước di ảnh, một mực cung kính cúi người, đám người Lý Huyền cùng Lâm Sơn cũng kính cẩn đứng sau lưng anh làm lễ.

Ngón tay Hải Diệu nắm chặt lại, cô theo bản năng muốn né tránh ánh mắt của anh, Thang Khải Huân lại thẳng tắp đi về phía cô.

Trên khuôn mặt hơi đen của anh chợt lóe lên sự đau lòng, nhưng rất nhanh đã biến thành trầm ổn kiên nghị, bước đi của anh vững vàng nhưng lại lộ ra mấy phần khí thế uy nghiêm và đè ép, cuối cùng Hải Diệu không dám nhìn nữa, cô có chút cứng ngắc cúi thấp đầu, trong hốc mắt lại bất ngờ chứa xót, lúc anh dừng lại trước mặt cô, có hai hàng nước mắt chậm rãi trượt xuống.

Thang Khải Huân nhìn qua hai hàng nước mắt như tơ trượt dài trên khuôn mặt cô, như có như không tan biến dưới chiếc cằm nhọn tinh xảo, trái tim luôn lạnh lẽo cứng rắn chợt ngưng đọng, anh theo bản năng vươn tay ra...

"Xin hỏi, ngài là ai?" Giọng nói khàn khàn của Hải Diệu chậm rãi vang lên, lại giống như là một lời cảnh tỉnh, Thang Khải Huân chợt thu tay lại, thân thể anh vững như Thái Sơn, rõ ràng Lý Huyền nhìn thấy, ngay vừa rồi, trong ánh mắt anh Huân tràn đầy thương yêu cùng ôn nhu.

Anh ta thờ dài một hơi, trên đời khổ sở nhất tất nhiên là tình yêu.

"Đồng tiểu thư, xin hãy bớt đau buồn." Thang Khải Huân trầm mặc hồi lâu, mới chậm rãi mở miệng, trong đôi mắt cô hàm chứa nước mắt trong suốt, đôi mắt ửng đỏ, anh rất muốn nói thêm gì đó, hoặc là ôm lấy cô, thế nhưng thân thể giống như bị một người ấn nút không chế, anh không thể động đậy nổi.

"Người chết không thể sống lại, cô cũng đừng quá đau lòng, chú ý giữ gìn sức khỏe." Thang Khải Huân nói xong, hình như quay người muốn đi, Hải Diệu vừa muốn thờ phào, anh lại nhìn chằm chằm vào mặt cô, nặng nề lên tiếng: "Tôi là Thang Khải Huân."

Trong lòng Hải Diệu giống như dậy sóng, nếu không phải cô gắt gao nắm chặt tay khiến móng tay đâm vào lòng bàn tay, cảm giác đau nhói làm cô tỉnh táo thì cô đã gần như ngã ngồi xuống đất, ánh mắt của anh quá khiếp người, giống như có thể xuyên thấu qua đôi mắt cô rồi nhìn rõ đáy lòng cô, cô theo bản năng muốn né tránh, có thể cô biết cô không đủ sức.

Ánh mắt của cô biến thành kính ngạc, đôi mắt cũng hơi tròn to, giống như là không dám tin: "Là anh, chúng ta đã không gặp rất nhiều năm rồi..."

Thang Khải Huân cảm giác được sự thất vọng tràn ngập trong đáy lòng, ngoài thất vọng ra còn có sự ảo não và chua xót nồng đậm

Người đêm hôm đó không phải cô.

Anh biết mà, sao có thể là cô, cô không thích anh, sau khi chia tay đối với anh cũng né tránh mà không kịp, sao lại có thể xảy ra quan hệ thân mật với anh?

"Đã lâu không gặp, Hải Diệu..." Bên môi Thang Khải Huân có một nụ cười nhạt, rờn rã sáu năm, anh chỉ có thể gọi tên này trong mơ.

Anh vươn tay ra, ngón tay thon dài sạch sẽ khớp xương rõ ràng, móng tay được chỉnh sửa gọn gàng, đường vân trong lòng bàn tay hơi loạn, Hải Diệu đột nhiên thất thần, giống như hình ảnh nhiều năm trước đang hiện ra trước mắt, khi đó cô kiêu ngạo bướng bỉnh, khi đó anh thần thái phấn khởi, chỉ là, anh gặp gỡ cô, cam tâm thu hồi toàn bộ tài năng và sự sắc sảo.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65-2: Hồi hận muộn màng²

Anh đã hoàn toàn lột xác, cũng không còn là chàng trai thoải mái người đầy mồ hôi trên sân bóng năm đó nữa, cô cũng đã hoàn toàn thay đổi, không còn là cô gái nhỏ có thể điều võ giương oai trước mặt anh năm đó.

Cứ như vậy cũng rất tốt, cô chán nản phần cô, anh huy hoàng phần anh, ai cũng có cuộc sống riêng, rồi cuộc không còn liên quan nữa.

"Đã lâu không gặp." Cô vươn tay ra, lại chỉ là đầu ngón tay nhẹ nhàng đụng vào anh, Thang Khải Huân chỉ cảm thấy đầu ngón tay lạnh buốt thấu xương không dấu vết lướt qua tay anh, còn chưa kịp bắt được, đã biến mất không thấy gì nữa.

Tay của anh dừng ở nơi đó trong chớp mắt, chợt thu hồi, nhẹ nhàng nắm lại, đầu ngón tay chạm vào trong lòng bàn tay, ấm áp mà lại mát lạnh.

"Như vậy, tạm biệt." Bốn chữ mà anh nói ra có hơi khô cứng.

Hải Diệu nhẹ nhàng gật đầu: "Hôm nay không tiện, tôi không tiện trò chuyện với bạn học cũ..."

Lông mày Thang Khải Huân nhíu lại: "Đừng quá đau buồn, nếu có gì khó khăn, có thể tìm..."

"Những việc khó khăn nhất đều đã qua đi, cảm ơn ý tốt của anh, chắc hẳn công việc của anh cũng rất bận rộn, vẫn là trở về đi thôi, tôi sẽ không tiện." Hải Diệu nói xong cũng xoay người sang chỗ khác, cô đưa tay chỉnh sửa lại trái cây trước đi ảnh của ba, anh không nhìn thấy bà vai thon gầy của cô đang run rẩy.

Thang Khải Huân hơi cúi đầu, hình như nụ cười bên môi có thêm mấy phần đắng chát, anh không nói gì nữa, xoay người, bước nhanh đi ra ngoài.

Hải Diệu nghe thấy tiếng bước chân đi xa, cho đến khi sắp nghe không thấy nữa cô mới chậm rãi xoay người lại, anh đi tới cánh cửa đầy ánh nắng mặt trời, ánh mặt trời chiếu lên áo sơ mi màu xám khói của anh, phảng phất như đang dát lên người anh ánh sáng mỏng lung, Hải Diệu cảm thấy có một chiếc kim nhỏ nhỏ tinh tế đâm vào trái tim cô, cô cảm thấy đau đớn, không khỏi đưa tay che trước ngực, lại có một giọt nước mắt đột nhiên nhỏ xuống mu bàn tay cô, cô hoảng hốt lau nước mắt, có thể nước mắt làm thế nào cũng ngăn không được, cô chậm rãi trượt ngồi xuống đất, cuối cùng bịt mắt, khóc thành tiếng.

Linh đường yên tĩnh, xung quanh toàn màu trắng càng tăng thêm sự tịch mịch, Lục Thế Quân đứng ở cửa, liếc mắt một cái liền về phía Hải Diệu đang khóc thút thít.

Cô mặc đồ trắng gần như bị hoa lóa màu trắng bên cạnh bao phủ, Lục Thế Quân cảm thấy hai chân bị đóng đinh, nhất thời không dám đi qua.

Những việc đã trải qua với cô lại xuất hiện cực nhanh thoáng qua trong mắt anh ta, nghĩ là sẽ không bao giờ không để ý người kia, lại có một ngày cũng có thể khuấy động lòng anh ta.

Cô không biết mình khóc bao lâu, một mực duy trì tư thế như vậy, hình như đầu óc có chút thiếu dưỡng khí, có người gọi tên cô, liên tiếp gọi mấy tiếng thì cô mới phản ứng được, mờ mịt ngẩng đầu nhìn qua, lại bất ngờ có người nhẹ nhàng ôm lấy cô.

Cô giật nảy mình, muốn tránh thoát vòng ôm kia, nhưng cô đã không ăn uống gì hai ngày nay nên không có một chút sức lực nào.

"Hải Diêu đừng khóc... Đừng khóc nữa..." Anh ta ôm cô thật chặt, bàn tay từng chút từng chút một khẽ vuốt tóc cô, cả người cô đều đang run rẩy, thân thể gầy gò xương không ngừng run rẩy trong lòng anh ta, Lục Thế Quân cảm giác sợi dây căng chặt trong tim được một ngón tay mềm mại vuốt ve, cả trái tim đều mềm nhũn...

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65-3: Hồi hận muộn màng 3

"Điều Điều... Thật xin lỗi, anh không biết..." Anh ta còn chưa dứt lời, lại chỉ cảm thấy bả vai có cảm giác đau đớn bén nhọn, anh ta run run, nhưng không né tránh, để mặc cô hung ác cắn anh ta, giống như con thú nhỏ đang cắn hận, trong miệng của cô thậm chí còn phát ra tiếng ô ô run rẩy...

Máu tươi tràn ngập trong miệng cô, Lục Thế Quân đau đến nhin không được, cánh tay không khỏi buông lỏng, cô lập tức tránh ra, cảm giác đau đớn trên vai còn chưa giảm bớt, trên mặt đã chịu một tát, Lục Thế Quân bị làm cho choáng đầu hoa mắt, qua một hồi mới đứng vững, anh ta nhìn cô, sắc mặt cô trắng như giấy, trên môi dính máu của anh ta, giống là ma quỷ dưới địa ngục lại yêu diễm.

"Điều Điều..." Lục Thế Quân nhẹ nhàng gọi cô, Hải Diêu hồ hững nhìn anh ta một cái, môi nhẹ nhàng phun ra một chữ: "Cút."

"Điều Điều..." Lục Thế Quân thử thăm dò tiến lên, Hải Diêu nhắc một cái giá nên trên bàn lên hung hăng đập anh ta, Lục Thế Quân hoảng hốt tránh đi, cô chỉ ra cửa, cất cao giọng: "Cút!"

Lục Thế Quân hung hăng cắn răng một cái, tiến lên một bước ôm lấy cô, anh ta túm lấy tay cô ép ra sau lưng, nhìn chăm chăm vào đôi mắt cô trầm thấp mở miệng: "Nếu em muốn hận, vậy thì hận đi, lần này là anh có lỗi với em, anh không có lời nào để nói."

"Cút ra ngoài..." Giọng của cô có chút khàn khàn, lại lộ ra sự quyết liệt.

Lục Thế Quân chỉ cảm thấy đôi mắt đen trắng rõ ràng của cô như muốn hút anh ta vào trong, sắc mặt cô trắng bệch nhưng bên môi lại có vết máu đỏ thẫm, sự quyến rũ khác lạ khiến anh ta đột ngột cúi xuống hôn lên một cô, giọng nói thật thấp mờ hồ truyền ra giữa rừng môi: "Thật xin lỗi..."

"Lục Thế Quân!"

Trình Nhã Như đi vào cửa liền nhìn thấy tình cảnh như vậy, cô ta chỉ cảm thấy máu nóng chạy thẳng lên đầu, khiến cô ta đứng không vững, không khỏi mất khống chế bén nhọn kêu ra tiếng.

Động tác của Lục Thế Quân dừng lại, Hải Diêu đã hung hăng đẩy anh ta ra, lực đẩy làm cho cô đứng không vững, khuỷu tay đụng vào cạnh bàn cứng rắn thiếu chút nữa làm đồ hết đồ trên bàn thờ, đau đớn trong nháy mắt bao phủ toàn thân, mái tóc dài của cô tán loạn trên vai, tóc đen nổi bật trên khuôn mặt trắng như tuyết, rõ ràng cô ở gần anh ta như vậy nhưng lại giống như không có cách nào chạm vào.

Lục Thế Quân hình như có chút không cam lòng, lại tiến lên một bước...

"Thế Quân!" Trình Nhã Như chăm chú níu cánh tay anh ta, thân hình của anh ta dừng lại một chút, anh ta nhìn thấy Hải Diêu nở một nụ cười mỉa mai, sau đó không chút do dự xoay người rời đi.

Cô không thèm liếc nhìn anh ta một cái, càng coi như không nhìn thấy Trình Nhã Như.

"Thế Quân..." Lúc này sự tức giận ngập tràn của Trình Nhã Như đã không còn sót lại chút gì, cô ta nhìn xuống sự tui khuất, cánh tay nhẹ nhàng quẩn quanh eo anh ta: "Chúng ta về nhà đi, Tâm Di cũng nhớ anh rồi."

Lục Thế Quân cúi đầu, Trình Nhã Như chỉ cảm thấy ánh mắt của anh ta có sự cổ quái không nói được ra lời, trong lòng của cô ta cũng không an tâm, bị anh ta nhìn như vậy lại không tự chủ được mà cúi đầu xuống, Lục Thế Quân nhẹ nhàng kéo cánh tay đang quẩn quanh eo mình ra.

Anh ta lui về sau một bước, lại cũng không nói gì, quay người đi ta ngoài linh đường.

"Thế Quân..."

"Lạy bác Đông ba cái đi." Giọng nói lạnh lạnh của Lục Thế Quân vang lên, lộ ra sự lạnh lẽo cứng rắn khiến người, Trình Nhã Như không tự chủ được run mình, trong đầu cô ta không khỏi xuất hiện một cụm từ: xưa đâu bằng nay.

Chương 66-1: Đông Hải Diêu, em có thể hung ác với anh hơn nữa không?

Giọng nói lạnh lạnh của Lục Thế Quân vang lên, lộ ra sự lạnh lẽo cứng rắn khiến người, Trình Nhã Như không tự chủ được rung mình, trong đầu cô ta không khỏi xuất hiện một cụm từ: xưa đâu bằng nay.

Đúng vậy a, xưa đâu bằng nay, hiện tại cô ta phải nhìn sắc mặt Lục Thế Quân, mà không phải như năm đó, cô ta là công chúa kiêu ngạo, anh ta là nô lệ thấp hèn.

Là đem tôn nghiêm ném đi, đầu gối cong xuống, bảo đảm sau này cô ta sẽ có vinh hoa phú quý, hay là đứng thẳng sống lưng kiêu ngạo đi ra cửa?

Tôn nghiêm có là cái gì? Đông Hải Diêu muốn tự tôn, cô lấy được cái gì?

Trình Nhã Như cắn môi cười một tiếng, bùm một tiếng quỳ xuống.

Lục Thế Quân giật mình, vẫn từng bước một đi ra khỏi linh đường.

Anh ta lên xe, tài xế thấy một mình anh ta đi ra, có chút khiếp đảm khẽ hỏi: "Thiếu gia, không đợi Trình tiểu thư sao?"

Lục Thế Quân nhớ tới vừa rồi Trình Nhã Như quỳ xuống, cuối cùng khẽ thờ dài một hơi: "Chờ."

Trình Nhã Như không ngờ tới Lục Thế Quân sẽ đợi cô ta, vốn dĩ quật cường đè nén nước mắt cũng không chịu được mà khóc lên, cô ta muốn nói gì đó, nhưng Lục Thế Quân đã dựa vào nơi đó nhắm mắt lại.

Ánh nắng ấm áp cuối hè chiếu qua cửa sổ thủy tinh màu trà, ánh sáng mạ lên khuôn mặt anh ta tạo ra bóng mờ, nét mặt của hắn nhàn nhạt, lại lộ ra sự xa cách.

Ngón tay Trình Nhã Như nắm chặt lại buông ra, trong lúc vô hình, sự việc sớm đã có biến hóa long trời lở đất, cô ta ở trước mặt Lục Thế Quân, lại không thể không cẩn thận từng li từng tí.

Xe chậm rãi dừng lại, Lục Thế Quân giữ im lặng xuống xe, Lục quản gia đã đợi ở bên ngoài.

Trình Nhã Như cảm giác ánh mắt Lục quản gia không lộ ra dấu vết lướt qua mặt cô ta, lòng cô ta không khỏi co rút lại, lại nghe Lục quản gia mở miệng.

"Thiếu gia, đã hỏi thăm rõ ràng, Đông tiên sinh là bởi vì chuyện phòng ốc nên mới đi ra ngoài chờ bạc." Lục quản gia nói đến đây, giọng nói nặng nề, thấp giọng hơn chút nữa: "... Trình tiểu thư dẫn người đuổi Đông tiên sinh ra ngoài, Đông tiểu thư bắt đắc dĩ chỉ có thể lấy ra toàn bộ số tiền để mua phòng trọ... Có lẽ Đông tiên sinh khổ sở trong lòng, không muốn liên lụy Đông tiểu thư..."

Lục Thế Quân đột nhiên xoay người lại, nhìn chằm chằm Trình Nhã Như.

Trình Nhã Như kinh hãi lui về sau một bước, trong ấn tượng của cô ta, Lục Thế Quân giống như hồ nước ngày xuân, luôn luôn bình tĩnh ôn hòa, dù là lúc trước cô ta vút bỏ Lục Thế Quân, cũng chưa từng thấy anh ta lộ ra vẻ mặt này.

Ánh nắng xuyên qua tầng cây chập chờn chiếu xuống, từng chút loang lổ rơi vào đầu vai anh ta, mặt mũi của anh ta lại mơ hồ.

Đôi mắt ôn nhuận sau tròng kính trở nên sắc bén như mũi tên được bôi độc, Lục Thế Quân đứng dưới ánh mặt trời nhìn cô ta, lại làm cả người cô ta đều phát lạnh.

"Trình Nhã Như, phòng trọ là tôi cho Đông gia, lúc nào đến phiên cô tôi làm chủ." Giọng của anh ta nghe vững vàng, lại rõ ràng xen lẫn sự tức giận điên cuồng, Trình Nhã Như còn chưa kịp mở miệng cãi lại, trên mặt đã bị tát một cái.

Cô ta che mặt, nước mắt lập tức tuôn ra khỏi hốc mắt, cô ta có chút không dám tin nhìn Lục Thế Quân, trong ánh mắt của anh ta chỉ có lửa giận, không hề áy náy.

"Anh đánh em? Lục Thế Quân... Vì chút việc nhỏ ấy, mà anh đánh em?" Cô ta cố nén nước mắt, nhưng nước mắt vẫn tùy ý rơi xuống, giữa cánh môi chỉ có cảm giác cay đắng.

"Trong mắt cô một mạng người chỉ là chuyện nhỏ sao?" Lục Thế Quân tức giận đến cực hạn, ngược lại cười khẽ một tiếng, khoe môi của anh ta nhướng lên, lộ ra sự châm chọc: "Tôi đã ly hôn với cô ấy, phân rõ giới hạn, tôi cũng đã chuẩn bị cưới cô, vì sao cô còn phải đuổi tận giết tuyệt?"

"Em đuổi tận giết tuyệt? Cô ta hại chết con em, vì sao anh không báo thù cho con chúng ta? Cô ta có ngày hôm nay là báo ứng! Ba cô ta nhảy lầu tự tử vừa vắn đến một mạng cho con trai em!"

Về mặt Trình Nhã Như có chút điên cuồng: "Vì có thể ở cùng anh, vì để mẹ anh không chán ghét em, em nghĩ hết biện pháp để sinh con cho anh, anh có biết mỗi lần đến ngày rụng trứng em phải châm cứu đau đớn đến mức nào không? Lục Thế Quân em chịu khổ nhiều như vậy, kết quả anh lại vì cô ta mà đánh em? Rốt cuộc anh có lương tâm hay không... Em ở nước ngoài một mình nuôi nấng Tâm Di ba năm, em ngâm đắng nuốt cay chảy bao nhiêu nước mắt? Em cho rằng em có thể dựa vào anh, em nghĩ trên đời này chỉ có anh tốt với em, thế nhưng hiện tại xem ra, em sai rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66-2: Đông Hải Diêu, em có thể hung ác với anh hơn nữa không? 2

Cô ta lau nước mắt: "Lục Thế Quân, em không nên trở lại, em cũng không nên vì anh mà sinh ra Tâm Di..."

Cô ta nói đến đây, đau thương cười một tiếng: "Nếu anh cảm thấy có lỗi với cô ta, trong lòng áy náy, có thể đi qua chăm sóc cô ta ở bên cô ta..."

"Mẹ, ba, hai người ồn ào cái gì vậy?" Bàn tay nhỏ mềm mại của Tâm Di bỗng nhiên nhẹ nhàng lôi kéo ống tay áo Lục Thế Quân, anh ta cúi đầu xuống, nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhỏ của con gái có chút khủng hoảng, tim bỗng dưng mềm nhũn, ngồi xổm xuống nhẹ nhàng ôm cô bé: "Tâm Di đừng sợ, không có việc gì, ba mẹ đùa giỡn thôi."

"Ba không nên cãi nhau với mẹ, mẹ rất đau lòng, mỗi ngày đều khóc..." Tính tình Tâm Di nhu thuận động lòng người, luôn luôn im lặng, trên dưới Lục gia đều thương yêu cô bé, Lục Thế Quân càng coi cô bé là bảo bối trong tay, nghe cô bé nói như vậy, Lục Thế Quân không khỏi ôm chặt cô bé: "Ba không cãi nhau với mẹ, Tâm Di yên tâm đi..."

Giương mặt Trình Nhã Như mặt sưng đỏ, cắn chặt môi đứng ở nơi đó, nước mắt yên lặng rơi xuống.

Lục Thế Quân ôm Tâm Di đứng dậy, lúc đi qua bên người cô ta nhẹ nhàng nói một câu: "Cô tự giải quyết cho tốt."

Cô ta cảm giác trong lòng buồn bã, Lục Thế Quân đã quay người đi xa, Trình Nhã Như nhìn qua bóng lưng quyết tuyệt kia, nghiền chặt hàm răng, lòng bàn tay bị móng tay chọc thủng, trong lòng nhói đau.

*

Ngày đưa tang chính là lập thu, mưa nhỏ tí tách rơi xuống.

Nghĩa trang ở ngoại ô, đường mòn có vũng bùn, Hải Diêu cùng dì Tôn đều mặc đồ đen, cô không cầm ô, tập tễnh được người ta đỡ đi theo sau lưng dì Tôn, từng bước một chậm chạp.

Ngôi mộ này là do Lục Thế Quân mua, trong tay cô không có cả tiền để mua một ngôi mộ, mà cô cũng không thể nhìn tro cốt của ba không thể xuống mồ.

Bệnh của dì Tôn chưa khỏi hẳn, sau khi ba hạ táng xong liền không chống đỡ nổi mà rời đi, Hải Diêu tiễn mọi người đi, một mình quỳ trước mộ.

Bức ảnh của ba trên bia mộ từ ái nhìn cô cười, ảnh của mẹ trên bia mộ lại ảm áp xinh đẹp, Hải Diêu an táng ba mẹ cùng chung một chỗ, cô biết đây là tâm nguyện của ba.

Hình như mưa dần lớn hơn, giọt mưa bay phát phơ làm ướt nhẹp quần áo và tóc cô, Hải Diêu chậm rãi nghiêng người, đưa tay ôm lấy bia đá lạnh buốt, mặt của cô dán lên tấm ảnh, thật lâu không động đậy.

Thang Khải Huân đứng yên thật lâu, lâu đến mức bả vai ướt đẫm, Lý Huyền muốn đi qua che dù cho anh, Thang Khải Huân lại khoát tay, cầm dù đi qua.

Trên mái tóc đen nhánh phủ một tầng hơi nước, đôi mắt anh lại sáng ngời bức người, Hải Diêu quỳ ở nơi đó, ngọn núi xa xa đen nhánh, cô thom như đệm, bốn phía đều yên tĩnh, cô cũng lặng im giống như một cảnh trong bức tranh.

Thang Khải Huân trầm mặc mờ dù che khuất màn mưa lớn cho cô, Hải Diêu cảm thấy đầu óc choáng váng, mấy ngày nay mệt nhọc quá độ cùng với trong lòng đau đớn dày vò sớm đã tra tấn cô đến mệt mỏi, ba đã được an táng, cuối cùng cô cũng có thể thả lỏng, dây cung căng cứng trong lòng cũng thả ra, thân thể cũng có chút chống đỡ không nổi. Trong mơ mơ màng màng, hình như cô cảm thấy sự lạnh buốt của mưa bụi biến mất, mưa tạnh rồi hả?

Hải Diêu vuốt vuốt hai chân tê dại muốn đứng lên, lại lao đảo thiếu chút nữa ngã quỵ.

"Cẩn thận." Thang Khải Huân dùng một tay vững vàng ôm lấy eo thon của cô kéo cả người cô vào trong ngực, cô quá gầy, giống như hơi dùng lực thì eo sẽ bị bẻ gãy, anh thả nhẹ sức lực theo bản năng.

Hải Diêu liếc một cái thấy rõ ràng người trước mặt, kinh hãi ngu ngơ một hồi lâu, tóc đen ướt nhẹp che trước cái trán trơn bóng của cô, nổi bật một đôi mắt to đen trắng rõ ràng, mặc kệ giờ phút này dáng dấp của cô chật vật đến cỡ nào, anh lại vẫn cảm thấy cô hoàn toàn không thay đổi, vẫn xinh đẹp như trước đây.

Chỉ là, Thang Khải Huân nhìn thấy trong mắt cô có ngạc nhiên cùng kinh ngạc, cũng có sự kháng cự nhàn nhạt.

Hải Diêu tỉnh táo lại, theo bản năng đẩy anh ra: "Sao anh lại tới đây?"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66-3: Đông Hải Diêu, cô có thể hung ác với tôi hơn nữa không?

Về mặt Thang Khải Huân hơi đổi, đôi mắt có sắc thái ủ dột, anh kiên nghị mím môi thành đường thẳng, qua một hồi mới mở miệng: "Lúc đưa tang Đông tiên sinh, tôi nên đến tiễn đưa đoạn đường sau cùng."

"Cảm ơn, anh... Thang tiên sinh vẫn nên trở về đi." Hải Diêu xoay người sang chỗ khác, giọng của cô lạnh lùng mười phần, lạnh lùng đến mức gần như không có tình người.

Lông mi Thang Khải Huân hơi nhú lại, chỉ nhìn chằm chằm bóng lưng se lạnh cô đơn của cô, chỉ mới là đầu tháng 9, làm sao lại lạnh như vậy, mưa bụi như cây roi băng lạnh, từng chút một quất lên người anh.

Anh biết rất rõ, cô chán ghét anh, không muốn nhìn thấy anh, vì sao còn muốn mặt dày mày dạn xuất hiện trước mặt cô?

Anh thật lâu không động đây, trong lòng Hải Diêu xen lẫn chua xót, lại ép chính mình nở ra nụ cười xoay người lại: "Làm sao? Thang tiên sinh muốn đến xem chuyện cười của tôi sao? Tôi thất vọng chán nản như bây giờ, Thang tiên sinh trên vạn người, cũng nên xóa bỏ được sự tức giận năm đó a?"

Cô cười nói dịu dàng mĩa mai tự giễu, lời nói lạnh lẽo cứng rắn đâm vào tim anh, Thang Khải Huân liếc cô một cái, màn mưa nặng nề, trong mắt anh cũng như có sương mù, giọng của anh chậm rãi vang lên, không hề dao động, lại làm đầy lòng cô càng chua xót: "Tôi là hạng người gì, tôi cho là cô chưa hiểu rõ, nếu như cô cảm thấy tôi đến để xem chuyện cười của cô, như vậy, Đông Hải Diêu, về sau tôi sẽ không xuất hiện nữa."

Anh nói xong, đặt dù sang bên cạnh cô, mưa rơi lớn hơn, băng lãnh thấu xương, tóc và quần áo anh ướt đẫm, nhưng anh lại như không cảm giác được, quay người nhanh chân đi vào trong mưa.

Hải Diêu cảm thấy hốc mắt ẩm ướt, cô không biết là nước mắt hay là nước mưa, nhưng cô cũng hiểu được, cô không thể liên quan đến anh, tuyệt đối không thể.

Cây dù bị cô dùng sức ném ra ngoài, miễn cưỡng rơi xuống phía sau anh, nước bùn tóe lên, khiến quần áo anh ướt nhẹp.

Thang Khải Huân đột nhiên dừng bước, anh xoay người nhìn cô, cách màn mưa, thân thể cao lớn của anh có sự cô đơn không nói lên lời, khuôn mặt sắc bén mà cứng rắn, người đàn ông này luôn là hòn đá lớn không thể phá vỡ, giờ phút này chợt lộ ra sự yếu ớt.

"Anh đừng tưởng rằng bây giờ anh có tiền thì tôi sẽ có ý đồ gì với anh, Thang Khải Huân tôi cho anh biết, sáu năm trước tôi không yêu anh, hiện tại tôi cũng sẽ không yêu anh, tôi không muốn nhìn thấy anh, mãi mãi cũng không muốn nhìn thấy anh!"

Hải Diêu lớn tiếng gào lên với anh, giọng nói của cô có chút khàn khàn xuyên qua màn mưa rõ ràng rót vào trong tai anh, anh bỗng nhiên lạnh nhạt nở nụ cười.

Nụ cười như nhuộm sự đau đớn tràn ra từ sâu trong linh hồn, lại để cho cô không có cách nào bình tĩnh được.

Tiếng mưa rơi tí tách, tóc của cô ướt sũng che khuất mí mắt, mà bóng lưng của anh đã biến mất sau màn mưa trắng toát, cô nghe thấy giọng anh nhẹ nhàng vang lên, giống như xuyên qua thời gian sáu năm, giống như xuyên qua thanh xuân chậm rãi bước đến, nhưng lại giống như vĩnh viễn cách một đoạn không có cách nào tới gần.

"Đông Hải Diêu, cô có thể hung ác với tôi hơn nữa không?"

Cô siết chặt ngón tay không để phát ra âm thanh, bên trong đất trời chỉ còn tiếng mưa rơi quanh quẩn bên tai, giống như chỉ còn lại một mình cô.

Thang Khải Huân xoay người sang chỗ khác, không hề dừng lại.

Lục Thế Quân xuống xe, xuyên qua màn mưa anh ta nhìn thấy Thang Khải Huân vội vàng đi đến, đúng là không khỏi sửng sò, sao anh lại xuất hiện ở nơi này?

Nhớ tới việc xảy ra vào ngày kỉ niệm một năm, Thang Khải Huân nói với anh ta câu kia "Tôi không hợp tác với người có nhân phẩm thấp kém".

Chẳng lẽ giữa Thang Khải Huân và Đông Hải Điều có cái gì đó mà anh ta không biết sao? Không phải vậy thì sao lại trùng hợp như vậy, Thang Khải Huân lại trở mặt với anh ta đúng lúc đó?

"Thang tiên sinh?" Lúc suy nghĩ còn rối loạn, lại không nhìn được thốt ra, Thang Khải Huân đang bước qua anh ta, nghe tiếng gọi liền quay đầu lại, trong đôi mắt lại có sự sắc bén, Lục Thế Quân còn chưa kịp phản ứng, Thang Khải Huân đã vung một quyền.

Lý Huyền kinh ngạc gần như hoá đá sửng sò tại chỗ, đi theo anh Huân nhiều năm như vậy, còn chưa từng thấy anh tức giận như vậy.

"Thang Khải Huân, anh đừng khinh người quá đáng!" Khóe môi Lục Thế Quân rách toạc, đưa tay lau vết máu bên môi, không khỏi thẹn quá hoá giận.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67-1: Đau lòng và tàn bạo 1

"Thang Khải Huân, anh đừng khinh người quá đáng!" Khóe môi Lục Thế Quân rách toạc, đưa tay lau vết máu bên môi, không khỏi thẹn quá hoá giận.

Thang Khải Huân nghe vậy mắt run lên, đúng là trước nay chưa từng khoa trương cùng ương ngạnh, anh đưa tay túm lấy cổ áo Lục Thế Quân, hừ một cái cười lạnh: "Sao nào? Tôi chính là khó chịu khi nhìn thấy anh đấy!"

"Anh Huân..." Lý Huyền nhìn không được nhẹ nhàng mở miệng, ra tay với dạng người này không khỏi hạ thấp thân phận.

Thang Khải Huân buông tay ra, quay người nhanh chân rời đi, Lý Huyền mĩa mai liếc Lục Thế Quân rồi nói: "Lục tiên sinh, ba vợ trước của ngài đã được an táng, ngài cũng tới quá muộn đi."

Sắc mặt Lục Thế Quân âm tình bất định, anh ta nhíu mày nhìn qua bóng lưng Thang Khải Huân, đôi mắt sau tròng kính vô cùng u ám.

"Anh Huân, vừa rồi anh có chút thất lễ rồi." Lý Huyền đưa khăn lông khô qua, thận trọng mở miệng.

Hiện tại Lục Thế Quân phụ thuộc vào Tấn Hằng, ở thành phố A cũng có chút mặt mũi, nếu anh gây ra chuyện gì, tất nhiên sẽ gây tổn hại cho thanh danh của Thang Khải Huân, những nhân vật như bọn họ, mỗi một hành động sẽ bị sự thành kiến phóng đại vô số lần, ngày thường càng phải cẩn thận lời nói và cử chỉ.

Thang Khải Huân lau qua loa, tiện tay vứt khăn sang một bên, anh ngược mắt nhìn màn mưa trước xe, nhàn nhạt mở miệng: "Cậu yên tâm, về sau sẽ không thế nữa. "

Lý Huyền thấy anh không hề tức giận, không khỏi hơi nhẹ nhàng thở ra: "Anh Huân, việc đã đến nước này rồi, anh đừng suy nghĩ quá nhiều, cũng đừng quá tự trách... Thật ra, dù anh không đến Dương Châu, dù anh ở đây, Đông tiểu thư... Đông tiểu thư cũng sẽ không tìm anh xin giúp đỡ..."

Không giống như anh Huân luôn yên lặng để ý, Đông Hải Điều căn bản không biết Thang Khải Huân có tồn tại.

"Thế nhưng nếu tôi ở đây, chỉ ít ba cô ấy sẽ không chết."

Lý Huyền im lặng trong nháy mắt.

"Được rồi, về sau đừng nhắc lại những việc này, đã là quá khứ rồi." Giọng Thang Khải Huân lạnh nhạt, giống như khôi phục lại bình thường.

Lý Huyền hơi chần chờ, lấy điện thoại của anh ta: "Cố tiểu thư đã gọi đến hai lần, có cần gọi lại hay không?"

Thang Khải Huân dựa vào ghế, chậm rãi nhắm mắt lại, sau một hồi lâu, anh mới gật đầu một cái gần như không thể nhìn ra, đáy lòng Lý Huyền nhẹ nhàng thở dài một cái, trở về sẽ gọi cho Cố Diệc Thu.

*

"Lên xe." Lục Thế Quân nắm lấy cổ tay cô kéo cô đến đứng dưới tán dù, Hải Điều lại gắt gao cắn môi, dùng hết sức lực toàn thân cũng không xê dịch

nổi.

"Sao em lại búồng binh như thế?" Lục Thế Quân vừa tức vừa buồn bực, nhưng nhìn thấy khuôn mặt vì ngấm nước mưa mà trắng bệch, cuối cùng anh ta lại dè dặt lửa giận xuống.

"Hải Diêu, lên xe trước, anh đưa em đến bệnh viện, em đang bị sốt." Lục Thế Quân nhẹ giọng, lại thử thăm dò kéo cô.

Hải Diêu lại dứt khoát hất tay anh ta ra, cô không muốn nói dù chỉ là một chữ với người kia, thậm chí cũng không muốn liếc anh ta một cái, nếu còn cãi lộn hoặc là đánh chửi, đều chứng tỏ trong lòng còn tồn tại sự chờ mong cùng quan tâm, mà hiện tại cô hít thở cùng một bầu không khí với anh ta thôi cũng cảm thấy rất buồn nôn, không phải đã nói rõ, trong lòng của cô đã không còn vị trí của anh ta sao?

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67-2: Đau lòng và tàn bạo 2

Lục Thế Quân tức giận tiến lên, trợ lý vội vàng đuổi theo che dù cho anh ta, anh ta không có chỗ phát hỏa, nhìn không được quay đầu quát khê: "Cút sang một bên!"

"Lục tổng..." Trợ lý nhìn thấy mưa to cũng không dám nghe lời, Lục Thế Quân không biết thế nào lại cáu kỉnh, một cước đạp ra.

Trợ lý bị đạp thiếu chút nữa ngã xuống đất, thấy anh ta tức giận thật, nén giận đứng một bên cũng không dám tiến lên.

"Anh biết trong lòng em tức giận, nhưng chỉ có đồ ngu mới dùng sức khỏe của mình để báo thù người khác, nếu bệnh của em không nhẹ, hoặc là đen đui khiến mất mạng, chẳng phải là anh được lợi sao?"

Thái độ của Lục Thế Quân lúc nói chuyện có sự cay nghiệt khác thường, trong mắt Hải Diêu bỗng nhiên có ánh sáng.

Lục Thế Quân thấy thế, lại tiến lên một bước bắt lấy cổ tay cô: "Đi theo anh!"

"Đề Thịnh Hạ tới đón tôi." Hải Diêu bỗng nhiên mở miệng, lại chỉ nói một câu.

Lục Thế Quân rõ ràng thấy được sự cố chấp trong mắt cô, không biết sao, sự tức giận khuấy đảo trong lòng lại không có cách nào bạo phát, anh ta hung hăng cắn chặt răng, lấy điện thoại gọi cho Thịnh Hạ.

Trong lúc chờ Thịnh Hạ tới, cô đứng một bên không nói một lời, mấy lần Lục Thế Quân muốn cho che dù cho cô đều bị cô gạt sang một bên, may mà mưa rơi cũng dần dần tạnh, trên bầu trời xa xôi có một chiếc cầu vồng mờ ảo.

Lục Thế Quân quay đầu nhìn cô, chỉ cảm thấy cô gầy gò không ra hình người, vốn dĩ khuôn mặt luôn oánh nhuận đánh yêu lại có chút suy sụp, đôi mắt lại càng sáng ngời hơn, áo sơ mi màu đen vì mưa làm ướt mà dán sát lên người lộ ra dáng người lung linh, anh ta thu hồi ánh mắt, chậm rãi mở miệng: "Ngày đó anh thật không biết... Nếu như anh biết, anh sẽ không ngồi yên mà không để ý đến..."

"Điều Điều..." Lục Thế Quân nhìn không được mở miệng gọi cô, Hải Diêu lại giống căn bản không nghe thấy nhắc chân đi thẳng về phía trước.

Bóng dáng Thịnh Hạ xuất hiện ở phía xa xa, Lục Thế Quân hơi cắn răng, không thể không nuốt lời chưa kịp nói xuống bụng.

"Hạ Hạ, thật xin lỗi, bệnh của cậu chưa tốt hơn đã bắt cậu chạy đến đây..." Hải Diêu nhìn thấy hai gò má của Thịnh Hạ vẫn đỏ bừng, trong lòng không khỏi thấy áy náy.

Cô bị tức đến váng đầu nên mới quên mất mấy ngày nay Thịnh Hạ bị bệnh đến mức không xuống giường nổi.

Thịnh Hạ không nói gì, đôi môi khô nứt hơi mím lại, cô ấy nhẹ nhàng lắc đầu, nắm chặt tay Hải Diêu: "Đi thôi, đi về nhà."

Nước mắt Hải Diêu tuôn rơi: "Ừm, chúng ta về nhà."

Hai cô gái trẻ tuổi, một người bị bệnh nặng mà bước chân không vững, một người lại ướt đầm cả người hai chân run rẩy, nhưng hai cô vẫn nắm chặt tay nhau, từng bước một, dắt dìu nhau đi về phía trước.

Cố Diệc Hàn tựa vào cạnh xe, bộ quần áo màu đen vây quanh dáng người như ngọc, khuôn mặt tràn ngập sự ngang ngạnh bất kham, trong miệng anh ngậm một điếu xì gà, nhìn thấy Thịnh Hạ cùng Hải Diêu đi tới, đôi mắt xinh đẹp nheo lại nhả ra một làn khói, lúc này mới thuận tay đưa xì gà cho thuộc hạ đứng bên cạnh, ngón tay thon dài ưu nhã phẩy phẩy ống tay áo, khuy cài kim loại ở ống tay áo nhìn đơn giản mà xa hoa lẫm liệt.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 67-3: Đau lòng và tàn bạo 3

Hải Diệu ngược mắt nhìn thấy Cổ Diệc Hàn, lại quay đầu nhìn Thịnh Hạ, thấy sắc mặt cô ấy biến hóa, hô hấp cũng gấp rút, trong lòng biết người này cũng là một ác ma, trong lòng cô tức giận, trên mặt liền không có sắc mặt tốt, dứt khoát cũng không để ý tới anh, lập tức lên xe.

Cổ Diệc Hàn như sương mây, đứng là ngu ngơ tầm ngu, mắt tầm mắt, tính tình rất giống Thịnh Hạ.

Hải Diệu lên xe, Thịnh Hạ đóng cửa xe lại, cô ấy cúi thấp đầu đi đến trước mặt Cổ Diệc Hàn: "Thật xin lỗi, em không yên tâm để Hải Diệu một mình."

"Có nghĩa khí với bạn bè cũng không hề sai." Khóe môi Cổ Diệc Hàn hơi vênh lên, anh như cười như không, khuôn mặt anh tuấn yêu nghiệt, ngón tay thon dài như ngọc lại đột nhiên nhấc lên, tát một cái vang lên một tiếng thanh thúy.

Thịnh Hạ bị anh đánh khiến mặt lệch sang một bên, cô ấy vốn đang bị sốt, chóng mặt khó chịu lợi hại, sức tay của anh lại rất lớn, một cái tát này khiến đầu cô ấy ong ong, cả nửa ngày vẫn còn thần thờ: "Đây là dạy dỗ em một chút, làm trẻ nãi việc đường bệnh, cũng là làm trẻ nãi việc hầu hạ tôi, hiểu rõ chưa?" Cổ Diệc Hàn nhẹ nhàng nắm cằm cô ấy, muốn cô ấy ngẩng đầu lên nhìn anh: "Nhớ không?"

Nước mắt của Thịnh Hạ đảo quanh trong hốc mắt, lại vẫn ngoan ngoãn gật đầu.

Bên môi Cổ Diệc Hàn hiện ra một nụ cười, ngón tay lưu luyến lướt qua vết thương nơi khóe miệng cô ấy: "Trở về xoa chút thuốc."

Thịnh Hạ cắn bờ môi gật đầu: "Ừm, không đau."

Nụ cười của Cổ Diệc Hàn càng sâu hơn, đưa tay ôm cô ấy: "Tôi mua cho em một căn hộ mới, về sau đừng ở trong tiệm nữa."

Thịnh Hạ nở một nụ cười vui sướng, đưa tay ôm cổ anh khẽ hôn lên lên môi anh một cái, Cổ Diệc Hàn giữ chặt gáy cô ấy, tà tứ đáp lại, đầu lưỡi quyền rũ liếm miệng vết thương bên môi, Thịnh Hạ hơi run rẩy, anh lại hôn sâu hơn...

**

Hải Diệu bị bệnh gần một tháng mới khỏi hẳn, bởi vì thân thể quá yếu ớt, Thịnh Hạ liền ép cô ở lại trong viện, trong lúc đó Lục Thế Quân cũng đến thăm cô mấy lần, đều bị Thịnh Hạ ngăn ở bên ngoài, Hải Diệu càng coi như không biết.

Ngày xuất viện, Thịnh Hạ đón cô về nhà, cô ấy đã dọn đến căn hộ mà Cổ Diệc Hàn mới mua cho, căn phòng nhỏ ở trong tiệm để lại cho Hải Diệu, mà mấy ngày này Cổ Diệc Hàn vừa vặn không có mặt ở thành phố A, Thịnh Hạ liền quyết định buổi tối đưa Hải Diệu đi ăn ngon, sau đó hai người ngủ lại trong tiệm một đêm.

Ăn xong bữa tối đón xe trở về, Hải Diệu vừa xuống xe lại dừng bước, Thịnh Hạ nhìn theo tầm mắt của cô, lại thấy Đường Yên ôm đầu gối ngồi trên bậc thang.

Cả người cô ấy đều gầy gò nhìn không ra hình như, vành mắt bầm đen, sắc mặt cũng trắng bệch không giống người thường, vẻ mặt có chút dờ dẫn nhìn vào một chỗ, lại không nghe thấy tiếng xe.

Thịnh Hạ vừa thấy cô ấy, lửa giận liền bùng lên: "Họ Đường, cô còn dám tới đây!"

Đường Yên nghe thấy giọng nói liền ngẩng đầu lên, vốn dĩ đôi mắt mờ mịt liền có ánh sáng, nhưng chỉ ngần ngừ trong một chớp mắt lại phai nhạt xuống, cô ấy chậm rãi đứng lên, ánh mắt nhanh chóng lướt qua Hải Diệu cũng không dám dừng lại: "Hạ Hạ, Hải Diệu..."

"Cút —— cút được bao xa thì cút đi! Tôi và Hải Diệu lại không biết cô lại hèn hạ như vậy!" Tính tình Thịnh Hạ ngay thẳng, cầm túi trong tay đập lên người Đường Yên.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68-1: Tớ không muốn đưa con này 1

"Cút —— cút được bao xa thì cút đi! Tôi và Hải Diệu lại không biết cô lại hèn hạ như vậy!" Tính tình Thịnh Hạ ngay thẳng, cầm túi trong tay đập lên

người Đường Yên.

Đường Yên cũng không tránh, cô ấy bị chiếc túi đập mạnh lên mặt mấy cái, cho đến khi Hải Diêu kéo Thịnh Hạ ra, cô ấy mới hơi sợ hãi ngẩng đầu nhìn về phía Hải Diêu: "Hải Diêu..."

Dù sao đã làm bạn nhiều năm như vậy, trong lòng Hải Diêu oán hận cô ấy, lại cũng chỉ là không muốn nói chuyện và gặp mặt cô ấy, cũng không muốn trả thù gì cả.

"Cậu đi đi, về sau đừng tới nơi này nữa, tớ và Hạ Hạ sẽ không làm bạn với cậu nữa, bọn tớ cũng không muốn nhìn thấy cậu nữa." Hải Diêu không nhìn cô ấy, cô giữ chặt Thịnh Hạ đi vào trong tiệm "Hạ Hạ, chúng ta đi vào đi."

Thịnh Hạ không cam lòng bị Hải Diêu kéo đi, vẫn quay đầu chửi mắng: "Tiện nghi cho cái loại người hèn hạ như cô rồi! Còn không cút cho tôi!"

Cả người Đường Yên run lên, cuối cùng không thể không nổi khóc: "Diêu Diêu, tớ biết rõ tớ có lỗi với cậu, thế nhưng chúng ta đã là bạn nhiều năm như vậy, hai cậu cũng biết rõ tớ và Duy Dương khó khăn như thế nào, vì sao không chịu đưa tay giúp tớ một tay? Nếu như hai cậu coi tớ là bạn mà chịu giúp tớ, sao tớ có thể bị Trình Nhã Như thu mua! Tớ biết, hai cậu đều là sinh viên đại học, đều là cô gái trong sạch, chỉ có tớ là không ra gì, tớ là người hát rong kiếm ăn, tuy hai cậu làm bạn với tớ, nhưng từ sâu trong đáy lòng đều xem thường tớ... Tớ biết, tớ đều biết..."

Đường Yên vừa nói, vừa liên tiếp lui về phía sau, nước mắt cô ấy rơi xuống, lại tự giễu cười: "Các cậu cho rằng tớ bán rẻ bạn bè rồi thì trong lòng sẽ dễ chịu sao? Các cậu cho rằng tớ con mẹ nó là một súc sinh không có lương tâm sao? Nhưng tớ có cách nào? Duy Dương lăn lộn trong đám xã hội đen chỉ có một con đường chết, bọn tớ muốn kết hôn cũng không có đường khác!"

"Vâng, hai người có chỗ khó nói, cô muốn kết hôn với Tô Duy Dương, cô cảm thấy cả thế giới này đều thiếu nợ cô, nhưng Hải Diêu có lỗi gì? Cô không biết tình cảnh của cô ấy sau khi kết hôn sao, nếu như cô coi Hải Diêu là bạn bè, nên thông cảm với sự khó xử của cô ấy, Đường Yên tôi cho cô biết, không ai xem thường cô, cũng không ai mắc nợ cô, là cô nợ Diêu Diêu, cả đời này cô cũng không thể nhìn rõ!"

Thịnh Hạ tức đến đỏ bừng cả mặt, quay người kéo Hải Diêu đi vào trong tiệm.

"VẬY CÒN CẬU?" Đường Yên hỏi không không chế được: "Tớ biết Hải Diêu không sống tốt, vậy còn cậu? Cậu có tiền mở cửa hàng tốt như vậy, quần áo của cậu có cái nào không phải là của hãng có tiếng, đồ xa xỉ nhiều dùng không hết, vì sao cậu không chịu giúp tớ một chút? Nếu như tớ không phải cùng đường mặt lố, tớ sẽ làm cái việc không bằng cảm thù này sao?"

Đường Yên bụm mặt khóc: "Tô Duy Dương bị người ta hãm hại, anh ấy hít thuốc phiện, tớ không có cách nào... Tớ phải cứu anh ấy..."

Thịnh Hạ sững sờ, trên mặt đã buông lỏng, cô ấy cắn môi, sau một hồi mới hung hăng mở miệng: "Đáng đời hai người!"

Miệng thì nói lời hung ác, nhưng Hải Diêu nghe thấy giọng điệu của cô ấy không còn tuyệt tình như vừa rồi.

"Cậu vào đây, Hạ Hạ cũng vào đi." Hải Diêu khẽ vươn tay giữ chặt tay áo Đường Yên kéo cô ấy đi vào trong tiệm.

"Cậu làm gì vậy Diêu Diêu?" Thịnh Hạ có chút không rõ cho lắm, Hải Diêu lại nhìn qua Đường Yên, sắc mặt ngưng trọng: "Lần này cậu tới đây là muốn làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68-2: Tớ không muốn đưa con này 2

Đường Yên ngồi ở chỗ đó, một hồi lâu mới chậm rãi mở miệng: "Diêu Diêu, tớ đã biết việc của bác trai, nhưng tớ không dám đến lễ tang của bác, tớ rất có lỗi với cậu, có lỗi với bác trai, tớ đến đây chỉ là muốn nói lời xin lỗi với cậu, tớ quyết định..."

Đường Yên hít sâu một hơi: "Tớ sẽ trả lại quán bar, tớ quyết định qua tìm Lục Thế Quân nói ra chân tướng sự thật, sau đó, tớ sẽ dẫn Duy Dương rời khỏi nơi này..."

Lúc cô ấy nhắc đến Tô Duy Dương, trên mặt có ý cười nhu hòa ngọt ngào, trong lòng Hải Diêu nhói đau, chỉ là trong chốc lát, những hận ý của Đường Yên đã biến mất không thấy, cũng chỉ là một người yêu đương cuồng dại thôi.

"Cậu cũng biết sau khi tớ và Lục Thế Quân kết hôn đã trải qua những gì, từ trước đến nay tớ không chịu dùng của Lục gia một đồng tiền nào, cho nên lúc ban đầu cậu muốn mua quán bar, tớ không mở miệng giúp cậu, thân là bạn bè, tớ đúng là một người bạn không đủ tư cách, trong lòng cậu oán hận tớ cũng là điều dễ hiểu, nhưng cậu đã nghĩ oan cho Thịnh Hạ."

Hải Diêu kéo tay Thịnh Hạ qua, kéo áo sơ mi của cô ấy lên một chút, sau đó Đường Yên lập tức nhìn thấy vết bóng ở hông cô ấy, Đường Yên lập tức mở to hai mắt: "Tại sao lại như vậy? Ai làm?"

"Ban đầu tớ cũng không muốn nói ra, nhưng tớ càng không muốn để Hạ Hạ gánh vác tội danh này, đối với người đàn ông này, Đường Yên, cậu nói xem Hạ Hạ làm sao dám mở miệng xin anh ta giúp đỡ?"

Đường Yên kinh ngạc ngã ngồi trên ghế sofa: "Vốn dĩ lúc đầu tớ luôn cho rằng các cậu đều sống tốt hơn tớ nhưng lại không chịu giúp tớ một tay, lại không biết..."

"Người khác không nói, không có nghĩa người khác không có chỗ đau lòng, Đường Yên, mỗi người đều có cách nào chạm vào vết sẹo của mình, tớ chỉ hi vọng cậu hiểu được, người khác đồng ý giúp cậu là vì tình nghĩa, người khác không đồng ý giúp cậu lại là bản phận, căn bản không sai."

Đường Yên cúi đầu xuống, cô ấy lấy tay đỡ trán, nước mắt từng giọt từng giọt rơi xuống.

Thịnh Hạ xoay người sang chỗ khác cố nén không để mình khóc thút thít ra tiếng, Hải Diệu vỗ vỗ vai cô ấy: "Không sao, có một số việc che giấu không bằng nói ra, cũng đỡ để bên ngoài đồn đại linh tinh gì."

Đường Yên chớp mắt một cái nhớ tới những lời Thịnh Hạ nói vào ngày kỷ niệm một năm đó, sắc mặt không khỏi đỏ bừng.

"Nên nói đều đã nói rõ, về sau trong lòng cậu cũng đừng tiếp tục oán trời trách đất, cậu đi đi."

Đường Yên không nói gì, cô ấy đứng lên, quay người ra khỏi cửa hàng trà sữa.

Một mình cô ấy đi dọc theo con đường một hồi lâu, cuối cùng hạ quyết tâm, cô ấy trả lại quán bar, chỉ chờ tiền tới tay là cô ấy sẽ trả lại cho Trình Nhã Như, sau đó cô ấy sẽ đến chỗ Lục Thế Quân để nói rõ ràng, tất cả những bí kịch của Hải Diệu đều do lời nói dối của cô ấy mà có, nếu như cả đời này phải gánh vác tội lỗi này, thì cô ấy sẽ không thể nào sống yên ổn.

Những ngày này cô ấy ăn ngủ không yên, mà cái chết của Đông Bình Tuyên lại là giọt nước tràn mi, sau khi khi biết tin tức kia, cô ấy không thể nhắm mắt cả một đêm, nhớ lại bảy năm nay ba người cùng nhau trải qua, Thịnh Hạ cùng Hải Diệu đối xử với cô ấy thật lòng, mà cô ấy lại dùng lòng dạ nhỏ nhen của mình để suy đoán.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68-3: Tớ không muốn đưa con này 3

Đường Yên đắng chát cười một tiếng, đây cũng là báo ứng đi, hiện tại Duy Dương nửa sống nửa chết mỗi ngày đều đau khổ cai nghiện, cô ấy đau thấu tim gan, đây chính là báo ứng của cô ấy!

*

"Điều Điều... Nếu không, tớ đi mua giúp cậu que thử thai a?" Lúc Hải Diệu bước ra khỏi phòng vệ sinh sau lần thứ ba chạy vào nôn, Thịnh Hạ cuối cùng vẫn không nhận được mở miệng.

Hải Diệu khoát khoát tay, âm đạm cười một tiếng, cô nhớ tới việc lần trước mang thai, lần kia cũng là như thế này, cô không ngừng nôn mửa, nhưng sau cùng lại là một trò cười.

Mà dạ dày cô không tốt, cô cũng biết, có lẽ là một tháng này ở bệnh viện luôn ăn cháo loãng và thức ăn kèm, đêm nay ăn nhiều như vậy cũng có chút chịu không nổi.

"Không cần, chỉ là trong dạ dày có chút không thoải mái." Hải Diệu cảm thấy cả người bủn rủn khó chịu, cô ngồi xuống ghế sofa, vô lực xoa huyết Thái Dương. "Điều Điều... Tớ cảm thấy không giống." Thịnh Hạ có chút ấp a ấp úng: "Hay là vẫn mua que thử một chút đi, cũng không phí bao nhiêu sức lực."

Hải Diệu thấy đáng về đảng hoàng chừng chạc của cô ấy, lại cảm thấy buồn cười: "Cậu rất hiểu nha, sao lại có kinh nghiệm thế."

Mặt Thịnh Hạ trắng bệch, cô ấy cầm túi đi ra ngoài: "Chẳng may có thai thật, xem cậu khóc thế nào!"

Hải Diệu dựa vào ghế sofa nhìn cô ấy đi ra ngoài: "Sao lại mang thai..."

Còn chưa dứt lời, trái tim Hải Diệu đột ngột căng thẳng!

Đoạn thời gian này sóng gió không ngừng, cô ấy đã sớm ném việc kia lên tận chín tầng mây! Nhưng nếu là... Buổi tối hôm đó, cô thật sự có đứa con của Thang Khải Huân...

Hải Diệu hung hăng đập vào đầu mình một cái, chuyện này dù chỉ tưởng tượng cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nếu quả thật xảy ra, cô ấy nhất

định sẽ điên mất!

"Thế nào?" Thịnh Hạ đảo quanh ngoài cửa phòng vệ sinh: "Tớ nhớ sau khi cậu ly hôn với Lục Thế Quân, kỳ kinh nguyệt còn tới như thường..."

Hải Diêu nắm que thử, sắc mặt đã trắng như tờ giấy, Thịnh Hạ nhìn biểu cảm là lạ của cô ấy, vội vàng cướp lấy que thử, hai vạch màu đỏ đập vào mắt.

"Điều Điều, đứa nhỏ này là của ai, là Lục Thế Quân sao?" Thịnh Hạ có chút không dám tin, chiếu theo tính tình bướng bỉnh của Hải Diêu, sau khi ly hôn tuyệt đối sẽ không nảy sinh quan hệ gì với anh ta!

Hải Diêu nhẹ nhàng lắc đầu.

"Vậy là của ai?" Thịnh Hạ chỉ cảm thấy mình cũng hỗn loạn, những năm nay cô ấy có thể thấy rõ tình cảm của Hải Diêu đối với Lục Thế Quân, cô làm sao có thể cùng người khác...

"Tớ không biết, ngày sinh nhật đó, tớ uống quá nhiều..." Hải Diêu đưa tay cầm lấy que thử, lại liếc qua một cái rồi ném vào trong thùng rác: "Hạ Hạ, ngày mai tớ sẽ đến bệnh viện, tớ không muốn đứa bé này."

"Điều Điều... Cậu muốn bỏ đứa bé này sao?" Trong mắt Thịnh Hạ có sự hoảng sợ: "Cái này sẽ khiến thân thể bị tổn thương..."

"Chẳng lẽ sinh ra sao? Mới sinh ra đã không có ba, cả đời đều bị người ta lạnh nhạt chế giễu, Hạ Hạ, như vậy rất vô trách nhiệm với đứa bé."

Hải Diêu nắm chặt tay cô ấy, giọng nói có chút suy yếu: "Hạ Hạ, tớ không thể giữ đứa bé này..."

"Vậy tớ đi với cậu, cậu đừng sợ Điều Điều, tớ sẽ ở bên cậu." Thịnh Hạ nhìn dáng vẻ khó chịu của cô ấy liền không đành lòng: "Ngày mai chúng ta cùng đến bệnh viện."

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69-1: Tuyệt đối không buông tha cô ta

"Vậy tớ đi với cậu, cậu đừng sợ Điều Điều, tớ sẽ ở bên cậu." Thịnh Hạ nhìn dáng vẻ khó chịu của cô ấy liền không đành lòng: "Ngày mai chúng ta cùng đến bệnh viện."

Vành mắt Hải Diêu dần dần phồng hông, bàn tay của cô không tự chủ được sờ lên cái bụng bằng phẳng, cô đã từng mong mỏi sinh một đứa con cho Lục Thế Quân, nhưng sao cũng không thể toại nguyện.

Lại không nghĩ rằng, tạo hóa đúng là trêu người, âm kém dương sai ngược lại cô đã có con của người kia.

Hải Diêu bỗng dưng nhớ tới ngày đó ở nghĩa trang, ánh mắt của anh cách màn mưa, cho tới bây giờ cô chưa hề biết, năm đó cô đã khiến anh chịu tổn thương đến mức nào, càng không nghĩ tới, vật đổi sao dời, anh lại không hề quên cô.

Thế nhưng anh càng như vậy, sự áy náy trong lòng cô càng sâu hơn, cô càng muốn cách xa anh, thậm chí cô càng hi vọng, anh coi thường cô, không tiếp tục để ý cô, mà không phải giống hiện tại, thậm chí anh còn nguyện ý giúp đỡ cô.

Hải Diêu không khỏi nắm chặt ngón tay, dường như trong bụng cũng đau nhức, cô nắm chặt tay Thịnh Hạ: "Hạ Hạ, cảm ơn cậu."

Thịnh Hạ nhìn qua cô muốn nói lại thôi, giống như muốn hỏi gì đó, nhưng cuối cùng vẫn không hỏi ra.

Cả đêm nay hai người đều không ngủ nổi, trong lòng có việc vẫn che giấu Thịnh Hạ, không có cách nào nói ra, mà Hải Diêu càng không biết nên nói với Thịnh Hạ thế nào, dù sao, buổi tối hôm đó, cũng không thể tưởng tượng nổi.

Nếu như cô không nhận điện thoại của Tần Mộ, nếu như Thang Khải Huân tỉnh lại sớm hơn cô, nếu như anh biết người ngày đó là cô, anh sẽ phản ứng như thế nào?

Nếu như anh biết chỉ sau tối hôm đó mà cô đã có con, anh sẽ như thế nào?

Cô ở trong lòng lẫn qua lộn lại suy nghĩ tìm đáp án, lại không có kết luận.

Mặc kệ anh như thế nào, cô tuyệt đối sẽ không tới gần anh, cũng tuyệt đối sẽ không có liên quan với anh, cho nên, cô không muốn đứa bé này.

Cô làm sao có tư cách sinh con của anh? Con của anh nên là Nhân Trung Long Phượng, mà không phải một đứa con riêng vĩnh viễn không thể lộ ra ánh sáng.

*

Trình Nhã Như hỗn loạn bị đẩy ra từ trong phòng phẫu thuật, cô ta vừa phẫu thuật lấy trứng, tác dụng của thuốc mê còn chưa hết, hôm nay Lục Thế Quân có cuộc họp quan trọng, không thể đi cùng cô ta, như thường ngày, Trình Nhã Như cố gắng không thêm để ý, nhưng giờ phút này quan hệ của hai người đã rơi vào đây cốc, cô ta không khỏi suy nghĩ nhiều hơn.

Lại thêm thân thể chưa được chăm sóc tốt, vì cô ta muốn sớm được gả vào cái nhà đó mà vội vàng quyết định thời gian phẫu thuật, đoạn thời gian này phải chịu rất nhiều đau đớn, Lục Thế Quân lại bởi vì việc của ba Đông Hải Điều mà tức giận với cô ta, mỗi lần cô ta chăm cứu xong trở về, ngay cả câu nói dịu dàng ấm áp cũng không có, trong lòng cô ta càng oan ức khó chịu không thể nói thành lời.

Bác sĩ và y tá đều rời khỏi phòng bệnh, Trình Nhã Như dần dần tỉnh táo lại, trong bụng cảm thấy đau dữ dội, tình huống của cô ta không được tốt lắm, người bình thường chỉ cần mười lăm phút liền kết thúc phẫu thuật, vậy mà cô ta lại cần đến một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69-2: Tuyệt đối không buông tha cô ta 2

Lúc này vì tác dụng thuốc càng không ngừng choáng đầu buồn nôn, người giúp đỡ còn chưa tới, Lục phu nhân chán ghét cô ta, đối việc này cũng không thêm quan tâm, chỉ là bình thường không hề nói lời lạnh nhạt châm chọc cô ta mà thôi, nhưng từ trên xuống dưới nhà họ Lục đều coi cô ta là người ngoài, rất khó tiếp nhận, cảm giác ở bên trong cái nhà lớn kia, mỗi một ngày đều là dày vò!

Đội cô ta mang thai, gả vào Lục gia, sinh con trai xong đứng vững gót chân, bà già chết tiệt của Lục gia kia cũng đừng hòng khiến cô ta khúm núm nịnh nọt!

Trình Nhã Như suy nghĩ lung tung, lại càng cảm thấy đầu đau muốn nứt ra, cô ta đưa tay ấn chuông gọi y tá đến, uống thuốc giảm đau xong mới cảm thấy dễ chịu một chút.

Thịnh Hạ qua lấy sổ, Hải Điều ngồi trong hành lang, không ngừng có người đến người đi, đầu năm nay, xếp hàng phá thai nhiều đến mức đếm không hết.

Thỉnh thoảng có cô gái trẻ tuổi mặt trắng bệch đi ngang qua Hải Điều, có người có bạn trai ở bên, lại có người chỉ có một mình, tất cả đều ôm bụng dưới đi lại chậm chạp giống nhau, không biết làm sao, dường như Hải Điều cảm thấy trong bụng cũng đau một cái, cô không khỏi đưa tay che kín bụng dưới.

Ai có thể nghĩ tới nơi này đã thai nghén một sinh mệnh nhỏ đây? Cô cảm thấy trong lòng mình có một cảm giác kì lạ dần lan tràn, lại hy vọng hàng người phía trước mãi mãi không hết.

"Người thật nhiều, cả nửa ngày cũng chưa tới lượt..." Thịnh Hạ mồ hôi đầm đề trở lại, cau mày mở miệng phàn nàn.

"Vậy ngày mai chúng ta lại đến đi." Hải Điều đột nhiên thở dài một hơi đứng lên.

Thịnh Hạ nghi ngờ nhìn thẻ số trong tay cô: "... Thế nhưng tớ vừa mới gặp người quen, trước cảm lấy rồi..."

Hải Điều sừng sốt một chút, một lúc lâu sau mới đưa thẻ số qua, lại ngồi xuống.

"Điều Điều, không phải là cậu không muốn bỏ đứa bé nữa chứ?"

Hải Điều cúi đầu nhìn mũi chân mình: "Tớ cũng biết nói sao, trong lòng cảm thấy rất khó chịu."

"Không muốn thì đừng suy nghĩ nhiều quá, nặc kệ cậu quyết định thế nào, tớ đều sẽ ủng hộ cậu." Thịnh Hạ ngừng lại một hồi, có chút chần chờ nói: "Vừa rồi tớ nhìn thấy Trình Nhã Như ở dưới lầu, tớ hỏi người quen ở bệnh viện, nghe nói hôm nay cô ta làm phẫu thuật lấy trứng."

Thịnh Hạ nói đến đây, hừ lạnh một tiếng: "Nhìn trước kia cô ta đắc ý như thế, còn thật sự coi mình đã được gả vào nhà giàu làm thiếu phu nhân nha! Cát, đến bây giờ còn đang miến cưỡng vì làm chuyện lớn, hôm nay cũng không thấy Lục Thế Quân cùng cô ta đến đây, cô ta không nhìn xem Lục Thế Quân bận rộn đến mức nào, mỗi ngày đều làm không hết việc, Lục Thế Quân làm gì có thời gian ở bên cô ta, chính mình cũng là một tiểu tam, khó trách trong lòng không vững vàng."

Hải Điều nghe đến đó không biết thế nào giật mình, cô đưa thẻ số trong tay để ngắt lời Thịnh Hạ: "Cậu chờ tớ ở đây, tớ xuống dưới một chút."

"Điều Điều, cậu làm gì đó?" Thịnh Hạ không rõ cho lắm, Hải Điều lại đã vội vàng chạy xuống lầu.

Cô hỏi y tá tìm tới phòng bệnh của Trình Nhã Như, Hải Điều đứng ở bên ngoài phòng bệnh cũng không trù trừ bao lâu liền đẩy cửa đi vào.

Trình Nhã Như dựa vào cạnh giường, sắc mặt tái nhợt, nhắm mắt lại giống như đã ngủ thiếp đi, nhưng cô ta nghe thấy tiếng bước chân đi tới, cô ta liền chậm rãi mở mắt, thấy là cô đến, cô ta lập tức ngồi thẳng người, giống như bị chạm vào chỗ đau, trầm thấp rên rỉ một tiếng, nhưng liền quật cường nhìn xuống.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69-3: Tuyệt đối không buông tha cô ta 3

"Cô tới làm gì?" Trình Nhã Như hoàn toàn vênh vác tự đắc như trước đây, coi như giờ phút này thân thể cô ta suy yếu đến cực hạn, vẫn là khí thế không giảm.

Có đôi khi Hải Diệu thật sự cảm thấy rất bội phục cô ta, đôi lại là cô, làm sao cũng vĩnh viễn làm không được khí thế áp đảo người khác.

"Có câu muốn hỏi cô một chút."

"Nói." Trình Nhã Như nhú mày, nhưng cuối cùng vẫn còn để bụng việc của Đông Bình Tuyên, cô ta vẫn kiểm chế tính tình không đuổi cô ra ngoài.

"Vào buổi tối ba tôi nhảy lầu, cô và Lục Thế Quân đều không ở thành phố A, sao cô lại biết việc ba tôi đánh bạc thua?" Vừa rồi trong đầu Hải Diệu đột nhiên lóe lên ý nghĩ này, những ngày này cô một mực không thể ổn định lại tâm thần để nghĩ kĩ càng chuyện ngày đó, nhưng chỉ cần nhớ lại, liền thấy việc có rất nhiều điểm đáng ngờ.

Theo cách nói của Thịnh Hạ, Lục Thế Quân đi đâu Trình Nhã Như đều một tác cũng không rời, sao cô ta lại biết rõ việc của ba cô trong lòng bàn tay?

Về mặt Trình Nhã Như đột nhiên biến đổi, cô ta nắm chặt chân theo bản năng, tuy nhiên vẫn cố gắng khống chế, nhưng trong mắt cô ta vẫn có sự hoảng sợ.

Hải Diệu tiến lên một bước, không đợi cô ta mở miệng, lập tức truy hỏi: "Ba tôi bị một người họ Ngô đưa đến sông bạc ngầm, sau đó tôi có nghe nói, họ Ngô vẫn luôn khuyến khích ông cược thật lớn, chẳng lẽ họ Ngô kia có liên quan với cô!"

Cô từ cảnh sát được biết việc tên họ Ngô khôn khéo lôi kéo ba cô đến sông bạc ngầm, nhưng người thường cũng không nghĩ đến chuyện này, nếu không phải ánh mắt của cô nhìn rõ ràng chuyện ẩn giấu ở bên trong, chỉ sợ cô cũng không nghĩ ra một tầng này.

Nhưng sự việc đã đến nước này, chỉ cần bắt được một việc lộ ra bên ngoài, cần thận thăm dò sẽ lôi ra một đồng chân tướng.

Hải Diệu chăm chú nhìn đôi mắt Trình Nhã Như, ánh mắt của cô ta cuối cùng không cách nào khống chế được mà trốn tránh, lại vẫn ngoài mặt mạnh trong yếu không nhận được nhũn mảy: "Tôi không biết người nào họ Ngô, lại nói, ngày thứ hai Thế Quân đi công tác thì tôi đã theo qua đó! Trong lòng cô khó chịu vì việc ba cô chết, nhưng đừng tùy tiện gọt nước bắn lên tôi, dù sao cũng không liên quan gì đến tôi!"

"Vậy cô sợ cái gì? Ngay cả đôi mắt cũng không dám nhìn thẳng vào tôi?" Hải Diệu từng bước một đi đến bên giường: "Trình Nhã Như, ba tôi đã chết, tuy không phải một tay cô tạo thành, nhưng cũng bởi vì cô mà ra, không phải cô luôn nói tôi nợ cô sao? Như vậy lần này tôi cho cô biết, hiện tại là cô mắc nợ tôi, cô đã nợ tôi nhiều như vậy, tôi cũng muốn đòi lại một chút."

Ánh mắt của cô chậm rãi trượt xuống, nhìn vào cơ thể nhỏ yếu dưới lớp chăn mỏng, khóe môi lại hiện ra một nụ cười: "Trình Nhã Như, cánh cửa Lục gia cũng không dễ vào như vậy đâu, cô cần phải cẩn thận đấy."

"Cô muốn làm gì? Cô muốn lại hại chết con tôi sao..." Trình Nhã Như có chút hoảng sợ cuộn người lùi về sau, cô ta cảm thấy sự sợ hãi vô hình giống như thủy triều bao phủ toàn thân, nhìn không được ôm chặt hai tay.

Hải Diệu lại chỉ lẳng lặng liếc cô ta một cái, cười khinh bỉ, quay người liền ra khỏi phòng bệnh.

"Diệu Diệu, cậu đi làm gì vậy? Sắp tới lượt cậu tôi..." Thịnh Hạ thấy cô quay lại, sắc mặt nhìn không tốt lắm, không khỏi có chút lo lắng.

Hải Diệu cầm lấy thẻ số ném qua một bên, cầm túi kéo Thịnh Hạ rời đi: "Tôi không muốn làm phẫu thuật nữa."

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Trở về Lục gia

Hải Diêu cầm lấy thẻ số ném qua một bên, cảm túi kéo Thịnh Hạ rời đi: "Tớ không muốn làm phẫu thuật nữa."

Thịnh Hạ theo cô rời khỏi bệnh viện, mới hơi không hiểu hỏi: "Cậu đi tìm Trình Nhã Như rồi hả?"

Hải Diêu mím môi, trong ánh mắt giãy dụa không ngừng, nhưng đến sau cùng, thời gian dần trôi qua lại ngưng tụ thành vẻ mặt kiên quyết.

Cô không định như thế, nếu cái người họ Ngô kia thật sự do Trình Nhã Như sai khiến, như vậy tội của cô ta không thể tha được!

Coi như không phải, việc ba chết cũng là do cô ta, nếu như cô ta không đuổi bọn họ ra ngoài, nếu như cô ta không nói những câu kia để xúi giục Lục Thế Quân, sự việc tuyệt đối sẽ không đi đến bước này!

Còn có Lục Thế Quân, Hải Diêu chỉ cần vừa nghĩ tới ngày đó anh ta tuyệt tình đến cùng cực, liền cảm thấy cả người đều rét run, đã từng là vợ chồng cùng giường chung gối một năm, ngay tại thời khắc máu chốt lại lựa chọn khoanh tay đứng nhìn...

Cô dựa vào cái gì để nhìn?

Thật chẳng lẽ phải chờ cô ta mẹ quý nhờ con gả vào cửa Lục gia làm thiếu phu nhân sao? Sau đó tiếp tục điếu võ giường oai khắp nơi chọc vào nỗi đau của cô khiến cô khó chịu sao?

Cô vẫn luôn nhường nhịn, kết quả là những người kia chẳng những không cảm thấy trong lòng áy náy, ngược lại càng thêm bắt nạt cô, chuyện cho tới bây giờ, người thân của cô đã không còn một ai, vĩnh viễn không được gặp nhau, cô còn phải sợ hãi cái gì?

Ba tuyệt vọng nhảy lầu, bệnh viện sợ cô không chịu được kích thích, cô còn không thể gặp ba lần cuối cùng, nếu như cô vẫn không hề làm gì, ba ở dưới tuổi vàng cũng không thể yên lòng.

Tuy ông đã đi hơn một tháng, có thể là Hải Diêu vẫn không dám nhớ lại hình ảnh ngày đó, mỗi lần nhớ tới liền cảm thấy lòng như dao cắt, cảm giác thân thiết và ỷ lại vì mối quan hệ huyết thống, không đứng trong hoàn cảnh đó thì sẽ không trải nghiệm được

"Hạ Hạ, tớ muốn một lần nữa trở về Lục gia." Hải Diêu đột nhiên ngẩng đầu lên, cô nói ra câu nói này, cảm giác yên ổn như tảng đá lớn trong lòng đã rơi xuống, tựa như cô nên đưa ra quyết định này từ lâu rồi mới đúng.

"Diêu Diêu, cậu điên rồi!" Thịnh Hạ nói không ra lời cả nửa ngày, trong lòng của cô ấy, dạng đàn ông như Lục Thế Quân, loại mẹ chồng mạnh mẽ như Lục phu nhân, tất nhiên là cách càng xa càng tốt, hiện tại khó khăn lắm Diêu Diêu thoát khỏi đám người khiến người ta buồn nôn kia, tại sao lại nhảy vào hố lửa!

Huống chi còn có tiện nhân Trình Nhã Như kia, sao Diêu Diêu lại trở về? So da mặt dày, so tâm địa đen tối, so thủ đoạn độc ác, Trình Nhã Như chỉ cần đơn giản dùng một đầu ngón út cũng giết được cô, bây giờ cô trở về Lục gia, sợ rằng sẽ bị ăn đến mức không còn một mảnh xương vụn nào!

"Tớ không điên, tớ biết rõ tớ đang làm cái gì, Hạ Hạ, tớ không nuốt trôi được con tức này." Hải Diêu kéo cô ngồi xuống ghé dài ven đường, tóm tắt đơn giản suy đoán của cô, sắc mặt Thịnh Hạ thay đổi: "Nếu Trình Nhã Như thật sự làm ra chuyện như vậy, đừng bảo là cậu, ngay cả tớ cũng không nuốt trôi được con tức này."

"Hiện tại cũng chỉ là suy đoán, cái người họ Ngô kia đã chạy mất không thấy bóng dáng, nhưng trong lòng tớ đã cảm thấy việc này có liên quan đến Trình Nhã Như, huống chi, lúc đầu cũng là bởi vì cô ta mà ra, nếu không phải cô ta ép người quá đáng, nhà tớ sao có thể thảm như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70-2: Trở về Lục gia 2

Giọng điệu Hải Diêu nghe ra coi như bình tĩnh, nhưng Thịnh Hạ lại vẫn nhẹ nhàng giữ tay cô lại, cô rừ tầm mắt xuống, giọng nói có chút đắng chát: "Tớ biết, tớ biết trong lòng cậu đau đớn và oán hận, lúc ba tớ chết tớ cũng có cảm giác giống như cậu."

Hải Diêu bỗng dưng nhớ tới, lúc Thịnh Hạ mới có mấy tuổi thì ba Thịnh đã qua đời, mẹ cô ấy chiều chuộng đứa em trai, đối với cô ấy không phải đánh thì là mắng, cô ấy đã trải qua nhiều năm khổ cực.

Có lẽ trong lòng hai người đều có sự tổn thương giống nhau, Hải Diêu chỉ cảm thấy trái tim gần gũi Thịnh Hạ hơn mấy phần, cô nắm chặt tay cô ấy: "Hạ Hạ, về sau hai chúng ta sẽ không bao giờ xa nhau, cả đời này đều là chị em tốt."

Thịnh Hạ không tìm không phổi đôi mắt cong lên cười một tiếng: "Tốt lắm, không cho phép đổi ý."

Hải Điều nhìn đáng vẻ tươi cười đơn thuần khả ái của cô ấy, trong lòng lại có sự đau đớn không nói ra được, cái người Cố Diệc Hàn này đến cùng là có ý gì? Cô nhìn cô gái như Thịnh Hạ cũng cảm thấy thương tiếc trong lòng, anh ta lại có thể ra tay ác như vậy!

Cô có lòng muốn quản, nhưng Thịnh Hạ luôn luôn chuyển hướng đề tài nói không được bao lâu, cô ấy không muốn nói, cô lại không thể ép buộc cô ấy mở miệng, cuối cùng trong lòng Hải Điều cũng khó chịu thay cô ấy.

Mặc kệ như thế nào, trước nay việc yêu đương kết hôn, Lục Thế Quân vắng vẻ cô chán ghét cô cũng tốt, lại chưa từng động chân động tay với cô một lần nào.

Nghĩ đến Lục Thế Quân... Hải Điều nắm chặt tay Thịnh Hạ: "Hạ Hạ, tớ muốn trở về Lục gia, cần cậu giúp tớ một chuyện."

"Cậu nói đi, chỉ cần tớ có thể làm được."

Hải Điều cong lên khoe môi, cười có chút lạnh: "Không phải Trình Nhã Như dùng đứa nhỏ để tính kế tớ sao? Lần này, tớ cũng dùng nó để đáp trả lại."

*

Lục Thế Quân đang ở thư phòng mở cuộc họp qua video, sau khi móc nối quan hệ được với Tần Hằng, anh ta ở thành phố A ngày càng thuận lợi.

Sau khi Thang Khải Huân giở trò với anh ta, lại thật lâu cũng không có ra tay nữa, trong lòng Lục Thế Quân không có thả lỏng, ngược lại một mực kéo lấy sợi dây cung này, từ sau khi nghỉ ngơi Thang Khải Huân và Hải Điều có quan hệ gì đó, trong lòng Lục Thế Quân vẫn có một nút thắt không giải được.

Anh ta không tiếp tục đi tìm Hải Điều, mặc dù biết cô bị bệnh thật lâu, nhưng cũng chỉ bí mật sắp xếp một số người ở bệnh viện để giúp đỡ cô.

Không đi gặp cô, không muốn kích thích cô khiến hai người này sinh tranh chấp là một chuyện, mà nguyên nhân quan trọng nhất lại là, Lục Thế Quân phát hiện tâm tư của mình với Hải Điều đã thay đổi rồi.

Mới đầu anh ta nghĩ là, ngày đó anh ta đau khổ nên mất khống chế, chỉ là xuất phát từ sự áy náy cùng đồng tình, dù sao anh ta cũng phải chịu trách nhiệm với việc của ba cô, thế nhưng về sau, anh ta mới dần dần phát hiện, mọi việc lại phát triển rất nhanh theo hướng mà anh ta không thể khống chế, mà càng đáng sợ hơn là, anh ta dần dần không có cách nào khống chế lòng mình.

Qua hơn một tháng, cuối cùng anh ta sẽ nhớ tới cô, ngẫu nhiên dừng lại khi đang làm việc bận rộn liền nghĩ tới cô, nghĩ đến đáng vẻ lúc yêu đương của cô, đáng vẻ lúc kết hôn, muốn hình muốn vẽ, đủ loại, kết quả anh ta lại ngạc nhiên phát hiện——

Ngoại trừ cô dùng đứa nhỏ để lừa gạt anh ta vào ngày kỷ niệm một năm, anh ta lại không nghĩ ra được cô có chỗ nào không tốt.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70-3: Trở về Lục gia 3

Lúc trước anh ta vẫn luôn ác ý nghĩ cô rất có tâm kế lòng dạ rất sâu, đặc biệt là lúc trước biết cô đem thuốc tránh thai đổi thành vitamin, anh ta càng chán ghét những tính toán này của cô, nhưng vật đổi sao dời, hiện tại anh ta nghĩ đến hành động của cô, vậy mà không tự chủ được giải vây thay cô.

Cô là vợ của anh ta, cô muốn sinh cho anh ta một đứa con cũng là việc thường tình, mà cô làm như vậy, đơn giản chỉ nói rõ là cô yêu anh ta bao nhiêu, không muốn rời khỏi anh ta.

Có đôi khi Lục Thế Quân cảm thấy mình đang đưa trái phải như vậy rất buồn cười, nhưng trái tim con người vốn cũng không phải vững như bàn thạch, người vốn luôn chán ghét cũng có thể biến thành tri kỷ, cách nhìn Hải Điều thì sao?

Trong tai nghe thấy tiếng nhắc nhở của trợ lý hành chính cao cấp, Lục Thế Quân đột ngột lấy lại tinh thần, lúc này mới phát hiện giám đốc bộ phận thiết kế đã thuyết trình xong dự án thiết kế, đang đợi anh ta trả lời chắc chắn, anh ta đang họp mà lại thất thần rồi.

Lục Thế Quân cười khổ, đưa tay xoa xoa mi tâm, nhanh chóng làm tổng kết, liền tắt video.

Vừa đúng lúc này, điện thoại của anh ta đang đặt trên bàn làm việc bỗng nhiên rung rung.

Lục Thế Quân duỗi tay cầm lên nhìn, lại là số của Thịnh Hạ, anh ta không khỏi khẽ nhíu mày, tính tình Thịnh Hạ luôn luôn sáng sủa mạnh mẽ, bởi vì Hải Điều mà cô chưa từng cho anh ta sắc mặt tốt, muộn như vậy còn gọi cho anh ta để nói gì...

Chẳng lẽ Hải Điều đã xảy ra chuyện gì?

Lục Thế Quân lại cảm thấy trong lòng mình căng thẳng, anh ta nhanh chóng ấn nút nghe, quả nhiên nghe thấy giọng nói gấp rút lại hoảng hốt của Thịnh Hạ vang lên: "Lục Thế Quân? Bây giờ anh đang ở đâu? Không thấy Hải Điều nữa rồi!"

"Đã xảy ra chuyện gì, cô cứ nói từ từ, đừng gấp gáp." Dù trong lòng anh ta cũng có bất an, nhưng vẫn nhanh chóng khiến mình bình tĩnh lại.

Thịnh Hạ cách ống nghe, nghe thấy giọng nói ôn nhu của anh ta giống như nước chảy róc rách dưới ánh trăng không nhanh không chậm truyền đến, lại lộ ra sức mạnh thẩm thấu gan khiến người ta bình tĩnh lại, cô cũng cảm thấy giọng nói của anh ta thật mê người, chẳng trách năm đó Hải Điều lại yêu anh ta như vậy.

"Điều Điều cô ấy.. Tối hôm nay cô ấy nói muốn đi ra ngoài giải sầu một chút, tôi còn tưởng cô ấy đi đến vườn hoa gần đó, kết quả hơn một tiếng rồi còn chưa thấy cô ấy quay về, tôi đi ra ngoài tìm cô ấy khắp nơi cũng không thấy đâu, gọi cho cô ấy cũng không có ai nghe, tôi gấp muốn chết, khoảng thời gian này cảm xúc của cô ấy luôn rất xấu, tôi sợ cô ấy nghĩ quẩn..."

Lục Thế Quân vội đứng lên, anh ta lung tung cầm một chiếc áo khoác liền đẩy cửa thư phòng đi ra ngoài, vừa đi vừa nỗ lực khống chế nhịp tim đập thình thịch của mình, ra về bình tĩnh trấn an Thịnh Hạ: "Cô đừng lo lắng, tôi sẽ không để chuyện gì xảy ra, giờ tôi sẽ lái xe qua đó, chúng ta cùng đi tìm."

Giọng của Thịnh Hạ mang theo ghen ghét: "Cô ấy một thân một mình ở chỗ này, cũng không có bạn bè gì, tính tình của cô ấy lại không thích làm phiền người khác, có chuyện khó khăn cũng giấu trong lòng không nói ra, Lục Thế Quân... Tôi thật sự hết cách rồi mới phải gọi cho anh, anh hại cô ấy lắm như vậy..."

Lục Thế Quân khởi động xe, chỉ cảm thấy tiếng khóc của Thịnh Hạ như có phù chú chèn ép khiến cả người anh ta đều khó chịu, trong lòng anh ta hoảng sợ không thể bình tĩnh nổi, cả đoạn đường đi càng nghĩ trong lòng càng sợ hãi, lại càng thấy người phụ nữ ngu xuẩn Đông Hải Điều kia không chừng thật sự muốn đi tự tử...

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71-1: Cảnh đêm mê người 1

Trong lòng anh ta hoảng sợ không thể bình tĩnh nổi, cả đoạn đường đi càng nghĩ trong lòng càng sợ hãi, lại càng thấy người phụ nữ ngu xuẩn Đông Hải Điều kia không chừng thật sự muốn đi tự tử...

Xảy ra chuyện như vậy, người bình thường đều sẽ khó mà chấp nhận nổi, huống chi đối với cô mà nói là việc xấu xảy ra liên tiếp, trong lòng Lục Thế Quân có sự hối hận không nói ra được, nhiều chuyện cùng đến một lúc như vậy, cô lại không thích kể lể với người khác, đều giấu ở trong lòng không nói ra, ghen cũng ghen đến điên rồi...

Xe chạy như bão táp, lúc Lục Thế Quân ngừng xe lại, mới phát hiện toàn bộ sau lưng đều ướt đầm, Thịnh Hạ vội vàng lên xe, có chút nóng nảy hỏi: "Anh cảm thấy cô ấy sẽ đi đâu? Những nơi cô ấy thích đến cũng không nhiều lắm, nếu không chúng ta tìm hết một lượt đi!"

Lục Thế Quân gật đầu đồng ý, hai người cũng không gì nói, tất cả nhà hàng và quán cà phê cô hay đến đều tìm một lần, lại vẫn không thấy bóng dáng cô.

Sắc mặt Lục Thế Quân càng ngày càng khó coi, anh ta buồn bực hút liên tiếp ba điếu thuốc, vẻ mặt u ám trầm thấp, Thịnh Hạ vụng trộm xoay mặt nhìn anh ta, cô nhìn xuyên qua tròng kính phản quang muốn nhìn rõ biểu cảm của anh ta, nhưng lại không nhìn thấy gì chỉ phát hiện đôi lông mày nhỏ dài xinh đẹp kia nhíu thật chặt, ngay cả bờ môi cũng căng cứng.

"Ồi chào, ai, ôi, anh thử nghĩ xem, có nơi nào mà anh với Hải Điều từng đi qua không, đối với cô ấy lại quan trọng hơn cả..." Thịnh Hạ thử dò hỏi.

Đôi mắt Lục Thế Quân sáng lên, nhưng bà vai lại chậm rãi rũ xuống, lắc đầu: "Đúng là có mấy nơi như vậy, nhưng làm sao Điều Điều lại đến đó?"

Anh ta gần như không dám nhớ đến ánh mắt ngày đó của Hải Điều, nếu quả thật có khả năng, anh ta tuyệt đối tin tưởng cô sẽ giết mình!

Cô hận anh ta như vậy, oán giận anh ta, làm sao có thể chạy đến nơi hai người hẹn hò khi trong lòng khó chịu được?

Chỉ là trong lòng nghĩ như vậy, nhưng hết lần này tới lần khác lại nhẹ nhàng ước ao và chờ mong, nếu Điều Điều thật sự đi đến đó, không phải nói rõ trong lòng cô vẫn không có cách nào quên anh ta sao?

Nghĩ đến chỗ này, Lục Thế Quân cảm thấy trong lòng đột nhiên dâng lên cảm giác chua xót lại ngọt ngào, anh ta dập điếu thuốc, nắm chặt tay lái: "Muốn đi tìm thử không?"

Thịnh Hạ cũng gật đầu: "Không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, hay là vẫn đi nhìn một cái cho yên tâm."

Lục Thế Quân lái xe chạy về phía trường học, trước kia lúc hai người yêu đương, Hải Điều thích nhất mấy nơi ở gần trường học, tiệm sách cà phê cũ, còn có một quán đồ ăn cay Tứ Xuyên, tiếp theo là một vườn hoa bỏ hoang ở cổng sau trường học, những ngày nắng đẹp, Hải Điều thường xuyên đến đó đọc

sách, anh ta ở một bên vẽ cây cối, hai người cũng không nói nhiều, yên lặng vượt qua một buổi chiều tuyệt đẹp.

Không có ở tiệm sách, quán đồ ăn cay Tứ Xuyên cũng không có, Lục Thế Quân lái xe về phía cổng sau của trường học, người giữ cửa cũng nhận ra anh ta, vui vẻ trò chuyện vài câu, lúc này mới vỗ bập đui nói: "Ai, hôm nay cô bạn gái nhỏ của cậu cũng tới đây, đã nhiều năm như vậy, hai người đã ở cùng một chỗ! Thật tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71-2: Cảnh đêm mê người 2

Lục Thế Quân nhìn người kia mặt mày hớn hở, trong lòng thoáng qua chút chua xót khó mà bắt được, anh ta cười ôn hòa: "Cháu cũng tới tìm cô ấy."

"Mau vào đi thôi!" Người giữ cửa mở cửa, sau khi Lục Thế Quân nói cảm ơn liền chậm rãi đi vào.

Lúc này đã là đầu thu, không khí mùa thu bao phủ xuống vườn hoa nhỏ, không khí trong lành tươi tốt, ngay cả tiếng côn trùng kêu to cũng mang theo một chút lười nhác, anh ta đã nhìn thấy Hải Diêu ngồi dưới gốc cây ngô đồng, y hệt năm đó.

Khi đó, cô dựa vào nơi đó đọc sách, anh ta ở một bên vẽ vời, thỉnh thoảng cô lại ngẩng đầu nhìn anh ta, ánh mắt trong suốt xen lẫn chút ngượng ngùng, lúc đó anh đắm chìm trong sự đau xót vì Trình Nhã Như quyết tuyệt chia tay đến không thể tự thoát ra được, tinh thần sa sút, không muốn để ý người nào.

Cô liền ngoan ngoãn ở bên anh ta, anh ta không muốn nói chuyện, cô cũng không nói chuyện, anh ta thấy phiền phức đuổi cô đi, cô liền nhẹ nhàng cười với anh ta, trong mắt có sự khẩn cầu yếu ớt.

Về sau, giống như đã quen với việc cô ở bên làm bạn, quen cô luôn đi theo anh ta như một cái đuôi nhỏ.

Lục Thế Quân từng bước từng bước đi qua, luôn có một loại ảo giác, hình như ánh trăng đêm nay đặc biệt dịu dàng khiến ngực anh ta cũng mềm nhũn.

Hải Diêu tới nơi này, nói rõ trong lòng của cô vẫn còn chưa buông xuống sao, anh ta lại thấy vui vẻ vì cô chưa buông xuống.

Anh ta đã sắp đến gần, Hải Diêu vẫn còn không phát hiện ra anh ta, Lục Thế Quân ngửi được mùi rượu rất nồng, không khỏi nhú mày, anh đi qua mấy bước, quả nhiên thấy được mấy bình rượu tán loạn bên cạnh cô.

Trong lòng anh ta lại đau nhói, thân thể cao lớn đã ngồi xổm xuống trước mặt cô.

Ánh trăng như nước, mấy ngàn mấy trăm năm qua vẫn luôn chiếu rọi những thăng trầm trên đời, tình yêu nam nữ.

Khuôn mặt của cô được ánh trăng này tắm rửa qua càng xinh đẹp hơn, một tầng ánh sáng nhàn nhạt bao bọc lấy, khuôn mặt dưới vầng sáng có sự đồ ừng không hề qua son phấn, đôi mắt của cô sáng ngời, giống như chứa một vùng nước, anh ta nhìn cô, cô cũng nhìn anh ta, cô hơi hơi nghiêng đầu, hình như trong mắt mang theo nề mang.

"Cô gái tốt không uống rượu ở bên ngoài vào lúc muộn như vậy, em quên rồi hả?" Giọng Lục Thế Quân có sự dịu dàng mà anh ta không tưởng tượng nổi, ngón tay anh ta gạt sợi tóc hơi loạn trên trán Hải Diêu, lòng bàn tay hơi cọ qua trán cô, người cô khẽ động, nhẹ nhàng né anh ta.

"Thế Quân?" Hình như cô có chút không tin, thử gọi tên anh.

Giọng của cô mềm nhũn giống như cô gái nhỏ năm đó, khóe môi Lục Thế Quân liền mang theo nụ cười, đáng vẻ khi anh ta cười rất đẹp, trong nháy mắt Hải Diêu dường như cảm thấy mình đã gặp lại chàng trai áo trắng quần đen năm đó.

"Là anh, Lục Thế Quân." Anh ta đưa tay sờ tóc cô: "Muộn như vậy mà em còn chạy đến đây làm gì?"

Hải Diêu cuộn tròn người lại, ôm chặt cánh tay, cảm cô cọ xát lên mu bàn tay, trong giọng nói mang theo men say mộng lung: "Tôi lạc mất Thế Quân rồi, không biết đi nơi nào tìm anh ấy, cho nên tôi liền ngồi ở đây."

Lục Thế Quân chỉ cảm thấy trái tim bị một bàn tay nhỏ nhẹ nhàng vỗ về chơi đùa, anh ta tới gần cô thêm một chút, giọng nói cũng càng dịu dàng hơn: "Làm sao em lại biết đến đây tìm anh ấy?"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71-3: Cảnh đêm mê người 3

Hải Diêu có chút giật mình nhìn anh ta: "Lần đầu tiên tôi gặp anh ấy cũng là ở chỗ này nha, khi đó tôi còn học cấp 3, tôi ngồi ở gốc cây đọc sách, không biết thế nào ngủ thiếp đi, lúc tỉnh lại tôi nhìn thấy trên quyển sách của tôi có một đóa hoa nhài, mùi hoa này ngửi rất thơm, tôi liền tìm bốn phía, sau đó tôi nhìn thấy bóng lưng Thế Quân..."

Mi tâm của Lục Thế Quân không khỏi cau lại, sao anh ta lại quên mất câu chuyện cũ này rồi? Trong ấn tượng lần đầu gặp cô, căn bản là ở chỗ Trình Nhã Như, mà kiểu người vụng trộm đặt hoa lên quyển sách của con gái, căn bản chỉ làm như thế với người con gái mình ngưỡng mộ trong lòng...

Nếu anh ta ngưỡng mộ cô như vậy, sao lại thích Trình Nhã Như?

Lục Thế Quân nghĩ đến đây, lại chợt lắc đầu, có lẽ là lần gặp gỡ đó có cái gì đó sai đi, chỉ là... Như vậy cũng rất tốt, không phải sao?

"Em còn nhớ việc này sao?" Lục Thế Quân giữu cợt sờ mũi cô: "Cũng chưa thấy cô gái nào khờ như em, đứng đứng nằm ngủ trên mặt đất, cũng không sợ gặp phải kẻ xấu..."

Hải Diêu có chút tức giận đẩy anh ta: "Tôi không nói với anh nữa, tôi đợi Thế Quân đây."

Lục Thế Quân cảm thấy trong lòng vừa chua vừa ngọt, nhìn không được ôm cô: "Anh cũng là Thế Quân a."

Hải Diêu nhìn anh ta, không biết thế nào vành mắt đỏ lên: "Anh lừa tôi, anh ấy đang ở chung với Trình Nhã Như, sao lại tới đây tìm tôi?"

"Không lừa em, thật sự là anh, anh đã đến tìm em rồi." Lục Thế Quân nghiêng người ôm cô vào trong ngực, anh ta cúi đầu hôn lên mái tóc đen vương hương hoa nhài của cô: "Em xem... Là anh ôm em, em không cảm nhận được sao?"

Cô giống như một con chó nhỏ, chớp mũi ẩm ướt lạnh lạnh dán lên cổ anh ta nhẹ nhàng ngửi, hình như phân biệt xem mùi có giống hay không.

Hơi thở mềm nhũn lướt nhẹ qua da thịt anh ta, Lục Thế Quân cảm giác tê dại như bị điện giật từ xương sống, cánh tay đang giữ cô lập tức siết chặt lại, chợt cảm thấy bên cổ hơi ẩm ướt.

Cô khóc nghẹn ngào, hai tay ôm lấy cổ anh ta co cả người vào trong ngực anh ta: "Em cho rằng anh sẽ không quan tâm đến em... Ba không cần em nữa, Thế Quân cũng không quan tâm em nữa... Một mình em sống trên cõi đời này còn ý nghĩa gì nữa..."

"Sao lại như vậy? Sao anh lại không cần em, Diêu Diêu hãy tin tưởng anh..." Lục Thế Quân ôm cô, giọng nói dịu dàng say lòng người: "Thật xin lỗi, Diêu Diêu... Thật xin lỗi, để anh đền bù tất cả cho em, được không?"

Đôi mắt của cô đầy nước mắt tròn to nhìn chăm chăm anh ta, giống như là không dám tin.

Anh ta không nhìn được khẽ cười, cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên khóe môi cô: "Tin tưởng anh một lần, một lần cuối cùng."

Nước mắt lập tức mãnh liệt rơi xuống, Hải Diêu đem mặt chôn trong ngực anh ta, tiếng nghẹn ngào dần dần lớn hơn, hình như thật sự cảm động rồi.

Lục Thế Quân thấy cô đồng ý thân thiết với mình, chợt cảm thấy vừa lòng thỏa ý, ôm cô vào trong ngực, quay người bước nhanh ra ngoài.

Lúc đi đến cửa sau, người giữ cửa còn nhiệt tình thò đầu ra từ cửa sổ nói với hai người bọn họ: "Về sau có rảnh lại tới chơi a!"

Lục Thế Quân mỉm cười gật đầu, ôm Hải Diêu lên xe, lại quan tâm cầm khăn tay lau khô nước mắt cho cô, lúc này mới trở lại ghế lái khởi động xe.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72-1: Không cần anh ta chịu trách nhiệm 1

Lục Thế Quân mỉm cười gật đầu, ôm Hải Diêu lên xe, lại quan tâm cầm khăn tay lau khô nước mắt cho cô, lúc này mới trở lại ghế lái khởi động xe.

Thịnh Hạ nhẹ nhàng lôi kéo tay Hải Diêu, trong mắt hơi có chút lo lắng, Hải Diêu liếc cô ấy một cái, nhẹ gật đầu ra hiệu mình không có việc gì, Thịnh Hạ cắn môi giữ im lặng.

Đúng là cô ấy có chút lo lắng, lo lắng sau khi Hải Diêu trở lại Lục gia, lại một lần nữa giẫm lên vết xe đổ, dù sao, năm đó cô yêu Lục Thế Quân sâu đậm tới mức nào, chỉ sợ cũng chỉ có cô ấy rõ ràng nhất rồi.

Nhưng Hải Điều khẳng khái như thế, cô ấy cũng không có cách nào can thiệp quá nhiều, dù sao, đôi lại cô ấy có thù hận quá lớn như vậy, cũng sẽ liều mạng trả thù tuyệt đối không từ bỏ ý đồ.

Xe chạy được nửa đường, điện thoại của Thịnh Hạ bỗng nhiên vang lên, cô ấy nhận máy nói vài câu, liền vội vàng nói với Hải Điều: "Điều Điều, tớ có việc gấp, hiện tại nhất định phải đi qua một chuyến..."

"Cậu đi đi, không có chuyện gì." Hải Điều vỗ tay cô ấy, ra hiệu cô ấy không cần lo lắng.

Lục Thế Quân cũng quay đầu nói: "Tôi sẽ đưa Điều Điều trở về, Thịnh Hạ, cô có việc gì thì cứ đi giải quyết trước đi."

"Thế nhưng Điều Điều uống nhiều rượu như vậy, lát nữa không có ai chăm sóc cũng không được a!" Thịnh Hạ không muốn xuống xe, gấp gấp đến mức nhăn lông mày lại.

Lục Thế Quân suy nghĩ một chút: "Như vậy đi, tôi sẽ chăm sóc cô ấy, khi nào cô về thì tôi mới đi."

Thịnh Hạ nhìn về phía Hải Điều, giọng nói có chút chần chờ: "Điều Điều, được không?"

Hải Điều cúi đầu, Thịnh Hạ thấy cô cắn chặt môi, nhưng cuối cùng vẫn gật đầu.

Cô ấy không có cách nào, để Lục Thế Quân dừng xe lại.

Nhìn thấy Thịnh Hạ lên xe taxi, Lục Thế Quân mới chậm rãi khởi động xe.

Lúc trở lại quán trà sữa của Thịnh Hạ, Hải Điều đã nằm ở phía sau ngủ thiếp đi, Lục Thế Quân đánh thức cô hỏi chìa khóa, cô tìm một hồi lâu cũng không tìm được, Lục Thế Quân nhìn đáng vẻ khó chịu của cô, liền hạ quyết tâm chở cô đến một khách sạn gần đó.

Từ lượng của cô không tốt, đi đường cũng đi không vững, gần như vừa ôm vừa đỡ cô về phòng.

Lúc trở về phòng cô lại tỉnh táo, ồn ào muốn anh ta uống rượu với cô, Lục Thế Quân không khuyên được, đành phải lấy rượu ra, nhưng cưỡng chế cô không được uống nữa.

Hải Điều liền cướp bình rượu rót rượu cho anh ta, qua một hồi Lục Thế Quân cũng có chút men say, hai người nói lại chuyện cũ hồi còn đi học, trò chuyện với nhau thật vui, Lục Thế Quân không chút để ý liền uống cạn sạch một bình rượu tây, rượu này có tác dụng chậm nhưng rất mạnh, Lục Thế Quân không lập tức cảm thấy say, chỉ là đôi mắt không mở ra nổi.

Đều nói dưới đèn nhìn mỹ nhân, mỹ nhân lại uống say chũnh choáng, Lục Thế Quân cảm thấy Hải Điều hôm nay dễ nhìn lạ thường.

Anh ta không biết mình ôm cô như nào, cũng không biết sao lại lăn đến trên giường, bên trong hỗn loạn, ánh đèn lóe lên, ánh trăng từ bên rèm bị mờ ra tiến vào trong phòng, lộ ra mấy phần kiều diễm.

Môi của cô đặc biệt thơm ngọt, thơm ngọt đến mức anh ta như bị say vậy...

Lục Thế Quân bị tiếng chuông điện thoại liên tục không ngừng nghỉ đánh thức, anh ta miễn cưỡng mở đôi mắt nhấp nhem buồn ngủ, chỉ cảm thấy đầu đau muốn nứt ra, không khỏi đưa tay xoa xoa mi tâm, ngẩng đầu một cái lại thấy bóng lưng nhỏ nhỏ đang co quắp ngồi cuối giường...

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72-2: Không cần anh ta chịu trách nhiệm 2

Lục Thế Quân hoảng sợ điện thoại cầm trong tay lập tức rơi xuống đất, Hải Điều nghe thấy tiếng động liền ngẩng đầu, lộ ra đôi mắt sưng đỏ rung rung trên người cô khoác áo ngủ, lại vẫn có thể nhìn thấy mấy dấu hôn bên cổ.

Lục Thế Quân chỉ cảm thấy nhịp tim tăng tốc: "Điều Điều..."

Nước mắt của Hải Điều rơi xuống, cô xoay người xuống giường, chăm chú nắm chặt cổ áo ngủ, mới mở miệng, giọng nói lại khàn khàn, "Tôi hôm qua, tôi coi như chưa từng có cái gì xảy ra!"

"Điều Điều!" Lục Thế Quân thấy đáng vẻ quật cường cô, vừa đau vừa giận: "Anh sẽ chịu trách nhiệm..."

"Không cần!" Hải Điều nâng cằm lên, rơi nước mắt: "Tôi tự mua thuốc uống."

"Điều Điều!" Lục Thế Quân xuống giường muốn kéo cô, Hải Điều lại chột lách người né tránh cánh tay anh ta, cô nhanh chóng lấy quần áo của mình chạy vào phòng tắm, Lục Thế Quân kinh ngạc ngồi ở trên giường, cảm giác trong lòng đúng là nói không nên lời.

Lúc trước có không ít lần anh đã giận dữ với Hải Điều bởi vì việc đưa bé, anh ta luôn nghĩ mọi cách để dỗ dành cô uống thuốc, thế nhưng hiện tại, cô không chút do dự nói ra câu này, anh ta lại cảm thấy trong lòng không thoải mái.

Bên này Lục Thế Quân còn bức bối bất an, Hải Điều đã đổi xong y phục đi ra, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, bờ môi mím chặt, cũng không thèm liếc anh ta một cái, một chữ cũng không nói, cầm túi đi ra ngoài.

Lục Thế Quân hoảng hốt một chút, cũng không để ý quần áo của mình còn chưa chỉnh tề, mấy bước đuổi theo cô: "Điều Điều, em làm cái gì vậy?"

Hải Điều nhìn chằm chằm anh ta, ánh mắt sắc bén như dao: "Anh hỏi tôi làm gì? Chẳng lẽ anh lại muốn hai nữ hầu một chồng?"

"Em biết rõ ý của anh không phải như vậy." Tính cách của Lục Thế Quân đều ăn mềm không ăn cứng, Hải Điều lạnh lẽo cứng rắn như vậy, lời nói của anh ta không tự chủ được mà lạnh băng.

"Tôi phải đi về, anh đừng lo lắng, nên kết hôn thì kết hôn, nên làm gì thì làm đó, tôi tuyệt đối sẽ không quấy rối."

Hải Điều nói xong, ngừng lại một hồi, còn nói thêm: "Về sau chúng ta đừng gặp mặt nữa."

"Điều Điều, em không nhớ hôm qua em uống say đã nói gì sao? Em cứ gọi tên anh, trong lòng em còn có anh..."

"Anh cũng đã nói là tôi uống say." Hải Điều mở mắt ra, tự giễu cười một tiếng: "Lời nói khi uống say không thể tin."

"Đều nói khi say rượu sẽ nói lời thật lòng..."

"Lục Thế Quân, anh rất muốn trong lòng tôi sẽ vương vấn anh sao? Dùng để thỏa mãn lòng hư vinh của anh sao? Nhìn đi, tôi là vợ trước của anh, còn nhớ mãi không quên..."

"Đồng Hải Điều! Em có thể đừng nói cay nghiệt như thế được không!" Cho đến bây giờ Lục Thế Quân mới phát hiện, vợ trước của anh ta có thể chọc giận người khác một cách dễ dàng.

"Tôi như vậy đấy, bây giờ anh mới biết cũng không muộn đâu!" Hải Điều không quan trọng cười một tiếng, đẩy cửa đi ra phía ngoài.

Quần áo Lục Thế Quân không chỉnh tề, không có cách nào đuổi theo ra ngoài, trở mắt nhìn cô bước nhanh về phía thang máy biến mất không thấy gì nữa.

Anh ta ảo não đấm một quyền lên cửa, anh ta đúng là điên rồi! Đúng là điên rồi mới có thể bị người phụ nữ Đồng Hải Điều này làm hại thần hồn điên đảo!

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72-3: Không cần anh ta chịu trách nhiệm 3

Thịnh Hạ thấy cô trở về, lập tức đứng lên từ trên ghế salon, cô ấy đẩy cặp kính đen, sốt ruột hỏi: "Sao nào? Tên đàn ông hèn hạ đó không làm gì cậu chứ?"

Hải Điều quăng túi lên bàn, xụi lơ ngồi trên ghế sofa lắc đầu: "Không có."

Thịnh Hạ vỗ ngực: "Trời ạ, cảm ơn trời đất, thật sự là cảm ơn trời đất."

"Sao cậu lại sợ hãi hơn cả tớ?"

Thịnh Hạ trợn trắng liếc cô một cái: "Cậu không biết người đàn ông bị tình trùng lên não rất đáng sợ sao, anh ta sẽ không quan tâm cậu có muốn hay không đâu! Anh ta chỉ lo khoái hoạt phần mình thôi..."

Lông mày thanh tú của Hải Điều nhăn lại: "Hạ Hạ, cậu nói chuyện càng ngày càng không kiềm chế gì hết..."

Thịnh Hạ ngồi trên ghế sofa nhàm chán cắt hoa quả: "Điều Điều, tiếp theo cậu định làm gì a? Theo tớ nghĩ, nếu tối hôm qua tiện nhân Trình Nhã Như kia tìm đến, sau đó cô ta tức giận đến sinh non mới tốt..."

Trong lòng Hải Điều lại chẳng muốn nghĩ, cô có chút tính toán xấu xa, nào có đơn giản như vậy, Lục Thế Quân lại không ngu ngốc, nếu náo loạn như vậy

thì sẽ biết cô bố trí anh ta, sẽ chỉ làm anh ta chán ghét, lúc này cô nên tránh đi, phải là đáng về không muốn lại gần anh ta mới đúng!

Những món quà mà Trình Nhã Như ban tặng, cô tính tình ngay thẳng cuối cùng cũng học được cong cong queo queo, cũng thế, trong xã hội này, người quá ngu sẽ bị người ta bán đi lại còn nhiệt tình đếm tiền thay!

**

Trình Nhã Như vẫn kiên nhẫn gọi tới, cả đêm hôm qua Lục Thế Quân không về, đây là lần đầu tiên xuất hiện chuyện này sau khi cô ta chuyển về đây!

Vừa làm xong phẫu thuật, thân thể vốn không thoải mái, bác sĩ dặn đi dặn lại cảm xúc không thể quá kích động không thể nổi giận, phải gìn giữ tâm trạng tốt, nhưng tâm trạng của cô ta sao tốt được?

Cô ta khổ cực để sinh được một đứa con, người kia lại đi cả đêm không về!

Điện thoại không nghe, Trình Nhã Như chỉ cảm thấy một con tức giận lan khắp toàn thân, dưới bụng liền mơ hồ có chút đau nhức, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch.

Điều dưỡng thấy sắc mặt cô ta không đúng, vội vàng gọi bác sĩ đến, bác sĩ nhắc chân lên, vết máu nhỏ nhỏ ở trên ga giường trắng tinh đập vào tầm mắt, Trình Nhã Như chỉ cảm thấy sức lực toàn thân đều mất hết, cả người xụi lơ nằm trên giường không thể động đậy.

Từ sau khi phẫu thuật xong, Lục Thế Quân đã đến, bác sĩ dặn dò anh ta những việc cần chú ý, lại căn dặn không thể để bị tức giận, nếu vậy sẽ không thể giữ được cái thai này.

Trình Nhã Như vẫn chưa tỉnh hồn nằm ở trên giường, bàn tay của cô ta không ngừng vuốt ve bụng dưới, cảm thấy may mắn khi sống sót sau tai nạn, cô cũng không muốn chịu tội nữa, cảm giác kia thực sự không dễ chịu!

"Thế Quân, em rất sợ hãi..." Trình Nhã Như nhìn thấy anh ta đi vào, liền khóc sụt sùi nức nịu.

Lông mày Lục Thế Quân nhíu lại, không vui mở miệng: "Vừa rồi bác sĩ dặn dò thế nào? Vừa rồi em bị ra máu còn khóc như vậy, đứa nhỏ khỏe mạnh cũng bị em khóc rơi ra ngoài!"

Trình Nhã Như làm sao cũng không ngờ tới, cô ta bày ra đáng về chịu hoảng sợ như vậy, Lục Thế Quân nhìn thấy cô ta không phải an ủi cô ta đầu tiên, ngược lại chính là lạnh lùng mở miệng trách cứ, cô ta nhất thời sững sốt, ngay cả phản bác cũng không nói ra miệng.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73-1: Mang thai 1

Lục Thế Quân thấy khuôn mặt nhỏ của cô ta trắng bệch, đáng về đáng thương như hoa lê gặp mưa, trong lòng cuối cùng vẫn không đành lòng, dù cô ta ngàn sai vạn sai, nhưng tâm tư đối với anh ta cũng chân tâm thật ý.

Đàn ông đều như thế này, đối với người phụ nữ chỉ có thể phụ thuộc vào mình, trái tim cũng mềm mại hơn mấy phần, đây cũng là lý do vì sao những phụ nữ mạnh mẽ luôn không thuận lợi trong hôn nhân, mà dịu dàng y như chim non nép vào người già vờ là tỏ trắng lại có thể khiến đàn ông xoay quanh —— đàn ông luôn tin vào những gì mình nhìn thấy, đồng thời tự cho là phán đoán của mình tuyệt đối chính xác.

"Anh cũng là lo lắng cho em." Lục Thế Quân đi đến bên giường, giọng nói chậm lại, nhẹ khẽ vuốt gương mặt cô ta: "Dù sao, em chịu khổ nhiều như vậy, anh cũng không hi vọng bỏ dở nửa chừng để em một lần nữa chịu khổ..."

Những ngày này Trình Nhã Như nhìn anh ta mặt lạnh, bây giờ thấy anh ta cuối cùng chịu ôn tồn nói chuyện, chỉ cảm thấy cảm giác tức giận ghen trong lòng chợt tan ra, cả người có sự thoải mái nói không nên lời, nằm ở trong ngực anh ta thống khoái khóc một trận, cảm giác khó chịu trong người cũng giảm đi mấy phần.

Lục Thế Quân ở bên cạnh đến khi cô ta ngủ mới rời khỏi phòng bệnh.

Anh ta đứng ở hành lang hút thuốc, sự mâu thuẫn trong lòng giống như dung nham sôi sục không ngừng không nghỉ.

Cho tới bây giờ anh ta đều cho mình là người bình tĩnh nhất, cho tới bây giờ anh ta đều cho rằng Đông Hải Diệu sẽ quay quanh anh ta cả đời này, nếu như đã định sẵn có một người không ngừng nỗ lực, như vậy người kia nhất định là Đông Hải Diệu.

Cho tới bây giờ anh ta đều coi mình có thể tự nhiên để cho cô tồn tại hoặc là biến mất khỏi cuộc sống của mình, cô không có cách nào làm ảnh hưởng

đến tâm trạng của anh ta, nhưng anh ta không hề nghĩ rằng có một ngày, tim của anh ta rối loạn, lại là bởi vì cô.

Anh ta giật mình phát hiện mình đã từng có một cô vợ nhỏ tốt đẹp như vậy, nhưng hình như phát hiện ra thì đã quá muộn rồi.

Lục Thế Quân dập tắt điều thuốc, lại nghĩ tới ánh trắng xa hoa tối hôm qua, cuối cùng lòng anh ta không có cách nào bình tĩnh, thậm chí trong lúc không tỉnh táo đã nhấn dấy số của cô.

Bên tai truyền đến giọng nữ lạnh buốt, nhắc nhở anh ta số điện thoại này không tồn tại, Lục Thế Quân bị giọng nữ máy móc này nhắc một lần lại một lần, cuối cùng cũng tỉnh lại.

Gọi được thì sao? Trình Nhã Như cũng đã có đứa nhỏ của anh, mà chẳng phải là điều mà anh ta đã từng tha thiết ước mơ, tâm tâm niệm niệm sao?

Lục Thế Quân tựa vào trên bệ cửa sổ hơi cười khổ một cái, rõ ràng anh ta phát hiện, có vài thứ đã thay đổi triệt để rồi.

*

Lúc Đường Yên đến văn phòng của Lục Thế Quân, đã là ba giờ chiều ngày cuối thu.

Lúc đó ánh nắng không chói chang, bao phủ lên người cảm thấy ấm áp dễ chịu.

Cô cởi nút áo khoác, lẳng lặng đứng dưới ánh mặt trời, giống như đã rất lâu không hưởng thụ cả giác cả người buông lỏng hưởng thụ thời khắc ánh nắng tuyệt đẹp, hình như đã rất lâu cô đều nghĩ rằng mình đã mất tư cách đứng dưới ánh mặt trời.

Mà giờ khắc này, đem mọi chuyện nói thẳng ra, cô lại một lần nữa không có gì hết, thậm chí một chỗ nương thân ở thành phố này cũng không có, nhưng cô lại cảm thấy an toàn, đó là một cảm giác an toàn từ trong ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73-2: Mang thai 2

Thời gian hai tháng, cô chuyển nhượng quán bar với giá thấp, sau đó lại chấp vạ lung tung kiếm đủ số tiền mà Trình Nhã Như đưa lúc trước, cô không muốn mắc nợ bất kì ai.

Vừa rồi sắc mặt Lục Thế Quân đặc sắc mười phần, nếu như cô quay lại, nét mặt của anh ta khẳng định có thể so với ánh đế.

Nếu như trong lòng của anh ta còn có Hải Diệu, như vậy lúc này đã tháo bỏ được nút thắt, hai người bọn họ còn có thể bắt đầu lại từ đầu hay không?

Đây là một phần hy vọng tốt đẹp mà cô ôm ấp, là người bạn tốt nhất nhưng lại cô bị phản bội.

Cô đứng dưới ánh mặt trời một hồi lâu, liền bắt đầu nhanh chân đi về phía trước, Duy Dương còn đang chờ cô, dù bọn họ một nghèo hai trắng, nhưng thật tốt, anh đã không cần bán mạng cho người ta, cô cũng có thể mỗi ngày an tâm chìm vào giấc ngủ.

Cô nghĩ, cô sẽ đưa Tô Duy Dương về quê mình, sau đó xây một căn nhà nho nhỏ, mua một miếng ruộng, trồng một chút rau củ hoa cỏ, hai người cứ bình tĩnh yên bình sống quãng đời còn lại, chưa chắc không phải là một chuyện xấu.

Cô nghĩ như vậy, đáy mắt liền hiện ra ý cười nồng đậm, điều này chỉ có dùng một từ để hình dung đó là hạnh phúc.

Lục Thế Quân nhìn chằm chằm tấm thẻ thật mỏng cùng tờ giấy cam kết rất lâu cũng không động đậy.

Ánh nắng từ trên bệ cửa sổ từng chút từng chút chiếu vào người anh ta, khiến đôi mắt sáng trong như phi thủy biến thành u ám thâm sâu, anh ta không động đậy một lúc lâu.

Từng câu của Đường Yên quanh quẩn bên tai anh ta, hình như anh ta bị rơi vào ma trướng, giãy dụa thế nào cũng không thoát được.

Năm đó Trình Nhã Như quyết tuyệt chia tay lại lóe lên trong đầu, có lẽ lúc người ta đau đớn đến cực hạn, liền tận lực quên lãng đoạn trí nhớ này, nhiều năm như vậy, xưa nay anh ta không cho phép nhớ lại vì sao lúc trước Trình Nhã Như lại rời đi.

Có thể bây giờ tình thần đã bình tĩnh lại, đã dần dần tỉnh ra.

Lúc Trình Nhã Như đối xử tốt với anh ta, gia cảnh của anh ta coi như ưu việt, quen nhau không lâu, ba anh ta đầu tư thất bại, Lục gia sụp đổ, hình như

thái độ của cô ta cũng dần thay đổi.

Lúc trước người kia nồng tình mật ý, có thể trong một đêm biến thành lạnh nhạt vô tình, lúc cô ta chia tay lại sắc bén cùng cay nghiệt, bây giờ nhớ lại chỉ cảm thấy giật mình hoảng sợ.

Càng khiến cho anh ta buồn lại là, những năm này vẫn luôn nhớ tới cô ta.

Lục Thế Quân đưa tay cầm tờ giấy trước mặt, anh ta nhìn từng câu từng chữ một lần, cuối cùng vẫn nặng nề hít một hơi.

Giờ phút này nhớ lại về mặt Hải Điều vào ngày kỷ niệm đó, quả nhiên là kinh ngạc vô tội, bị người tin tưởng nhất bên cạnh bán đứng, quả nhiên là người nào cũng không thể đề phòng cùng tin tưởng.

Bây giờ nhìn thủ đoạn vụng về kia, vậy mà lúc trước hai mắt của anh ta lại bị che mắt, hai tay Lục Thế Quân dùng sức, sắc mặt anh ta dần trắng bệch, đôi mắt sau trông kinh hiện lên sự lạnh lẽo nhân nhạt.

Không có người đàn ông nào chịu được, một người phụ nữ coi mình là một người ngu ngốc mà điều khiển cùng đùa giỡn.

*

Hải Điều có thai đã hơn ba tháng, đã qua thời kỳ có phản ứng nôn nghén mạnh nhất, từ lúc đầu cô đã không ngừng nôn mửa, cũng không có cách nào ngừng lại, thời gian dần trôi qua cô đã gầy đi một vòng.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73-3: Mang thai 3

Thịnh Hạ nói tối nay muốn trở lại ăn cơm, Hải Điều ngủ trưa dậy, có ý đến siêu thị nhỏ gần đó mua rau củ tươi mới cùng thịt cá, Thịnh Hạ thích ăn cá.

Cầm mấy cái túi bước đi không nhanh không chậm, lúc trở lại bên ngoài tiệm của Thịnh Hạ, Hải Điều đem đồ đặt ở trên bậc thang, tìm kiếm chìa khoá trong túi.

Động tác của cô cũng coi như nhanh nhẹn, Lục Thế Quân đứng ở một bên, nhìn cô mặc một chiếc váy rộng rãi màu vàng nhạt, bên ngoài mặc một chiếc áo len dệt kim màu vàng nhạt thật dày, buổi chiều mùa thu dần lạnh, giống như lá cây ngân hạnh bị nhiễm sắc nắng, lộ ra mấy phần kiều nộn động lòng người.

Mái tóc của cô được cắt ngắn một chút, buộc kiểu đuôi ngựa, từ góc độ của anh ta nhìn qua, có thể thấy bên mặt chuyên chú của cô, chiếc mũi nhỏ tinh xảo vênh lên, lại êm dịu đáng yêu, đôi môi non mềm hơi mím lại, gương mặt phúng phính hơi nâng lên, lộ ra sự ngây thơ của đứa nhỏ.

Trái tim của anh ta mềm thành nước, đã rất lâu, rất lâu cũng không thấy vẻ mặt đáng yêu không buồn không lo của cô, cảm giác rất trân quý.

Cô mở cửa, xoay người lấy đồ muốn đi vào, lại nhìn thấy dây giày tán loạn, lông mày không khỏi hơi nhíu lại, sau khi mang thai ghét nhất việc phải buộc dây giày, sao hôm nay lại động kinh đi một đôi giày buộc dây.

Thật ra mang thai ba tháng, hành động cũng không ảnh hưởng quá lớn, nhưng Hải Điều cũng sợ hãi, buổi tối ngủ cũng phải không ngừng đổi tư thế, sợ mình sẽ đè hông thẳng nhóc con trong bụng.

"Anh giúp em." Lục Thế Quân duỗi tay vịn lấy cánh tay của cô.

Hải Điều sửng sốt, biến sắc, chợt muốn đẩy anh ta ra, Lục Thế Quân không nâng mặt lên, giọng nói lại réo rất vang lên: "Chớ lộn xộn, cẩn thận đứa nhỏ."

Tay Hải Điều cứng ngắc dừng giữa không trung, anh ta ngồi xổm trước mặt cô, tỉ mỉ buộc dây giày lại cho cô, thậm chí còn buộc thành một cái nơ con bướm xiêu xiêu vẹo vẹo, anh ta quan sát một lúc, hình như cũng cảm thấy không hài lòng, mím chặt môi khẽ lắc đầu.

Trong lúc nhất thời, cô có chút hoảng hốt không không chế nổi.

Nhiều năm như vậy, hình như cô vẫn luôn ngược mắt lên nhìn anh ta, đuổi theo anh ta, lại chưa từng ngờ tới sẽ ngày hôm nay, cô cúi đầu xuống nhìn anh ta.

Thế nhưng là, Thế Quân, anh biết không?

Đã chậm, thật sự đã quá trễ rồi.

Từ trước đến nay tôi đều là người có đầu óc chậm chạp, cố chấp, không đụng vào tường thì không quay đầu lại.

Phàm là anh cho tôi một chút hi vọng, tôi sẽ cố gắng hồi tâm chuyển ý, nhưng đáng tiếc, giữa chúng ta có một vực sâu vạn trượng, tôi không phải thần tiên, anh cũng không biết pháp thuật, chúng ta không có khả năng vượt qua.

Cho dù có một ngày anh nguyện ý quay đầu, thế nhưng tôi lại không muốn đi về phía anh.

Đúng, Lục Thế Quân, tôi sẽ không giống trước kia, nhiệt liệt đuổi theo bóng lưng cùng một biểu cảm nhỏ xíu của anh, tôi sẽ không giống trước kia, chỉ sống ở trong thế giới nhỏ của tôi, chỉ nhớ anh.

Anh ta đứng dậy, thấy biểu cảm sùng sốt của cô, bất giác mỉm cười, đưa tay muốn chỉnh lại tóc mái cho cô, nhưng lại bị cô né tránh theo bản năng.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Chuyển về vùng ngoại thành

Anh ta đứng dậy, thấy biểu cảm sùng sốt của cô, bất giác mỉm cười, đưa tay muốn chỉnh lại tóc mái cho cô, nhưng lại bị cô né tránh theo bản năng.

Cô tự nhiên tránh né khiến anh ta hơi ngẩn người, nhưng chỉ một lát anh ta đã khôi phục như thường, lẳng lặng nhìn cô, dáng người đứng thẳng như một cây tùng bách.

"Điều Điều, em không có ý định giải thích với anh sao?" Ánh mắt của anh ta chậm rãi nhìn đến bụng cô, trong giọng nói lộ ra sự dịu dàng khác lạ.

Ánh mắt Hải Điều run lên, cô lập tức thu hồi suy nghĩ, chợt quát cường quay đầu đi: "Tôi không có cách nào, tôi đã uống thuốc tránh thai, nhưng đứa bé vẫn tới!"

Lục Thế Quân nhướn mày, ghé sát bên tai cô thấp giọng nói: "Sao lúc trước anh nỗ lực như vậy mà không có kết quả?"

Hải Điều cười lạnh một tiếng: "Lục tiên sinh thật sự là quý nhân hay quên, chắc hẳn lần này tránh thai thất bại cũng là vì lúc trước uống quá nhiều thuốc tránh thai nên sinh ra sức đề kháng đi."

Lục Thế Quân đưa tay vuốt ve cằm, trầm thấp ho khan một tiếng: "Điều Điều, sao trước kia anh không phát hiện mồm mép của em lại lợi hại như vậy?"

Hải Điều không muốn đề ý tới anh ta, quay người liền đi vào trong tiệm.

Lục Thế Quân thuận tay nhắc cái túi trên mặt đất đi theo cô vào trong: "Em đang mang thai đừng tự mình làm việc nhà..."

"Tôi không có phúc khí được người ta hầu hạ!" Hải Điều cướp lấy cái túi, quay người đi vào nhà bếp.

Lục Thế Quân lại đi theo sau, nhà bếp rất nhỏ hẹp, cả người của anh ta gần như dán lên lưng cô: "Điều Điều, em về nhà với anh đi."

"Lục tiên sinh thật biết nói đùa." Hải Điều mở vòi nước nhanh chóng rửa rau, giọng nói không mặn không nhạt.

"Anh nói thật." Hai tay Lục Thế Quân vòng qua eo cô, giọng nói phát ra ngay bên tai cô.

Hải Điều rửa rau một hồi, cô dứt khoát tắt vòi nước, xoay người lại lẳng lặng nhìn anh ta: "Được, anh đuổi Trình Nhã Như đi, tôi lập tức trở về với anh."

Lục Thế Quân không ngờ tới người luôn nhu thuận như cô lại nói ra lời này, không khỏi sững sờ, Hải Điều lại trở tay đẩy anh ta ra, xoay người sang chỗ khác: "Anh đi đi."

"Điều Điều..."

Hải Điều đứng ở nơi đó, mím chặt môi, không hề nói một câu nào, cô lẳng lặng nhìn vào mặt Lục Thế Quân, ánh mắt của cô không giận không vui, cũng tìm không được ánh sáng lúc trước nữa.

Lục Thế Quân chỉ cảm giác mình có rất nhiều lời muốn nói nhưng lại không thốt ra được, thời gian lẳng lặng lưu chuyển giữa hai người.

"Anh đã biết." Không biết qua bao lâu, Lục Thế Quân bỗng nhiên nhẹ nhàng lên tiếng: "Hôm nay Đường Yên đã nói hết cho anh biết việc xảy ra vào ngày kỷ niệm một năm rồi."

Hải Điều sớm có chuẩn bị tâm lý, nghe vậy chỉ nhú mày, biểu cảm nhàn nhạt: "Ừm, sau đó thì sao."

Ngón tay Lục Thế Quân hơi nắm lại, trên khuôn mặt luôn ưu nhã ung dung lại mang theo mấy phần gầy dựa cùng chán chờ, nhưng một lát sau, anh ta liền bình tĩnh nhìn Hải Diêu: "Thật xin lỗi."

Quen biết nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên thấy anh ta hạ thấp tư thái thốt ra ba chữ này.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74-2: Chuyển về vùng ngoại thành 2

Cô sững sờ một lát, chột mím cười gật đầu: "Được, tôi nhận lời xin lỗi của anh, nếu như Lục tiên sinh không có chuyện gì khác, như vậy thì mời trở về đi."

Hải Diêu xoay người sang chỗ khác, giọng nói nhẹ nhàng.

"Điều Điều..." Lục Thế Quân không ngờ tới thái độ của cô vẫn lạnh lẽo như vậy, giọng nói hơi có chút gấp gáp.

"Đưa nhỏ... Nếu như anh không đồng ý, vậy tôi sẽ bỏ nó..."

"Không, anh muốn đưa nhỏ này!" Hình như Lục Thế Quân sợ hãi đưa nhỏ sẽ biến mất ngay lập tức, anh ta nắm chặt cánh tay cô, lại cảm thấy cô hơi run rẩy, động tác của anh ta cứng đờ, đột nhiên đưa tay ôm cô vào trong ngực.

"Điều Điều, anh muốn đưa nhỏ này, em giữ nó lại được không?"

Hình như anh ta đang khẩn cầu, lại như là mê hoặc, Hải Diêu nhẹ nhàng nhắm mắt lại, ở bên Lục Thế Quân ba năm, trái tim cô đã bị thời gian mài mòn từng chút một trở nên khô cạn hoang phế.

Nếu như có thể sớm một chút, sớm hơn một chút, có lẽ cô sẽ dao động, thế nhưng hiện tại tuyệt đối không thể nào.

*

Bệnh viện.

Hải Diêu khám thai xong đi ra ngoài, vừa quay người liền nhìn thấy vẻ mặt đầy kinh ngạc của Lục phu nhân.

Hải Diêu cũng sững sờ, chột cười nhạt một tiếng rồi chào hỏi, ánh mắt Lục phu nhân đặt trên bụng cô thật lâu cũng không rời đi, qua một lúc mới nghi ngờ dò hỏi: "Hải Diêu... Cháu đây là?"

Bà muốn nói lại thôi, rõ ràng muốn hỏi, lại không biết nên hỏi thế nào, Hải Diêu thoáng gật đầu, trên mặt mang theo sự ngượng ngùng nhàn nhạt: "Đã ba tháng rồi."

"Là của ai? Cháu đã kết hôn rồi hả?" Lục phu nhân không biết bây giờ mình đang có cảm giác gì, con dâu gả vào một năm mãi cũng không có động tĩnh, hiện tại vừa mới ly hôn liền mang thai, chẳng lẽ Thế Quân của bọn họ không được...

Dừng lại dừng lại, Lục phu nhân vội vàng ngăn cản suy nghĩ lung tung của mình, đã thấy Hải Diêu nhẹ nhàng lắc đầu: "Cháu chưa kết hôn, Lục phu nhân, cháu phải đi về, tạm biệt."

"Ai, Điều Điều..." Lục phu nhân còn muốn nói gì đó, Hải Diêu lại áy náy cười một tiếng: "Thật xin lỗi, bạn cháu đang chờ bên ngoài, cháu xin phép đi trước."

Lục phu nhân trở mắt nhìn Hải Diêu rời đi, trong lòng nhất thời xoay quanh trần trọc không ngừng, ngay cả Trình Nhã Như đã khám xong đi ra cũng không phát hiện.

"Dì, ngài đang nhìn gì vậy?" Trình Nhã Như có chút tò mò nhìn Lục phu nhân.

"A? A, không có gì, khám xong rồi hả? Bác sĩ nói thế nào? Không có vấn đề gì chứ?" Dù sao đứa nhỏ trong bụng cô ta cũng là của Thế Quân, dù Lục phu nhân không thích cô ta thì vẫn phải quan tâm hỏi thăm.

"Rất tốt, dặn phải nghỉ ngơi nhiều một chút, giữ tâm trạng tốt, không thể nổi giận." Trình Nhã Như không nhanh không chậm nói, ngón tay nhẹ nhàng xoa tròn bụng dưới, khỏe môi như cười như không.

Lục phu nhân mất hứng thú: "Nếu không còn chuyện gì, vậy thì trở về đi."

Nói xong liền quay người rời đi, ý cười trên mặt Trình Nhã Như dần dần âm ỉm, đến sau cùng lại trở thành cắn chặt răng tức giận.

*

Lục gia, sau khi ăn xong bữa tối, Trình Nhã Như liền lấy có không thoải mái lên lầu nằm nghỉ ngơi, Lục phu nhân gọi Lục Thế Quân lại.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74-3: Chuyển về vùng ngoại thành 3

"Hôm nay mẹ nhìn thấy Hải Diêu ở bệnh viện." Lục phu nhân có chút không kịp chờ đợi đi thẳng vào vấn đề.

Lục Thế Quân nghe vậy trái tim không khỏi xiết chặt: "Có phải cô ấy có chỗ nào không thoải mái hay không?"

Lục phu nhân khẽ chớp cặp lông mi dài một cái: "Sao con đột nhiên quan tâm đến con bé như vậy? Con bé mang thai, đi khám thai thôi."

Lục Thế Quân hơi thở phào, ngồi ở trên ghế sofa nhìn nhả bụng một ly trà: "Con đã sớm biết rồi."

"Con biết? Đứa bé trong bụng nó là của ai?" Lục phu nhân lại có chút khẩn trương, hai tay nắm chặt lại, nhìn chăm chăm biểu cảm của con trai.

"Là của con." Lục Thế Quân đặt chén trà xuống, biểu cảm trở nên nghiêm túc: "Hải Diêu mang thai, đứa nhỏ là của con, tất nhiên con không thể để cô ấy sống một mình ở bên ngoài."

Lục phu nhân nghe vậy liền hòa theo: "Đây là dĩ nhiên, không có lý nào đã mang thai đứa nhỏ của Lục gia chúng ta mà vẫn phải sống ở bên ngoài, chẳng may có cái gì đó không hay xảy ra thì phải làm sao bây giờ?"

"Mẹ, con muốn nhờ mẹ giúp một chuyện." Lục Thế Quân hơi nghiêng người về phía trước, dáng vẻ thành khẩn mười phần: "Mẹ giúp con khuyên Hải Diêu trở về đi, cô ấy còn đang giận con, không chịu để ý đến con, cũng không chịu trở về."

Lục phu nhân mở miệng đồng ý: "Được, chuyện này cứ giao cho mẹ làm, nhưng bên Nhã Như...".

Lục Thế Quân nghe vậy hơi nhíu mày, lại vẫn kể lại những gì Đường Yên đã nói cho bà nghe, Lục phu nhân nghe xong lắc đầu liên tục, cuối cùng lại phát hỏa: "Cô ta đúng là rất có tâm kế, thủ đoạn hèn hạ vô sỉ như vậy cũng dùng được, Lục gia chúng ta tuyệt đối không thể cưới dạng phụ nữ này vào cửa!"

Trong lòng Lục Thế Quân có mấy phần ảo não không nói ra lời, nếu như biết được chân tướng trước khi Trình Nhã Như mang thai, anh ta tuyệt đối sẽ không để Trình Nhã Như đi thụ tinh nhân tạo, nhưng hiện tại cô ta đã có thai, dù cho trong lòng khó chịu, lại cũng không có cách nào đuổi tận giết tuyệt.

"Mẹ, Nhã Như cần tình dưỡng, con nghĩ chỗ chúng ta nhiều người cũng lắm chuyện, không bằng đưa cô ấy đến Tây Viên để tình dưỡng đi, nơi đó gần vùng ngoại thành, không khí cũng tốt, rất thích hợp để tình dưỡng."

Lục phu nhân ngẩng đầu liếc con trai một cái, đây là đứa con bỏ từ trong bụng bà ra, lòng mảy của anh ta chỉ cần nhúc nhích một cái thì bà đã biết được anh ta đang nghĩ gì.

Anh ta vừa nói những lời này thì Lục phu nhân liền hiểu rõ, dù Trình Nhã Như có sinh con trai cho Thế Quân, thì Thế Quân cũng không có khả năng cưới cô ta vào cửa.

Nghĩ đến những ngày này cô ta cực kì đặc ý, Lục phu nhân chỉ cảm thấy trong lòng thoải mái, nhưng trên mặt vẫn hòa ái nói ra: "Ý kiến này của con cũng không tệ, nhưng dù sao bên Tây Viên kia cũng hơi vắng vẻ, hay là cứ sắp xếp thật nhiều người hầu qua đó chăm sóc thì tốt hơn."

"Mẹ quyết định là được rồi." Lục Thế Quân đứng lên, tùy ý phui phui ống tay áo: "Con đi xem Hải Diêu một chút, vài ngày trước cô ấy còn nói muốn ăn anh đào, con đã cho người đi mua những quả tươi mới nhất."

Khoe môi Lục phu nhân khẽ nhếch: "Con rất biết quan tâm con bé."

Lục Thế Quân nghe theo mỉm cười: "Chỉ là trong lòng có chút lo lắng mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Đòn sát thủ

Lục Thế Quân nghe theo mỉm cười: "Chẳng qua là trong lòng có chút lo lắng mà thôi."

Lục phu nhân xùy một tiếng: "Con là con trai mẹ, cho là mẹ không biết trong lòng con đang suy nghĩ gì sao?"

Lục Thế Quân bị bà vạch trần như vậy, có chút xấu hổ đỏ mặt, lại không hề nói gì, đi thẳng ra phòng khách.

Lục phu nhân vuốt ve chiếc nhẫn ngọc lục bảo, khoe môi khê nhếch, ánh mắt liếc xéo về phía tầng hai, cô ta thật sự cho rằng có con trai là có thể thay đổi được địa vị sao? Phải biết rằng, con trai của bà cũng không phải người ngu ngốc, muốn con trai chẳng lẽ còn sợ thiếu người sinh!

Giữa hai người đang tranh giành tình cảm thì cái gì quan trọng nhất? Đàn ông quan tâm người nào thì người đó thắng.

Trình Nhã Như ngồi trên ghế sofa ăn trái cây, vẫn luôn chờ Lục Thế Quân lên lầu với cô ta —— dù buổi tối cô ta không ngủ cùng phòng với Lục Thế Quân, nhưng Lục Thế Quân cũng sẽ đến nói chuyện với cô ta và xem đứa nhỏ, chờ cô ta ngủ mới rời đi.

Chỉ không đầy một lát sau, cô ta lại nghe thấy tiếng khởi động xe, Trình Nhã Như ném nửa quả táo lên bàn, đứng dậy chạy tới bên cửa sổ, quả nhiên là Lục Thế Quân lái xe ra ngoài, đêm hôm khuya khoắt mà anh ta lại đi ra ngoài, cũng không dặn một câu...

Trình Nhã Như không khỏi có chút tủi thân, nhưng nghĩ tới vài ngày trước bọn họ còn chiến tranh lạnh, cô ta lại kiềm chế tính tình, đàn ông luôn hi vọng có một không gian riêng tư của mình, nếu cô ta quản lý quá chặt, chẳng phải là đẩy anh ta về phía người phụ nữ khác sao?

Trình Nhã Như nghĩ đến điều này, cuối cùng vẫn thở ra một hơi nằm xuống ngủ, lại lật qua lật lại ngủ không an ổn, không biết qua bao lâu, nghe thấy tiếng xe lại vang lên, cả người cô ta đang căng cứng như một dây đàn lại thả lỏng ra, rất nhanh liền chìm vào mộng đẹp.

Ngày hôm sau, Lục phu nhân rất hiếm khi chủ động tìm cô ta nói chuyện, quanh co nửa ngày, Lục phu nhân cuối cùng cũng nói đến vấn đề chính, nói về việc đưa cô ta đến Tây Viên ở.

Trình Nhã Như nghe vậy cũng không hoảng sợ, ngược lại mang theo một chút mừng thầm: "Dì, ngài thật quan tâm cháu, vậy được, mấy ngày nữa cháu sẽ dọn dẹp lại đồ đạc."

Lục phu nhân thấy cô ta đồng ý nhanh như vậy, ngược lại có chút sững sờ, nhưng cũng không muốn dây dưa quá nhiều, liền sáng khoái nói: "Sẽ có người hầu chịu trách nhiệm dọn dẹp đồ đạc, cháu cứ yên tâm nghỉ ngơi là được, cuối tuần này đi sẽ để Thế Quân đưa cháu qua đó, cháu yên tâm, trong bụng cháu là đứa nhỏ của Lục gia, đi sẽ không bạc đãi cháu, quán gia người hầu và cả bác sĩ đều đã sắp xếp xong, tuy cháu phải ở đó một mình, nhưng cũng không có cái gì không tiện."

"Một mình cháu? Không phải Thế Quân sang ở cùng cháu sao?" Sự vui mừng trên mặt Trình Nhã Như liền phai nhạt, cô ta còn tưởng rằng Thế Quân thấy tâm trạng của cô ta không tốt, liền quyết định dọn ra ngoài ở với cô ta, sao lại biến thành một mình cô ta dọn đi?

"Thế Quân còn phải đi làm, Tây Viên quá xa xôi cũng không tiện, chỉ là cháu không cần lo lắng, Thế Quân rảnh rồi sẽ đi qua thăm cháu." Trong lòng Lục phu nhân thoải mái, lại từ ái trấn an cô ta.

"Vậy cháu cũng không đi, cháu muốn ở bên Thế Quân." Trình Nhã Như chăm chú che bụng, khuôn mặt nhỏ tinh xảo đã biến thành trắng bệch, cô ta gất gao cắn môi, dùng sức lắc đầu: "Dì, cháu cầu xin dì, cháu muốn ở bên Thế Quân, cháu ở một mình sẽ sợ hãi..."

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75-2: Đòn sát thủ 2

Lục phu nhân hơi mất kiên nhẫn: "Cái này là ý kiến do Thế Quân nói ra, cháu không muốn thì đi tìm nó nói chuyện đi, bà Vương hẹn đi đi đánh mặt chược, đi đi trước."

"Dì, dì..." Trình Nhã Như vội vàng đuổi theo, Lục phu nhân lại vừa lấy áo khoác vừa dặn dò người hầu: "Còn không nhanh đỡ lấy Trình tiểu thư, nếu bị động thai thì phải làm sao bây giờ?"

"Vâng, phu nhân." Mấy người hầu dầy dạn kinh nghiệm cùng nhau tiến lên, trái phải ngăn cản Trình Nhã Như, cô ta bị mọi người khuyên trở về, đành phải tro mắt nhìn Lục phu nhân ngồi lên xe rời đi.

Khó khăn lắm mới đợi được đến buổi chiều Lục Thế Quân tan làm quay trở về, Trình Nhã Như lập tức nhắc lại những lời Lục phu nhân đã nói cho anh ta nghe: "... Thế Quân, sao có thể như vậy? Tây Viên vắng vẻ như vậy, chẳng may em xảy ra chuyện gì thì làm sao cho phải? Anh cũng biết bác sĩ đã dặn dò rất nhiều lần, cái thai của em có chút không ổn định phải rất cẩn thận, anh đi khuyên dì có được không? Hoặc là, hoặc là chúng ta chuyển về căn hộ ở

Cầm Hồ đi!"

"Đây là ý của anh, anh cũng chỉ muốn tốt cho, em và mẹ sống chung không tốt, đối với em và đứa bé đều có ảnh hưởng, đoạn thời gian này anh bề bộn nhiều việc, cũng không rảnh để chăm sóc em, trước hết em cứ dọn về bên đó tỉnh dưỡng đã."

Lục Thế Quân nói xong, nói lòng cà vạt, tiện tay ném lên sô pha liền chuẩn bị đi lên lầu.

Trong lòng Trình Nhã Như rồi tung, nước mắt lập tức rơi xuống, cô ta giữ chặt tay Lục Thế Quân nằm ở trong ngực anh ta cầu khẩn: "Thế Quân... Em biết anh giận em, em biết lỗi lầm của em không nhỏ, nhưng nể mặt Tâm Di và đứa nhỏ này, chúng ta hãy hòa thuận lại được không? Nhiều năm tình cảm như vậy, chúng ta cùng nhau trải qua nhiều khó khăn như vậy, anh đừng lạnh nhạt với em, được không Thế Quân?"

Cô ta thậm chí thất vọng hết, đôi mắt rung rung đầm đìa đáng yêu của cô ta xác thực rung động lòng người, trong lòng Lục Thế Quân hơi xao động, tuy đã mang thai ba tháng, nhưng cô ta lại còn gầy gò hơn cả lúc mới về nước, trái tim của anh ta nhin không được cũng có chút thương yêu.

Đưa tay nhẹ nhàng lau nước mắt cho cô ta, Lục Thế Quân lời kéo cô ta ngồi xuống: "Em đừng suy nghĩ bậy bạ, anh cũng là quan tâm đến em và con nên mới đưa em đi để em tỉnh dưỡng cho tốt, cũng không phải là muốn lạnh nhạt với em, chờ đến lúc em sinh con, mẹ anh yêu mến em, mối quan hệ giữa hai người không bế tắc nữa, anh sẽ đón em về, hử?"

Lời nói của anh ta càng ôn nhu dễ nghe thì trong lòng Trình Nhã Như càng lạnh hơn, cô ta luôn cảm thấy bất an, giống như giờ phút này anh ta càng dịu dàng thì tương lai sẽ càng nhẫn tâm, cô ta gấp gáp túm lấy ống tay áo của Lục Thế Quân không chịu bỏ ra, nước mắt im lặng chảy xuống, giống như cánh hoa bị nước mưa làm cho ướt nhẹp, cô ta biết làm như thế nào để biểu lộ ra sự quyến rũ động lòng người, cô ta biết như thế nào để lay động trái tim một người, nước mắt là đòn sát thủ của cô ta, trước kia chỉ cần cô ta rơi nước mắt thì Lục Thế Quân sẽ ngoan ngoãn phục tùng.

"Thế Quân... Em sẽ ngoan ngoãn nghe lời, em không muốn dọn ra ngoài, em muốn ở cùng một chỗ với anh, một mình em nuôi nấng Tâm Di nhiều năm như vậy, nếu không phải trong lòng vẫn nhớ anh, sao em có thể tiếp tục chống đỡ? Thế Quân..." Trình Nhã Như khẽ ngẩng đầu lên, run rẩy hôn lên môi anh ta: "Cầu xin anh..."

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 76-1: Ba người gặp mặt

Trình Nhã Như khẽ ngẩng đầu lên, run rẩy hôn lên môi anh ta: "Cầu xin anh..."

Trên môi cô ta có nước mắt mặn chát, lại mềm mại động lòng người, trong lòng Lục Thế Quân không khỏi nhớ lại những chuyện cũ năm đó.

Anh ta muốn ở bên Trình Nhã Như đến đầu bạc răng long, lúc hai người ở bên nhau là hình ảnh đẹp nhất trong cuộc sống của anh ta, mà Trình Nhã Như lại rời đi, mang đi tất cả ánh sáng trong cuộc sống của anh ta, anh ta yêu Trình Nhã Như đến vậy, cho đến hiện tại, nếu có người hỏi, anh ta vẫn sẽ thừa nhận, anh ta yêu Trình Nhã Như.

Nếu như không yêu, thì sao biết rõ chân tướng mà vẫn không thể ra tay độc ác, nếu như không yêu, sao có thể vì cô ta mà đi tổn thương một cô gái vô tội.

Chỉ là tình yêu này đã không còn sự cố chấp và đơn thuần năm đó, bởi vì cô ta đã thay đổi, bởi vì Lục Thế Quân đã không còn đơn phương chấp nhất với cô ta.

Bây giờ anh ta đã có thể phân rõ đúng sai, mà không hề giống như lúc trước, chỉ dựa vào một lời thân mật mà vừa yêu vừa hận.

"Thế Quân..." Trình Nhã Như thấy anh ta mãi không trả lời, không khỏi càng thêm thất vọng giọng gọi anh ta, cánh tay mềm mại quấn quanh cổ anh ta, thân thể phát ra mùi thơm ưu nhã nhẹ nhàng cọ vào lồng ngực anh ta, Lục Thế Quân hơi xoay mặt lại theo bản năng, nhìn về phía gốc hoa nhài đang tỏa hương ở bên bệ cửa sổ.

Trong lòng của anh ta như lướt qua một tia gì đó, chợt đẩy cô ta ra.

Trình Nhã Như có chút không dám tin nhìn anh ta: "Thế Quân..."

Về mặt Lục Thế Quân trầm xuống, im lặng xoay người sang chỗ khác, anh ta cầm áo khoác đi ra ngoài, giọng nói theo gió hoàng hôn truyền đến, khiến cho cô ta cảm thấy không chân thực như là ảo giác: "Em nghỉ ngơi trước đi, cuối tuần này anh đưa em đi."

"Thế Quân..." Trình Nhã Như lao đảo đuổi theo hai bước, về mặt đã gần như sụp đổ: "Anh không thể làm thế với em!"

Lục Thế Quân hơi dừng bước, trái tim Trình Nhã Như dâng lên hi vọng, không khỏi dịu dàng gọi anh ta: "Thế Quân... Cầu xin anh, không phải em đã trở lại bên cạnh anh sao? Chúng ta hòa thuận ở cùng một chỗ được không? Không thể lại lãng phí một lần bốn năm... Thế Quân, em yêu anh, người anh yêu

là em!"

"Đường Yên đã đến tìm anh rồi." Lục Thế Quân chỉ cảm thấy trái tim của mình có sự chua xót không nói ra lời, cô gái vô cùng tốt đẹp trong trí nhớ của anh ta, vậy mà lại giấu anh ta làm ra chuyện như vậy.

Trình Nhã Như nhất thời chưa kịp phản ứng, qua một hồi lâu sắc mặt cô ta mới trở nên trắng bệch.

"Anh đã biết hết mọi chuyện rồi Nhã Như." Lục Thế Quân xoay người lại, trong đôi mắt anh ta như có chút thương xót: "Tại sao em lại trở nên như thế này?"

"Thế Quân... Em điên rồi, là ghen ghét, ghen ghét anh bởi vì cô ta mang thai mà không muốn ly hôn nữa... Em ghen ghét người ở bên anh là cô ta, em yêu anh mà anh cũng yêu em, chúng ta mới nên ở cùng một chỗ, Thế Quân, em biết cách làm của em rất cực đoan, vì muốn ở bên cạnh anh, dù phải chết thì em cũng nguyện ý!"

Trình Nhã Như túm lấy cánh tay anh ta, giống như người chết đuối túm lấy một cây gỗ, Lục Thế Quân cảm thấy cánh tay truyền đến cảm giác đau đớn, trong phòng không bật đèn, trong nháy mắt mà trời đã sẫm sẫm tối, Lục Thế Quân lẳng lặng nhìn cô ta, cô ta vẫn đẹp như vậy, thậm chí còn đẹp hơn cả trong trí nhớ.

Cô ta đã không có cách nào làm Lục Thế Quân lay động nữa rồi.

Anh ta nhẹ nhàng lắc đầu, đôi mắt ôn nhuận như thể chảy ra nước, Trình Nhã Như nhìn anh ta, chỉ cảm thấy so với chàng trai non nớt năm đó anh ta càng thêm tuấn đạt trầm ổn, lựa chọn của cô ta là đúng, cô ta không thể quay đầu, cũng không có cách nào quay đầu.

"Nhã Như, em cho rằng em thật sự yêu anh sao?" Lục Thế Quân đẩy tay cô ta ra, anh ta lùi lại hai bước, nhìn dung nhan xinh đẹp của cô ta: "Không, Nhã Như, em không yêu anh."

"Em yêu anh, Thế Quân..." Cô ta vội vã cãi lại, Lục Thế Quân lại trầm thấp bật cười: "Em yêu anh, vì sao bốn năm trước lúc nhà anh sa sút mà em lại lựa chọn chia tay?"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76-2: Ba người gặp mặt 2

"Thế Quân... Em không muốn lừa anh, năm đó là em có lỗi với anh, nhưng anh cũng biết em có mơ ước được ra nước ngoài học tập, anh không có cách nào đi với em, em chỉ có thể dựa vào chính mình, thế nhưng em mới ra nước ngoài liền phát hiện mình đã có đứa con của anh, em muốn trở về tìm anh, anh lại ở cùng một chỗ với Hải Diêu..."

"Đối với em việc ra nước ngoài còn quan trọng hơn cả anh sao, Nhã Như, anh có thể hiểu, nhưng không có cách nào quên được."

Anh ta cúi đầu xuống, hai hàng lông mày chột nhứ lại rồi dần ra, anh ta quyết định trong nháy mắt: "Anh không muốn nhắc lại chuyện năm đó, anh cũng có thể bỏ qua chuyện lần trước em và Đường Yên bỏ trí Hải Diêu, nhưng có một việc, anh đã quyết định sẽ nói với em."

"Chuyện gì..." Trình Nhã Như chỉ cảm thấy lòng mình thắt chặt, cô ta không tự chủ được siết chặt lòng bàn tay, đôi mắt ngập nước nhìn anh ta không dám di chuyển.

"Hải Diêu có đứa con của anh, anh muốn đưa cô ấy về nhà." Anh ta hít sâu một hơi, nhẹ nhàng nói hết câu, ngẩng đầu lên yên ổn nhìn cô ta.

Trong nháy mắt này, Trình Nhã Như rõ ràng nhìn thấy sự dịu dàng cùng vui vẻ sâu trong mắt anh ta, cho tới bây giờ cô ta chưa từng thấy vậy, từ sau khi ba Hải Diêu chết, cho đến bây giờ cô ta đã mang thai, Lục Thế Quân đối xử với cô ta rất tốt, chăm sóc rất nhiều, nhưng từ trước tới giờ anh ta chưa từng dịu dàng vui vẻ với mình như vậy.

Có thứ gì đó đang nhanh chóng rời đi, dùng tốc độ và sức mạnh mà cô ta không cảm thấy được, cô ta muốn bắt lấy, nhưng chỉ bắt được khoảng không.

Trái tim của cô ta thỉnh thoảng nhảy lên, mạnh đến mức như muốn bay ra ngoài, tính toán lâu như vậy, cuộc sống vinh hoa phú quý lấy được dễ như trở bàn tay lại sắp mất đi, cô ta không thể chịu đựng được, lại càng không cách nào đối mặt!

Trước mắt cô ta tối đen, sự choáng váng đánh úp tới, cô ta chỉ cảm thấy sức lực cả người đều hóa thành một sợi khói bay mất, cả người mềm nhũn ngã xuống mặt đất, cho tới bây giờ cô ta đều không biết, thì ra bị người ta đẩy vào bước đường cùng lại đau đớn như vậy.

*

Ngày Hải Diêu trở lại Lục gia, là một ngày sáng sủa đẹp trời.

Thời tiết cuối thu, hoa cỏ trong vườn hoa Lục gia vẫn còn tươi tốt, không khác ngày cô rời đi là bao.

Không, tâm trạng không giống.

Ngày cô rời khỏi Lục gia, sự tuyệt vọng bao trùm như trời đất sập xuống, Lục Thế Quân kéo tay Trình Nhã Như, mĩa mai mà lạnh lùng cười với cô, cô như một con côn trùng đáng thương, bị người ta giết chết lại chỉ có thể trách mình không tự hiểu lấy mình mà đi ngăn cản con đường của người khác.

Thế nhưng lần này, cô lẳng lặng đứng dưới bầu trời màu lam, ý cười lẳng lặng tĩnh mịch.

Cho tới bây giờ cô đều muốn dần xếp ổn thỏa, dù mình phải chịu thiệt thòi cũng không muốn nảy sinh tranh chấp với người khác, ai có thể nghĩ đến, thế sự vô thường, cô lại bị ép buộc đến mức độ này.

Hải Diêu khẽ vuốt bụng dưới hơi nhô lên, bé cung, thật xin lỗi, nếu như con đã không nên tới thế gian này, thì mẹ phải tự tay đưa con đi đến nơi tốt hơn, thế nhưng mẹ lại lợi dụng con.

Đúng vậy a, là ai dạy cô phải đùa nghịch tâm cơ? Là ai dạy cô không thể nhượng bộ phải hung hăng dạy dỗ kẻ thù một phen?

Lục Thế Quân đứng xa xa đợi cô, Hải Diêu nhẹ nhàng nở một nụ cười ngọt ngào.

Cô biết Trình Nhã Như bị bệnh, lần này hai người cãi nhau rất dữ dội, thiếu chút nữa đã không giữ được đứa bé, Lục Thế Quân đối xử với cô ta coi như có tình nghĩa, vẫn luôn ở bên cô ta, tất nhiên cũng không giải quyết được việc để cô ta dọn ra ngoài.

Hôm qua Lục Thế Quân đã hỏi ý kiến của cô, như cô đã nghĩ, tất nhiên sẽ không có cách nào để Lục Thế Quân đưa Trình Nhã Như đi, làm sao cô có thể buông tha thời cơ tốt như vậy được?

Trước kia là cô ta cười nhìn cô khóc, nhưng hiện tại, đến phiên cô cười nhìn cô ta khóc rồi.

"Thật xin lỗi, anh không thể tự mình đi đón em, trên đường thế nào?" Lục Thế Quân bước nhanh tới nhẹ nhàng nắm chặt tay cô, cẩn thận quan sát sắc mặt cô, thấy khí sắc của cô vô cùng tốt, nở một nụ cười nhẹ nhõm, lúc này mới yên lòng lại.

"Rất tốt, không có chuyện gì, cô ấy không thoải mái, anh cũng nên quan tâm cô ấy nhiều hơn." Hải Diêu lẳng lặng nói, không biết sao lại nghe thấy sự cô đơn trong giọng nói của cô.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76-3: Ba người gặp mặt 3

Lục Thế Quân thấy cô chịu thiệt thòi mà vẫn nhân nhượng, ngược lại càng thấy mắc nợ cô, anh ta nhẹ nhàng ôm cô vào trong ngực, hôn lên trán cô: "Thật xin lỗi, đều là lỗi của anh..."

Hải Diêu nhẹ nhàng lắc đầu, vành mắt đã ửng đỏ, chỉ là cô quật cường cắn môi dưới, núp trong ngực anh ta không lên tiếng.

"Em yên tâm..." Lục Thế Quân trầm thấp nói bên tai cô một câu, Hải Diêu có chút mê mang nhìn anh ta, anh ta lại kéo cô đi vào trong nhà: "Chúng ta mau vào thôi."

Vừa mới vào cửa đã nhìn thấy Trình Nhã Như sắc mặt bệnh tật ngồi ngay ngắn ở trên ghế sofa, cô ta tiều tụy hơn rất nhiều, lại vẫn mang theo vẻ mặt cao ngạo của cô ta, nhìn thấy hai người bọn họ thân mật tiến vào, trong mắt cô ta lập tức có sự kinh ngạc cùng đau xót.

Bước chân của Hải Diêu có chút ngập ngừng, xưa nay cô không muốn mình biến thành dạng này, cũng không muốn để cuộc sống đi đến một bước này, thế nhưng cô đã bắt đầu, không có cách nào để đổi ý.

Lúc trước bị cô ta hại thảm như vậy, thanh danh mất sạch không còn gì cả, về sau bị cô ta hại cửa nát nhà tan, mất đi người quan trọng nhất, còn muốn ắt hẳn làm cái gì?

Cô không nên lui bước, dù phía trước là mưa bom bão đạn, cô cũng phải kiên định nghênh đón.

Hải Diêu không tự chủ được nhích lại gần Lục Thế Quân, hình như cảm nhận được sự bất an của cô, Lục Thế Quân nhẹ nhàng nắm chặt ngón tay cô.

Hải Diêu ngẩng đầu miễn cưỡng cười một tiếng, Lục Thế Quân thấy cô như vậy, trong lòng càng cảm thấy mắc nợ nhiều hơn, dứt khoát ôm cô vào trong ngực.

Đôi mắt Trình Nhã Như tròn to, cô ta lại không cách nào không chế được: "Thế Quân!"

"Bác sĩ đã dặn em phải nằm trên giường nghỉ ngơi, sao em lại xuống đây?" Giọng nói của Lục Thế Quân có chút rét lạnh, Trình Nhã Như lẳng lặng nhìn khuôn mặt vừa quen thuộc lại vừa xa lạ của anh ta, cắn chặt hàm răng, cô ta không nói một lời nào, ánh mắt lẳng lặng nhìn lướt qua khuôn mặt Hải Diệu, cô ta dừng lại một lát, lại như có ý coi thường.

Hải Diệu cũng nhìn cô ta, ngay lúc cô cho rằng cô ta sẽ mở miệng ra nói lời cay nghiệt, cô ta lại yên lặng xoay người đi lên lầu.

Không biết sao bóng lưng của cô ta lại có chút cô đơn không nói ra lời, váy dài màu trắng chậm rãi đong đưa trên từng bậc cầu thang, cô ta vịn lan can, bước đi rất chậm, tay của cô ta đặt ở bụng dưới, hình như đang che chở đứa nhỏ.

Hải Diệu nhìn cô ta, cảm thấy sự cảm khái nói không nên lời, có lẽ đó là bản năng tự nhiên của một người mẹ, cô cũng như vậy, luôn không tự chủ được che chở bụng dưới, luôn đặt con ở vị trí nhất.

Phụ nữ trên cả thế giới này có phân chia tốt xấu, thế nhưng tất cả những người mẹ trên toàn thế giới này không có một ai không thương con mình.

Lục Thế Quân khẽ nhú mày nhìn cô ta, Hải Diệu cũng hơi kinh ngạc nhìn qua.

Trình Nhã Như lại nhàn nhạt nở nụ cười: "Hải Diệu, làm bạn nhiều năm như vậy, tôi hiểu cô rất rõ, bây giờ cô làm như vậy, tôi biết cô rất hận tôi, nhưng tôi sẽ không hối hận vì những gì mình đã làm, nếu như có thể lựa chọn một lần nữa, tôi vẫn quyết định như vậy, nhưng tôi vẫn muốn nói với cô ba chữ thật xin lỗi."

"Tôi nhận lời xin lỗi của cô, nhưng tôi sẽ không lựa chọn tha thứ." Trong lòng Hải Diệu xúc động, cô ta còn biết 'Làm bạn nhiều năm như vậy', là bạn bè nhiều năm a, vậy mà cô ta còn nhẫn tâm ép cô đến bước đường cùng!

"Tôi biết, nếu như tôi là cô, sẽ còn ác hơn cả cô, cho nên, tôi không trách cô, thật đấy." Cô ta phát tay cười một tiếng, lại mang theo vài phần khí phách ngất trời, Hải Diệu có chút thất thần, giống như năm đó các cô ngồi cùng một chỗ vui vẻ trò chuyện.

"Nhưng tôi cũng sẽ không buông tay, cho nên, Đông Hải Diệu, vẫn là câu nói kia, chúng ta chậm rãi tranh giành đi."

Cô ta nói xong, liền quyết tuyệt xoay người đi vào phòng ngủ, Hải Diệu lại đứng yên tại chỗ thật lâu cũng không động đậy, cho đến khi Lục Thế Quân nắm vai cô trầm thấp gọi cô mấy lần, cô mới hơi lấy lại tinh thần, lại vô thức tránh khỏi tay của anh ta.

Lục Thế Quân sững sờ: "Diệu Diệu, em làm sao vậy? Có phải không vui không?"

"Anh định để em và cô ấy sống chung như thế này à? Đến lúc bọn em sinh con thì làm sao?" Hải Diệu có chút cứng ngắc mở miệng, cô thật sự không quen làm người xấu.

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Nụ hôn trong bóng đêm 1

"Anh định để em và cô ấy sống chung như thế này à? Đến lúc bọn em sinh con thì làm sao?" Hải Diệu có chút cứng ngắc mở miệng, cô thật sự không quen làm người xấu.

Lục Thế Quân nghe vậy cũng không khỏi nhú mày, anh ta đốt một điếu thuốc, còn chưa hút hơi nào đã dập điếu thuốc đi.

"Anh sẽ giải quyết." Lục Thế Quân trầm mặc hồi lâu, lại không mặn không nhạt nói một câu như vậy.

Hải Diệu im lặng không nói, đáy lòng lại nhin không được khẽ cười một tiếng, nhìn về ngoài cửa Lục Thế Quân thành thực hơn trước kia nhiều, nhưng thật ra trong lòng anh ta vẫn còn rất ngây thơ, anh ta cho rằng thủ đoạn của mình cao siêu lắm sao mà định giữ cả hai người phụ nữ ở bên mình?

Nhìn Trình Nhã Như đùa bỡn anh ta xoay vòng vòng là đủ hiểu rồi.

Nhưng cô cũng không nói gì, chỉ ngoan ngoãn ừ một tiếng, Lục Thế Quân thấy cô như thế, trong lòng lại cảm thấy cô rất hiểu chuyện, nhin không được ôm cô vào trong ngực khẽ hôn lên tóc cô: "Ngày kia có một buổi dạ tiệc, anh sẽ đưa em cùng đi."

Hải Diệu nghe vậy liền giật mình, đôi mắt đen nhánh tròn tròn giống như con chó nhỏ bị hoảng sợ: "Đưa em đi cùng?"

Lục Thế Quân chỉ cảm thấy biểu cảm của cô cực kỳ đáng yêu, nhin không được nắm chóp mũi cô ảm giọng thì thầm: "Làm sao? Không muốn đi à?"

Trên mặt Hải Diệu có chút do dự: "Em sợ người khác nói linh tinh... Dù sao, trước kia em và anh..."

"Đề ý những người kia làm cái gì." Giọng Lục Thế Quân có chút xem thường, hiện tại anh ta đã không còn như trước kia, tất nhiên thái độ cũng không giống trước.

Ngày kia anh ta sẽ đưa cô đi tham gia dạ tiệc.

Dạ tiệc này là do Thiệu Tấn Hằng chuẩn bị cho cháu gái mình, tất cả những nhân vật trong giới thượng lưu của thành phố A đều có mặt.

Lúc mọi người nhìn thấy Lục Thế Quân kéo Hải Diêu đi vào bên trong cũng có chút bàn tán, nhưng những người này đều là kẻ già đời trong giới thượng trường, có người nào không phải gió chiều nào xoay chiều ấy? Lập tức có người đứng ra hòa giải nói giong vài câu sau đó liền chuyển chủ đề.

Hải Diêu cũng khẽ thở phào nhẹ nhõm, cô xoay mặt nhìn về phía khác, lại đối diện với một cặp mắt tràn ngập sự cô đơn.

Bữa tiệc hôm nay rất náo nhiệt, nhưng anh lẳng lặng đứng ở nơi đó khiến bầu không khí xung quanh tĩnh lặng hơn mấy phần, Hải Diêu nhất thời sững sốt, lại cứ ngây ngốc nhìn vào mắt anh không chút né tránh.

Thang Khải Huân cũng nhìn cô, ánh mắt anh nóng cháy như đang muốn thiêu đốt cô, Hải Diêu cảm thấy mình không có chỗ để trốn tránh, hình như chỉ cần nhìn lướt qua thôi thì anh đã biết cô nghĩ gì rồi!

Cô hốt hoảng né tránh ánh mắt của anh, Lục Thế Quân đang bận nói chuyện với người khác cũng không cảm thấy sự khác thường của cô.

Cô nắm chặt cánh tay Lục Thế Quân, cảm giác trái tim muốn nhảy ra ngoài, hình như Lục Thế Quân bị cô nắm đến phát đau, quay đầu nhìn cô, thấy sắc mặt cô trắng bệch cả người run rẩy không ngừng, anh ta cứ nghĩ thân thể cô không thoải mái, cuống quýt kéo cô đi đến khu nghỉ dành cho khách: "Thế nào? Có phải có chỗ nào không thoải mái không?"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77-2: Nụ hôn trong bóng đêm 2

Hải Diêu máy móc lắc đầu, ngẩng đầu nhìn thấy người kia đã không còn ở đó nữa, cô chột thờ dài một hơi, trái tim dần bình tĩnh lại.

Thấy Lục Thế Quân vẫn đang lo lắng nhìn cô, cô vội vàng lắc đầu: "Em không sao, em ngồi ở đây chờ anh, anh đi xã giao đi."

"Thật sự không có việc gì chứ?" Lục Thế Quân có chút không yên lòng, Hải Diêu dùng sức gật đầu: "Thật sự không có việc gì."

Anh ta thấy khí sắc của cô đúng là tốt hơn một chút, lúc này mới nửa tin nửa ngờ đứng lên, vừa lúc Thiệu Tấn Hằng cũng sai người gọi anh ta, anh ta liền dặn dò vài câu rồi vội vàng rời đi.

Một lúc sau có người phục vụ mang một cốc sữa bò ấm áp đến cho cô, Hải Diêu nghĩ chắc là do Lục Thế Quân dặn dò, nhưng cũng không có quá nhiều vui sướng trong lòng phẳng lặng như nước, nếu đổi lại là trước kia, cô tất nhiên sẽ mừng rỡ như điên.

Cô cầm sữa bò lên uống từng ngụm một, sữa bò ấm áp vào trong bụng khiến lục phủ ngũ tạng dần trở nên thoải mái, Hải Diêu thở phào một hơi, đặt cái cốc xuống, cổ tay trắng như tuyết lại bị một bàn tay to khỏe mạnh hung hăng bắt lấy, cô kinh hãi lập tức ngẩng đầu lên, lại nhìn thấy Thang Khải Huân đứng đó như con báo thủ thế chờ đợi, quanh người đều mang hơi thở nguy hiểm.

Hải Diêu lại bắt đầu cảm thấy hô hấp không thuận, cô cắn răng thử rút tay lại, nhưng không ngờ tay anh lại đột nhiên nắm chặt, giống như kim sắt kiên cố muốn nghiền nát da thịt cô.

Nước mắt lập tức dâng lên, Thang Khải Huân buông tay ra, Hải Diêu lập tức xoa cổ tay sưng đỏ rồi lau nước mắt, tay của người này được làm từ cái gì a, chỉ nắm một cái thôi mà cổ tay đã sưng đỏ lên rồi, thật không hiểu sao đêm hôm đó cô lại không tan ra từng mảnh...

"Cô đi với tôi." Bởi vì Thang Khải Huân nói rất nhỏ nên giọng nói càng lộ vẻ trầm thấp, êm tai khác lạ, Hải Diêu ngẩng đầu, không biết thế nào lại dừng cảm hơn trước, cô cãi lại: "Tại sao tôi phải đi với anh!"

Thang Khải Huân nhìn khuôn mặt nhỏ mướt mà của cô, cô phồng miệng lên giống như một cô gái nhỏ quật cường, anh chỉ cảm thấy vừa tức vừa hận, lại không thể làm gì được, đành phải nắm chặt cổ tay cô, anh hơi dùng sức, Hải Diêu lao đảo một cái đã bị anh kéo vào trong góc tối.

Cô đâm sầm vào trong ngực anh, hai người gần đến mức cô có thể cảm nhận được hơi thở của anh, Hải Diêu cảm thấy choáng váng cùng thiếu đường khí, ngay cả chân cũng mềm nhũn, bàn tay Thang Khải Huân vòng qua hông cô nhẹ nhàng ôm cô vào trong ngực, sự buồn rầu dưới đáy mắt càng thêm nồng đậm.

"Buông tôi ra!" Hải Diêu dùng sức đẩy anh ra nhưng không tài nào đẩy được, người anh cứng rắn như một tảng đá vậy, cô càng ngày càng tức, cuộn

nắm tay lại đắp lên ngực anh, không biết đắp bao nhiêu cái, anh không có chút phản ứng nào, nhưng tay cô lại đau đớn.

Hải Diêu tức giận hung hăng trừng anh: "Rốt cuộc anh muốn làm gì?"

Thang Khải Huân nhìn cô, ánh mắt thâm thúy: "Tôi mới là người nên hỏi cô câu này, Đông Hải Diêu, rốt cuộc cô đang muốn làm gì? Cô có biết mình đang làm gì không?"

Hải Diêu tức giận mím chặt môi, qua một hồi cô mới bày ra vẻ không quan trọng nhìn anh: "Liên quan gì đến anh?"

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77-3: Nụ hôn trong bóng đêm 3

"Sao cô có thể tùy tiện chà đạp mình như vậy? Lục Thế Quân có thể phản bội cô một lần, thì có thể có lần thứ hai, anh ta không đáng tin!"

Thang Khải Huân chỉ cảm thấy mình bị cô khơi lên lửa giận, anh cắn răng, nhẹ giọng nói: "Đông Hải Diêu, trên đời này có ngàn vạn con đường để lựa chọn, cô đừng lựa chọn con đường khiến mình đau khổ nhất."

"Sao anh biết tôi sẽ đau khổ?" Sau khoảng thời gian mất khống chế ngắn ngủi, Hải Diêu đã tỉnh táo lại, cô không thể để Thang Khải Huân nhìn ra sơ hở, bây giờ anh nhạy cảm và thông minh đến không lường được, cô nói chuyện với anh càng nhiều, thì càng dễ dàng bị anh nhìn ra sơ hở.

Không thể để anh biết đứa nhỏ trong bụng là con anh.

Không biết sao, trong lòng Hải Diêu bỗng nhiên có sự dằn vặt không nói ra lời, cô dùng sức lắc đầu, muốn gạt cảm giác không thoải mái đi, nhưng nó vẫn cứ lượn lờ trong lòng, dây dưa không ngừng nghỉ.

"Thang Khải Huân anh đừng quá tự phụ, giày có hợp chân hay không, chỉ có người đi là rõ ràng nhất, tôi yêu Lục Thế Quân, tôi trở lại bên anh ấy sẽ chỉ có hạnh phúc không có đau khổ..."

"Hải Diêu, cô dám nhìn vào mắt tôi rồi nhắc lại những lời này không?" Chẳng biết tay của Thang Khải Huân đã sờ đến vai cô từ khi nào, anh hơi cúi người xuống, trán anh tựa vào trán cô, anh nhìn vào mắt cô, sâu trong đôi mắt anh cất giấu sự dịu dàng và đau khổ không nói nên lời.

Cô gái ngốc nghếch này, chẳng lẽ cô không biết sao? Lúc nào trên mặt cô cũng biểu hiện rõ sự không vui.

Hải Diêu nhìn lại anh, nổi lên dũng khí: "Có cái gì không dám? Tôi yêu Lục Thế Quân, tôi trở lại bên cạnh anh ấy chỉ có hạnh phúc..."

Môi của cô bỗng nhiên bị chặn lại, hai mắt của Hải Diêu hoảng sợ mở to trong bóng tối, cô nhìn thấy khuôn mặt tinh xảo mà mê người của Thang Khải Huân gần trong gang tấc, sóng mũi cao thân mật cọ chóp mũi cô, nụ hôn của anh rất nhẹ, giống như hoa tuyết trong lòng bàn tay, sẽ tan biến trong nháy mắt.

Hải Diêu quên cả việc phải đẩy anh ra, cũng quên cả phản kháng, để mặc anh nhẹ nhàng liếm mát đôi môi mềm mại của cô, đây là nụ hôn thuần túy mà sạch sẽ, không hề vương chút ham muốn nào. Hải Diêu nhớ lại sự nhiệt tình của anh vào đêm đó, cô lại có chút động tình.

Thang Khải Huân ôm Hải Diêu ở trước ngực, cô ngoan ngoãn thu hồi gai nhọn, hơi thở nhàn nhạt đáng yêu, anh yêu thích không buông tay lại hôn cô lần nữa, hôn lên khóe môi cùng cái cằm nhỏ của cô, hình như cô có chút sợ ngửa, đôi lông mày nhíu chặt lại.

Anh nhìn không được im lặng cười nhẹ, môi khẽ sát bên tai cô nhẹ nói: "Diêu Diêu, em có biết em rất ngốc không?"

"Ừm..." Hải Diêu bị hôn đến mơ mơ màng màng, ngón tay của cô nín chặt áo sơ mi, mơ hồ đồng ý.

Ánh mắt của anh càng dịu dàng hơn mấy phần, lại tiếp tục cúi đầu nhẹ nhàng mở lên môi cô: "Nhưng tôi lại thích em ngốc như vậy... Làm sao bây giờ?"

"Thích... Tôi ngốc?" Hình như cô có chút tức giận, hung hăng véo lên ngực anh một cái, trên người anh đều là cơ bắp rắn chắc, cô căn bản không véo được, vừa tức vừa hận, đầu cô nóng lên, cách áo sơ mi cắn ngực anh..

Bạn đang đọc truyện *Mẹ Chưa Kết Hôn: Tình Nhân Một Ngày Của Tổng Giám Đốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.